

กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2566

ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF PRIVATE SECONDARY SCHOOLS TO
ENHANCE HUMAN SKILLS IN POST INNOVATION SOCIETY

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Educational Management
Department of Educational Policy, Management, and Leadership
Faculty Of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2023

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
โดย	นายศิรเมศร์ ศิริศักดิ์ธนากุล
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล)

ศิริเมศร์ ศิริศักดิ์ธนากุล : กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง
นวัตกรรม. (ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF PRIVATE SECONDARY SCHOOLS TO ENHANCE
HUMAN SKILLS IN POST INNOVATION SOCIETY) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย, อ.ที่ปรึกษาร่วม :
ศ. ดร.พฤษ์ ศิริบรรณพิทักษ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ใน
สังคมหลังนวัตกรรม 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่
เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้าง
ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธีพหุระยะ (Multi-Phase Mixed Method) ใช้
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) และข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 262 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้อำนวยการ รอง
ผู้อำนวยการหรือหัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามและแบบประเมิน
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น และการ
วิเคราะห์เนื้อหาจากการสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ประกอบด้วย 3 งาน คือ (1) การ
พัฒนาหลักสูตร (2) การจัดการเรียนรู้ และ (3) การวัดและประเมินผล กรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
ประกอบด้วย 6 ทักษะ คือ (1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (2) ทักษะดิจิทัล (3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (4) ทักษะการคิด
เชิงนวัตกรรม (5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ (6) ทักษะระหว่างบุคคล 2) สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านการจัดการ
เรียนรู้ในทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด สภาพที่พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการพัฒนาหลักสูตรในทักษะ
ดิจิทัล และการจัดการเรียนรู้ในทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่ามีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากัน ทั้งนี้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการ
บริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลใน
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ 3) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก ดังนี้ (1) พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบด้วย 2
กลยุทธ์รอง (2) พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ (3)
ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบด้วย 1 กลยุทธ์รอง

สาขาวิชา บริหารการศึกษา

ปีการศึกษา 2566

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

6381068127 : MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORD: Academic Management, Human Skills in Post Innovation Society, Society 5.0

Siramate Sirisakthanakun : ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF PRIVATE SECONDARY SCHOOLS TO ENHANCE HUMAN SKILLS IN POST INNOVATION SOCIETY. Advisor: Assoc. Prof. SUKANYA CHAEMCHOY, Ph.D.

Co-advisor: Prof. PRUET SIRIBANPITAK, Ph.D.

The objectives of this research were 1) to study the conceptual framework of academic management of private secondary schools and the conceptual framework of human skills in post innovation society 2) to study the current states and the desirable states of academic management of private secondary schools to enhance human skills in post innovation society 3) to develop academic management strategies of private secondary schools to enhance human skills in post innovation society. The methodology used in this research was multi-phase mixed method design. The samples were private secondary school under the Office of the Private Education Commission, Ministry of Education. Data was collected from 262 schools, provided by 1 administrator 1 deputy administrator and 2 teachers. The research instruments were questionnaire and assessment from. The statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, SD, $PNI_{modified}$ and content analysis.

This research revealed that: 1) the conceptual framework of academic management of private secondary schools consisted of 3 factors (1) curriculum development (2) learning management and (3) evaluation. The conceptual framework of human skills in post innovation society consisted of 6 factors (1) search and value creation skills (2) digital skills (3) data analysis skills (4) innovation thinking skills (5) critical thinking skills and (6) interpersonal skills 2) the current states of academic management of private secondary schools to enhance human skills in post innovation society was at high level. The highest average was learning management in digital skills. The desirable states of academic management of private secondary schools to enhance human skills in post innovation society was at the highest level. The highest average was curriculum development in digital skills and learning management in search and value creation skills. In addition, the highest priority needs index of academic management in private secondary schools to enhance human skills in post innovation society was evaluation in critical thinking skills. 3) academic management strategies of private secondary schools to enhance human skills in post innovation society consisted of 3 main strategies : (1) Transform curriculum development to enhance human skills in post innovation societies, consisted of 2 secondary strategies (2) Develop learning management to enhance human skills in post innovation societies, consisted of 2 secondary strategies and (3) Transform evaluation to enhance human skills in post innovation societies, consisted of 1 secondary strategy

Field of Study: Educational Management

Academic Year: 2023

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถ เมตตา เอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข วิทยานิพนธ์ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัยให้สมบูรณ์และลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส อาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ ในการทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชา บริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ได้กรุณาถ่ายทอดองค์ความรู้และ ประสบการณ์อันมีค่าให้กับผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่กรุณาให้ข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ สละเวลาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ตรวจสอบร่างกลยุทธ์ ตลอดจนการเข้า ร่วมสนทนากลุ่ม ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารวชิราวุธวิทยาลัย ที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนา บุคลากร รวมทั้งให้โอกาสและสนับสนุนทุนการศึกษาตลอดหลักสูตรในการศึกษารั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนพี่น้องบริหารการศึกษากันทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือกันตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนร่วมรุ่นบริหารการศึกษานอกเวลาราชการรุ่นที่ 16 ที่ร่วมทุกข์ร่วมสุข ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ กันมาตลอดระยะเวลาในการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณนางพิมลพัชร ศิริศักดิ์ธนากุล มารดาผู้เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยมีความ มุ่งมั่นในการศึกษา และเป็นแบบอย่างในความมุ่งมั่นอดทนให้ผู้วิจัยตลอดมา ขอขอบคุณพี่ชาย น้องชาย และครอบครัว รวมทั้งเพื่อนๆ ที่คอยช่วยเหลือและเป็นแรงใจให้ผู้วิจัยพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง สุดท้ายนี้ขอกราบดวงวิญญาณนายณัฐวัฒน์ อลงกรณ์รัศมี บิดาผู้ซึ่งเป็นแรงใจให้ผู้วิจัยก้าวผ่านอุปสรรค ความ ท้อแท้ และประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี

ศิรเมศร์ ศิริศักดิ์ธนากุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	6
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	6
1.4 นิยามศัพท์สำคัญ.....	7
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
1.6 ขอบเขตการวิจัย	11
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
1. แนวคิดทฤษฎีมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ.....	14
1.1 วิวัฒนาการของสังคมในยุคต่าง ๆ	14
1.2 ความหมายของสังคมหลังนวัตกรรมการ	19
1.3 ทฤษฎีมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ	21
2 แนวคิดการบริหารวิชาการ	35
2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ.....	35

2.2	ความสำคัญของการบริหารวิชาการ	36
2.3	ขอบข่ายการบริหารวิชาการ.....	37
3	แนวคิดการพัฒนากลยุทธ์.....	77
3.1	ความหมายของกลยุทธ์.....	77
3.2	วิวัฒนาการแนวคิดการวางแผนกลยุทธ์.....	79
3.3	ระดับของกลยุทธ์.....	80
3.4	การวางแผนกลยุทธ์	81
3.5	องค์ประกอบของแผนกลยุทธ์	82
3.6	ขั้นตอนการกำหนดแผนกลยุทธ์	82
4	บริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน.....	85
5	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	90
5.1	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ.....	90
5.2	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน	92
5.3	งานวิจัยเกี่ยวกับสังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0	92
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	94
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	110
4.1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษารอบแนวคิดของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชน และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	110
4.1.1	ร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และร่างกรอบแนวคิด ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม.....	110
4.1.2	ความเหมาะสมของร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และร่างกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	111
4.1.3	กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และกรอบแนวคิดทักษะ มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	113

4.2 ผลการวิเคราะห์การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	114
4.2.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล	114
4.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะ มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	116
4.2.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	139
4.3 การพัฒนาออกแบบกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะ มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม.....	148
4.3.1 SWOT Analysis จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม.....	148
4.3.2 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม.....	151
4.3.3 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ใน สังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1	173
4.3.4 การประเมินและตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับ ที่ 1	179
4.3.5 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ใน สังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2	190
4.3.6 การประเมินและตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การ บริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม ฉบับที่ 2 โดยการสนทนากลุ่ม	197
4.3.7 การปรับปรุงร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้าง ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เป็นกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์	198
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	211

5.1	สรุปผลการวิจัย.....	211
5.1.1	กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนและกรอบแนวคิดทักษะ มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	211
5.1.2	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	212
5.1.3	กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคม หลังนวัตกรรม	214
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	218
5.2.1	กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	219
5.2.2	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	221
5.2.3	กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคม หลังนวัตกรรม	223
5.3	ข้อเสนอแนะ	226
5.3.1	ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	226
5.3.2	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	227
	บรรณานุกรม.....	229
	ภาคผนวก.....	242
	ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	243
	ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	249
	ภาคผนวก ค หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย	306
	ประวัติผู้เขียน.....	318

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	25
ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการและขอบข่ายงานวิชาการ	41
ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา	42
ตารางที่ 4 ตารางแสดงจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในภูมิภาคต่าง ๆ ตามขนาดของโรงเรียน 90	
ตารางที่ 5 ตารางแสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนจากแต่ละภูมิภาคแบ่งตามขนาดโรงเรียน	97
ตารางที่ 6 ตารางแสดงขั้นตอนการวิจัย การดำเนินการวิจัย และผลที่ได้รับ	106
ตารางที่ 7 ความเหมาะสมของร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ...	111
ตารางที่ 8 ความเหมาะสมของร่างกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	112
ตารางที่ 9 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	114
ตารางที่ 10 ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม	116
ตารางที่ 11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวม	117
ตารางที่ 12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร	120
ตารางที่ 13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนรู้	123
ตารางที่ 14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล	126

ตารางที่ 15 สรุปสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	128
ตารางที่ 16 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการ บริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการศึกษา วิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม.....	131
ตารางที่ 17 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการ บริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการศึกษา วิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านการบริหารวิชาการ.....	132
ตารางที่ 18 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการ บริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการศึกษา วิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม.....	135
ตารางที่ 19 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จำแนกตามการ บริหารวิชาการ	140
ตารางที่ 20 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จำแนกตามทักษะมนุษย์ ในสังคมหลังนวัตกรรม	142
ตารางที่ 21 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการศึกษาวิเคราะห์ สภาวะแวดล้อมภายนอกการบริหารวิชาการ.....	145
ตารางที่ 22 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการศึกษาวิเคราะห์ สภาวะแวดล้อมภายนอกรายทักษะ	146
ตารางที่ 23 SWOT Analysis จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการศึกษาวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในการบริหาร วิชาการ.....	148

ตารางที่ 24 SWOT Analysis โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา
เอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ราย
ทักษะ..... 150

ตารางที่ 25 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการจัดการเรียนรู้..... 151

ตารางที่ 26 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร 157

ตารางที่ 27 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการวัดและประเมินผล 166

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และ
ภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคม
หลังนวัตกรรม รายด้าน 169

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และ
ภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคม
หลังนวัตกรรม รายข้อ 170

ตารางที่ 30 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ใน
สังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1..... 174

ตารางที่ 31 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักใน(ร่าง) กลยุทธ์การ
บริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1
..... 180

ตารางที่ 32 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองใน(ร่าง) กลยุทธ์การ
บริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1
..... 181

ตารางที่ 33 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน(ร่าง) กลยุทธ์การ
บริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1
..... 183

ตารางที่ 34 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ใน
สังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2..... 191

ตารางที่ 35 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคม หลังนวัตกรรม ฉบับสมบูรณ์.....	200
--	-----

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
ภาพที่ 2 วิวัฒนาการสังคมในยุคต่าง ๆ.....	14
ภาพที่ 3 โมเดลกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	199

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

โลกของเราในปัจจุบันมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่หยุดยั้งมาเป็นเวลานาน นำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าในหลากหลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเทคโนโลยี ที่มีความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนา สภาวะโลกไร้พรมแดน และโลกาภิวัตน์ (อุไรรัตน์ สิงหนาท, 2560) จากการพัฒนาที่เื่องที่ทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา และนับวันก็ยิ่งจะทวีความรวดเร็วในการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งส่งผลกระทบต่อเป็นวงกว้างและมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นในหลายๆ ด้าน เช่น 1) ด้านภูมิอากาศและโรคระบาดที่มีความผันผวน 2) ด้านระบบการสื่อสารออนไลน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม การเรียนรู้ เกิดการแลกเปลี่ยนกันได้อย่างรวดเร็วและทุกที่ทุกเวลา 3) ด้านความก้าวหน้าของปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial Intelligence) ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของมนุษย์มากขึ้นทุกขณะ และจะมีผลต่อความต้องการด้านทักษะของมนุษย์ในอนาคต 4) ด้านทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมและปัญหาสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ 5) ด้านธรรมาภิบาลและการบริหารประเทศ และ 6) ด้านโครงสร้างประชากร (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564) โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุตั้งแต่ปี 2548 คือ มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป 10.5% และในปี 2564 ประเทศไทยจะกลายเป็น “สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ (Age Society)” (เลิศวัลลภ ศรีษะพลภูสิทธิ และ ธมนพัทธ์ ศรีษะพลภูสิทธิ, 2561) จากที่กล่าวมานี้ทำให้เราทุกคนเข้าสู่ยุคสังคมพลิกผัน (Disruptive Society) อย่างเต็มตัว ยุคที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจนเราคาดไม่ถึง และยากยิ่งแก่การ ยอมรับ ปรับตัว ให้มีชีวิตที่สมดุลและดำรงอยู่ได้ด้วยความสุข นำมาซึ่งความท้าทายใหม่ๆ ที่จะต้องเผชิญในอนาคต ทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมให้กับเด็กและเยาวชนที่กำลังจะเติบโตขึ้นมาเป็นกำลังหลักในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563 ได้ทำการศึกษาและสรุปสภาพที่พึงประสงค์ของอนาคตด้านสังคมที่ส่งผลโดยตรงต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทย ซึ่งหนึ่งในประเด็นสำคัญคือ สังคมหลังนวัตกรรมหรือสังคม 5.0 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564)

สังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0 ถือเป็นสังคมที่ต่อยอดมาจากการแบ่งยุคสังคมของมนุษย์ 4 ยุคใหญ่ๆ ก่อนหน้า อันได้แก่ 1) สังคมแห่งการล่าสัตว์ (hunting society) หรือ Society 1.0 2) สังคมเกษตรกรรม (agrarian society) หรือ Society 2.0 3) สังคมอุตสาหกรรม (industrial society) หรือ Society 3.0 4) สังคมสารสนเทศ (information society) หรือ Society 4.0

โดยญี่ปุ่นมีการคาดการณ์ถึงแนวโน้มสภาพสังคมและมโนโยบายรองรับสังคม 5.0 (อุไรรัตน์ สิงหนาท, 2560) รัฐบาลญี่ปุ่นได้แถลงนโยบายดังกล่าวเมื่อปี 2559 ในการประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 7 ประเทศ (Holroyd, 2020) และประกาศใช้นโยบายในปี 2561 นโยบาย สังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0 ของญี่ปุ่นเน้นความร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน รองรับสังคมผู้สูงอายุ และพัฒนากลุ่มสตรีให้มีบทบาทในสังคมมากขึ้น ยึดคนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพของคน สร้างสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจกับการแก้ไขปัญหาทางสังคมของญี่ปุ่น (ปราณี อัสวภูษิตกุล, 2563, Wiezoreck, 2020) โดยตั้งเป้าว่าทุกคนจะต้องมีชีวิตที่มั่นคงปลอดภัย และสามารถใช้ชีวิตได้ตามปรารถนา (อุไรรัตน์ สิงหนาท, 2560) สังคมหลังนวัตกรรมจะเต็มไปด้วยหุ่นยนต์ นวัตกรรม และปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งคนในสังคมจะต้องปรับตัวให้อยู่ในสังคมหลังนวัตกรรม ได้อย่างมีความสุขต่อไป (วิชัย พยัคฆโส, 2559) จากที่กล่าวมานั้น สังคม 5.0 หรือ สังคมหลังนวัตกรรม จะเป็นสังคมซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลผสมผสานกับจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของผู้คนที่หลากหลายในการแก้ปัญหาสังคม และการสร้างคุณค่า มนุษย์จะใช้จินตนาการเพื่อทำให้ตัวเอง ธรรมชาติ และเทคโนโลยี สามารถอยู่ร่วมกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นแนวคิดที่สามารถเชื่อมโยงและมีส่วนร่วมในความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่นำมาใช้โดยสหประชาชาติ ต่อไปได้ (Japan Business Federation (Keidanren), 2019)

เมื่อกลับมามองที่ประเทศไทย เรามุ่งมั่นกับนโยบายประเทศไทย 4.0 เพื่อปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ที่เน้นเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และภาคบริการ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรให้ดีขึ้น พ้นจากภาวะยากจน และนำประเทศสู่การพัฒนาที่มีความร่ำรวย เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อาจจะต้องปรับยุทธศาสตร์ให้สังคมไทยรองรับกับสังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0 ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตควบคู่กันไปอีกทางหนึ่งด้วย (วิชัย พยัคฆโส, 2559) แต่ถึงอย่างไรก็ตามการก้าวสู่สังคมหลังนวัตกรรม หรือสังคม 5.0 ที่เต็มไปด้วยหุ่นยนต์ นวัตกรรม และปัญญาประดิษฐ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่มนุษย์นำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในภาคธุรกิจ ก็นำมาซึ่งผลกระทบ 3 ด้าน คือ 1) ด้านการเลิกจ้างแรงงานมนุษย์ในการทำงาน เพราะปัญญาประดิษฐ์สามารถพัฒนาตัวเองได้ตลอดเวลา สามารถทำงานได้ต่อเนื่อง ปราศจากอารมณ์และอคติ และสามารถจัดการข้อมูลได้จำนวนมากและเรียกใช้ได้ในทันที 2) ด้านการถูกควบคุมการทำงานด้วยหุ่นยนต์หรือระบบคอมพิวเตอร์ กล่าวคือ การนำปัญญาประดิษฐ์มาเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานนั้น อาจส่งผลให้พนักงานส่วนหนึ่งต้องอยู่ในฐานะของการถูกควบคุมหรือเป็นผู้รับผลกระทบจากการทำงานของปัญญาประดิษฐ์หรือระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งต่างจากการควบคุมหรือประเมินด้วยมนุษย์ที่สำคัญคือ การขาดความยืดหยุ่นในการทำงาน การขาดความเอื้ออาทรต่อกัน และความเข้าอกเข้าใจกันในการเป็นมนุษย์น้อยลง 3) ด้านการถูกแทรกแซงหรือโจรกรรมข้อมูล

ความเป็นส่วนตัว การสร้างระบบการรักษาความปลอดภัยคือสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ เนื่องจากอาจถูกขโมยข้อมูลหรือทำลายระบบ อันนำมาซึ่งความเสียหายเป็นวงกว้างได้ (อมรรักษ์ สวนชุมพล, 2563)

การจะไปสู่สังคมหลังนวัตกรรมหรือสังคม 5.0 นั้น ประเทศไทยได้มีการเตรียมความพร้อมในมิติของการเตรียมคน ดังเห็นได้จาก ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 ได้ระบุยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ว่ามีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการคือ ต่อยอดอดีต ปรับปัจจุบัน และสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต โดยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ และพัฒนาคนรุ่นใหม่ นอกจากนี้ยังมี ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ที่มีเป้าหมายสำคัญคือพัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ในส่วนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (2560-2564:4-5) ได้ระบุถึงหลักการสำคัญของแผนที่จะมุ่งพัฒนาไว้คือการยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ที่มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 นี้เอง ซึ่งถือเป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (2560-2564) ขึ้น โดยมีวิสัยทัศน์ คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 1 มาตรา 6 ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยยึดหลักตามข้อความในหมวด 4 มาตรา 22 ที่กล่าวไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมียุทธศาสตร์และแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ดังกล่าวข้างต้น ประเทศไทยก็ยังคงต้องพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและเตรียมผู้เรียนอีกมาก ดังจะเห็นได้จากคะแนนการสอบ PISA 2018 ซึ่งประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ย 3 ด้าน ได้แก่คะแนนการอ่าน 393 คะแนน คะแนนคณิตศาสตร์ 419 คะแนน และวิทยาศาสตร์ 426 คะแนน ซึ่งผลการประเมินต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD ทั้ง 3 ด้าน ชี้ให้เห็นว่านักเรียนไทยยังมีความรู้ ทักษะ ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ที่มีผลคะแนนการประเมินน้อยที่สุดใน 3 ด้าน ทั้งที่การอ่านเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ทุกประเภท สำหรับคะแนนคณิตศาสตร์ แสดงให้เห็นถึงความสามารถของนักเรียนในการคิด ใช้ และตีความผลลัพธ์ทางคณิตศาสตร์ในบริบทที่

หลากหลาย ทั้งบริบททางสังคม บริบททางวิทยาศาสตร์ โดยความสามารถทางคณิตศาสตร์ที่นิยามไว้ใน PISA ช่วยให้บุคคลรับรู้ถึงบทบาทของคณิตศาสตร์ที่มีต่อโลกและช่วยสร้างพื้นฐานที่ดีในการลงข้อสรุปและการตัดสินใจ ซึ่งจำเป็นสำหรับการเป็นพลเมืองที่ต้องมีความสร้างสรรค์ มีวิจรรย์ญาณ มีการคิดอย่างไตร่ตรอง และมีส่วนร่วมรับผิดชอบและตระหนักถึงสังคมส่วนรวม ในส่วนของความเข้าใจในวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสิ่งจำเป็นในสังคมร่วมสมัยที่ไม่ใช่กับเฉพาะผู้ที่ทำงานทางด้านวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงพลเมืองที่ต้องการการตัดสินใจอย่างชาญฉลาดเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่มีความขัดแย้งและถกเถียงกันในทุกวันนี้ (ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2564) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละด้านของคะแนน PISA 2018 แล้วจะเห็นได้ว่าผู้เรียนในประเทศไทยยังไม่พร้อมและขาดทักษะที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ในสังคมหลังอุตสาหกรรม ทั้ง ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ทักษะดิจิทัล ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะระหว่างบุคคล

นอกเหนือจากผลคะแนนการสอบ PISA 2018 ที่แสดงว่าผู้เรียนของไทยยังไม่พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตแล้ว ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) มีคะแนนเฉลี่ยแต่ละวิชาถึง 4 จาก 5 วิชาที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ ได้แก่ วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ จะมีเพียงวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้นที่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ จากสถิตินี้แสดงให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่คุณภาพการศึกษายังไม่ดีเท่าที่ควร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือวิชาการยังไม่มีคุณภาพ

ปัญหาของโรงเรียนเอกชนในปัจจุบันถือเป็นหนึ่งในประเด็นที่มีการถกเถียงอย่างมากในวงการศึกษาดังกล่าวถึงมาตรการแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำแล้ว คุณภาพของกำลังแรงงานที่ผลิตออกมาก็มีสมรรถนะและคุณลักษณะอื่นๆ ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579) จากในอดีตที่โรงเรียนเอกชนมีบทบาทอย่างมากในการจัดการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐ แต่ด้วยความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี รวมถึงนโยบายที่รัฐหันมาให้ความสำคัญสนับสนุนโรงเรียนรัฐมากขึ้น ทำให้โรงเรียนเอกชนถูกละเลย ทำให้ได้รับความนิยมน้อยและความน่าเชื่อถือลดลง ทั้งที่โรงเรียนเอกชนจะต้องสร้างความมั่นใจให้กับรัฐบาลในฐานะที่โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนเข้ามามีบทบาทในการศึกษาของประเทศไทยมาอย่างยาวนาน มีการทำงานที่คล่องตัวและยืดหยุ่นกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งนอกจากโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนจะต้องช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาของรัฐแล้ว ยังเป็นตัวเลือกให้ผู้เรียนและผู้ปกครองสำหรับโอกาสทางการศึกษาในรูปแบบและจุดเน้นต่าง

ๆ หนึ่งในจุดเน้นที่เป็นที่แพร่หลายคือการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้เรียนเติบโตได้ในยุคแห่งความไม่แน่นอนและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา ทักษะที่สำคัญดังกล่าวที่ควรหันมาให้ความสำคัญ เช่น การปรับตัว การคิดเป็นระบบ การสร้างสรรค์ การแก้ไขปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น (UNICEF, 2019) ความรอบรู้ด้านดิจิทัล การจัดการข้อมูล ปัญญาประดิษฐ์ โค้ดดิ้ง รวมไปถึงทักษะที่เทคโนโลยีไม่สามารถทดแทนได้ โดยเฉพาะทักษะทางพฤติกรรม เช่น ทักษะมนุษย การคิดเชิงวิพากษ์ การทำงานเป็นทีม หรือความคิดสร้างสรรค์ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)) ซึ่งเป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันที่ผู้เรียนจะต้องพบเจอในอนาคต และถือเป็นสิ่งท้าทายความสามารถในการนำทักษะที่มีไปประยุกต์ใช้ในสภาพแวดล้อมใหม่ๆ จึงถือเป็นหน้าที่อันท้าทายสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่จะต้องนำพาผู้เรียนไปให้ถึงความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติต่อไป อย่างไรก็ตามจากรายงานพันธกิจด้านการปฏิรูปการศึกษาผ่านหลักสูตรและการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ ของคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษาสรุปความจำเป็นต้องปฏิรูปหลักสูตรและการเรียนการสอนว่าผู้เรียนยังไม่มีคุณภาพตามที่พึงประสงค์ ผู้เรียนมีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ตกต่ำทั้งจากผลการทดสอบระดับชาติ และนานาชาติ ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ขาดคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลายประการ เช่น มีความรู้แต่ไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำเนินชีวิต เรียนรู้โดยการจดจำ จึงมีความรู้เพียงผิวเผิน ไม่รู้ลึก ไม่รู้จริง ไม่มีศักยภาพและความถนัดของตน ไม่เห็นคุณค่าของการเรียนและการเรียนไม่มีความหมายต่อตนเอง จากการศึกษาข้อมูลหลักฐานและงานวิจัย พบว่า ปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุมาจากการสอนและการวัดประเมินผลของครู ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากหลักสูตรที่อิงเนื้อหา ทำให้ครูมุ่งสอนเนื้อหาเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้แต่ขาดสมรรถนะในการใช้ความรู้ ไม่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตได้ (คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา, ม.ป.ป.) โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดโดยการปรับปรุงงานทางด้านการบริหารวิชาการ ที่ครอบคลุมทั้ง การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นหัวใจหลักที่มีความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลโดยตรงต่อตัวผู้เรียน การบริหารวิชาการที่มีคุณภาพและตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงของโลก เป็นเครื่องมือและเป้าหมายที่สำคัญในการให้ความรู้ ฝึกฝน ให้ประสบการณ์ และเสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะ คุณลักษณะที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเสริมสร้างทักษะมนุษยในสังคมหลังนวัตกรรม เป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องให้ความสนใจ และพัฒนาขึ้นมาอย่างเหมาะสม เพื่ออนาคตของเยาวชนในวันข้างหน้า เพื่อเป็นการสร้างการนำทางและป้องกันการบริหารวิชาการที่หลงทาง ผู้บริหารจำเป็นต้องมีกลยุทธ์ในการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับมติที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ครั้งที่ 6/2565

ที่เห็นชอบแนวทางการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ให้ สช. ต้นตัวและให้ความสำคัญกับการหายุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษาเอกชนให้มีมาตรฐานและคุณภาพมากขึ้น

อย่างที่ทราบกันดีในปัจจุบันว่าองค์กรที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่มักเริ่มต้นจากการมีกลยุทธ์ที่ดีมีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ คือ แผน แนวทาง ซึ่งรวมถึงวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้องค์กรสามารถอยู่รอดท่ามกลางสภาวะการแข่งขันและทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่วางไว้ (นันทรัตน์ เจริญกุล, 2564) เพื่อให้ผู้บริหารเองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดได้ดำเนินการปฏิบัติงานของตนเองอย่างมีทิศทาง เพื่อมุ่งสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน ถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ที่จะช่วยบ่งบอกถึงผลลัพธ์ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น หากขาดกลยุทธ์แล้ว นอกจากจะไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการทำงาน และการบริหารแล้วยังส่งผลเสียต่อการดำเนินงานในระยะยาวอีกด้วย จากที่กล่าวมาทำให้เห็นว่าการที่จะเตรียมผู้เรียนให้มีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งเป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ให้เป็นแนวทางกับโรงเรียนในการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

จากเหตุผล ความเป็นมา และความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมีการศึกษา กำหนดทิศทางกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อเป็นการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ให้มีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์การพัฒนาและเตรียมพร้อมผู้เรียนให้มีทักษะจำเป็นในสังคมหลังนวัตกรรมต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 กรอบแนวคิดของการบริหารวิชาการและทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมเป็นอย่างไร

1.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมเป็นอย่างไร

1.2.3 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.3.2 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.3.3 เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.4 นิยามศัพท์สำคัญ

1.4.1 สังคมหลังนวัตกรรม หมายถึง สังคมที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ และสังคม

1.4.2 ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม หมายถึง ทักษะความสามารถของผู้เรียนในการปรับตัว และเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ ในสังคมที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ และสังคม โดยสามารถแบ่งย่อยได้ 6 ทักษะ ดังต่อไปนี้
1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล

1.4.3 ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า หมายถึง ความสามารถในการศึกษาหาความรู้และเชื่อมโยงกับความรู้เดิมได้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์สิ่งที่แตกต่างกัน มีคุณค่า มีประโยชน์ ต่อทั้งตัวเอง ผู้อื่น และสังคมได้

1.4.4 ทักษะดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ดิจิทัล ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในด้านการสื่อสาร การเรียนรู้ การทำงาน รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม

1.4.5 ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการคิดค้นสิ่งใหม่หรือพัฒนาสิ่งเดิมให้เกิดความแตกต่าง เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความเจริญแก่สังคม มีประโยชน์ต่อผู้คน สังคม โลก ซึ่งทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ดีขึ้น

1.4.6 ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ แยกแยะ องค์ประกอบหรือรายละเอียด เพื่อสามารถนำไปสู่ทางเลือก และการตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้อย่างเหมาะสม

1.4.7 ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาไตร่ตรอง โดยใช้หลักเหตุผล เพื่อให้ได้คำตอบที่ดีและเหมาะสมที่สุดในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ

1.4.8 ทักษะระหว่างบุคคล หมายถึง ความสามารถในการติดต่อหรือมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคล รวมถึงการสื่อสารด้วยวาจาและท่าทาง การโน้มน้าวใจ ความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง การทำงานเป็นทีม ความเห็นอกเห็นใจ การฟังอย่างกระตือรือร้นและการมีทัศนคติเชิงบวก

1.4.9 การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินงาน และการจัดกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.4.10 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โครงสร้างรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร และประเมินผลหลักสูตร ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.4.11 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการสนับสนุนผู้สอนในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.4.12 การวัดและประเมินผล หมายถึง การสนับสนุนผู้สอนในการประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริง เพื่อนำผลไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.4.13 โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน หมายถึง โรงเรียนสายสามัญ ภายใต้สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ดำเนินการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF PRIVATE SECONDARY SCHOOLS TO ENHANCE HUMAN SKILLS IN POST INNOVATION SOCIETY) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดประเด็นและกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

1.5.1 การบริหารวิชาการ จากเอกสารของกระทรวงศึกษาธิการ (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), ปองสิน วิเศษศิริ (2555) และ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) สามารถสังเคราะห์ได้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านการวัดและประเมินผล

1.5.2 ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากเอกสารของ Howard Gardner (2006), Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology - Japan (2018), World Economic Forum (2020), อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563), ธนารักษ์ ธีระมันคง (2563) และ SYDLE (2022) สามารถสังเคราะห์ได้ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3)

ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล

1.5.3 การพัฒนากลยุทธ์ ใช้แนวคิดการพัฒนากลยุทธ์ของ พงษ์ที ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การประเมินและตรวจสอบกลยุทธ์ และ 4) การปรับปรุงกลยุทธ์

โดยสามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ตามภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารวิชาการ จากแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), ปองสิน วิเศษศิริ (2555) และ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) ประกอบด้วย

- 1) การพัฒนาหลักสูตร
- 2) การจัดการเรียนรู้
- 3) การวัดและประเมินผล

2 ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากแนวคิดของ Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology - Japan (2018), World Economic Forum (2020), อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563), ธนารักษ์ ธีระมันคง (2563), SYDLE (2022)

ประกอบด้วยทักษะ ดังนี้

- 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า
- 2) ทักษะดิจิทัล
- 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม
- 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล
- 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์
- 6) ทักษะระหว่างบุคคล

3 การพัฒนากลยุทธ์ ใช้แนวคิดของ พงุทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis)
- 2) พิจารณา (Corporate Analysis)

S (Strength) = จุดแข็ง

W (Weakness) = จุดอ่อน

O (Opportunity) = โอกาส

T (Threat) = ภาวะคุกคาม

- 3) เลือกและจัดวางกลยุทธ์ (Generating Strategic Alternatives)
- 4) กำหนดนโยบายและแผนงานโครงการตามกลยุทธ์ (Action Plan)
- 5) ปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ (Implementation)

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 756 โรงเรียน

ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา ปีการศึกษา 2566

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างให้มีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม มีความรู้ ทักษะที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตและแข่งขันในตลาดแรงงานในสังคมหลังนวัตกรรมได้

1.7.2 ผู้บริหารโรงเรียน สามารถนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ไปใช้ หรือประยุกต์ใช้ในการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมได้

1.7.3 หน่วยงานระดับนโยบายสามารถนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ไปประกอบการกำหนดนโยบายเชิงกลยุทธ์ เพื่อเตรียมผู้เรียนสู่สังคมหลังนวัตกรรม

1.7.4 นักวิชาการด้านการศึกษารวมทั้งนักวิจัยหรือผู้มีความสนใจ สามารถนำผลวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ไปใช้ในการต่อยอด พัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ให้มีความก้าวหน้าและแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม และ 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

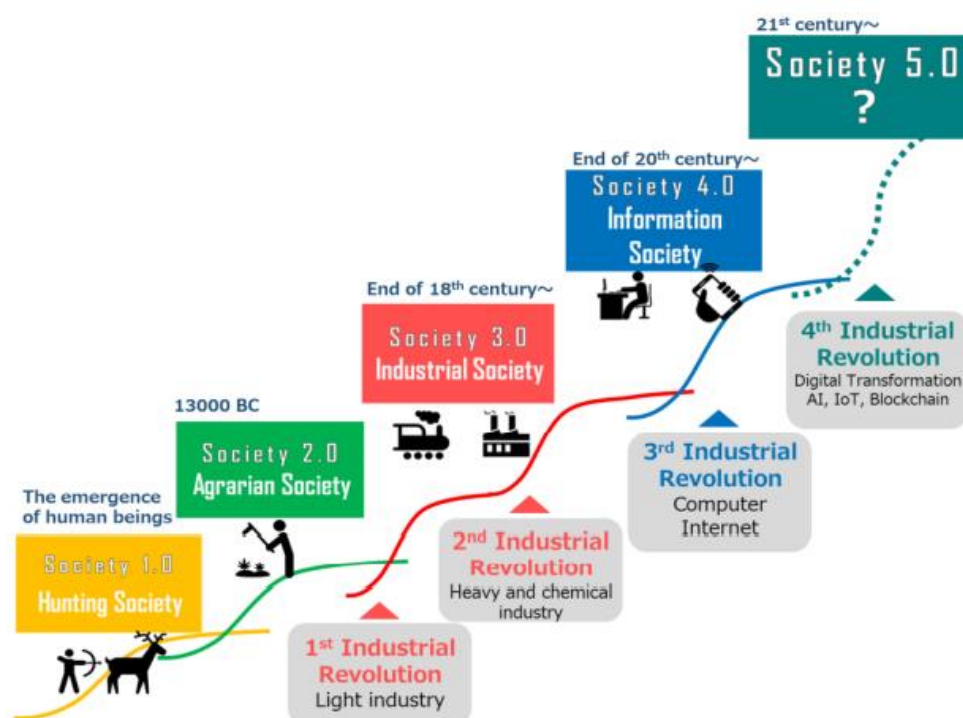
1. แนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
 - 1.1 วิวัฒนาการของสังคมในยุคต่าง ๆ
 - 1.2 ความหมายของสังคมหลังนวัตกรรม
 - 1.3 ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
2. แนวคิดการบริหารวิชาการ
 - 2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ
 - 2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ
 - 2.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ
3. แนวคิดการพัฒนากลยุทธ์
 - 3.1 ความหมายของกลยุทธ์
 - 3.2 วิวัฒนาการแนวคิดการวางแผนกลยุทธ์
 - 3.3 ระดับของกลยุทธ์
 - 3.4 การวางแผนกลยุทธ์
 - 3.5 องค์ประกอบของแผนกลยุทธ์
 - 3.6 ขั้นตอนการกำหนดแผนกลยุทธ์
4. บริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ
 - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน
 - 5.3 งานวิจัยเกี่ยวกับสังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.1 วิวัฒนาการของสังคมในยุคต่าง ๆ

สังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0 ถือเป็นสังคมที่ต่อยอดมาจากการแบ่งยุคสังคมของมนุษย์ 4 ยุคใหญ่ๆ ก่อนหน้า อันได้แก่ 1) สังคมแห่งการล่าสัตว์ (hunting society) หรือ Society 1.0 2) สังคมเกษตรกรรม (agrarian society) หรือ Society 2.0 3) สังคมอุตสาหกรรม (industrial society) หรือ Society 3.0 4) สังคมสารสนเทศ (information society) หรือ Society 4.0 และ 5) สังคมฉลาดล้ำ (super smart society) หรือ สังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0 (Society 5.0) ดังภาพ

ภาพที่ 2 วิวัฒนาการสังคมในยุคต่าง ๆ

ที่มา : Kaidanren

สังคมในแต่ละยุคมีลักษณะ และการจัดการศึกษา การเรียนรู้ ดังนี้

สังคมแห่งการล่าสัตว์ (hunting society) หรือ Society 1.0 เริ่มตั้งแต่การปรากฏตัวของมนุษย์จนถึง 13,000 ปี ก่อนคริสตกาล ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สิ้นสุดของยุคน้ำแข็ง ในยุคนี้ นอกจากการล่าสัตว์แล้ว ยังเป็นยุคที่มนุษย์ต้องเก็บรวบรวม หรือหาของป่า เพื่อการดำรงชีพด้วย ซึ่งโดยมากไม่ได้อาศัยเป็นหลักแหล่ง จากการศึกษาการเรียนรู้ของมนุษย์ในยุคนี้ พบว่า การเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ เพื่ออยู่รอดในสภาพแวดล้อมและสังคมในยุคนั้น เด็กๆ เรียนรู้ผ่านการมีส่วนร่วม การเล่น การสังเกต และการเลียนแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเล่น เป็นเครื่องมือสำคัญที่เด็กได้เรียนรู้บรรทัดฐานทางสังคม

ของชุมชน ทั้งนี้การเรียนรู้ทักษะจะค่อยเป็นค่อยไปอย่างเป็นธรรมชาติตามช่วงวัย ซึ่งไม่มีการกำหนดตายตัว อายุที่มากขึ้นจะเรียนรู้ทักษะที่ยากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งนอกจากทักษะที่ยากขึ้นตามอายุแล้ว มีประเด็นการเรียนรู้ทักษะที่แตกต่างกันเล็กน้อยของเพศชายและเพศหญิงด้วย โดยแม่จะถ่ายทอดให้ลูกสาวและพ่อจะถ่ายทอดให้ลูกชาย (Lew-Levy and other 2017) ทั้งนี้ผู้ใหญ่ไม่ได้กำกับดูแลการศึกษาของเด็กๆ หรือบอกว่าต้องทำอะไร เด็ก ๆ สามารถเล่นและสำรวจได้อย่างเป็นอิสระตามวิถีทางที่ตัวเองเลือก (Gray, 2011)

สังคมเกษตรกรรม (agrarian society) หรือ Society 2.0 ยุคนี้อยู่ในช่วง 13,000 ปีก่อนคริสตกาล ถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 เชื่อกันว่าการเกษตรได้เริ่มขึ้นครั้งแรกใน Fertile Crescent ซึ่งขยายจากอิรักไปยังอียิปต์ เกษตรกรรมทำให้นักุษสามารถตั้งถิ่นฐานและสร้างชุมชน ซึ่งก่อให้เกิดโครงสร้างทางสังคมและรูปแบบใหม่ๆ ขององค์กรทางสังคมของมนุษย์ อารยธรรมอียิปต์ โบราณ อารยธรรมอินเดีย อารยธรรมจีน อารยธรรมมายา ล้วนแต่เป็นสังคมเกษตรกรรม กล่าวคือสังคมเกษตรกรรม คือสังคมที่ประชากรส่วนใหญ่มีรายได้จากการเกษตรและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (Sociology group, n.d.) เมื่อพิจารณาการจัดการศึกษาในสังคมเกษตรกรรมตามที่มีการบันทึกไว้สำหรับประเทศไทย สามารถอ้างอิงการจัดการศึกษาได้ตั้งแต่ในสมัยสุโขทัย จนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ซึ่งสามารถแบ่งการจัดการศึกษาออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทแรกอาณาจักรเป็นผู้จัด และประเภทที่สองพุทธจักรเป็นผู้รับผิดชอบจัด การเรียนนอกจากการเรียนหมัดมวย กระบี่กระบอง การบังคับช้าง ม้า ตำราพิชัยยุทธ์ คัมภีร์ไตรเวท โหราศาสตร์เวชกรรมแล้ว ผู้ชายยังได้เรียนในส่วนของเนื้อหาที่เป็นแบบไตรภาค คือ อ่าน เขียน และคิดเลข ผู้หญิงเรียนวิชาช่างสตรี งานฝีมือ การอบรมมารยาท การทำอาหารการกิน (ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์, 2559)

สังคมอุตสาหกรรม (industrial society) หรือ Society 3.0 อยู่ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 ถึง ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่คาบเกี่ยวกับการปฏิวัติอุตสาหกรรม มีการหลั่งไหลของแรงงานจำนวนมากจากชนบทเข้าสู่เขตเมือง เกิดการขยายบทบาทและอำนาจเหนือคนงานของนายทุน นายจ้างมีอำนาจอย่างมากในการกำหนดอัตราค่าจ้างและชั่วโมงการทำงาน การเอาเปรียบการจ้างงาน และความไม่มั่นคงของการจ้างงาน ทำให้ช่องว่างระหว่างชนชั้นนายทุนและคนงานขยายออกไปเรื่อย ๆ จนสุดท้ายนำไปสู่ความวุ่นวายและเกิดการล้มล้างชนชั้นนายทุนในบางประเทศ และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเป็นระบบสังคมนิยม ทั้งนี้ในสังคมอุตสาหกรรมโดยทั่วไปจะมีลักษณะสำคัญคือ 1) แรงงานส่วนใหญ่จะอยู่ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตและบริการต่าง ๆ 2) มีแรงผลักดันในสังคมเพื่อให้เกิดการขยายตัวของผลิตภาพในการผลิต 3) มีอัตราการขยายตัวของนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยี 4) การผลิตมีขนาดใหญ่และมีการแบ่งงานตามความสามารถ 5) มีองค์กรและสถาบันทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และอื่น ๆ ซึ่งทำหน้าที่ทางสังคมเฉพาะอย่าง และมีระบบความสัมพันธ์ที่ดีค่อนข้างสลับซับซ้อน 6) ลักษณะเป็นแบบสังคมเมือง คือ

มีบุคคลอยู่ร่วมกันหนาแน่น มีแบบแผนความสัมพันธ์อยู่บนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันมากกว่า พื้นฐานทางด้านความสัมพันธ์ของครอบครัวหรือเครือญาติ 7) ค่านิยมและวัฒนธรรม มีลักษณะที่มีการยอมรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ได้มากกว่า และคุ้นเคยกับการเปลี่ยนแปลง สำหรับการจัดการศึกษายุคสังคมอุตสาหกรรมนี้ เมื่อเทียบกับการจัดการศึกษาของไทย จะอยู่ในช่วง การศึกษา 1.0 – 3.0 โดย พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2560) ได้อธิบายการจัดการศึกษาในช่วงดังกล่าวไว้ใน แต่ละด้าน คือ ด้านหลักสูตร ในทุกระดับก่อนระดับอุดมศึกษา ใช้หลักสูตรเดียว เหมือนกันทั้ง ประเทศ ด้านการจัดการเรียนการสอน เน้นการอธิบาย บรรยาย เน้นครูเป็นศูนย์กลาง ด้านการวัด และประเมินผล เน้นวัดความรู้ ความเข้าใจ ผ่านการทดสอบ ด้านการจัดการชั้นเรียน เน้นสื่อของการ จัดบรรยายภาคเชิงกายภาพเป็นหลัก ด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาครู เป็นการนิเทศเพื่อพัฒนาครูโดย ศึกษาวิเคราะห์ รวมทั้งการนิเทศภายในโรงเรียนด้วย

สังคมสารสนเทศ (information society) หรือ Society 4.0 คือช่วงปลาย คริสต์ศตวรรษที่ 20 ถึง ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในงานต่าง ๆ เครื่องข่ายคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สื่อสารถูกผนวกเข้าด้วยกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ จำนวนมหาศาล (ปราณี อัครภูษิตกุล, 2563) สำหรับประเทศไทยมีความพยายามที่จะพัฒนาและ ยกกระดับคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จาก นโยบายประเทศไทย 4.0 ที่จะขับเคลื่อนประเทศ ไปสู่เป้าหมาย “มั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายที่จะเปลี่ยนเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ซึ่งการจัดการศึกษาของไทยในช่วง 4.0 นี้ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2560) ได้อธิบายการจัดการศึกษาในแต่ละด้านไว้ ดังนี้ ด้านหลักสูตร เน้นหลักสูตรมาตรฐานการ เรียนรู้ มีกรอบหลักสูตรเป็นหลักสูตรแกนกลางระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้น แต่ละสถานศึกษา จะต้องนำกรอบหลักสูตรดังกล่าวไปพัฒนาเป็นหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับ บริบทท้องถิ่นนั้นๆ มีการพัฒนารายวิชาพื้นฐาน รายวิชาเพิ่มเติม ให้เป็นไปตามความต้องการของ ผู้เรียน บูรณาการเรื่องราวของท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอน ต้องเป็นการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตัวชี้วัดของมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นเด็กเป็น สำคัญและเน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง สื่อการเรียนรู้เน้นสื่อตามสภาพจริง สื่อ ICT รวมทั้งเน้นให้ผู้เรียนมี ประสบการณ์การเรียนรู้ตามสภาพจริง ด้านการประเมินการเรียนรู้ เน้นการประเมินกระบวนการ เรียนรู้และผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย ไม่ใช่เพียงแบบสอบถามยุคที่ผ่านมา ด้านการจัดการชั้นเรียน เน้นการสร้างบรรยากาศเชิงบวก เพื่อสร้างให้ผู้เรียนมีวินัยเชิงบวก ได้ เรียนรู้อย่างมีความสุข และได้รับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์และค่านิยมหลักตามหลักสูตร ด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาครู เน้นกระบวนการชี้แนะแบบพี่เลี้ยง ผ่านกระบวนการของชุมชนแห่งการ เรียนรู้เชิงวิชาชีพ (Professional Learning Community)

สังคมฉลาดล้ำ (super smart society) หรือ สังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0 (Society 5.0) เริ่มตั้งแต่ ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นไป สังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0 (Society 5.0) คือ นโยบายที่ญี่ปุ่นแถลงเมื่อปี ค.ศ. 2016 ในการประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 7 ประเทศ หรือ G7 (Holroyd, 2020) และต่อมารัฐบาลญี่ปุ่นได้ประกาศใช้เมื่อปี ค.ศ. 2018 เป็นนโยบายที่นำเสนอในแผนพัฒนาเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ฉบับที่ 5 ในฐานะสังคมของญี่ปุ่น ยึดคนเป็นศูนย์กลาง ผู้คนในยุคสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีและคนชรา จะต้องมีชีวิตที่มั่นคงปลอดภัย สะดวกสบาย มีสุขภาพดี และมีวิถีการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมตามความต้องการของตน ซึ่งประกอบไปด้วยการทำงาน การพักผ่อน การบริโภค การศึกษา การเดินทาง และการดูแลสุขภาพ (สุชาติ อุดมโสภกิจ, 2560) มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพของคน สร้างสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจกับการแก้ไขปัญหาทางสังคมของญี่ปุ่น (ปราณี อัครภูษิตกุล, 2563, Wiezoreck, 2020) และประเทศอื่นๆ (Holroyd, 2020)

สังคมหลังนวัตกรรม เป็นยุคของ Super Smart Society เป็น Next-generation Society (Nagahara, 2019) ที่โลกแห่งความเป็นจริง หรือโลกทางกายภาพ (physical space) ซึ่งเป็นโลกที่เราคุ้นเคย สามารถสัมผัสได้ด้วยสัมผัสทั้ง 5 คือ หู ตา ลิ้น กาย ใจ และโลกเสมือน (cyber space) จะถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน (สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรม ประจำญี่ปุ่น, สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม, 2561, ปราณี อัครภูษิตกุล, 2563) โดยเริ่มต้นตั้งแต่ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นมา (สุชาติ อุดมโสภกิจ, 2560) มนุษย์เราจะอยู่ท่ามกลางการผสมผสานของโลก 2 มิติ และแน่นอนว่าโลกเสมือน ทั้ง Internet of things (IoT), Robot, Artificial Intelligence (AI), Big Data, 3D Printing และ Virtual reality (VR) จะมีบทบาทในชีวิตของคนเรามากขึ้น โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ เช่นโซเชียลเน็ตต่าง ๆ จะแผ่ปะปนแวดล้อมอยู่กับเรา ข้อมูลจากเซ็นเซอร์ที่วัดค่าต่าง ๆ ในโลกแห่งความเป็นจริงจะถูกวิเคราะห์ด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง แล้วส่งการตอบสนองกลับมายังโลกแห่งความเป็นจริงผ่านตัวแปลงอุปกรณ์ต่าง ๆ (สุชาติ อุดมโสภกิจ, 2560; มนพะงา เล็กขาว, 2561)

เมื่อมองถึงการสร้างสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งเป็นสังคมใหม่ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผัน และไม่สามารถคาดเดาได้ ให้เกิดขึ้นจริงได้นั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องก้าวข้ามอุปสรรค หรือกำแพง 5 ชั้นดังต่อไปนี้ให้ได้

1. กำแพงระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ (the wall of ministries and agencies) ต้องบูรณาการภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ เข้าด้วยกันตามยุทธศาสตร์ระดับชาติ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม และภาคการศึกษา เพื่อที่จะได้ดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน และสนับสนุนซึ่งกันและกันด้วย

2. กำแพงของระบบกฎหมาย (the wall of the legal system) ต้องมีการพัฒนา กฎหมายให้ทันสมัย สอดคล้องและสามารถรับมือกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้

3. กำแพงด้านเทคโนโลยี (the wall of technologies) ต้องสร้างสังคมฐานความรู้ จนสามารถนำความรู้มาสร้างและใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

4. กำแพงด้านทรัพยากรมนุษย์ (the wall of human resources) ต้องมีการปฏิรูป การศึกษา ส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ประชากร มีการศึกษาเรียนรู้ตั้งแต่วัย เด็กจนถึงวัยสูงอายุ มีทักษะ ความเข้าใจ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กำแพงด้านการยอมรับของสังคม (the wall of social acceptance) ต้องมีนโยบาย ที่ได้รับการยอมรับร่วมกันจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ต้องมีความ กลมกลืนกับสังคมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ตามที่ได้กล่าวไปตอนต้นว่าแผนพัฒนาเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ฉบับที่ 5 ของญี่ปุ่นที่ มุ่งไปสู่สังคมหลังนวัตกรรม นั้นยึดคนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพของคน สร้างสมดุล ระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจกับการแก้ไขปัญหาทางสังคม “การศึกษา” ถือเป็นเครื่องมือ สำคัญในการพัฒนาคนให้มีศักยภาพ มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ที่จะสร้างความก้าวหน้าทาง เศรษฐกิจ แก้ปัญหาสังคม รวมถึงอยู่กับสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลและมีความสุขในโลกยุคสังคมหลัง นวัตกรรม

จากการพัฒนาทางดิจิทัลและเทคโนโลยี และการกระตุ้นจากการเกิดโรคระบาด COVID-19 การเรียนออนไลน์และการเรียนทางไกลจะไม่ใช้กระแสอีกต่อไป แต่เป็นเรื่องจริงและทุกคนต้องชิน กับมัน นอกเหนือจากอุปสรรคทางเทคโนโลยีแล้ว การระบาดยังแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความ จำเป็นในการเตรียมมนุษย์ให้พร้อมสำหรับความท้าทายในอนาคต เราต้องการคนที่มีความฉลาดทาง อารมณ์ที่รู้วิธีการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลงสังคม สิ่งที่จะช่วยสร้าง คนตามที่ต้องการได้คือ การศึกษา 5.0 ซึ่งคือ ห่วงโซ่ที่เชื่อมความรู้ทางดิจิทัลและเทคโนโลยีเข้ากับ ทักษะทางสังคมและอารมณ์ของมนุษย์ เพื่อส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี SYDLE (2022)

การจัดการศึกษาสำหรับสังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0 Yoshimasa Hayashi อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของญี่ปุ่นได้กล่าวในปี 2018 สามารถสรุปได้ว่า ญี่ปุ่นต้อง เตรียมทักษะให้ผู้เรียนสำหรับการเอาตัวรอดในโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และผู้เรียนต้องสามารถเป็นผู้นำ ในการเปลี่ยนแปลงได้ การเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว กุญแจสำคัญคือการมุ่งเน้นไปที่จุดแข็งของมนุษย์ เช่น ทักษะการสื่อสาร ความเป็นผู้นำ ความอดทน ตลอดจนความอยากรู้ การอ่านและการทำความเข้าใจ

เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ที่จะทำให้ผู้เรียนเป็นเช่นนี้ได้ ญี่ปุ่นกำลังพิจารณาการ เปลี่ยนแปลง 2 ด้าน ซึ่งอาจเป็นจุดเปลี่ยนแปลงสำคัญของญี่ปุ่น และถ้าประสบความสำเร็จ จะเป็น

การเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาแบบดั้งเดิมทั่วโลก และจะพลิกบทบาทของประเทศญี่ปุ่นให้เป็นต้นแบบของการสอนในยุคแห่งเทคโนโลยีขั้นสูง (the age of high technology)

ด้านแรกคือ ทำให้ความก้าวหน้าของผลการเรียนมีความยืดหยุ่นมากขึ้น ซึ่งหมายความว่า แทนที่ผลการเรียนจะผ่านหรือไม่ผ่านในแต่ละปีการศึกษา หลักสูตรหรือชั้นเรียน ควรทำให้มั่นใจว่าไม่มีช่องว่างในการทำความเข้าใจบทเรียน เช่น ถ้านักเรียนได้คะแนนไม่ดีในวิชาใดวิชาหนึ่ง นักเรียนสามารถเรียนวิชานั้นได้ใหม่จนรู้และเข้าใจเต็มที่ Hayashi กล่าวว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 1 ควรมีทักษะพื้นฐานที่สมบูรณ์แบบ เนื่องจากทักษะพื้นฐานเป็นรากฐานของทุกๆ อย่าง ถ้าหากไม่มีทักษะการอ่าน การที่จะศึกษาเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ ฟิสิกส์ หรือวิชาใดก็ตาม ก็จะส่งผลให้ไม่เข้าใจ

ด้านที่ 2 Yoshimasa Hayashi อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของญี่ปุ่น กล่าวไว้ว่า การลด/ขจัดความแตกต่างระหว่างวิชาและสาขาวิชา เป็นอีกหนึ่งทางในการปรับปรุงแก้ไข ที่ควรจะต้องทำให้กับคนรุ่นต่อไป เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต แทบทุกประเทศทั่วโลก นักเรียนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยจะถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับ กลุ่มที่เรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ซึ่งนักเรียนจะต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างไรก็ตามโลกที่เทคโนโลยีรวมเข้ากับเกือบทุกส่วนของสังคม Hayashi กล่าวว่า วิธีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนแบบนี้ จะใช้ไม่ได้อีกต่อไป วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาการข้อมูล และการเขียนข้อมูล จะต้องเป็นรายวิชาพื้นฐานเช่นเดียวกับวิชาปรัชญาและภาษา

1.2 ความหมายของสังคมหลังนวัตกรรม

จากการศึกษาพบว่า มีนักวิชาการได้ให้ความหมายและอธิบายถึงสังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564) ไว้อย่างสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

Japan Business Federation (Keidanren) (2016) กล่าวว่า สังคม 5.0 หรือ สังคมหลังนวัตกรรม คือ สังคมที่มีมนุษย์เป็นศูนย์กลางซึ่งสร้างสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจกับการแก้ปัญหาสังคมโดยระบบที่ผสมผสานระหว่างไซเบอร์สเปซและพื้นที่ทางกายภาพ

Japan Business Federation (Keidanren) (2019) กล่าวว่า สังคม 5.0 หรือ สังคมหลังนวัตกรรม จะเป็นสังคมซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลผสมผสานกับจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของผู้คนที่หลากหลายในการแก้ปัญหาสังคม และการสร้างคุณค่า มนุษย์จะใช้จินตนาการเพื่อทำให้ตัวเอง ธรรมชาติ และเทคโนโลยี สามารถอยู่ร่วมกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นแนวคิดที่สามารถเชื่อมโยงและมีส่วนร่วมในความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่นำมาใช้โดยสหประชาชาติ ต่อไปได้

สุชาติ อุดมโสภกิจ (2560) กล่าวว่า สังคม 5.0 หรือ สังคมหลังนวัตกรรม คือ โลก 2 มิติ ที่ผสมผสานกัน ได้แก่ โลกทางกายภาพ (physical space) ซึ่งเป็นโลกที่เราคุ้นเคย สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง 5 คือ หู ตา จมูก ลิ้น กาย ใจ กับ โลกเสมือน (cyber space) ซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยโลกทั้ง 2 นี้จะซ้อนทับกันอย่างแยกไม่ออก โดยโลกเสมือนจะมีบทบาทในชีวิตมนุษย์มากขึ้น เช่น เซอร์ชิตต่าง ๆ จะอยู่แวดล้อมเรา ข้อมูลจากเซ็นเซอร์จะถูกวิเคราะห์ด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อการตอบสนองกลับมายังโลกแห่งความเป็นจริงผ่านอุปกรณ์ต่าง ๆ

อุไรรัตน์ สิงหนาท (2560) สังคม 5.0 หรือ สังคมหลังนวัตกรรม เป็นสังคมที่เน้นความร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน รองรับสังคมผู้สูงอายุ และพัฒนากลุ่มสตรีให้มีบทบาทในสังคมมากขึ้น โดยทุกคนจะต้องมีชีวิตที่มั่นคงปลอดภัย และใช้ชีวิตได้ตามที่ปรารถนา ทั้งนี้เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทสำคัญ สังคมยุค 5.0 จะเต็มไปด้วยหุ่นยนต์ นวัตกรรม และปัญญาประดิษฐ์

มนพวง เล็กขาว (2561) กล่าวว่า สังคม 5.0 หรือ สังคมหลังนวัตกรรม จะเป็นยุคของ Super Smart Society ที่โลกแห่งความเป็นจริงและโลกเสมือนจะถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน มนุษย์จะอยู่ท่ามกลางการผสมผสานของโลก 2 มิติ และเป็นที่ยืนยันว่าโลกเสมือน ทั้ง IoT, Robot, AI, Big Data, 3D Printing และ VR จะมีบทบาทในชีวิตของคนเรามากขึ้น เช่น เซอร์ชิตต่าง ๆ จะอยู่แวดล้อมเรา ข้อมูลจากเซ็นเซอร์ที่วัดค่าต่าง ๆ ในโลกแห่งความเป็นจริงจะถูกวิเคราะห์ด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อส่งการตอบสนองกลับมายังโลกแห่งความเป็นจริงผ่านอุปกรณ์ต่าง ๆ มนุษย์จะมีชีวิตที่มั่นคงปลอดภัย สะดวกสบาย มีสุขภาพดี และมีวิธีการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมตามความต้องการของตน ซึ่งประกอบด้วย การทำงาน การพักผ่อน การบริโภค การศึกษา การเดินทาง และการดูแลสุขภาพ

สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมประจำญี่ปุ่น (2561) กล่าวว่า สังคม 5.0 หรือ สังคมหลังนวัตกรรม คือ สังคมที่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาสังคมได้อย่างราบรื่นด้วยระบบที่รวมพื้นที่ไซเบอร์ (พื้นที่เสมือนจริง) และพื้นที่ทางกายภาพ (พื้นที่จริง) เข้าด้วยกันด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563) สรุปว่า สังคม 5.0 หรือ สังคมหลังนวัตกรรม หมายถึง สังคมที่ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสิ่งของถูกเชื่อมเข้าด้วยกัน ความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ถูกแชร์ร่วมกัน ทำให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มใหม่ ๆ นอกจากนี้ด้วยปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) จะทำให้ได้รับข้อมูลที่จำเป็นเมื่อต้องการ และด้วยเทคโนโลยี เช่น หุ่นยนต์และรถยนต์ขับเคลื่อนโดยอัตโนมัติ ทำให้แก้ปัญหาสังคมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ เช่น ปัญหาอัตราการเกิดที่ลดลง การลดลงของประชากรในพื้นที่ชนบท ความเหลื่อมล้ำของคนรวยและคนจน เป็นต้น เกิดเป็นสังคมที่ทุกคนมี

ความหวัง สังคมที่คนต่างเพศต่างวัยเคารพซึ่งกันและกัน สังคมที่แต่ละคนมีความสุขสบายในการใช้ชีวิต

ปราณี อัครภูษิตกุล (2563) กล่าวว่า สังคม 5.0 หรือ สังคมหลังนวัตกรรม คือ นโยบายที่ประเทศญี่ปุ่นประกาศใช้เมื่อปี 2018 โดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพของคน สร้างสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจกับการแก้ไขปัญหาทางสังคมด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยี การบูรณาการไซเบอร์สเปซเข้ากับพื้นที่ทางกายภาพ โดยมีเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นพื้นฐาน มีปัญญาประดิษฐ์และหุ่นยนต์เป็นปัจจัยตัวเร่งกระบวนการ

มนตรี สหชัยรุ่งเรือง และ สุรพล สุขะพรหม (2564) กล่าวว่า สังคม 5.0 หรือ สังคมหลังนวัตกรรม คือ ยุคที่รวมเอาโลกไซเบอร์และโลกแห่งความเป็นจริงเข้าด้วยกัน โดยมีเทคโนโลยีและ AI เป็นพื้นฐานในการขับเคลื่อน เพื่อสร้างประสบการณ์ไร้รอยต่อและเป็นยุคดิจิทัลที่ทุกคนมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน การถ่ายโอนและการใช้ข้อมูลมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาความหมายและคำอธิบายจากนักวิชาการหลายท่านสามารถสรุปได้ว่า สังคมหลังนวัตกรรม หรือสังคม 5.0 คือ สังคมที่พื้นที่โลกทางกายภาพ (physical space) และพื้นที่โลกเสมือน (cyber space) ถูกผสมผสานเข้าด้วยกัน โดยมีเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น หุ่นยนต์ ปัญญาประดิษฐ์ และนวัตกรรม เป็นพื้นฐานในการขับเคลื่อน เป็นสังคมที่เน้นความร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน รองรับสังคมผู้สูงอายุ และพัฒนามูลนิธิให้มีบทบาทในสังคมมากขึ้น ยึดมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ควบคู่ไปกับการสร้างสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจกับการแก้ไขปัญหาสังคมด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยี ซึ่งสามารถกล่าวสรุปโดยกระชับได้ว่าสังคมหลังนวัตกรรม หรือสังคม 5.0 เป็นสังคมที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจและสังคม

1.3 ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

จากการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลพบว่า มีหน่วยงานและนักวิชาการที่ได้กล่าวถึงทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0 ไว้ดังนี้

Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology (2018) ของประเทศญี่ปุ่น ตันกำเนิดแนวคิดสังคม 5.0 กล่าวว่า วิสัยทัศน์ของสังคม 5.0 คือการพัฒนาเทคโนโลยี AI (Artificial Intelligence) โดย เทคโนโลยี AI สามารถจะเป็นทางเลือกสำหรับงานที่ต้องทำซ้ำ ๆ และงานที่แสดงเป็นตัวเลขได้ อันจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมและวิธีการทำงาน แต่ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศญี่ปุ่น ยังขาดทรัพยากรบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี AI หลายประเทศมีอัตราการเกิดที่ลดลงและก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และมีความต้องการในการสัมผัสธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ในขณะที่เดียวกัน มนุษย์ก็มีจุดแข็งที่เทคโนโลยี AI ไม่สามารถ

แทนที่ได้คือ มีความอ่อนไหวและจริยธรรมในการทำความเข้าใจและให้ความหมายกับโลกแห่งความเป็นจริง ความสามารถในการเผชิญหน้าและปรับตัวให้เข้ากับความต้องการที่ขัดแย้งและคาดไม่ถึง รวมทั้งความสามารถในการดำเนินการอย่างรับผิดชอบ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศญี่ปุ่น ยังกล่าวอีกว่า นอกจากทักษะทั่วไปแล้ว ทักษะที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ในสังคม 5.0 มี 3 ประการ ได้แก่

1. ทักษะการค้นพบ สร้างนวัตกรรม และสร้างคุณค่า (Human resources who discover and create leaps in knowledge that are the sources of technological innovation and creation of value)
2. ทักษะการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการแก้ปัญหาสังคม (Human resources that create platforms that connect technological innovations to societal issues and create platforms)
3. ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ (Human resources that can leverage and extend AI and data in various fields)

SYDLE (2022) กล่าวว่า การศึกษา 5.0 เป็นการต่อยอดมาจากการศึกษา 4.0 และจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การศึกษา 4.0 บทบาทของเทคโนโลยีในการศึกษาคือความเร็ว ความถูกต้อง และความรู้ในการสอน แนวคิดหลักคือการแทรกเทคโนโลยี Industry 4.0 – Internet of Things (IoT), ปัญญาประดิษฐ์ (AI), machine learning และอื่นๆ ลงในสถาบันการศึกษาและการเรียนรู้ เป้าหมายคือเพื่อให้การศึกษาใกล้เคียงกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่สังคมและหน่วยงานต่าง ๆ ใช้อยู่แล้วมากขึ้น ตลอดจนสร้างการสื่อสารโดยตรงกับคนรุ่นใหม่ที่ขาดเทคโนโลยีไม่ได้อีกต่อไป การศึกษา 5.0 เพิ่มมุมมองของมนุษย์ในการเรียนรู้ รวมถึงความสามารถทางสังคมและอารมณ์ เพื่อส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งด้านสุขภาพและความปลอดภัย โดยมีผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมน้อยลง การศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนมีทักษะซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการอยู่รอดในสังคม 5.0 ได้แก่

1. ทักษะการทำงานร่วมกัน (Collaborative work)
2. ทักษะการมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี ความเห็นอกเห็นใจ และความอดทนต่อความหลากหลาย (Better interpersonal relations, empathy, and tolerance of diversity)
3. ทักษะการคิดสร้างสรรค์ (Creativity)
4. ทักษะการจัดการความขัดแย้ง (Conflict management)
5. ทักษะการสื่อสารที่คล่องแคล่ว (More fluid communication)

Nurjanah (2019) กล่าวว่า ในสังคม 5.0 ข้อมูลจะถูกส่งระหว่างพื้นที่เสมือนและพื้นที่ทางกายภาพ มนุษย์จะเข้าถึงฐานข้อมูลในไซเบอร์สเปซผ่านอินเทอร์เน็ตและการค้นหา เรียกค้นและวิเคราะห์ข้อมูลในโลกไซเบอร์ บิ๊กดาต่านี้วิเคราะห์ด้วยปัญญาประดิษฐ์ และผลการวิเคราะห์จะถูก

ส่งกลับมาที่มนุษย์ในพื้นที่ทางกายภาพในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น เพื่อตอบสนองต่อความท้าทายที่เกิดขึ้น มนุษย์จำเป็นต้องมีทักษะดังนี้

1. ทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking)
2. ทักษะการแก้ปัญหา (Problem-solving skills)
3. ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ (Creativity)

อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563) ได้ทำการศึกษาและสังเคราะห์ทักษะของคนในสังคม 5.0 ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ทักษะ ดังนี้

1. ทักษะความคิดสร้างสรรค์
2. ทักษะดิจิทัล
3. ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล การตีความและตอบสนองต่อความรู้และสารสนเทศ
4. ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และสืบค้นทางวิทยาศาสตร์เพื่อการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน
5. ทักษะการบริหารจัดการคน
6. ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า

นอกจากนี้จากการศึกษาเพิ่มเติมยังมีแนวคิดเกี่ยวกับทักษะมนุษย์ที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกับเทคโนโลยีที่นักวิชาการท่านอื่น ๆ กล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

World Economic Forum (2020) ได้กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นในปี 2025 ที่โลกจะต้องเผชิญกับภาวะ “double-disruption” ทั้งจาก COVID-19 และ การใช้ระบบ Automation เข้ามาแทนที่แรงงานคน โดยทักษะจำเป็นประกอบด้วย

1. ทักษะการวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม (Analytical thinking and innovation)
2. ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Active learning and learning strategies)
3. ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (Complex problem-solving)
4. ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical thinking and analysis)
5. ทักษะการคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ (Creativity, originality, and initiative)
6. ทักษะการเป็นผู้นำและชี้นำสังคม (Leadership and social influence)
7. ทักษะการใช้ ดูแล และจัดการเทคโนโลยี (Technology use, monitoring, and control)
8. ทักษะการออกแบบและเขียนโปรแกรม (Technology design and programming)
9. ทักษะการรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน ทักษะการปรับตัว (Resilience, stress tolerance and flexibility)

10. ทักษะการใช้เหตุผล ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการระดมความคิด (Reasoning, problem-solving and ideation)

ธนารักษ์ ธีระมั่นคง (2563) ได้ให้สัมภาษณ์ในหัวข้อ ทักษะของมนุษย์ในโลก AI กับ “การศึกษา” ที่ต้อง Transform โดยสามารถสรุปทักษะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่ได้ 5 ทักษะ ดังนี้

1. ทักษะการคิดสร้างสรรค์ (Creativity Skill) คือ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์และสร้างเป็นความคิดจำนวนมาก ซึ่งต้องใหม่และสามารถใช้แก้ปัญหาที่พบเจอได้

2. ทักษะการบูรณาการเทคโนโลยี (Integration Skill) ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีแอปพลิเคชันที่มีหลากหลาย กระจัดกระจาย มาหลอมรวมเพื่อสร้างสิ่งใหม่ได้ สามารถมองเป็นความคิดรวบยอด (Concept) ที่ตอบสนองทั้งเทคโนโลยี การตลาด และประโยชน์ของสังคม

3. ทักษะแบบอ่อน (Soft Skill) ซึ่งเน้นไปในทางการสื่อสาร การปรับตัว การแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ซึ่งช่วยให้จัดการข้อมูลจำนวนมากได้ สามารถตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ ตีความ ประเมินทางเลือก และตัดสินใจ

4. ทักษะการคิดแบบกลยุทธ์เพิ่มมูลค่า (Value-Added Development Skill) ทำสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น สร้างสรรค์ขึ้น สร้างโอกาสทางการตลาดใหม่ ๆ

5. ทักษะการสร้างความสุข (Well-Being Skill) ที่จะทำให้ชีวิตมีความสุข โดยทักษะนี้สามารถประยุกต์เข้ากับทุกสาขาอาชีพ ทั้งทางเทคโนโลยี การบริการ การท่องเที่ยว และการทำธุรกิจ

สโรจ เลหาศิริ (มปก) ได้กล่าวถึงทักษะที่ต้องปรับตัวเพื่อทำงานร่วมกับทีมลูกผสมระหว่างมนุษย์ กับ AI (Artificial Intelligence) ไว้ 5 ทักษะ ดังนี้

1. ทักษะการคิดวิเคราะห์ที่นำไปสู่การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่

2. ทักษะการคิดโดยใช้วิจารณ์ญาณ เหตุผล และ ตรรกะ

3. ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และการคิดค้นสิ่งใหม่

4. ทักษะการเรียนรู้และการปรับตัว

5. ภาวะผู้นำ การโน้มน้าว และการสื่อสาร

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากคำแนะนำของนักวิชาการที่หลากหลายดังที่นำเสนอไปข้างต้น สามารถสังเคราะห์ได้ดังตารางสรุปต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology (2018)	World Economic Forum (2020)	อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563)	ธนารักษ์ ชีระมั่นคง (2563)	SYDLE (2022)	ผลการสังเคราะห์
ทักษะการค้นพบ สร้างนวัตกรรม และสร้างคุณค่า	√					ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า			√			
ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง		√				
ทักษะการคิดแบบกลยุทธ์เพิ่มมูลค่า				√		
ทักษะดิจิทัล			√			ทักษะดิจิทัล
ทักษะการใช้ ดูแล และจัดการเทคโนโลยี		√				
ทักษะการออกแบบและเขียนโปรแกรม		√				
ทักษะการบูรณาการเทคโนโลยี				√		
ทักษะการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการแก้ปัญหาสังคม	√					ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม
ทักษะการวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม		√				
ทักษะการคิดสร้างสรรค์			√	√	√	
ทักษะการคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่		√				
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาปัญญาประดิษฐ์	√					ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ต่อ)

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology (2018)	World Economic Forum (2020)	อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563)	ธนารักษ์ ธีระมั่นคง (2563)	SYDLE (2022)	ผลการสังเคราะห์
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล การตีความและตอบสนองต่อความรู้และสารสนเทศ			√			ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และสืบค้นทางวิทยาศาสตร์เพื่อการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน			√			ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์		√				
ทักษะการวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม		√				
ทักษะการใช้เหตุผล ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการระดมความคิด		√				
ทักษะการบริหารจัดการคน			√			ทักษะระหว่างบุคคล
ทักษะการทำงานร่วมกัน					√	
ทักษะการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความเห็นอกเห็นใจและความอดทนต่อความหลากหลาย					√	
ทักษะการจัดการความขัดแย้ง					√	
ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน		√				
ทักษะการรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน ทักษะการปรับตัว		√				

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ต่อ)

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology (2018)	World Economic Forum (2020)	อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563)	ธนารักษ์ ชีระมั่นคง (2563)	SYDLE (2022)	ผลการสังเคราะห์
ทักษะการสื่อสารที่คล่องแคล่ว					✓	ทักษะระหว่างบุคคล
ทักษะการเป็นผู้นำและชี้นำสังคม		✓				
ทักษะแบบอ่อน (Soft Skills)				✓		
ทักษะการสร้างความสุข				✓		

จากตารางสังเคราะห์ ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบของทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมที่มีร่วมกันของทักษะแต่ละด้านตามที่สถาบัน นักวิจัย และนักการศึกษาได้ให้ไว้ โดยจัดรวมกลุ่มทักษะที่เหมือนและมีลักษณะที่ไปในทิศทางเดียวกันไว้ด้วยกัน สามารถสรุปทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ได้ 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า

จากการศึกษาพบว่า มีนักการศึกษา นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ไว้ ดังนี้

อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563) กล่าวว่า ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า หมายถึง ความอยากรู้อยากเห็น ความไว และความสามารถในการทำความเข้าใจในเชิงลึกและการเข้าถึงคุณค่าของสิ่งของหรือการทำงานเป็นการเฉพาะ และการสร้างตัวตนทางสังคม ซึ่งแนวทางการสร้างคุณค่านั้นขึ้นอยู่กับความสามารถที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

นวกัทร ตระกูลพร และ นิลมนิ พิทักษ์ (2558) กล่าวว่า ทักษะการค้นหา หมายถึง การแสดงออกในด้านการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองและสามารถสร้างความรู้ใหม่เพิ่มเติมจากการคิด ศึกษา ค้นคว้า ปฏิบัติด้วยตนเอง และเชื่อมความสัมพันธ์กับความรู้เดิมที่มีอยู่ ทำการศึกษาจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ การกำหนดปัญหา การทำความเข้าใจปัญหา การวางแผน และดำเนินการศึกษาค้นคว้า การสังเคราะห์ความรู้ การสรุปและประเมินค่าของคำตอบ

กัลยาณี ชูศรีวัน และ อังคณา ตุงคะสมิต (2556) กล่าวว่า ทักษะการค้นหา หมายถึง การค้นคว้าหาความรู้ และสร้างความรู้ใหม่เพิ่มเติมจากการคิด ศึกษา ทดลอง ค้นคว้า ปฏิบัติ และเชื่อมสัมพันธ์กับความรู้เดิมที่มีอยู่ ทำการศึกษาจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ

เดโช แชนน้ำแก้ว (2565) สรุปว่า การสร้างคุณค่า เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญที่สุดในการดำเนินงานเพื่อ “สร้าง” ผลประโยชน์ รักษา หรือทำให้มีการได้เปรียบเชิงแข่งขันอย่างยั่งยืน สร้างคุณค่าสูงสุดในการบริหาร โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างกลยุทธ์ที่จะตอบสนองความต้องการและความปรารถนา และทำให้เกิดบูรณาการอันไม่มีขอบเขตในหมู่สมาชิกที่ประกอบการสร้างคุณค่า

ปาลวี พุฒิกุลสาคร และคณะ (2565) กล่าวว่า การสร้างคุณค่า หมายถึง ผลสำเร็จในการใช้ทรัพยากรเพื่อเพิ่มความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่แตกต่างและยากต่อการลอกเลียนแบบได้ การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่เพื่อส่งมอบคุณค่าและความพึงพอใจสูงสุดแก่ลูกค้า การสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม การรักษาภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร ตลอดจนการสร้างสมดุลระหว่างองค์กร สังคม และสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาความหมายที่นักวิชาการและนักการศึกษาให้ไว้ สามารถสรุปได้ว่า ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า หมายถึง ความสามารถในการศึกษาหาความรู้และเชื่อมโยงกับความรู้เดิมได้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์สิ่งที่แตกต่างกัน มีคุณค่า มีประโยชน์ ต่อทั้งตัวเอง ผู้อื่น และสังคมได้

2. ทักษะดิจิทัล

จากการศึกษาพบว่า มีนักการศึกษา นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของ ทักษะดิจิทัล ไว้ดังนี้

Cranmer (2014) กล่าวว่า ทักษะดิจิทัล ถูกเรียกในชื่อที่หลากหลาย ทั้ง ความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy), การรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy), ทักษะคอมพิวเตอร์ (Computer Skills) และ ความรู้ทางอินเทอร์เน็ต Internet Literacy

Serezhkina (2021) กล่าวว่า ความสามารถทางดิจิทัล หมายถึง ชุดของความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ที่ช่วยให้มนุษย์บรรลุเป้าหมายชีวิตที่แตกต่างกันผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563) กล่าวว่า ทักษะดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

UNESCO (2018) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะดิจิทัล คือความสามารถในการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล การสื่อสารผ่านแอปพลิเคชัน และเครือข่ายในการเข้าถึงและการจัดการข้อมูล ช่วยให้มนุษย์สามารถสร้างและแบ่งปันข้อมูล เนื้อหาทางดิจิทัล การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน ตลอดจนการแก้ปัญหา เพื่อการเติมเต็มตนเองอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ในชีวิต การเรียน การทำงาน และกิจกรรมทางสังคมที่กว้างขวาง

พรชนิตว์ ลีนาราช (2560) สรุปว่า การรู้ดิจิทัล คือ ความรู้ ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือทางเทคนิค และเกี่ยวข้องกับ ความรู้ ความสามารถพื้นฐานในการใช้ ในการทำงานกับเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายสารสนเทศ ได้แก่ ความสามารถในการค้นคืน การจัดการ การแบ่งปัน รวมถึงการสร้างสารสนเทศและความรู้

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ม.ป.ป.) กล่าวว่า ทักษะดิจิทัล หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงาน ในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โดยทักษะดิจิทัลครอบคลุมความสามารถ 4 มิติ ได้แก่ การใช้ (use), เข้าใจ (understand), การสร้าง (create) และ เข้าถึง (access) เทคโนโลยีดิจิทัล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ทักษะดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ดิจิทัล ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในด้านการสื่อสาร การเรียนรู้ การทำงาน รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม

3. ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม

จากการศึกษาพบว่า มีนักการศึกษา นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของ ทักษะความคิดเชิงนวัตกรรม ไว้ ดังนี้

ภาวินี จิตต์โสภา (2564) สรุปว่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถย่อยลักษณะต่าง ๆ ในการคิด ที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่เป็นรูปธรรมสังเกตได้ ซึ่งมีองค์ประกอบของกระบวนการคิดที่ต่อยอดจากจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์จนนำไปสู่การสร้าง คิดค้น พัฒนา หรือประดิษฐ์ผลงานที่อาจจะเป็น แนวความคิด หรือกระบวนการ วิธีการ หรือผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ อย่างใดอย่างหนึ่งในรูปแบบใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนหรืออาจเป็นการพัฒนาสิ่งเดิมที่มี

อยู่แล้วให้เกิดความแตกต่างไปจากเดิม ทั้งนี้เพื่อนำเสนอและเผยแพร่นวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ มีคุณค่า และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

กมลพรรณ วุฒิอำพล (2562) สรุปว่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง ทักษะการคิดสิ่งใหม่หรือพัฒนาสิ่งใหม่ที่ช่วยแก้ปัญหา การคิดนอกกรอบที่จะนำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ ซึ่งทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ดีขึ้น

ชาญณรงค์ วิเศษสัตย์ (2562) สรุปว่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง การคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความเจริญแก่สังคม ซึ่งสิ่งใหม่นี้อาจไม่เคยมีผู้ใดเคยทำมาก่อน หรือเคยทำมาแล้วในอดีตแต่ได้รับการรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ หรือสิ่งใหม่ที่มีการพัฒนามาจากของเก่าที่มีอยู่เดิม โดยที่ผู้คิดมองเห็นผลผลิตที่จะสำเร็จแตกต่างไปจากบุคคลอื่น และคาดว่าจะได้รับการยอมรับที่ดีจากสังคม จากนั้นผู้คิดดำเนินการกระทำจนความคิดนั้นสำเร็จ เกิดเป็นผลผลิตใหม่ๆ ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการ

อมรรัตน์ ศรีพอ (2561) กล่าวว่า การคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง กระบวนการคิดสิ่งใหม่หรือพัฒนาสิ่งใหม่ที่สามารถสร้างคุณค่าและประโยชน์ได้

อรชร ปราจันท์ และ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561) สรุปว่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ประกอบด้วย การตั้งคำถาม การสังเกต การสร้างเครือข่าย การทดลอง การเชื่อมโยง โดยบุคคลสามารถพัฒนาทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมผ่านขั้นตอน ดังนี้ เก็บสะสมข้อมูล การคำนวณ การสื่อความคิดออกมาเป็นรูปของนวัตกรรม

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2555) สรุปว่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม คือ กระบวนการแก้ไขปัญหาโดยการค้นหา การผสมผสานและจัดเรียงจากข้างใน เพื่อให้ได้แนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ โดยทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมประกอบด้วย 6 ทักษะ ได้แก่ การใส่ใจหรือการเอาใจใส่ การเห็นคุณค่าของคุณลักษณะส่วนบุคคล การถ่ายทอดจินตนาการ การเล่นอย่างจริงจัง การร่วมมือในการสืบค้น และการปั้นแต่ง

มารุต พัฒนผล (ม.ป.ป.) กล่าวว่า ทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม เป็นทักษะหนึ่งในทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม เป็นความชำนาญหรือความสามารถในการใช้กระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้จินตนาการและการถ่ายทอด ใช้ทักษะในการสร้างสิ่งที่มีเอกลักษณ์ของตน จนทำให้เกิดสิ่งใหม่หรือนวัตกรรมที่ทำขึ้นใหม่หรือพัฒนาขึ้นซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของความคิด วิธีการ การกระทำ หรือสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ โดยอาจเป็นสิ่งใหม่ทั้งหมดหรือใหม่บางส่วน และอาจใหม่ในบริบทใดบริบทหนึ่งหรือในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

ทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม มีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1. การคิดสร้างสรรค์ (think creatively)

2. การทำงานร่วมกับบุคคลอื่นอย่างสร้างสรรค์ (work creatively with others)

3. การสร้างนวัตกรรมให้เกิดผลสำเร็จ (implement innovation)

ศศิมา สุขสว่าง (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง กระบวนการคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ และเป็นนวัตกรรม จากทักษะและกระบวนการคิดต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อผู้คน สังคม โลก ออกมาเป็นรูปธรรม และสามารถต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้

จากการศึกษาความหมายที่นักวิชาการและนักการศึกษาให้ไว้ สามารถสรุปได้ว่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการคิดค้นสิ่งใหม่หรือพัฒนาสิ่งเดิมให้เกิดความแตกต่าง เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความเจริญแก่สังคม มีประโยชน์ต่อผู้คน สังคม โลก ซึ่งทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ดีขึ้น

4. ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาพบว่า มีนักการศึกษา นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของ ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ไว้ดังนี้

Wright (2016) ระบุว่า ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความสามารถในการรวบรวม วิเคราะห์ และสรุปผลจากข้อมูลที่เป็นไปได้จริง ตลอดจนสื่อสารข้อมูลที่ค้นพบไปยังผู้อื่น

Kelley (2023) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลจำนวนมากจากแหล่งต่าง ๆ และจัดการเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีค่าในการตัดสินใจ

ชญานิศา เขมทัสน์ และ พิกุล ตินามาส (2565) กล่าวว่า ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การรับรู้ข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ นำมาพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อให้เห็นรายละเอียดของข้อมูลเหล่านั้นอย่างครบถ้วน ชัดเจน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคำตอบ แสดงความคิดเห็น หรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ก่อนตัดสินใจที่จะเชื่อถือข้อมูล

อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563) กล่าวว่า ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการจำแนก เปรียบเทียบข้อมูล ตรวจสอบข้อมูลอย่างละเอียด หรือหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้มีความสมบูรณ์ในการตัดสินใจ การพยายามเข้าใจความหมาย และมีปฏิริยาแสดงออกต่อข้อมูล

สรเสริญ หุ่นแสน (2562) กล่าวว่า ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้ความสามารถในการคิดพิจารณา วิเคราะห์ แยกแยะ วิจารณ์ จับประเด็น หรือข้ออ้างต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบ ด้วยการไตร่ตรองอย่างถี่ถ้วน โดยต้องมีเหตุผล ความถูกต้อง รองรับในกระบวนการคิด เพื่อสามารถนำไปสู่ทางเลือก และการตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้อย่างเหมาะสม

จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย และคณะ (2558) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาแยกแยะส่วนย่อยๆ ของเหตุการณ์เรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ว่า ประกอบด้วยอะไร มีลำดับเหตุผลอย่างไร และส่วนย่อย ๆ ที่สำคัญนั้น แต่ละเหตุการณ์เกี่ยวพันกัน

อย่างไร มีสิ่งใดที่เหมือนหรือต่างกัน เกี่ยวพันกันโดยอาศัยหลักการใด และสามารถสรุปลักษณะเฉพาะที่จำเป็นและไม่จำเป็นของข้อมูลได้ ซึ่งประกอบด้วย ทักษะ 5 ด้าน คือ การจับคู่ การจัดหมวดหมู่ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด การสรุปหลักเกณฑ์ทั่วไป และการสรุปหลักเกณฑ์เฉพาะ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (มปป) กล่าวว่า ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลหมายถึง การแยกแยะข้อมูลข่าวสาร ปัญหา และสถานการณ์รอบตัว วิพากษ์วิจารณ์และประเมินสถานการณ์รอบตัวด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้อง ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา หาทางออกและตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

ศศิมา สุขสว่าง (มปป) กล่าวว่า การคิดเชิงวิเคราะห์ หมายถึง กระบวนการคิดในรายละเอียด ความสามารถในการแยกแยะส่วนต่าง ๆ ออกเป็นส่วนพื้นฐาน หรือส่วนย่อยๆ เพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์ความเชื่อมโยง หรือความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่าง ๆ เป็นการคิดเชิงตรรกะทีละขั้นตอน เพื่อแบ่งระบบข้อมูลขนาดใหญ่ออกเป็นส่วนๆ เพื่อมาวิเคราะห์หาสาเหตุ หรือเป้าหมายที่ต้องการ

มลิวลย์ ผิวคราม (มปก) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis) เป็นการจัดระเบียบแยกแยะส่วนต่าง ๆ ของหลักฐาน หรือข้อมูลที่ได้ออกเป็นหมวดหมู่ เพื่อหาคำตอบตามความมุ่งหมาย และตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

จากการศึกษาความหมายที่นักวิชาการและนักการศึกษาให้ไว้ สามารถสรุปได้ว่า ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ แยกแยะ องค์ประกอบหรือรายละเอียด เพื่อสามารถนำไปสู่ทางเลือก และการตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้อย่างเหมาะสม

5. ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า มีนักวิชาการ นักการศึกษา และนักจิตวิทยา ใช้คำเรียกการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) ไว้แตกต่างกัน เช่น การคิดวิเคราะห์วิจารณ์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยงานวิจัยชิ้นนี้เรียกว่า การคิดเชิงวิพากษ์ ซึ่งนักวิชาการ นักการศึกษาให้ความหมายไว้ ดังนี้

Dewey (1933) กล่าวว่า การคิดวิพากษ์ คือ การคิดอย่างใคร่ครวญ ไต่ตรอง ที่เริ่มต้นจากสถานการณ์ที่มีความยุ่งยากและสิ้นสุดด้วยสถานการณ์ที่ชัดเจน

Watson and Glaser (1964) กล่าวว่า การคิดเชิงวิพากษ์ เป็นกระบวนการคิดที่ประกอบด้วยเจตคติ ความรู้ ทักษะ โดยเน้นที่เจตคติในการแสวงหาความรู้ การยอมรับการแสวงหาหลักฐานมาสนับสนุนข้ออ้าง ใช้ความรู้ในการอนุมานการสรุปผล การประเมินผล และตัดสินใจถูกต้องอย่างเหมาะสม

Bloom (1979) กล่าวว่า การคิดเชิงวิพากษ์ คือ ความสามารถทางกระบวนการทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ เกิดความจำ เข้าใจ จนถึงขั้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า

Ennis (1985) กล่าวว่า การคิดเชิงวิพากษ์ คือ การคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล ที่มีจุดหมายเพื่อการตัดสินใจว่าสิ่งใดควรเชื่อหรือสิ่งใดควรทำ ช่วยให้ตัดสินใจสภาพการณ์ได้ถูกต้อง

Angelo (1995) กล่าวว่า การคิดเชิงวิพากษ์ เป็นการคิดด้วยเหตุผลและใช้ทักษะการคิดที่ซับซ้อนขึ้น เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ระบุปัญหา แก้ปัญหา และหาข้อสรุป

Daniel (2002) กล่าวว่า การคิดเชิงวิพากษ์ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประเมินสถานการณ์ ปัญหาหรือข้อโต้แย้ง และเลือกทางเพื่อนำไปสู่การค้นพบคำตอบที่ดีที่สุดที่เป็นไปได้

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558) กล่าวว่า การคิดวิพากษ์ คือ หลักการคิดประเภทหนึ่งที่เน้นกระบวนการพิจารณาและประเมินข้อมูลหลักฐานที่เกี่ยวข้องทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ โดยใช้หลักเหตุผล เกณฑ์ที่กำหนด เพื่อให้ได้คำตอบที่ดีและเหมาะสมที่สุดในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ และ อุษา ชูชาติ (2544) กล่าวว่า การคิดเชิงวิพากษ์ คือ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาโดยยึดหลักการคิดด้วยเหตุผล

สุวิทย์ มูลคำ (2547) กล่าวว่า การคิดเชิงวิพากษ์ คือ การคิดที่มีเหตุผลโดยผ่านการพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ มีหลักเกณฑ์ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ เพื่อนำไปสู่การสรุปและตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพว่าสิ่งใดถูกต้อง สิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดควรเลือก และสิ่งใดควรทำ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2555) กล่าวว่า การคิดเชิงวิพากษ์ หมายถึง ความตั้งใจที่จะพิจารณาตัดสินเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยไม่คล้อยตามข้อกล่าวอ้างที่น่าเสนอ แต่ตั้งคำถามและข้อโต้แย้งคำกล่าวอ้างนั้น เพื่อหาแนวทางความคิดสู่คำตอบที่สมเหตุสมผลมากกว่าข้อกล่าวอ้างเดิม

สิริภักตร์ ศิริโท (2558) กล่าวว่า การคิดวิพากษ์ หมายถึง กระบวนการทางปัญญาในการไตร่ตรองปัญหา ข้อกล่าวอ้างหรือสมมติฐาน อย่างมีตรรกะและเหตุผล โดยใช้การค้นคว้าข้อมูลหลักฐานมาสนับสนุน หรือการตรวจสอบและประเมินความถูกต้องน่าเชื่อถือของข้อมูลหรือหลักฐานที่นำมาสนับสนุนอย่างไม่มีอคติ ก่อนลงข้อสรุปหรือความคิดเห็น

ศศิมา สุขสว่าง (มปป) กล่าวว่า การคิดวิพากษ์ หมายถึง กระบวนการคิดโดยใช้วิจรรณญาณหรือการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลรอบด้าน โดยใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ประเด็น รวมทั้งการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ รอบด้าน การสำรวจองค์ประกอบอื่นๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อข้อสรุป เพื่อตรวจสอบพิจารณา ตัดสินและประเมินความถูกต้อง หรือสิ่งที่เป็นประเด็นในขณะนั้นๆ ให้แม่นยำ

จากการศึกษาความหมายที่นักวิชาการและนักการศึกษาให้ไว้ สามารถสรุปได้ว่า ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณา ไตร่ตรอง โดยใช้หลักเหตุผล เพื่อให้ได้คำตอบที่ดีและเหมาะสมที่สุดในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ

6. ทักษะระหว่างบุคคล

จากการศึกษาพบว่า มีนักการศึกษา นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของ ทักษะระหว่างบุคคล (interpersonal skills) ไว้ ดังนี้

Shepherd, Braham และ Elston (2010) กล่าวว่า ทักษะระหว่างบุคคล สามารถระบุความหมายกว้างๆ ได้ว่า เป็นทักษะที่มนุษย์ต้องการเพื่อสื่อสารกับบุคคล หรือกลุ่มบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การตระหนักในตนเอง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ การตั้งคำถาม การสื่อสารด้วยวาจา การสื่อสารที่ไม่ใช้วาจา การช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวก รวมไปถึง ความกล้าแสดงออก

Tutorialspoint (2015). ระบุว่า ทักษะระหว่างบุคคล บางครั้งถูกเรียกว่า ทักษะบุคคล (people skills) หรือ ทักษะทางสังคม (social skills) แต่โดยสรุปคือทักษะที่มนุษย์ใช้ขณะสื่อสารกับผู้อื่น ทักษะระหว่างบุคคลรวมถึงการพูด การอธิบาย การโน้มน้าวใจ และการฟังอย่างกระตือรือร้น

Doyle. (2022) กล่าวว่า ทักษะระหว่างบุคคล ถูกรู้จักในชื่อ ทักษะบุคคล (people skills), ทักษะอ่อน (soft skills) ด้วยเช่นกัน โดยทักษะระหว่างบุคคล ครอบคลุม การสื่อสารด้วยวาจาและร่างกาย ความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง การทำงานเป็นทีม ความเห็นอกเห็นใจ การฟัง และการมีทัศนคติเชิงบวก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับความสำเร็จในการทำงาน

Barakat (2016) กล่าวว่า ทักษะระหว่างบุคคล คือ ทักษะจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อ และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยพื้นฐานส่วนใหญ่จะเป็นไประหว่างบุคคลกับบุคคล

Dictionary (n.d) ให้ความหมายของ ทักษะระหว่างบุคคลไว้ว่า คือ ทักษะที่นำไปสู่ความสำเร็จในการติดต่อและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

เดโช แชนน้ำแก้ว และคณะ (2564) กล่าวว่า บุคคลที่มี ทักษะระหว่างบุคคล ต้องรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงาน และมีความสามารถในการทำงานเป็นทีม

อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563) กล่าวว่า ทักษะการบริหารจัดการคน หมายถึง ความสามารถในการจัดการ สื่อสาร และควบคุมความรู้สึกของผู้คนรอบข้าง มีวิธีการเข้าหาและพูดคุยกับคนอื่นในวิธีการที่แตกต่างกันออกไป เพื่อให้ทำงานร่วมกับคนอื่นได้อย่างราบรื่น

กาสั๊ก เต๊ะซันหมาก (2559) กล่าวว่า ทักษะระหว่างบุคคล คือการทำงานเป็นทีม มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีเป้าหมายร่วมกัน มีภารกิจที่จะต้องทำเช่นเดียวกัน มีการติดต่อสื่อสารประสานงาน สนับสนุนซึ่งกันและกัน มีการตัดสินใจร่วมกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.ป.ป.) กล่าวว่า ทักษะระหว่างบุคคล หมายถึง การเข้าใจมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น ใช้ภาษาพูดและภาษากาย เพื่อสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ได้รับความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น วางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้การสื่อสารที่สร้างสัมพันธภาพที่ดี สร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากการศึกษาความหมายที่นักวิชาการและนักการศึกษาให้ไว้ สามารถสรุปได้ว่า ทักษะระหว่างบุคคล (interpersonal skills) หมายถึง ความสามารถในการติดต่อหรือมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคล รวมถึงการสื่อสารด้วยวาจาและท่าทาง การโน้มน้าวใจ ความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง การทำงานเป็นทีม ความเห็นอกเห็นใจ การฟังอย่างกระตือรือร้นและการมีทัศนคติเชิงบวก เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกับคนอื่นได้อย่างราบรื่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับความสำเร็จในการทำงาน

2 แนวคิดการบริหารวิชาการ

2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

จากการศึกษาความหมายของการบริหารวิชาการ ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารวิชาการไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้และการศึกษาของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า ถ้ามองในด้านกระบวนการการทำงานแล้ว การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริการกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุง การพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

กมล ภูประเสริฐ (2555) กล่าวว่า การบริหารวิชาการภายในสถานศึกษา หมายถึง การรายงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่คาดหวังนั้น ประกอบด้วยงานหลายๆ ด้าน ได้แก่งานเกี่ยวกับหลักสูตร งานเกี่ยวกับการเรียนการสอน และงานเกี่ยวกับการวัดประเมินผล

จรุณี เก้าเอี้ยน (2557) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิด ทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ จนเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

เพ็ญวรา ชูประวัตติ (2563) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงาน และการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ทั้งในด้านการออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล

จากความหมายของการบริหารวิชาการที่ศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินงาน และการจัดกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ

2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ

จากการศึกษาความสำคัญของการบริหารวิชาการ ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

Smith and other (1961, อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553) ได้ศึกษาและจัดอันดับความสำคัญของการบริหารวิชาการไว้เป็นอันดับแรก ในความรับผิดชอบของผู้บริหาร ซึ่งแบ่งเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. การบริหารวิชาการ ร้อยละ 40
2. การบริหารงานบุคคล ร้อยละ 20
3. การบริหารกิจการนักเรียน ร้อยละ 20
4. การบริหารการเงิน ร้อยละ 5
5. การบริหารอาคารสถานที่ ร้อยละ 5

6. การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน ร้อยละ 5

7. การบริหารงานทั่วไป ร้อยละ 5

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารวิชาการ เป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตรจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนที่เป็นหัวใจของสถานศึกษา

จรรณี เก้าเอี้ยน (2557) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัด หากผู้บริหารสถานศึกษาสามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงถือได้ว่าการบริหารวิชาการ เป็นหัวใจหลักสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องใส่ใจและตระหนักในภารกิจ รู้และเข้าใจงานวิชาการอย่างถ่องแท้ อีกทั้งยังต้องพัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้าและทันต่อการจัดการศึกษาในปัจจุบัน

เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) กล่าวว่า การบริหารวิชาการถือเป็นงานสำคัญของการบริหารสถานศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับการบริหารวิชาการทั้งสิ้น

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นหน้าที่สำคัญที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น สถานศึกษาทุกประเภทจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับงานวิชาการ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ มีคุณภาพหรือมีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์

จากการศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของการบริหารวิชาการจากนักวิชาการและนักการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การบริหารวิชาการเป็นหน้าที่สำคัญที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และเป็นหัวใจหลักของสถานศึกษาทุกประเภท เพราะการจัดให้มีการศึกษาที่มีคุณภาพ คือจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาทุกประเภทควรสนใจและต้องเข้าใจเป็นอย่างดี อีกทั้งยังต้องให้ความสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา รวมถึงคุณธรรมจริยธรรมต่าง ๆ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องสะท้อนคุณภาพของการจัดการศึกษา ผู้บริหาร และคุณภาพของสถานศึกษานั้น ๆ ด้วย

2.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ตามที่กฎกระทรวงศึกษาธิการซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวง กำหนด ภาระหน้าที่งานด้านการบริหารวิชาการ 17 อย่างด้วยกันคือ

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตร
ท้องถิ่น

2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถาน

ประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

รัฐชัชดาพร เวหะชาติ (2550) เสนอขอบข่ายงานวิชาการ ไว้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

10. การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น
12. การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ วังค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการประกอบด้วย

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีรายละเอียด ดังนี้
 - 1.1 แผนปฏิบัติงานวิชาการ ได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดปฏิทินการศึกษา ความรับผิดชอบงานตามภาระหน้าที่ การจัดชั้นตอนและเวลาในการทำงาน
 - 1.2 โครงการสอน เป็นการจัดรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร
 - 1.3 บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเวลาของแต่ละวันหรือสัปดาห์ โดยการวางแผนไว้ล่วงหน้า และยึดโครงการสอนเป็นหลัก
2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้ จึงมีการจัดเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนี้
 - 2.1 การจัดตารางสอน เป็นการกำหนดวิชา เวลา ผู้สอน สถานที่ ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา
 - 2.2 การจัดชั้นเรียน เป็นงานที่ฝ่ายวิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่ รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน
 - 2.3 การจัดครูเข้าสอน การจัดครูเข้าสอนต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษาและความพร้อมของบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยสอน
 - 2.4 การจัดแบบเรียน โดยปกติสถานศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการจะใช้แบบเรียนที่กระทรวงกำหนด นอกจากนั้น ครูอาจใช้หนังสืออื่นเป็นหนังสือประกอบหรือเอกสารที่ครูเตรียมเอง
 - 2.5 การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม เป็นต้น
 - 2.6 การฝึกงาน จุดมุ่งหมายของการฝึกงาน เป็นการให้นักเรียนรู้จักนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง ทั้งยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหาที่แท้จริงในสาขาวิชา และอาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกไปเผชิญกับชีวิตจริงต่อไป
3. การบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการจัดหลักสูตร และโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ได้แก่

3.1 การจัดสื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษาของผู้เรียน เน้นเครื่องมือ และกิจกรรมให้ครูเลือกใช้ในการสอน

3.2 การจัดห้องสมุด เป็นที่รวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่ง วิทยาการ ให้ผู้เรียนได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม

3.3 การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไข ปัญหา การเรียนการสอน

4. การวัดและประเมินผล กระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในด้านการตรวจสอบและ วิเคราะห์ผลการเรียน

ปองสิน วิเศษศิริ (2555) กล่าวถึงขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

1. การบริหารหลักสูตร เป็นการกำหนดสิ่งที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ โดยน้ำหนักหรือปริมาณ รายวิชาต่าง ๆ ที่จัดก็ควรเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย

1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

1.2 การจัดทำหลักสูตร

1.3 การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

2. การบริหารการเรียนการสอน เป็นการวางแผนและกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ประกอบด้วย

2.1 การจัดทำแผนการเรียนรู้

2.2 การจัดตารางสอน

2.3 การแบ่งกลุ่มผู้เรียน

2.4 การจัดครูเข้าสอน

2.5 การจัดสอนเสริม

2.6 การจัดสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์เครื่องใช้และตำรา

2.7 การจัดสถานที่ ห้องสมุด แหล่งการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวก

2.8 การนิเทศภายในสถานศึกษา

2.9 การพัฒนาบุคลากร

3. การประเมินผลการเรียน

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า ขอบข่ายงานวิชาการ 17 ข้อตามที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนด อยู่ภายใต้กระบวนการของการวางแผนและการทำงาน 3 ด้าน คือ

1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ และ 3) การประเมินผล ดังตารางสังเคราะห์ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการและขอบข่ายงานวิชาการ

การบริหารวิชาการ	ขอบข่ายงานวิชาการ	
1 การออกแบบหลักสูตร	ข้อ 1 การพัฒนาหรือการดำเนินการ เกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระ หลักสูตรท้องถิ่น ข้อ 2 การวางแผนงานด้านวิชาการ ข้อ 4 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ข้อ 15 การจัดการระเบียบและแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา	ข้อ 11 การพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษา ข้อ 12 การส่งเสริมชุมชนให้มีความ เข้มแข็งทางวิชาการ ข้อ 13 การประสานความร่วมมือใน การพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น ข้อ 14 การส่งเสริมและสนับสนุน งานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั องค์กร หน่วยงานสถาน ประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัด การศึกษา
2 การจัดการเรียนรู้	ข้อ 3 การจัดการเรียนการสอนใน สถานศึกษา ข้อ 5 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ข้อ 7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในสถานศึกษา ข้อ 8 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่ง เรียนรู้ ข้อ 9 การนิเทศการศึกษา ข้อ 10 การแนะแนว ข้อ 16 การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อ ใช้ในสถานศึกษา ข้อ 17 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	
3 การประเมินผล	ข้อ 6 การวัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	

หมายเหตุ. จาก “การบริหารวิชาการที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคพลิกผัน” โดย สุกัญญา
 แซ่มซ้อย, 2565, สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบข่ายการบริการวิชาการ จากคำแนะนำของนักวิชาการที่หลากหลายดังที่นำเสนอไป
 ข้างต้น สามารถสังเคราะห์ได้ดังตารางสรุปต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ข้อข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อข่ายการบริหารวิชาการ	กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	รัฐชัชดาพร เวทชะชาติ (2550)	ปริญาพร วงศ์อนุตรโรจน (2553)	ปองสิน วิเศษศิริ (2555)	สุัญญา แซ่มซ้อย (2565)	ผลการสังเคราะห์
การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น	√					ด้านการพัฒนาหลักสูตร
การวางแผนงานด้านวิชาการ	√					
การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	√	√				
การจัดทาระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา	√					
การออกแบบหลักสูตร					√	
การบริหารหลักสูตร				√		
การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ			√			
การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	√					ด้านการจัดการเรียนรู้
การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	√	√				
การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	√	√				
การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	√	√				
การนิเทศการศึกษา	√	√				
การแนะแนว	√	√				
การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	√	√				
การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ	√	√				
การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น	√	√				
การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	√	√				
การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา	√					
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	√					
การจัดการเรียนรู้					√	

ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

ข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ	กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	รัฐชัชดาพร เวหะชาติ (2550)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553)	ปองสิน วิเศษศิริ (2555)	สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565)	ผลการสังเคราะห์
การบริหารการเรียนการสอน				√		
การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน			√			
การบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน			√			
การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผล การเรียน	√	√				ด้านการวัด และประเมินผล
การประเมินผล					√	
การประเมินผลการเรียน				√		
การวัดและประเมินผล			√			

จากตารางสังเคราะห์ สามารถสรุปข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ ได้ 3 ด้าน ประกอบด้วย
1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน และ 3) ด้านการประเมินผล โดยมี
รายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร

1.1 ความหมายของหลักสูตร

จากการศึกษามัธยมศึกษาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้
ดังนี้

รัฐชัชดาพร เวหะชาติ (2550) สรุปว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์การ
จัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน มุ่งให้ผู้เรียนเป็นไปตามเป้าหมายที่
ต้องการ

สารานุกรมวิชาชีพรุณเฑาะฏีพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องใน
โอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา (2552) กล่าวว่า หลักสูตร (Curriculum) มีราก
ศัพท์มาจากคำในภาษาลาติน คือ “race - course” ซึ่งหมายถึง เส้นทางที่ใช้วิ่งแข่งขัน นิยาม
ความหมายของหลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรายวิชา กลุ่มวิชา เนื้อหา

สาระ รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมให้แก่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งหลาย ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อพัฒนาให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวัง

พันธวิชัย เลียงชีพชอบ (2561) กล่าวว่า หลักสูตร เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมได้

สมิทธิ์ อุดมมะนะ (2561) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง วิธีการคิดโครงการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน โดยมีการกำหนดขอบเขตที่แน่นอนและต้องถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าถึงเนื้อหาคุณลักษณะของผู้เรียน จุดหมายปลายทาง และผลลัพธ์ทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน

อมรรัตน์ ศรีพอ (2561) สรุปความหมายของ หลักสูตร ไว้ว่า หลักสูตร คือแผนแนวทาง หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษา อันประกอบด้วยประมวลวิชาที่เรียน จุดประสงค์ที่นำไปปฏิบัติ เนื้อหา โปรแกรมการเรียน การจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน การแนะแนวและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด

มารุต พัฒนาผล (2562) กล่าวว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทางการศึกษาทั้งหมดที่สถานศึกษาวางแผนและจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้

อานนท์ ธิติคุณากร (2562) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึงแผนหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ที่สถานศึกษากำหนดและจัดทำขึ้น โดยประกอบด้วยจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร สาระเนื้อหา กระบวนการและกิจกรรมที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ แนวทางการวัดและประเมินผลการศึกษา รวมทั้งแนวทางการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

มนสิข สิทธิสมบุรณ์ (2563) กล่าวว่า หลักสูตร สามารถนิยามจำแนกได้ 2 ประเภท คือ 1) หลักสูตรที่กำหนดโปรแกรมหรือแผนการเรียนที่ชัดเจน ทั้งในเรื่อง จุดมุ่งหมาย การเรียน เนื้อหาการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียน และรายการประกอบอื่นๆ และ 2) หลักสูตรที่ไม่ได้กำหนดเป็นแผนหรือประสบการณ์การเรียนใดๆ เช่น หลักสูตรแฝง หลักสูตรสูญ หรือประสบการณ์อื่นๆ ที่เด็กได้รับทั้งในและนอกห้องเรียน หรืออาจจะเป็นค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อ หรือความเห็นอื่นๆ ที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามเป้าหมายที่กำหนดในหลักสูตรได้

เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง การนำประสบการณ์หรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวง หรือการเรียนรู้ต่าง ๆ ผ่านกระบวนการกลั่นกรอง เพื่อกำหนดแนวทาง จัดการเรียนการสอนให้มีแบบแผน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เกิดการเรียนรู้ ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพสากล มาตรฐานความเป็นชาติไทย และมาตรฐานที่ชุมชนท้องถิ่น ต้องการ

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แผนในการจัด ประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่ได้จากการวางแผนและการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อ ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โดย อาจปรับปรุงหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นหรือสร้างหลักสูตรใหม่ซึ่งเป็นนวัตกรรมหลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตรที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้เป็น จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาความหมายของหลักสูตรตามที่นักวิชาการและนักการศึกษาหลาย ท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง แผนในการจัดประสบการณ์ทางการ เรียนรู้ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในรายวิชา กลุ่มวิชา เนื้อหาสาระ รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เกิดการ เรียนรู้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพสากล มาตรฐานความเป็นชาติไทย และมาตรฐานที่ชุมชน ท้องถิ่นต้องการ โดยอาจปรับปรุงหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นหรือสร้างหลักสูตรใหม่ซึ่งเป็น นวัตกรรมหลักสูตร

1.2 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร คือ การออกแบบ จัดทำหลักสูตร และการประเมินผล หลักสูตร (พวงสุรีย์ วรคามิน, 2562) การปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น หรือสร้างหลักสูตร ใหม่ที่เหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (อมรรัตน์ ศรีพอ, 2561) โดยคำนึงถึง จุดประสงค์ เป้าหมาย และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับทั้งตัวผู้เรียน สังคม และประเทศชาติ การพัฒนา หลักสูตรมีขั้นตอนการดำเนินการในการพัฒนาดังที่นักวิชาการได้เสนอดังต่อไปนี้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรมีความหมายอยู่ 2 ลักษณะคือ ลักษณะที่หนึ่ง เป็นการพัฒนาหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น และลักษณะที่สอง เป็น การจัดทำหลักสูตรใหม่ ที่ไม่มีหลักสูตรเดิมอยู่ก่อนเลย ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณลักษณะที่ดีขึ้น สอดคล้องกับสภาพสังคม และบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

พันธวิชญ์ เลียงสีพชอบ (2561) ได้สรุปว่า การพัฒนาหลักสูตรมีกระบวนการ ขั้นตอนที่สำคัญ คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การร่างหลักสูตรโดยการกำหนดจุดมุ่งหมาย

เนื้อหาสาระ ประสบการณ์การเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล 3) การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร
4) การทดลองใช้หลักสูตร และ 5) การประเมินหลักสูตรและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

มารุต พัฒนาผล (2562) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้อย่างเป็นขั้นตอน
ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งประกอบด้วยระบบหลัก 3 ระบบ ได้แก่

1. ระบบการร่างหลักสูตร คือ กระบวนการพัฒนาเอกสารหลักสูตรที่สมบูรณ์
พร้อมสำหรับการนำไปใช้จริง มี 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1.1) การวิเคราะห์สิ่งกำหนดหลักสูตร
1.2) การกำหนดรูปแบบของหลักสูตร 1.3) การพัฒนาเอกสารหลักสูตร และ 1.4) การสอบทาน
คุณภาพหลักสูตร

2. ระบบการบริหารหลักสูตร คือ การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตรอย่าง
เป็นระบบ มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เชื่อมโยงมาจากกระบวนการร่างหลักสูตร ระบบการ
บริหารหลักสูตร ประกอบด้วย 6 กิจกรรม ได้แก่ 2.1) การขออนุมัติใช้หลักสูตร 2.2) การ
ประชาสัมพันธ์หลักสูตรสู่กลุ่มเป้าหมาย 2.3) การวางแผนการใช้หลักสูตร 2.4) การกำหนดทรัพยากร
ของหลักสูตร 2.5) การกำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และ 2.6) การกำกับดูแลคุณภาพการ
ใช้หลักสูตร

3. ระบบการประเมินหลักสูตร คือ ระบบที่เชื่อมโยงมาจากกระบวนการบริหาร
หลักสูตรและระบบร่างหลักสูตรในการพัฒนาหลักสูตรเชิงระบบ ซึ่งเป็นการวางแผน เก็บรวบรวม
ข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล นำไปสู่การตัดสินใจคุณค่าของหลักสูตรในมิติต่าง ๆ บนพื้นฐานข้อมูล
สารสนเทศเชิงประจักษ์ ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ได้แก่ 3.1) การวางแผนการประเมิน 3.2) การ
วางแผนเก็บรวบรวมข้อมูล 3.3) การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล และ 3.4) การรายงานผลต่อ
ผู้เกี่ยวข้อง

อานนท์ ธิติคุณากร (2562) ได้สรุปว่า การพัฒนาหลักสูตรมีขั้นตอนดังนี้
1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการสร้างหลักสูตร 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การ
นำหลักสูตรไปทดลองใช้ และ 4) การประเมินและติดตามผลของการใช้หลักสูตร เพื่อนำข้อบกพร่อง
มาปรับปรุงแก้ไขให้ได้หลักสูตรที่มีความสมบูรณ์ที่สุด

ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันท์ (2562) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร คือ การวางแผน
อย่างเป็นระบบโดยมีขั้นตอนการดำเนินการที่ต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น
หรือสร้างหลักสูตรใหม่ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา ให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) กล่าวว่า การวางแผนหลักสูตร ผู้บริหารควร
ดำเนินการตั้งแต่การกำหนดรายละเอียดและจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่จะต้องตัดสินใจเกี่ยวกับ
หลักสูตรในอนาคตให้เป็นรูปธรรมและสามารถปฏิบัติได้จริง โดยครอบคลุมการนำเสนอรายละเอียด
การสอน และการเรียนรู้ที่มีความต่อเนื่อง สอดคล้องสัมพันธ์กัน

อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563) สรุปว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นพื้นฐานของสังคมและผู้เรียน การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณภาพและสามารถปรับตัวให้เหมาะกับสังคมที่ถูกเชื่อมโยงผ่านนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสันติสุขระหว่างคนในสังคม

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) สรุป กระบวนการออกแบบหรือพัฒนาหลักสูตรได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตร 2) กำหนดวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) นำหลักสูตรไปใช้ หรือจัดการเรียนรู้ และ 4) ประเมินผลหลักสูตร

จากการศึกษาความหมายของการพัฒนาหลักสูตรตามที่นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โครงสร้างรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร และประเมินผลหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.3 ความสำคัญของหลักสูตร

จากการศึกษา ความสำคัญของหลักสูตร พบว่ามีนักวิชาการและนักการศึกษา กล่าวถึง สรุป และอธิบายไว้ ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552) กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาทุกระบบ เนื่องจากข้อกำหนดต่าง ๆ ของหลักสูตรจะเป็นมาตรฐานในการจัดการศึกษาของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งทำให้เป็นแนวทางนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย ทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายทั้งด้านความรู้เชิงเนื้อหา ทักษะกระบวนการเรียนรู้ ทักษะกระบวนการคิด ทักษะทางสังคม และที่สำคัญคือคุณภาพทางด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษาของผู้สอน เพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และความประพฤติ ที่จะประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมโดยรวม

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) ได้ศึกษาและสรุปความสำคัญของหลักสูตรที่มีต่อระดับต่าง ๆ ไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. หลักสูตรมีความสำคัญต่อประเทศชาติ เนื่องจากเป็นมาตรฐานในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา คน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศ โดยหลักสูตรจะกำหนดคุณลักษณะของคนที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ โดยหน่วยงานนโยบายระดับประเทศจะกำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติ กำหนดหลักสูตรแกนกลางของ

การศึกษาแต่ละระดับที่ประกอบด้วยเป้าหมายของการศึกษา เนื้อหาสาระ แนวการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล การบริหารจัดการ การประกันคุณภาพที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายใช้เป็นแนวทางปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่เพื่อให้หลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น หลักสูตรจึงเป็นเสมือนเครื่องทำนายอนาคตการศึกษาของชาติ

2. หลักสูตรมีความสำคัญต่อผู้บริหารสถานศึกษา ในฐานะที่เป็นกรอบการกำหนดนโยบายทางการศึกษาของสถานศึกษา ในการบริหารสถานศึกษาทั้งในด้านการบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณ และการบริหารทั่วไปให้สอดคล้องกับการบริหารวิชาการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรทางการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการอำนวยความสะดวก ควบคุม ดูแล กำกับ และติดตามประเมินผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ

3. หลักสูตรมีความสำคัญต่อครูผู้สอน ในฐานะที่เป็นเครื่องมือชี้แนะแนวทางการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรู้ เพราะหลักสูตรจะทำให้ครูผู้สอนทราบจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ แนวทางการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการวัดประเมินผลที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

4. หลักสูตรมีความสำคัญต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง ในฐานะที่ช่วยทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการเข้ารับการศึกษา เช่น เนื้อหาสาระ ระยะเวลา ความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เมื่อสำเร็จการศึกษา อีกทั้งยังช่วยในการวางแผนการเรียนตลอดหลักสูตร และการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ

5. หลักสูตรมีความสำคัญต่อชุมชน ในฐานะที่เป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งเป็นสมาชิกคนหนึ่งของชุมชน ให้มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ซึ่งแต่ละชุมชนอาจมีความต้องการที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาความสำคัญของหลักสูตรตามที่นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาทุกระบบ เนื่องจากข้อกำหนดต่าง ๆ ของหลักสูตรจะเป็นมาตรฐานในการจัดการศึกษาของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย เป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษาของผู้สอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ ค่านิยมอันพึงประสงค์ และความประพฤติ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมโดยรวม

1.4 องค์ประกอบของหลักสูตร

จากการศึกษา องค์ประกอบของหลักสูตร พบว่ามีนักวิชาการและนักการศึกษา กล่าวถึง สรุป และอธิบายไว้ ดังนี้

ไทเลอร์ (Tyler, 1971: 1; อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561: 5-6) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร มี 4 ประการคือ

1. จุดมุ่งหมายทางการศึกษา (Educational purpose) ที่โรงเรียนต้องการให้
ผู้เรียนบรรลุผล

2. ประสบการณ์ทางการศึกษา (Educational experience) ที่โรงเรียนจะจัด
ประสบการณ์อะไรบ้างที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

3. วิธีจัด ประสบการณ์ (Organizational of educational experience)
โรงเรียนจะจัดประสบการณ์ให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร

4. วิธีการประเมิน (Determination of what to evaluate) เพื่อตรวจสอบ
จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และจะทราบได้อย่างไรว่าผู้เรียนบรรลุจุดหมายนั้น ๆ แล้ว

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) กล่าวว่า หลักสูตรต้องมีองค์ประกอบครบทั้ง 4 ส่วน
ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์ 2) เนื้อหา/ประสบการณ์ 3) วิธีจัดประสบการณ์/วิธีสอน และ
4) การประเมินผล

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552) กล่าวว่า หลักสูตร มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ซึ่ง
สอดคล้องกับ พิจิตรา ธงพานิช, 2556 และ สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2565 ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ความตั้งใจหรือความ
คาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน คุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนรู้จบหลักสูตร ประกอบด้วย
ความรู้ในเนื้อหาสาระ ทักษะกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดขั้นสูง และคุณธรรมจริยธรรม
ค่านิยมอันพึงประสงค์ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญเพราะเป็นตัวกำหนดทิศทางและ
ขอบเขตในการศึกษา ซึ่งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะกำหนดขึ้นโดยนโยบายของรัฐหรือผู้สอนก็ได้ สิ่ง
สำคัญคือหลักสูตรจะต้องเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนและสอดคล้องกับสภาพบริบทของสังคมด้วย
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกอบด้วยจุดมุ่งหมายระยะสั้น และจุดมุ่งหมายระยะยาว ซึ่งอาจจะ
กำหนดขึ้นตามนโยบายของรัฐหรือผู้สอนก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสอดคล้องกับสภาพของเด็กและ
บริบทของสังคมเป็นพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมาย

2. เนื้อหาสาระ (Content) หมายถึง ขอบข่ายเนื้อหา สาระการเรียนรู้ วิชา
ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ไปตามลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อให้มี
ความรู้ความสามารถตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3. การจัดการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้ หรือการนำ
หลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) หมายถึง การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ เป็น
กระบวนการใช้หลักสูตรกับผู้เรียน ในเชิงบูรณาการซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องดำเนินการจัดการ
เรียนรู้ในเนื้อหาสาระต่าง ๆ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์
ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งมีทักษะในการเรียนรู้ มีกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพและมี
พฤติกรรมที่งดงาม ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือ

พฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ โดยตัวชี้วัดเหล่านี้ต้องมี 1) ความชัดเจน 2) ความหลากหลาย 3) เน้นภารกิจการเรียนรู้โดยตรง 4) การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และ 5) การทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

4. การวัดและประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการตรวจสอบและประเมินคุณภาพของผู้เรียนภายหลังการจัดการเรียนรู้ การประเมินคุณภาพการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการประเมินความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระของหลักสูตร เป็นการหาคำตอบว่าหลักสูตรมีสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายหรือไม่ การออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลตามตัวชี้วัดและการนำผลการวัดและประเมินผลดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้อีก เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จหรือมีพัฒนาการในการเรียนรู้

จากการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรตามที่นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (Curriculum Aims) 2) การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) และ 3) การวัดและประเมินผล (Evaluation)

1.5 การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ชวลิต ชูกำแหง (2559) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือผลหรือคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตรนั้นๆ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นขั้นตอนแรกของขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรที่สำคัญ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา ตลอดจนองค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้อง

ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2562) กล่าวว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์กับพันธกิจของแผนการศึกษาระดับชาติ และพันธกิจของสถานศึกษา อีกทั้งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรยังมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรอีกด้วย

มนสิข สิริสมบุรณ์ (2563) กล่าวว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จะบอกถึงทิศทางของหลักสูตรว่าจะพัฒนาผู้เรียนไปในลักษณะใด การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรส่วนมากจะลงมือทำหลังจากที่ได้ทราบลักษณะสภาพข้อมูลพื้นฐานแล้วว่าการดำเนินการแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียนอย่างไร เมื่อได้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะเป็นเครื่องชี้แนะต่อการจัดหลักสูตรตลอดจนการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาสาระที่นำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม

2. จะเป็นแนวทางให้ครูณาจารย์ได้จัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน

3. จะบอกให้ผู้เรียนได้ทราบว่าเขาควรจะเรียนรู้อะไรบ้าง ในลักษณะนี้จะช่วยให้
นักเรียนได้เตรียมตัวล่วงหน้า

4. จะเป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

5. จะบอกให้สาธารณชนได้ทราบว่าหลักสูตรนั้นๆ มีความต้องการให้ผู้เรียน
เกี่ยวข้องหรือดำเนินการอย่างไรบ้างกับทรัพยากรภายในชุมชน

6. จะเป็นแนวทางในการบริหารงานของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาว่าควร
มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปในลักษณะใด

สิทธิพล อัจฉินทร์ (2563) กล่าวว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็น
การกำหนดคุณสมบัติคุณลักษณะของผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนรู้ตามหลักสูตรหรือสำเร็จการศึกษา
ตามหลักสูตรไปแล้ว เป็นความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน

จากการศึกษาการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรตามที่นักวิชาการและนักการ
ศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็น
การกำหนดทิศทางและลักษณะของหลักสูตร รวมทั้งเป็นความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับตัวผู้เรียน
เมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรไปแล้ว

1.6 การนำหลักสูตรไปใช้

นิรมล ศตวุฒิ (2551, อ้างถึงใน ปริญญาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ 2562) กล่าวว่า การนำ
หลักสูตรไปใช้ หมายถึง การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ กล่าวคือ นำหลักสูตรไปใช้เป็นแนวทางในการ
จัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาหรือในสภาพการณ์จริง

ไพฑูริย์ สีนลรัตน์ (2562) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นกระบวนการที่นำ
หลักสูตรลงสู่การปฏิบัติ การนำสาระไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือการสร้างกิจกรรมและ
กระบวนการอื่นๆ สำหรับการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นกระบวนการของ
การดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรทั้งหมด

ปริญญาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2562) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การ
ดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้หลักสูตรที่สร้างขึ้นดำเนินไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุ
เป้าหมาย

สิทธิพล อัจฉินทร์ (2563) กล่าวว่า การใช้หลักสูตร (Curriculum
Implementation) หมายถึง การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ กล่าวคือ การนำหลักสูตรไปใช้ในการ
จัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาหรือสภาพการณ์จริง เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่
ได้วางแผนไว้

มนสิข สิทธิสมบุรณ์ (2563) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ คือ การนำหลักสูตร
ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในสภาพจริง ซึ่งการนำหลักสูตรไปใช้เกี่ยวข้องกับ

กิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อม และการสอน

จากการศึกษาความหมายของ การนำหลักสูตรไปใช้ ตามที่นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง กระบวนการที่นำหลักสูตรลงสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาหรือสภาพการณ์จริง

1.7 รูปแบบหลักสูตร

สัจด์ อุทรานันท์, 2530 (อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561) ได้นำเสนอรูปแบบหลักสูตรที่สามารถนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบหลักสูตร ได้ 9 รูปแบบ ดังนี้

1. หลักสูตรแบบเน้นรายวิชา (subject – matter - curriculum) อาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าหลักสูตรที่เน้นเนื้อหาเป็นศูนย์กลาง (subject – centered - curriculum) เป็นรูปแบบที่เก่าแก่ที่สุด สอดคล้องกับการสอนแบบบรรยาย

2. หลักสูตรแบบหมวดวิชา (broad – field - curriculum) เป็นหลักสูตรที่กำหนดเนื้อหาวิชากว้าง ๆ โดยนำความรู้ในกลุ่มวิชามาสวมผสานกันเป็นหมวดวิชา เช่น หมวดวิชาสังคมศึกษา รวมวิชา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ ศิลธรรม เข้าด้วยกัน โดยการสอนจะเน้นการบูรณาการเนื้อหาเข้าด้วยกัน มักสอนเป็นหน่วยการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะต้องได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี

3. หลักสูตรที่ยึดกระบวนการทางสังคมและการดำรงชีวิต (social process and life function) เป็นหลักสูตรที่สร้างขึ้นโดยยึดสังคมเป็นหลัก คำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นฐาน มีวัตถุประสงค์ที่จะให้การศึกษากลายเป็นเครื่องมือในการสร้างและปฏิบัติให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดระบบการเรียน โดยยึดงานหรือกิจกรรมเป็นหลัก ครูเป็นเพียงผู้เสนอแนะแนวทาง

4. หลักสูตรแบบแกนกลาง (the core curriculum) หลักสูตรนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะและเจตคติ เพื่อนำไปพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น โดยกำหนดให้มีวิชาแกน ซึ่งทุกคนจำเป็นต้องเรียน โดยมีคุณลักษณะของหลักสูตร ดังนี้

- 4.1 มีสัดส่วนของวิชาตามความต้องการของผู้เรียนครบทุกคน
- 4.2 มีวิชาร่วมที่ทุกคนต้องเรียน เช่น วิชาด้านภาษา เป็นต้น
- 4.3 เนื้อหาวิชาแกนเป็นลักษณะการแก้ไขปัญหาโดยนำวิชาต่าง ๆ มาใช้
- 4.4 มีการจัดเวลาการเรียนสำหรับแกนกลาง 2-3 คาบ
- 4.5 กระตุ้นให้ครูวางแผนการเรียนร่วมกับนักเรียน
- 4.6 มีการแนะแนวให้ผู้เรียน

5. หลักสูตรที่ยึดกิจกรรมและประสบการณ์ (the activity and experience curriculum) เป็นรูปแบบของหลักสูตรที่สร้างขึ้นเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของหลักสูตรที่เน้นเนื้อหาวิชา ที่ไม่คำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน การจัดหลักสูตรนี้ยึดหลักการที่ผู้เรียนได้ทำ กิจกรรมที่คำนึงถึงประสบการณ์ที่มีประโยชน์และมีการวางแผนร่วมกัน การทำกิจกรรมเน้นการ แก้ปัญหา ที่ผู้เรียนจะต้องลงมือทำ

6. หลักสูตรแบบบูรณาการ (integrated curriculum) เป็นหลักสูตรที่รวม ประสบการณ์ในการเรียนจากหลาย ๆ สาขาวิชา มาจัดเข้าเป็นกลุ่มหรือหมวดหมู่ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน ได้รับประสบการณ์ที่ต่อเนื่อง มีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิต และต่อพัฒนาการของผู้เรียน จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรนี้ เน้นที่ตัวผู้เรียนและปัญหาทางสังคมเป็นหลัก

7. หลักสูตรแบบสหสัมพันธ์ (correlate curriculum) เป็นหลักสูตรที่มีความสัมพันธ์กันในหมวดวิชา นั่นคือ แทนที่ครูผู้สอนแต่ละวิชาจะต่างคนต่างสอน ก็นำวิชามาคิด ร่วมกัน วางแผนร่วมกันว่าจะจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใดจึงจะก่อประโยชน์ และทำให้เด็กเกิด การเรียนรู้ได้มากที่สุด ซึ่งอาจทำได้ดังนี้

7.1 จัดให้มีความสัมพันธ์ระดับที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนนัก เช่น สอนวิชาวรรณคดี ก็ให้นักเรียนวาดภาพประกอบเรื่องราวที่อ่าน

7.2 ในวิชาใกล้เคียงหรือคาบเกี่ยวกับกัน ครูผู้สอนต้องวางแผนร่วมกันว่าจะสอน อย่างไร จึงจะไม่ซ้ำซาก

7.3 ครูอย่างน้อยสองหมวดวิชาวางแผนการสอนร่วมกัน และดำเนินการ การสอนร่วมกันเป็นคณะและอาจใช้เวลาสอน 2 คาบติดกัน

7.4 ในวิชาที่สัมพันธ์กันสองวิชาหรือมากกว่านั้น ใช้วิธีการแก้ปัญหาร่วมกัน โดยใช้เนื้อหาหลาย ๆ วิชามาช่วยแก้ปัญหา

8. หลักสูตรแบบเอกัตบุคคล (individualized curriculum) เป็นหลักสูตรที่จัด ขึ้นเพื่อสนองความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน การจัดหลักสูตรแบบนี้ทำให้ผู้เรียนได้ เรียนตามความสามารถ และอัตราความเร็วของแต่ละคน มีโอกาสเลือกได้มาก และยังส่งเสริมให้ ผู้เรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบ

9. หลักสูตรแบบส่วนบุคคล (personalized curriculum) เป็นหลักสูตรที่ครู และนักเรียนวางแผนร่วมกันตามความเหมาะสมและความสนใจของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมและดึง ศักยภาพของผู้เรียนออกมาให้มากที่สุด ผู้เรียนมีส่วนในการวางแผนการเรียน มีทางเลือกกิจกรรมการ เรียนหลายด้าน เป็นการศึกษาที่ประกันได้ว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จริง สอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถ ความสนใจของตนเองและชุมชน

วาริรัตน์ แก้วอุไร (2549 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561) สรุปไว้ว่า โดยทั่วไปสามารถแบ่งหลักสูตรตามแหล่งการสร้างหลักสูตร ได้ 3 ระดับ คือ

1. หลักสูตรระดับชาติหรือหลักสูตรแม่บท เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในสถานศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ

2. หลักสูตรระดับท้องถิ่น เป็นหลักสูตรที่ปรับปรุงมาจากหลักสูตรแม่บท ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพ ความจำเป็น และความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ

3. หลักสูตรระดับโรงเรียน เป็นหลักสูตรที่นำหลักสูตรแม่บทและหลักสูตรระดับท้องถิ่นมาพิจารณาเลือกสรรและปรับให้สอดคล้อง เหมาะสมกับโรงเรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552) กล่าวถึงรูปแบบหลักสูตร 6 รูปแบบ ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชา (Subject Curriculum) เป็นหลักสูตรที่เน้นเนื้อหาสาระ ซึ่งจัดหมวดหมู่ในรูปของรายวิชา ซึ่งสิ่งที่ถูกนำมาจัดหมวดหมู่ได้แก่ ความคิดรวบยอด ทักษะ หลักเกณฑ์ หรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานที่กำหนด จากการเรียนรู้รายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2. หลักสูตรสัมพันธ์วิชา (Correlated Curriculum) เป็นหลักสูตรที่ออกแบบเนื้อหาสาระในแต่ละกลุ่มวิชาหรือหมวดวิชาที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงสัมพันธ์กันตลอดหลักสูตร

3. หลักสูตรประสบการณ์ (Experience Curriculum) เป็นหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ ความถนัดและความสนใจ การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล มีความมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิต ผู้เรียนมีบทบาทในการคัดสรรประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่ต้องการ ภายใต้อารมณ์ความมุ่งหมายของหลักสูตร

4. หลักสูตรบูรณาการ (Integrated Curriculum) เป็นหลักสูตรที่ผสมผสานเนื้อหาสาระและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างสมดุล แล้วจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม

5. หลักสูตรอิงมาตรฐาน (Standard – based Curriculum) เป็นหลักสูตรที่กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน ได้แก่ มาตรฐานของเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนจะต้องรู้ (Content Standard) และมาตรฐานของความสามารถในการปฏิบัติงานหรือสิ่งที่ผู้เรียนสามารถที่จะทำได้ (Performance Standard) ผู้เรียนจะจบหลักสูตรก็ต่อเมื่อมีคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร

6. หลักสูตรเสริม (Enrichment Curriculum) เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง มีระยะเวลาในการใช้หลักสูตรไม่มากนัก เน้นการ

เสริมสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนเฉพาะด้าน

จากการศึกษารูปแบบของหลักสูตรตามที่นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า รูปแบบของหลักสูตร สามารถแบ่งตามแหล่งการสร้างหลักสูตรได้ 3 ระดับ คือ 1) หลักสูตรระดับชาติหรือหลักสูตรแม่บท 2) หลักสูตรระดับท้องถิ่น และ 3) หลักสูตรระดับโรงเรียน และสามารถแบ่งรูปแบบย่อยได้ ดังนี้ 1) หลักสูตรแบบเน้นรายวิชา 2) หลักสูตรแบบหมวดวิชา 3) หลักสูตรที่ยึดกระบวนการทางสังคมและการดำรงชีวิต 4) หลักสูตรแบบแกนกลาง 5) หลักสูตรที่ยึดกิจกรรมและประสบการณ์ 6) หลักสูตรแบบบูรณาการ 7) หลักสูตรแบบสหสัมพันธ์ 8) หลักสูตรแบบเอกัตบุคคล 9) หลักสูตรแบบส่วนบุคคล

1.8 ระดับของหลักสูตร

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) กล่าวว่า หลักสูตรอาจจำแนกได้หลายระดับ (level of curriculum) ซึ่งสามารถจำแนกได้ 5 ระดับดังนี้

1. หลักสูตรระดับอุดมการณ์ (ideal curriculum) หมายถึง หลักสูตรที่เป็นแนวความคิดและข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของนักการศึกษา ซึ่งต้องการจะให้ผู้เรียนมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น นักการศึกษาระดับชาติได้มีการสัมมนาเกี่ยวกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 แล้วได้เสนอแนะไว้เป็นแนวทางของหลักสูตรใหม่ในอนาคต

2. หลักสูตรระดับปกติ (formal curriculum) เป็นหลักสูตรซึ่งได้ถ่ายทอดแนวความคิดของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ มาเขียนเป็นเอกสารหลักสูตร หลักสูตรในระดับนี้จึงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของแนวความคิดของผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น เช่น จากการที่นักการศึกษาระดับชาติได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางของหลักสูตรใหม่ในอนาคตแล้ว ได้มีการนำแนวคิดดังกล่าวมาพัฒนาเป็นหลักสูตร

3. หลักสูตรระดับการเรียนรู้ (perceived curriculum) เป็นหลักสูตรตามความเข้าใจของครูผู้ใช้หลักสูตร แม้จะเป็นหลักสูตรฉบับเดียวกัน ผู้ใช้หลักสูตรแต่ละคนอาจจะเข้าใจไม่เหมือนกัน ทั้งนี้เกิดจากพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ตลอดจนความสามารถในการตีความหมายในเอกสารหลักสูตรของครูผู้ใช้หลักสูตรแต่ละคนแตกต่างกันนั่นเอง เช่น หลักสูตรสถานศึกษาของแต่ละโรงเรียน ที่ใช้หลักสูตรแกนกลางระดับชาติมาเป็นแนวทางในการพัฒนา

4. หลักสูตรระดับปฏิบัติการ (operational curriculum) เป็นหลักสูตรในระดับการนำไปใช้ในห้องเรียน นั่นคือหลังจากที่มีครูมีความเข้าใจหลักสูตรอย่างดีแล้ว ก็ต้องนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด แต่เนื่องจากในสภาพความเป็นจริงแล้วอาจมีข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้อย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ จึงทำให้สภาพการใช้หลักสูตรจริงแตกต่างกัน เช่น หลักสูตรที่ครูแปลงจากหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติการสอนของตนเอง

5. หลักสูตรระดับประสบการณ์ (experiential curriculum) เป็นหลักสูตรที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน ซึ่งได้รับการถ่ายทอดจากการเรียนการสอนในระดับปฏิบัติการ นักเรียนแต่ละคนจะได้รับประสบการณ์จากหลักสูตรแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับรู้ของผู้เรียนแต่ละคนและวิธีการจัดการเรียนรู้ของครู

1.9 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร

Taba (1962, อ้างถึงใน วิชัย วงษ์ใหญ่, 2552) ได้กำหนดขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวินิจฉัยความต้องการจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตร (Diagnosing Needs)
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (Formulating Specifics Objectives)
3. การคัดเลือกเนื้อหาสาระ (Selecting Content)
4. การจัดลำดับเนื้อหาสาระ (Organizing Content)
5. การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Selecting Learning Experiences)
6. การจัดลำดับประสบการณ์การเรียนรู้ (Organizing Learning Experiences)
7. การกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล (Evaluating)
8. การตรวจสอบความสมดุลและลำดับ (Checking for Balance and Sequence)

1.10 บทบาทของผู้บริหารในการวางแผนและนำหลักสูตรไปใช้

ออนสไตน์และฮันกินส์ (1998, อ้างถึงใน เพ็ญวรา ชูประวัตติ และคณะ, 2563) ได้เสนอแนะขั้นตอนสำหรับผู้บริหารการศึกษาในการดำเนินการวางแผนหลักสูตรและนำสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรก่อนเริ่มดำเนินการเพื่อช่วยใ้บุคลากรเกิดความมั่นใจในความพร้อมของการดำเนินการ
2. ประเมินปัญหาความต้องการจำเป็น ซึ่งส่วนมากจะมุ่งไปสู่รายบุคคล อาจเป็นตัวผู้เรียนหรือครูผู้สอน ไม่บ่อยนักที่จะประเมินความต้องการของโรงเรียนในภาพรวม
3. ระบุปัญหาและความต้องการจำเป็น พร้อมทั้งกำหนดขอบเขตที่เชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในกระบวนการวางแผน ไม่จำเป็นต้องระบุปัญหาและความต้องการจำเป็นทุกอย่าง เพราะจะปรากฏในขั้นตอนของการปฏิบัติ
4. ทบทวนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งจะทำให้ปัญหาและความต้องการจำเป็นปรากฏเป็นรูปเป็นร่างอย่างชัดเจน

5. ประกาศข้อเสนอแผนหลักสูตรที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและการประเมิน ในขั้นนี้เป็นการพิจารณาปัญหาและความต้องการจำเป็นสำคัญ และวิธีการที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาด้วยการพิจารณาจุดมุ่งหมายทั่วไปและเป้าหมายที่เหมาะสมกับโรงเรียน
6. เตรียมออกแบบด้วยการเลือกตัวแบบซึ่งมีหลายวิธี ทบทวนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสอน รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
7. จัดระบบการทำงานในการสร้างหลักสูตรและนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติให้ชัดเจน
8. นิเทศติดตามกระบวนการวางแผนและการนำแผนไปใช้เพื่อให้การวางแผนดำเนินไปอย่างราบรื่น กระบวนการวางแผนจะต้องได้รับการบริหารและการนิเทศควบคุมกันไป
9. ใช้ประโยชน์จากการวางแผน หากครูทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนจะทำให้ครูเกิดการยอมรับ และรู้สึกสบายใจในการทำงานภายใต้หลักสูตร
10. นำวิธีการประเมินไปประยุกต์ใช้ เพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของการปฏิบัติตามแผน และตรวจสอบประสิทธิผล ว่าผลที่ได้รับสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่

2 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จากการศึกษา ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนไว้มากมาย ดังนี้

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษา ความหมายของการจัดการเรียนรู้ พบว่ามีนักวิชาการและนักการศึกษา กล่าวถึง สรุป และอธิบายไว้ ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การเรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยลักษณะงานการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. การจัดครูเข้าสอน เป็นงานที่มีความสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้อย่างมาก เพราะการจัดการเรียนรู้จะเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อครูมีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย
2. ตารางสอน คือ การกำหนดวัน เวลา สถานที่ วิชา และกลุ่มผู้เรียนที่จะทำการเรียนการสอน การจัดตารางสอนเป็นการกำหนดวิชา และเวลาเรียนโดยละเอียด ประจำวันตลอดสัปดาห์ ภาคการศึกษา หรือปีการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนวิชาต่าง ๆ ครบตรงตามหลักสูตร
3. การจัดทำแผนการเรียนรู้ เป็นการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการออกแบบสื่อการเรียนรู้ และการออกแบบการประเมินการเรียนรู้

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นหัวใจของการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการเรียน ตั้งใจเรียนและเกิดการเรียนรู้ขึ้น การเรียนของผู้เรียนจะประสบความสำเร็จ ย่อมขึ้นอยู่กับจัดการเรียนรู้ที่ดีของผู้สอน หากผู้สอนรู้จักเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ดีและเหมาะสมแล้ว ย่อมจะมีผลดีต่อการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

1. มีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรมที่เรียนรู้
2. เกิดทักษะหรือมีความชำนาญในเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรมที่เรียนรู้
3. เกิดทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
5. สามารถนำความรู้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปอีกได้

อมรรัตน์ ศรีพอ (2561) สรุปว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาสาระที่ใช้ในการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน กระบวนการที่ใช้ในการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีในการเรียน การปรับปรุงการสอน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ และติดตามการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของหลักสูตร

สมิทธิ์ อุดมมะนะ (2561) กล่าวว่า การเรียนการสอน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ทักษะ หรือเจตคติต่าง ๆ ผ่านการบอกกล่าว สั่ง อธิบาย หรือแสดงให้ดู ตามหลักวิชาการ มีขั้นตอน แบบแผนชัดเจนระหว่างผู้สอนและผู้รับ โดยทั้งสองฝ่ายจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในกระบวนการเรียนรู้

พันธวิษญ์ เลียงซีพชอบ (2561) ได้สรุปว่า การจัดการเรียนรู้ คือ การจัดทำแผนการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความต้องการ และบรรลุวัตถุประสงค์ของผู้สอนตามหลักสูตร

กุลิสรา จิตรชญาวนิช (2563) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ ถูกใช้แทนคำว่า การจัดการเรียนการสอน เพื่อสะท้อนให้เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุด เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์สูงสุดจากการเรียนรู้ สำหรับความหมายของการเรียนรู้โดยทั่วไป หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของผู้สอนตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้ จนสิ้นสุดการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและเกิดทักษะหรือสมรรถนะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) กล่าวว่า การเรียนการสอน คือการจัดกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) กระบวนการที่ผู้เรียนใช้ในการแสวงหาความรู้ สร้างความเข้าใจ สร้างองค์ความรู้ และพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ และศักยภาพตามที่มุ่งหวังในหลักสูตร ผ่านวิธีการเรียนรู้ (Learning Style) ซึ่งเป็นรูปแบบหรือวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการแสวงหาความรู้ สร้างความเข้าใจ หรือมีปฏิริยาสนองต่อสิ่งต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ของการเรียนรู้

อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563) สรุปว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน รวมถึงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับสังคมที่ถูกเชื่อมโยงผ่านนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสันติสุขระหว่างคนในสังคม

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ อันเป็นผลมาจากการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ ทรัพยากรการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ ตามตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

จากการศึกษาความหมายของการจัดการเรียนการสอนตามทัศนะของนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการสนับสนุนผู้สอนในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

2.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษา ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ พบว่ามีนักวิชาการและนักการศึกษา กล่าวถึง สรุป และอธิบายไว้ ดังนี้

กุลิสรา จิตรชญาวนิช (2563) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีพัฒนาที่เจริญงอกงามทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยภาพรวมการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญหลายประการ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงาม ในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งโดยทั่วไป ผู้สอนจะกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้เอาไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ที่ดีขึ้น หรือต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

2. การจัดการเรียนรู้ช่วยทำให้จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาบรรลุผลตามเป้าหมาย ซึ่งสิ่งสำคัญที่จะทำให้จุดมุ่งหมายของการศึกษาบรรลุผลคือ การจัดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ดี มีประสิทธิภาพจะส่งผลทำให้การศึกษามีคุณภาพ

3. การจัดการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่สถานศึกษาควรจัดให้กับผู้เรียนมีหลายทักษะด้วยกัน เช่น ทักษะกระบวนการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการใช้เทคโนโลยี ฯลฯ

4. การจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ทำให้ผู้เรียนเป็นคนที่สามารถแยกดีชั่ว ถูกผิด ออกอย่างมีเหตุผล มีหลักยึดปฏิบัติในการใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องดีงาม และทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

5. การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนรู้จักเอาตัวรอด เนื่องจากการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างองค์ความรู้ พัฒนาให้ผู้เรียนมีสติปัญญาที่ชาญฉลาด รวมทั้งพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน และยังสามารถช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำรงชีวิตให้มีความสุขในสังคม ดังนั้น เมื่อผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ ประสบการณ์ และทักษะต่าง ๆ จากการศึกษาและการจัดการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งดังกล่าวมาใช้ให้เป็นประโยชน์และรู้จักที่จะเอาตัวรอดอยู่ในสังคมได้อย่างรู้เท่าทัน

6. การจัดการเรียนรู้ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

7. การจัดการเรียนรู้สามารถนำไปสู่การสร้างเสริมอาชีพหรือรายได้ให้กับผู้เรียน

8. การจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้น้องค์ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้พัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าได้

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ คือ เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โดยการสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยมีการออกแบบการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูและผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ที่เหมาะสม และการประเมินการเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นหลัก

จากการศึกษาความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนตามที่นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ คือ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การเรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นกระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีพัฒนาที่เจริญองงามทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้การเรียนรู้

นี้มีความหมายและคุณค่า สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ที่เหมาะสม และการประเมินการเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นหลัก

2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษา องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ มีนักวิชาการและนักการศึกษา กล่าวถึง และอธิบายไว้ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ผู้เรียน ธรรมชาติของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก เกี่ยวกับความสามารถทางสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ความต้องการพื้นฐาน เป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึง และจะละเลยไม่ได้

2. บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นส่วนสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งที่จะกำหนดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไปในรูปแบบที่ต้องการ ความเป็นประชาธิปไตย ความเคร่งครัด เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีส่วนที่ผู้สอนกำหนดไม่ได้แต่มีผลกับบรรยากาศในชั้นเรียน เช่น ผู้เรียนไม่ได้รับประทานอาหารประจำมื้อ หรือแม้แต่การที่ผู้สอนถูกกดดันจากฝ่ายบริหาร เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่บ่งได้ว่าบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้จะปรากฏออกมาในรูปแบบใด

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนบอกได้ว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวต่อการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องหากวิธีที่จะตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และผู้สอนควรฝึกให้มีความรู้สึกไวต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จแห่งการเรียนรู้และการเจริญเติบโตเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ต่อไป

กฤษรา จิตรขญาภินิช (2563) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จัดไว้อย่างเป็นระบบเพื่อนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน ปัจจุบันในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนในประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการจะมีหน้าที่หลักรับผิดชอบในการสร้างหรือพัฒนาหลักสูตรแม่บท เพื่อให้สถานศึกษานำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา

2. จุดประสงค์ การจัดการเรียนรู้ เริ่มต้นจะต้องมีการกำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้ทุกครั้ง เพราะจะทำให้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมาย สามารถทราบว่าผู้เรียนจะเกิดพฤติกรรมใดบ้าง รวมทั้งสามารถวางแผนเตรียมเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผล และประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

3. การจัดการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะจะทำให้ผู้สอนทราบว่า จะจัดการเรียนรู้อย่างไร ใช้วิธีการใดบ้าง โดยการจัดการเรียนรู้จะต้องเลือกวิธีการที่น่าสนใจ มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

4. สื่อการเรียนรู้ การนำสื่อการเรียนรู้มาใช้ในการจัดการเรียนรู้จะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ชัดเจนและเร็วขึ้น รวมทั้งยังช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

5. การวัดผลและประเมินผล จะทำให้ทราบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ยังสามารถช่วยทำให้ผู้สอนนำข้อมูลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถนำปัญหาที่ค้นพบมาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

6. ผู้สอน เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้เกิดขึ้นและเป็นผู้นำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในการพัฒนาผู้เรียน

7. ผู้เรียน เพราะถ้าไม่มีผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้

จากการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนตามที่นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน มีองค์ประกอบ 9 ประการ ดังนี้ 1) หลักสูตร 2) จุดประสงค์ 3) การจัดการเรียนรู้ 4) สื่อการเรียนรู้ 5) การวัดผลและประเมินผล 6) ผู้สอน 7) ผู้เรียน 8) บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ 9) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน

2.4 ลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่ดี

จากการศึกษา ลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่ดี ได้มีนักวิชาการและนักศึกษากล่าวถึง และอธิบายไว้ ดังนี้

ทองคุณ หงส์พันธ์ (2542, อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2553) ได้ให้หลักการจัดการเรียนรู้ไว้ 20 ประการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรให้กระจ่าง
2. วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างดี
3. มีกิจกรรม/ทำอุปกรณ์
4. สอนจากง่ายไปยาก
5. วิธีสอนหลายหลากมากชนิด
6. สอนให้คิดมากกว่าจำ
7. สอนให้ทำมากกว่าท่อง
8. แคล้วคล่องเรื่องสื่อสาร

9. ต้องชำนาญการจงใจ
10. อย่าลืมนำจิตวิทยา
11. ต้องพัฒนาอารมณ์ขัน
12. ต้องผูกพันห่วงหาศิษย์
13. ฝ่าตามติดพฤติกรรม
14. อย่าทำตัวเป็นทรราช
15. สร้างบรรยากาศไม่น่ากลัว
16. ประพฤติตัวตามที่สอน
17. อย่าตำรอนกำลังใจ
18. ใช้เทคนิคการประเมิน
19. ผู้เรียนเพลินมีความสุข
20. ผู้สอนสนุกกับการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553) สรุปหลักการพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ไว้ 4 ประการ คือ

1. หลักการเตรียมความพร้อมพื้นฐาน ได้แก่ การเตรียมตัวผู้สอนด้านความรู้ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ และด้านการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้
2. หลักการวางแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การเตรียมเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การผลิตสื่อ เตรียมแบบทดสอบและข้อสอบ
3. หลักการใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ เช่น หลักความแตกต่างระหว่างบุคคล หลักการเร้าความสนใจ หลักการเสริมแรง
4. หลักการประเมินผลและรายงานผล ซึ่งเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ การสร้างและการใช้เครื่องมือการประเมิน การตีความหมายและการรายงานผลการประเมิน

นอกจากนี้ ยังได้เสนอลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่ดี โดยการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องยึดหลัก ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอยู่เสมอ โดยการซักถามหรือให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาง่าย ๆ สำหรับผู้เรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อจะได้เป็นการฝึกให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผล คิดเปรียบเทียบ และคิดพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงให้มากที่สุด ด้วยการเรียนโดยการกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing)

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม (Group working) โดยมีการปรึกษาหารือกัน
ในกลุ่มแบ่งงานกันทำโดยความร่วมมือกันและประเมินผลร่วมกัน
4. ส่งเสริมผู้เรียนให้รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองตามวิธีทางวิทยาศาสตร์
5. มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนรู้อยู่เสมอ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้นั้นมีความยืดหยุ่น น่าสนใจ และไม่น่าเบื่อ โดยการนำเอาเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ มาดัดแปลงใช้ในการจัดการเรียนรู้
6. มีการเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ผู้สอนจะได้ทราบว่าจะสอนอย่างไรบ้างตามลำดับขั้น และยังช่วยให้ผู้สอนพร้อมที่จะสอนด้วยความมั่นใจ
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม และคิดหาเหตุผลความเป็นมาของสิ่งที่เรียน และมีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
8. มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา เน้นการประเมินตามสภาพจริง ประเมินตามความรู้ความสามารถของผู้เรียนอย่างแท้จริง เพื่อให้แน่ใจว่าการจัดการเรียนรู้ได้ผลตรงตามจุดประสงค์ที่วางไว้ หรือไม่ เพียงใด
9. มีสื่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสนใจและเข้าใจบทเรียน เช่น ของจริง รูปภาพ หุ่นจำลอง แผนภูมิ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิดีทัศน์ ฐานข้อมูลการเรียนรู้ เว็บไซต์ และสื่อทัศนูปกรณ์อื่น ๆ
10. มีการจูงใจในระหว่างการจัดการเรียนรู้ เช่น การให้รางวัล การชมเชย การลงโทษ การติเตียน การให้คะแนน การสอบ การแข่งขัน เป็นต้น มาใช้เป็นสิ่งกระตุ้น และชี้แนวทางเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจ ขยันหมั่นเพียรในการเรียนการทำกิจกรรมมากขึ้น
11. มีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำหลายอย่าง เพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนานในการเรียน
12. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในทุกด้าน ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
13. ส่งเสริมความสัมพันธ์หรือการบูรณาการระหว่างวิชาที่เรียนกับวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตร
14. มีการสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ให้เหมาะแก่การเรียนรู้ตามบทเรียนที่สอนทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อมและอารมณ์ของผู้เรียน
15. สอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child center) ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ในการทำกิจกรรม
16. สอนโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ให้มากที่สุด

17. สอนตามกฎแห่งการเรียนรู้ โดยจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

18. สอนโดยส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแบบประชาธิปไตย โดยสามารถแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ และฝึกให้ผู้เรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการวางแผนงานร่วมกับผู้สอน

อารมณ์ ใจเที่ยง (2553: 11-13 (อ้างถึงใน กุสิสรา จิตรชญาวณิช (2563)) ได้กล่าวถึงลักษณะการจัดการเรียนรู้หรือการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ ดังนี้

1. เป็นการสอนที่มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ครบองค์ประกอบของการสอน อันได้แก่ การตั้งจุดประสงค์ของการสอน การจัดเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล

2. เป็นการสอนที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับจุดประสงค์กับเนื้อหาและกับผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสม

3. เป็นการสอนที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง หรือได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน

4. เป็นการสอนที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร ผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะดังที่หลักสูตรกำหนดไว้

5. เป็นการสอนที่คำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและตลอดไป การให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ความรู้ ความคิด ไปใช้ในชีวิตประจำวันปัจจุบันและอนาคตได้ ย่อมเป็นการสอนที่มีคุณค่าแก่ผู้เรียน

6. เป็นการสอนที่เราความสนใจผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดจนจบกระบวนการสอน เช่น ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ ใช้คำถามกระตุ้นให้คิด ใช้วิธีการสอนหลายรูปแบบที่เหมาะสม ให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ (Learning by doing) ได้ทดลอง ได้คิดค้นคว้า ย่อมทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสนใจ

7. เป็นการสอนที่มีบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ ทั้งบรรยากาศด้านวัตถุและด้านจิตใจ บรรยากาศด้านวัตถุ หมายถึง การมีสภาพห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน และสิ่งแวดล้อมที่ดี เอื้ออำนวยให้เกิดความสบายตาสบายใจในการเรียน ส่วนด้านจิตใจ หมายถึง การที่ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วยดีให้ความเป็นกันเองให้ความเมตตา ความรัก ความอบอุ่นแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสุข มีชีวิตชีวา และไม่ตึงเครียด

8. เป็นการสอนที่ผู้สอนรู้จักใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เช่น การให้รางวัล การลงโทษที่พอดี การให้คำชม การจูงใจ ระวังใจให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นภายใน การให้ผู้เรียนได้รับทราบผลงานของตนโดยทันที การให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในความสำเร็จของตน การคำนึงถึง

ความแตกต่างระหว่างบุคคล และการให้เรียนจากสิ่งที่ย้ายไปหายาก ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดี

9. เป็นการสอนที่ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการปูพื้นฐานการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติต่อไป

10. เป็นการสอนที่มีกระบวนการ หมายถึง มีลำดับขั้นตอนการสอนไม่สับสน ในการสอนจำเป็นต้องมีการเตรียมการสอน เตรียมจัดลำดับการสอนให้สอดคล้องต่อเนื่องกันอย่างเหมาะสมตั้งแต่ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป กระบวนการสอนจะมีขั้นตอนแตกต่างกันไปตามลักษณะของวิธีสอนที่นำมาใช้ ผู้สอนต้องวางแผนจัดลำดับขั้นตอนการสอนให้ถูกต้อง

11. เป็นการสอนที่มีการวัดผลประเมินผลทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังการเรียน การวัดผลประเมินผลจะช่วยวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและวัดผลสำเร็จของผู้สอน ผู้สอนจะนำผลการประเมินมาเป็นข้อมูลย้อนกลับ พิจารณาการสอนของตนว่ามีข้อบกพร่องที่องค์ประกอบการสอนข้อใด ทำให้แก้ไขได้ตรงจุด เพื่อความสมบูรณ์ของการสอนครั้งต่อไป

12. เป็นการสอนที่ผู้สอนสอนด้วยวิถึญาณความเป็นครู สอนด้วยความกระตือรือร้น สอนด้วยความตั้งใจ ความเต็มใจ และความมั่นใจ บุคลิกภาพท่าทีการแสดงออกของผู้สอนจะสะท้อนให้ผู้เรียนเข้าใจความรู้สึกของผู้สอนได้ดี ถ้าผู้สอนมีความรู้สึกที่ดีทั้งต่อผู้เรียนและต่ออาชีพ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเรียนด้วยความศรัทธา ด้วยความสุข ด้วยความตั้งใจ และด้วยความเต็มใจ

สิทธิพล อัจฉินทร์ (2563) กล่าวว่าลักษณะของประสพการณ์การเรียนรู้ที่ดีสามารถสรุปได้ 12 ข้อ ดังนี้

1. ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน
2. ต้องสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
3. ต้องมีความหมายต่อผู้เรียน
4. ต้องเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน
5. ต้องสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของผู้เรียน
6. ต้องส่งเสริมหรือผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้
7. ต้องสามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว
8. ต้องมีความหลากหลาย มีเนื้อหาสาระมาก และทันสมัย
9. ต้องเป็นประสบการณ์ที่สามารถจัดให้ผู้เรียนได้ เมื่อพิจารณาในแง่ความพร้อมในด้านวัสดุ อุปกรณ์ และเวลา
10. ต้องเป็นประสบการณ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
11. ควรสอดคล้องกับความต้องแตกต่างระหว่างบุคคล
12. ควรมีความต่อเนื่องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนที่มีอยู่

กุลิสรา จิตรขญาวนิช (2563) สรุปไว้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มองเห็นได้ (Visible Learning) โดยผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพที่สูง เช่น การให้ผู้เรียนบอกความคาดหวังและให้เกรดตัวเอง การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน เป็นต้น

2. ใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาและปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลให้ผู้เรียนและผู้สอนบรรลุตามจุดประสงค์ได้ เช่น วิทยุฒิ ภาวะของผู้เรียน การจัดบรรยากาศชั้นเรียน เป็นต้น

3. จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และจะต้องส่งเสริมพัฒนาการผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

4. ใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายทันสมัย การจัดการเรียนรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกในการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องพยายามใช้เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความน่าสนใจและทันสมัย มาใช้พัฒนาผู้เรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้

5. มีการวัดผลและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องสามารถบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งปัจจุบันสามารถใช้วิธีได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งนี้การวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนจะต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐานสองประการ คือ การวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน และ การวัดผลและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน

จากการศึกษาลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่ดีตามที่นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่ดี คือการเตรียมความพร้อมที่ดีของผู้สอนในทุกมิติ ทั้งการเตรียมตัวก่อนสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การใช้เทคนิควิธีการ หลักจิตวิทยา และการประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

2.5 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรมเสริมหลักสูตร มีการเรียกชื่อที่แตกต่างกันออกไป เช่น กิจกรรมนอกหลักสูตร กิจกรรมพัฒนาการ กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นต้น ถึงแม้การเรียกชื่อจะแตกต่างกันออกไป แต่ความหมายและจุดมุ่งหมายเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งมีนักวิชาการ นักการศึกษากล่าวถึงความหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้ดังนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบ

วินัย ปลุกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตัวเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

รวิชณูวัฒน์ ทองแมน (2556) กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีความสมบูรณ์มากขึ้นในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การมีทักษะชีวิต ทักษะการแก้ปัญหา สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับวิชาต่าง ๆ ได้

พระใบฎีกาพงษ์นรินทร์ ปิยงโร (จันทร์เรือง) (2561) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนจัด เพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมหรือร่วมกันจัดขึ้นตามความสนใจ ตามความสมัครใจ ตามความถนัดของตนเอง เพื่อช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ในหลักสูตรให้สมบูรณ์ กว้างขวางยิ่งขึ้น และเน้นกระบวนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ เพื่อเป็นการเสริมสร้างลักษณะนิสัย พัฒนาบุคลิกภาพ การปรับตัว การคิดสร้างสรรค์ และค้นหาความถนัดของตนเอง และปลุกฝังลักษณะนิสัยการอยู่ร่วมกันในระบอบประชาธิปไตย

จากการศึกษาความหมายของ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามที่นักวิชาการ และนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตามความถนัด ความชอบ และความสมัครใจของผู้เรียน เพื่อเป็นการเสริมสร้างลักษณะนิสัย พัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะที่จำเป็น และปลุกฝังลักษณะนิสัยการอยู่ร่วมกันในระบอบประชาธิปไตย

2.6 การจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้

กุลิสรา จิตรชนวนิช (2563) กล่าวว่า การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่สถานศึกษาและผู้สอนต้องให้ความสำคัญ เพราะจะช่วยทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองจากสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้โดยทั่วไปจะหมายถึง การจัดสภาพการณ์ของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอยู่ภายในสถานศึกษา เพื่อช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทุกด้าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เพื่อช่วยส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจใฝ่รู้ตลอดจนช่วยเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กล่าวว่า สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้

ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการและลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

วราพร บุญมี (2564) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยเป็นสื่อกลางให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยสื่อการสอนอาจอยู่ในรูปแบบวัสดุ อุปกรณ์ วิธีการ รวมไปถึงแหล่งเรียนรู้ ซึ่งช่วยถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ไปยังผู้เรียน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน

กุลิสรา จิตรชญาวณิช (2563) กล่าวว่า สื่อ คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นตัวกลางเครื่องมือและวิธีการในการถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ และกล่าวถึง แหล่งการเรียนรู้ (Learning Resources) ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษาและผู้สอนสามารถนำมาใช้ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อเปิดโลกทัศน์ต่าง ๆ ของผู้เรียนให้มีความใฝ่รู้ โดยสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อให้มีความรู้อย่างลุ่มลึกและชัดเจนเป็นรูปธรรม สำหรับการศึกษโดยทั่วไป แหล่งการเรียนรู้ หมายถึง แหล่งข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ และประสบการณ์ ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2562) กล่าวว่า สื่อ หมายถึง สิ่งที่บรรจุข้อมูลเพื่อให้ผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อสารกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ เมื่อนำสื่อมาให้ผู้เรียนใช้ศึกษาจึงเรียกสื่อชิ้นนั้นว่า สื่อการเรียน (Learning Media) และหากเป็นสื่อที่ผู้สอนใช้ในการสอน จะเรียกสื่อชิ้นนั้นว่า สื่อการสอน (Instructional Media) นอกจากนี้ยังกล่าวถึงแหล่งเรียนรู้ ว่าเป็น สิ่งต่าง ๆ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต สถานที่ทั้งที่เป็นไปตามธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น กิจกรรมทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ข้อมูลข่าวสาร ที่บุคคลสามารถใช้ศึกษา ค้นคว้า หรือฝึกปฏิบัติ ทั้งด้วยตนเอง หรือผ่านการถ่ายทอดจากบุคคลอื่นเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตน

จากการศึกษาความหมายของ การจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ ตามที่นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ คือ การจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่เหมาะสมและส่งเสริมพัฒนาการและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

3. การประเมินผล

3.1 ความหมายของการประเมินผล

จากการศึกษา ความหมายของการประเมินผล มีนักวิชาการและนักการศึกษา กล่าวถึง และอธิบายไว้ ดังนี้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การพิจารณา ตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าความจริง และการกระทำ หรือบางที่ขึ้นอยู่กับการวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลายทาง โดยอาศัยเครื่องมือ หรือรายละเอียด จากการสังเกตการณ์ตรวจผลงาน การสัมภาษณ์หรือการทดสอบประกอบการพิจารณาการ ประเมินผลแต่ละครั้งจะประกอบด้วยผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่าง ๆ เกณฑ์การพิจารณาและ การตัดสินใจเป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

พันธิวิชญ์ เลี้ยวชีพชอบ (2561) ได้สรุปว่า การวัดและประเมินผลหมายถึง การวัดคุณลักษณะของบุคคลจากผลการตอบคำถาม การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การตรวจ ผลงานต่าง ๆ ตามกฎเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อแสดงคุณค่าเชิงปริมาณหรือตัวเลขที่วัดได้ แล้วนำข้อมูล มาตีค่าและตัดสินคุณค่าของผู้เรียน

สมิทธิ์ อุดมมะนะ (2561) สรุปว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการตั้ง เกณฑ์การประเมินการทดสอบที่ใช้ในการตัดสินใจ ซึ่งเกณฑ์เหล่านี้จะเป็นเครื่องมือที่ชี้วัดถึง ความสำเร็จของผู้เรียน

อมรรัตน์ ศรีพอ (2561) สรุปว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนด เกณฑ์ เครื่องมือ และกระบวนการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้ทั้งวิธีการตัดสินผล การประเมินเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด และการประเมินการปฏิบัติ และการประเมินตามสภาพจริง เพื่อ พิจารณาความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน

พวงสุรีย์ วรคามิน (2562) สรุปว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนด วิธีการประเมินและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนตามหลักสูตร รวมทั้งการ นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สิทธิพล อัจฉินทร์ (2563) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การนำผลที่ได้จาก การวัดมาตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า การประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการกำหนดแนวทางการพิจารณา ตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนว่า บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ และข้อมูลที่ได้จากการ ประเมินผลจะเป็นข้อมูลสำคัญในการใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงในทุกๆองค์ประกอบของ หลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

เพ็ญวรา ชูประวัตติ (2563) กล่าวว่า การวัดผลทางการศึกษา หมายถึง การกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อแทนปริมาณหรือคุณภาพ เพื่อแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และการประเมินผล หมายถึง การพิจารณาเกณฑ์การตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน และเป็นการชี้วัดว่าจุดประสงค์ของการเรียนรู้นั้น สัมฤทธิ์ผลไปในทิศทางใด

กุลิสรา จิตรชญาวณิช (2563) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การพิจารณาตัดสินว่าผู้เรียนมีคุณภาพเป็นอย่างไร โดยใช้ผลที่ได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ การประเมินผลจะออกมาในเชิงคุณภาพ เช่น สอบผ่านหรือไม่ผ่าน เป็นต้น

อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563) สรุปว่า การดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียน เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับสังคมที่ถูกต้องเชื่อมโยงผ่านนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสันติสุขระหว่างคนในสังคม

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษามาเปรียบเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วตัดสินคุณค่าว่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด หากเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนก็คือ การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายจากการเรียนรู้ที่ต้องการในระดับใด

จากการศึกษาความหมายของการประเมินผลตามทฤษฎีวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การประเมินผล หมายถึง การสนับสนุนผู้สอนในการประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริง เพื่อนำผลไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

3.2 การประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment of Learning)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2560) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการรวบรวมหลักฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ต่าง ๆ เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อตัดสินคุณค่าในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแสดงถึงมาตรฐานทางวิชาการในเชิงสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สารสนเทศดังกล่าวนำไปใช้ในการกำหนดระดับคะแนนให้ผู้เรียน รวมทั้งใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

พรทิพย์ ไชยโส (2560) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมที่ดำเนินการด้วยการวางแผน ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้และนำมาใช้โดยผู้สอนและผู้เรียน โดยดำเนินการรวบรวมสารสนเทศในการเรียนรู้ต่าง ๆ ของผู้เรียนโดยเฉพาะในระหว่างเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์ และตีความหมายสารสนเทศที่ได้รับเพื่อให้ได้ข้อสรุปถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน ว่ามีจุดแข็ง

จุดอ่อนอย่างไร และทำการตัดสินใจสำหรับผู้สอนในการปรับปรุง การจัดการเรียนรู้ของตนเองใน
ขณะที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ว่าจะปรับปรุงการเรียนรู้ของตนเองอย่างไรให้ดีขึ้น

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง
กระบวนการของผู้สอนที่ใช้ในการตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในกระบวนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาความหมายของ การประเมินผลการเรียนรู้ ตามที่นักวิชาการและ
นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การ
ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อสรุปและตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งใช้
ในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนด้วย

3.3 การประเมินผลหลักสูตร (Curriculum Evaluation)

ชวลิต ชูกำแพง (2559) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการ
การศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล จุดเด่น จุดด้อย ของตัว
หลักสูตร และกระบวนการของหลักสูตรเพื่อตัดสินคุณค่าของหลักสูตรว่าบรรลุความมุ่งหมายที่
กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

นิรมล ศตวุฒิ (2551, อ้างถึงใน ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ 2562) กล่าวว่า การ
ประเมินหลักสูตร หมายถึงการตัดสินคุณภาพ ประสิทธิภาพ หรือคุณค่าของหลักสูตร ซึ่งต้องมีการ
กำหนดมาตรฐานสำหรับตัดสินคุณภาพ รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาตราฐานที่กำหนดมาตัดสิน
คุณภาพข้อมูลเหล่านั้น

สิทธิพล อัจฉินทร์ (2563) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง การรวบรวม
และวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินคุณค่าของหลักสูตร ว่าหลักสูตรมีคุณภาพดี
เพียงใด มีข้อดี ข้อบกพร่องอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจว่า ควรใช้หลักสูตรต่อไปอีกโดยการ
ปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น หรือควรยกเลิกการใช้หลักสูตรเพียงบางส่วน หรือยกเลิกทั้งหมด

มนสิข สิทธิสมบุรณ์ (2563) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตร คือ การรวบรวม
และศึกษาข้อมูล รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อทำการพิจารณาตรวจสอบ ตัดสินว่าหลักสูตรมี
คุณค่า บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด และควรปรับปรุงในข้อดีข้อเสียต่าง ๆ
อย่างไรบ้าง ในการประเมินหลักสูตรที่ดี ควรต้องตรวจสอบเป็นระยะ เพื่อศึกษาปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
ทั้งก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ในระหว่างการใช้ และหลังการใช้ นอกจากนี้การประเมินผลหลักสูตร ควร
ร่วมกันกำหนดเครื่องมือการวัดผล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ผล การสรุปผล และการเขียน
รายงานการประเมินผลหลักสูตร รวมทั้งดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรตามผลการ
ประเมินที่ได้ ปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

จากการศึกษาความหมายของ การประเมินผลหลักสูตร ตามที่นักวิชาการและ
นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การประเมินผลหลักสูตร หมายถึง การ

รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินคุณค่าของหลักสูตร ว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีเพียงใด บรรลุความมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ มีข้อดี ข้อบกพร่องอย่างไร เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.4 ความสำคัญของการประเมินผล

จากการศึกษา ความสำคัญของการประเมินผล มีนักวิชาการและนักการศึกษา กล่าวถึง และอธิบายไว้ ดังนี้

เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) กล่าวว่า การประเมินผล เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นในการพิจารณาว่าผู้เรียนเกิดคุณภาพการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้ หากไม่มีการประเมินผล จะไม่ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร ไม่ทราบว่าจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเหมาะสมหรือไม่ หากต้องการพัฒนาปรับปรุงแก้ไข จะปรับปรุงพัฒนาตรงจุดไหน อย่างไร ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้บริหารจะต้องรู้และเข้าใจ

กุลิสรา จิตรขญาวนิช (2563) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลมีความสำคัญ 5 ข้อ ดังนี้

1. การวัดผลและการประเมินผล เป็นวิธีการแสวงหาสารสนเทศเพื่อระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนและประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้
 2. การวัดผลและการประเมินผล เป็นเครื่องมือช่วยให้มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน
 3. การวัดผลและการประเมินผล ทำหน้าที่ในการตรวจสอบผล และเป็นข้อมูลย้อนกลับสำหรับพัฒนาการเรียนรู้
 4. การวัดผลและการประเมินผล เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงพัฒนาสำหรับเปรียบเทียบประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา
 5. การวัดผลและการประเมินผล เป็นเครื่องมือประกันคุณภาพทางวิชาการ
- สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) ได้ศึกษาความสำคัญของการประเมินผลต่อกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยสามารถสรุปได้ 2 มิติ ดังนี้

1. มิติการบริหารการศึกษา

การประเมินผลทำให้ได้สารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนหรือการกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนการสอน การจัดการห้องเรียน การบริหารด้านบุคคล และการจัดการด้านสื่อเทคโนโลยีการสอน

การประเมินผลช่วยสะท้อนผลการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษา

การประเมินผลทำให้ได้ข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในการดำเนินงานหรือยกเลิกการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

การประเมินเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา

2. มิติการจัดการเรียนรู้

การประเมินผลเป็นวิธีการแสวงหาสารสนเทศเพื่อระบุระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน และประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยจะช่วยชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เหมาะสมเพียงใด บรรลุตามตัวชี้วัดหรือวัตถุประสงค์หรือไม่

การประเมินผลเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบผล และช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยจะช่วยให้เห็นข้อบกพร่องในการจัดการเรียนรู้ ปัญหาอุปสรรคในแต่ละขั้นตอน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

การประเมินผลทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานให้ผู้สอนเลือกใช้นวัตกรรม เทคนิคการสอนและสื่อประกอบการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและบริบทของผู้เรียน

การประเมินผลช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนตระหนักในการจัดการเรียนรู้ การพัฒนา หรือแก้ไขแนวทางการจัดการเรียนรู้ของตนเอง

การประเมินผลช่วยชี้ให้เห็นความสามารถของผู้เรียนรายบุคคลและภาพรวม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาผู้เรียน

จากการศึกษาความสำคัญของการประเมินผลตามทีนักวิชาการและนักการศึกษา หลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การประเมินผล มีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา ทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ ผู้สอนจัดการเรียนการสอนเหมาะสมและบรรลุตาม วัตถุประสงค์หรือไม่ และเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารสถานศึกษานำมาใช้ในการวางแผนและกำหนด นโยบายในการพัฒนาสถานศึกษา

3.5 จุดประสงค์ของการวัดผลและการประเมินผล

จากการศึกษา จุดประสงค์ของการวัดผลและการประเมินผล มีนักวิชาการและนักการศึกษา กล่าวถึง และอธิบายไว้ ดังนี้

สิทธิพล อัจฉินทร์ (2563) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายสำคัญ ดังนี้

1. เพื่อจัดตำแหน่ง (Placement) ใช้การสอบวัดเพื่อให้ได้คำตอบว่า ณ วันเวลาที่สอบนั้น เด็กแต่ละคนมีความสามารถอยู่ตรงระดับไหนของกลุ่ม เพื่อช่วยในการจัดประเภทหรือคัดแยก หรือบรรจุเขาให้ถูกตำแหน่ง
2. เพื่อวินิจฉัย (Diagnosis) ใช้การสอบวัดเพื่อตรวจสอบผู้เรียนว่าเก่งหรืออ่อนวิชาใด เนื้อหาใด เพื่อครูจะได้ช่วยเหลือได้ถูกจุด
3. เพื่อเปรียบเทียบ (Assessment) ใช้การสอบวัดเพื่อเปรียบเทียบผู้เรียนว่าได้มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นหลังจากผ่านการเรียนการสอนไปแล้วมากน้อยเพียงใด
4. เพื่อพยากรณ์ (Prediction) ใช้การสอบวัดเพื่อพยากรณ์ว่า ผู้เรียนสามารถเรียนต่ออะไรได้จึงจะเรียนจบ ไม่ถูกออกกลางคัน หรือประกอบอาชีพอะไรจึงจะประสบความสำเร็จ
5. เพื่อประเมินค่า (Evaluation) ใช้การสอบวัดเพื่อเอาผลที่ได้ไปประเมินหรือสรุปรวมอย่างมีหลักเกณฑ์ว่าหลักสูตร หรือวิธีการสอนของครูสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด

กุลิสรา จิตรชญาวณิช (2563) กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลมีจุดประสงค์สำคัญต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำข้อมูลนั้นมาใช้ส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อตัดสินผลการเรียน โดยรับรองความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านเกณฑ์หรือไม่ ควรได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่ หรือควรสำเร็จตามหลักสูตรหรือไม่
3. เพื่อให้ผู้เรียนรู้ความสามารถของตนเองว่ามีจุดเด่นจุดบกพร่องอย่างไร จะได้ปรับปรุงแก้ไข
4. เพื่อให้ผู้สอนจัดประสบการณ์และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน
5. ทำให้ทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียนในทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
6. เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน และข้อมูลของทางสถานศึกษา

3.6 รูปแบบของการประเมินผลการเรียนรู้

จากการศึกษา รูปแบบของการประเมินผลการเรียนรู้ มีนักวิชาการและนักการศึกษา กล่าวถึง และอธิบายไว้ ดังนี้

กุลิสรา จิตรขญาวณิช (2563) กล่าวว่า การประเมินผลจำแนกตามจุดประสงค์การเรียนรู้ แบ่งออกได้เป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การประเมินผลก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Placement Test) ซึ่งเป็นการประเมินผลตรวจสอบความรู้พื้นฐานและความพร้อมของผู้เรียน เพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีหลายแบบ เช่น แบบวัดความถนัด แบบทดสอบเพื่อความพร้อม แบบสำรวจรายงานตนเอง

2. การประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถหรือทักษะตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ ยังทำให้ทราบพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียนและตรวจสอบประสิทธิภาพของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนได้รู้ความก้าวหน้าของตนเป็นระยะ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น แบบทดสอบ แบบบันทึก การสัมภาษณ์ เป็นต้น

3. การประเมินผลเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง (Diagnostic Evaluation) เป็นการประเมินผลเพื่อวินิจฉัยผู้เรียนที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน เนื้อหาวิชา และผู้สอน เพื่อหาข้อบกพร่องหรือสาเหตุของปัญหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ช่วยเหลือผู้เรียนให้ดีขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง เช่น แบบสอบวินิจฉัยที่ผู้สอนสร้างขึ้น

4. การประเมินผลหลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลเพื่อตัดสินคุณค่าการเรียนรู้หลังจากสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นการตัดสินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เช่น สิ้นภาคเรียนและสิ้นปี เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลหลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีหลายชนิด เช่น แบบทดสอบหรือแบบประเมินที่ผู้สอนสร้างขึ้น การสัมภาษณ์ แบบประเมินการนำเสนอผลงาน เป็นต้น

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) สรุปว่า ประเภทของการประเมินผลที่นำมาใช้ในการประเมินผลโดยจำแนกตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) การประเมินก่อนเรียน 2) การประเมินระหว่างเรียน และ 3) การประเมินหลังเรียน นอกจากนี้ยังสามารถจำแนกตามผู้ประเมินได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) การประเมินตนเอง และ 2) การประเมินโดยผู้อื่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การประเมินผลโดยจำแนกตามจุดประสงค์การเรียนรู้

1. การประเมินก่อนเรียน หรือก่อนการจัดการเรียนรู้ หรือการประเมินพื้นฐาน (basic evaluation) เป็นการประเมินก่อนเริ่มต้นการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ 1) การประเมินเพื่อจัดตำแหน่ง และ 2) การประเมินเพื่อวินิจฉัย

2. การประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (formative evaluation) เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ การประเมินแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเองเป็นระยะ ๆ ผู้สอนเองก็จะสามารถใช้ผลการประเมินมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองได้ด้วย

3. การประเมินหลังเรียนหรือการประเมินหลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (summative evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการจัดการเรียนรู้ ผลจากการประเมินประเภทนี้ใช้ในการตัดสินผลการเรียนการสอน หรือตัดสินใจว่าผู้เรียนคนใดควรจะได้รับระดับคะแนนใด

การประเมินผลโดยจำแนกตามผู้ประเมิน

1. การประเมินตนเอง (self-assessment) หรือการประเมินภายใน (internal evaluation) เพื่อนำผลการประเมินมาพัฒนาหรือปรับปรุงตนเอง

2. การประเมินโดยผู้อื่น หรือการประเมินภายนอก (external evaluation) เป็นการประเมินโดยผู้อื่นหรือการประเมินโดยบุคคลภายนอก เพื่อนำผลการประเมินมาพัฒนาหรือปรับปรุงตนเองหรือองค์กร ข้อดีของการประเมินโดยผู้อื่นคือ จะได้ผลการประเมินที่มีความเป็นกลาง แต่มีข้อเสียคือ ผู้ประเมินมักไม่ทราบรายละเอียดของสิ่งที่ประเมินหรือเข้าใจบริบทดีพอ และอาจจะไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

จากการศึกษารูปแบบของการประเมินผลการเรียนรู้ตามที่นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า รูปแบบของการประเมิน สามารถแบ่งตามจุดประสงค์ได้ 3 ระยะ ได้แก่ 1) การประเมินก่อนเรียน 2) การประเมินระหว่างเรียน และ 3) การประเมินหลังเรียน โดยสามารถจำแนกตามผู้ประเมินได้ 2 แบบ ได้แก่ 1) การประเมินตนเอง และ 2) การประเมินโดยผู้อื่น

3 แนวคิดการพัฒนากลยุทธ์

3.1 ความหมายของกลยุทธ์

กลยุทธ์ เป็นคำที่มีความหมายมากมาย และทุกความหมายล้วนมีประโยชน์สำหรับผู้ที่มีหน้าที่วางกลยุทธ์สำหรับองค์กรของตน (Nickols, 2016) “Strategy” มาจากภาษากรีกคำว่า “Strategos” ซึ่งหมายถึงกองทัพ ผสมกับคำว่า “Agein” ที่แปลว่านำหน้า รวมกันเป็นคำว่า “Strategia” ซึ่งแปลเป็นภาษาอังกฤษว่า “Generalship” ซึ่งถือว่าเป็นศัพท์ทางการทหาร โดยอาจกล่าวได้ว่าจุดกำเนิดของกลยุทธ์ที่ใช้ในการบริหารในปัจจุบันมาจากแนวคิดของทางทหาร และต่อมานักวิชาการทางด้านการบริหารตีความหมายว่า “Leading the total organization” หรือการนำทางให้องค์กรโดยรวม ซึ่งมีนัยทั้งเชิงจุดมุ่งหมายและวิธีการว่า ต้องการอะไร ให้สำเร็จ และทำอย่างไร

(วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์และคณะ 2548: 16-18) มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายและคำนิยาม ของคำว่า “กลยุทธ์” ไว้หลายท่าน ดังนี้

Mintzberg (1994: 23-32) ให้ความหมาย กลยุทธ์ ซึ่งเรียกว่า “Five P’s” การกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรหนึ่งๆ ไม่ต้องคำนึงถึงความครบถ้วนในความหมายทั้ง 5 แต่ละกลยุทธ์มีความต่างกันตามสถานการณ์ สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่เปลี่ยนไป ควรเลือกใช้กลยุทธ์ในความหมายทั้ง 5 ด้าน ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ด้านที่ 1 กลยุทธ์ หมายถึง แผน (P1 = plan) เป็นแนวทางการดำเนินงานในอนาคต วิถีทางก้าวเดินจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง เพื่อไปสู่ที่หมายได้โดยเร็ว

ด้านที่ 2 กลยุทธ์ หมายถึง แบบแผนหรือรูปแบบ (P2 = pattern) รูปแบบด้านพฤติกรรมกรปฏิบัติงานที่ต่อเนื่องแต่ละช่วงเวลา การมุ่งอนาคตอยู่บนฐานวิวัฒนาการขององค์กรในอดีต การวางแผนการดำเนินงาน ผู้บริหารต้องคำนึงถึงความสามารถและความคาดหวังของผู้ปฏิบัติ เพื่อผู้ปฏิบัติปรับกลยุทธ์ระหว่างปฏิบัติเป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจริงเมื่อเจตนาธรรมเชิงกลยุทธ์เป็นไปได้

ด้านที่ 3 กลยุทธ์ หมายถึง การกำหนดฐานะ ตำแหน่ง (P3 = position) การบริการที่เสนอออกไปต้องต้องเหมาะสมกับความต้องการผู้รับบริการ

ด้านที่ 4 กลยุทธ์ หมายถึง มุมมอง (P4 = perspective) เน้นการพิจารณาสภาพที่แท้จริงในองค์กรที่ควรจะเป็นอย่างง่าย วิธีการดำเนินงานที่คนในองค์กรยึดถือร่วมกัน

ด้านที่ 5 กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการ (P5 = ploy) การใช้อุบาย กุศโลบาย กลวิธีในการดำเนินงาน

นันทรัตน์ เจริญกุล (2564) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง แผน แนวทาง ซึ่งรวมถึงวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้องค์กรสามารถอยู่รอดท่ามกลางสภาวะการแข่งขันและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่วางไว้

อภิรดี จรรย์รังสีโรจน์ (2562) สรุปว่า กลยุทธ์ คือ แนวทางหรือวิธีการเชิงรุกที่องค์กรใช้ในการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ บรรลุเป้าหมายและสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน

พันธวิษณุ เลียงชีพชอบ (2561) สรุปความหมายของกลยุทธ์ว่า เป็นการกำหนดแนวทางดำเนินการตามภารกิจที่ดีที่สุด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

ปาท์ ไกรวิญญ์ (2561) สรุปว่า กลยุทธ์ หมายถึง การกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายและทิศทางเพื่อให้ได้รับผลสำเร็จตามที่วางเอาไว้

เฉลิมวุฒิ แทนสุวรรณ (2561) สรุปว่า กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางเชิงรุกในการดำเนินงานบริหารจัดการองค์การ โดยใช้ทรัพยากรและศักยภาพขององค์การเพื่อสร้างโอกาสและหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม โดยมีการกำหนดเป้าหมายและทิศทางเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

พงษ์ลิขิต เพชรผล (2559) ได้สรุปไว้ว่า กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่มุ่งหมายไว้ ซึ่งกลยุทธ์เป็นแผนการที่จะช่วยสร้างความแข็งแกร่งและความได้เปรียบในการแข่งขัน

จากการศึกษาความหมายของกลยุทธ์ที่นักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวไว้สามารถสรุปได้ว่า กลยุทธ์ คือ แนวทางการดำเนินงานเชิงรุกในอนาคตขององค์การ ให้ประสบความสำเร็จเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อให้องค์การมีความได้เปรียบในการแข่งขัน

3.2 วิวัฒนาการแนวคิดการวางแผนกลยุทธ์

นันทรัตน์ เจริญกุล (2564) ได้อธิบายไว้ว่า แนวคิดการวางแผนกลยุทธ์มีวิวัฒนาการแบ่งเป็น 5 ระยะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การควบคุมทางการเงินและงบประมาณ (Budgeting and Financial Control) (1890 - 1930) เน้นประสิทธิภาพการผลิต การจัดการทางการเงิน และการลดค่าใช้จ่าย

ระยะที่ 2 การวางแผนระยะยาว (Long-Range Planing) (1930 - 1950) เน้นการคาดการณ์เกี่ยวกับแนวโน้มอนาคตของสิ่งแวดล้อม และการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายเพื่อชี้แนะแนวทางการปฏิบัติการขององค์การ

ระยะที่ 3 การวางนโยบายธุรกิจ (Business Strategic Planing) (1950 - 1970) จากสภาพเศรษฐกิจที่ผันผวนและสภาวะการแข่งขันที่รุนแรง จึงเน้นความสัมพันธ์ระหว่างองค์การกับสภาพแวดล้อม โดยพิจารณาโอกาส - อุปสรรคจากภายนอก และจุดแข็ง - จุดอ่อน ภายใน เพื่อกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับสภาวะการแข่งขัน

ระยะที่ 4 การวางแผนกิจการ (Corporate Strategic Planning) (1970 - 1980) จากแรงกดดันด้านความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวิกฤตการณ์ด้านพลังงาน ผลักดันให้เกิดการสนับสนุนการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ร่วมผลประโยชน์ (Stakeholders) จึงมีการให้ความสำคัญกับการขยายขอบเขตการวางแผนในระดับต่าง ๆ ขององค์การให้มีความสมบูรณ์ และมีการจัดสรรทรัพยากรแต่ละด้าน เพื่อให้้องค์การสามารถรับมือกับสภาพแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระยะที่ 5 การบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) (1980 - ปัจจุบัน) เน้นกระบวนการบริหารงานสำหรับการนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การวางแผนกลยุทธ์ การดำเนินกลยุทธ์ และการควบคุมกลยุทธ์

3.3 ระดับของกลยุทธ์

นันทรัตน์ เจริญกุล (2564) ได้อธิบายไว้ว่า ระดับของกลยุทธ์แบ่งเป็น 3 ระดับ ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อถึงกัน ดังนี้

1. กลยุทธ์ระดับองค์การ (Corporate-Level Strategy) มุ่งพัฒนากลุ่มกิจการและธุรกิจขององค์การ เพื่อกำหนดธุรกิจและกิจกรรมที่ควรดำเนินการ และวิธีการจัดสรรทรัพยากรในการดำเนินธุรกิจ/กิจการนั้นๆ กล่าวคือ กลยุทธ์ระดับองค์การจะเน้นมุมมองในภาพรวมและภาพกว้างที่ครอบคลุมภารกิจและพันธกิจสำคัญขององค์การ

2. กลยุทธ์ระดับหน่วยงาน (Unit-Level Strategy) มุ่งปรับปรุงศักยภาพการแข่งขันขององค์การ โดยพิจารณาถึงผลผลิต/ผลลัพธ์ และประโยชน์ของการดำเนินงาน กล่าวคือ กลยุทธ์ระดับหน่วยงานมีลักษณะเฉพาะมากขึ้นและมุ่งเน้นการปรับปรุง และพัฒนา หรือสานต่อแนวทาง แนวปฏิบัติ ของแต่ละฝ่าย แต่ละด้าน นำไปสู่ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ระดับองค์การ

3. กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Functional-Level Strategy) มุ่งใช้ทรัพยากร โดยเฉพาะที่มีอยู่ในองค์การ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงานของแต่ละหน้าที่ เช่น กลยุทธ์การเงิน กลยุทธ์การตลาด เป็นต้น กล่าวคือ กลยุทธ์ระดับหน้าที่ มีการกำหนดแนวปฏิบัติที่มีอยู่ในรูปแบบของแผนปฏิบัติการ โครงการ และกิจกรรม ที่แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการดำเนินงานในแต่ละส่วนที่ตอบสนองและสอดคล้องกับทั้งกลยุทธ์ระดับหน่วยงานและกลยุทธ์ระดับองค์การ

ซึ่งสอดคล้องกับ วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ (2548) ที่กล่าวถึงระดับกลยุทธ์ว่ามี 3 ระดับ ดังนี้

1. กลยุทธ์ระดับองค์การ (Organization-Level Strategies) ตอบสนองวัตถุประสงค์หลักทิศทางขององค์กรโดยรวม ครอบคลุมกิจการทุกอย่างขององค์กร หรือเป็นกลยุทธ์ระดับนโยบาย มีช่วงเวลาดำเนินการยาว

2. กลยุทธ์ระดับกิจการ (Business-Level Strategies) ตอบสนองวัตถุประสงค์หลักของกิจการแต่ละประเภท การกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องทำ

3. กลยุทธ์ระดับปฏิบัติ หรือหน้าที่ (Operating/Function-Level) กลยุทธ์สำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น วิเคราะห์วิธีที่ดีในการปฏิบัติงานประจำวัน การกำหนดมาตรฐาน วิธีการปฏิบัติ เพิ่มคุณภาพงาน เป็นการตอบสนองวัตถุประสงค์หลักของหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในกระบวนการทำงาน แต่ละกิจการ หรือเป็นกลยุทธ์ระดับกิจกรรม

3.4 การวางแผนกลยุทธ์

นันทรัตน์ เจริญกุล (2564) กล่าวว่า การวางแผนกลยุทธ์ หมายถึง การกำหนดวิถีทางแนวทาง หรือกลไกในการดำเนินงานต่าง ๆ โดยเน้นการมองไปสู่อนาคต ภายใต้การพิจารณาถึงความเป็นไปได้ สภาพแวดล้อม และความสามารถขององค์กรและการมีส่วนร่วมของบุคลากร ผู้เกี่ยวข้องในการใช้ทรัพยากร ให้เกิดประโยชน์สูงสุดท่ามกลางสภาพแวดล้อมในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ เพื่อนำองค์กรไปสู่จุดมุ่งหมาย ภารกิจที่วางไว้

การวางแผนกลยุทธ์มีลักษณะและแนวปฏิบัติที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นการวางแผนระยะยาวหรือระยะปานกลาง ที่ครอบคลุมทิศทางและแนวทางสำหรับแผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ ในระยะสั้นทั้งหมดขององค์กร
2. เป็นการวางแผนงานตามหน้าที่ โดยมีการรวมโครงการต่าง ๆ ไว้ เพื่อให้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน และลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อองค์กร
3. เป็นการวางแผนซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันทั้งองค์กร เนื่องจากส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนและทุกกลุ่ม ในการร่วมมือกันค้นหาและกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่เป็นอุปสรรค และเพื่อตัดทวงประโยชน์จากภายนอกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

รังสรรค์ มณีเล็ก (2549) กล่าวว่า กลยุทธ์ที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความเป็นไปได้
2. มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพของสถานศึกษา
3. ได้เปรียบในการแข่งขัน
4. ทำให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงขึ้นกว่าเดิม
5. ได้รับการยอมรับ

พันธิวิชัย เลี้ยงชีพชอบ (2561) ได้สรุปประโยชน์ของการวางแผนกลยุทธ์ต่อการบริหารงานในองค์กรต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

1. ช่วยทำให้ผู้บริหารของแต่ละหน่วยงานหันมาให้ความสนใจอย่างแท้จริงในเรื่องขององค์กรมากขึ้น
2. กระตุ้นให้ผู้บริหารทราบถึงปัญหาอุปสรรค ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นและเตรียมมาตรการรองรับไว้ล่วงหน้าอันเป็นการลดความเสี่ยงและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อองค์กร
3. ช่วยทำให้ผู้บริหารเกิดความเข้าใจในธรรมชาติของการดำเนินงานอย่างชัดเจนขึ้น และมองเห็นภาพของการพัฒนางานในอนาคต
4. ช่วยระบุถึงโอกาสและรู้หนทางในการดำเนินงานในอนาคตให้การปรับเปลี่ยนทิศทางและภารกิจงานองค์กรเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม

5. ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ แผนงาน/โครงการ และการใช้ทรัพยากรขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6. ช่วยสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องร่วมกันระหว่างสมาชิกขององค์กรและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับทิศทางและการดำเนินงาน ตลอดจนความคาดหวังต่าง ๆ

7. ช่วยก่อให้เกิดการประสานงานและบูรณาการ ทางด้านความคิด การดำเนินงาน กิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นการผนึกกำลังภายในองค์กร

3.5 องค์ประกอบของแผนกลยุทธ์

นันทธน์ เจริญกุล (2564) กล่าวว่า แผนกลยุทธ์มีองค์ประกอบสำคัญ 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. วิสัยทัศน์องค์กร / จุดมุ่งหมายในภาพรวม (Corporate Vision) ได้แก่ ข้อความที่สื่อถึงภาพในอนาคต เป้าหมาย หรือจุดมุ่งหมายสูงสุดขององค์กรที่ต้องการไปให้ถึง

2. พันธกิจ (Mission) ได้แก่ ภารกิจที่จะต้องดำเนินการเพื่อมุ่งไปสู่วิสัยทัศน์ โดยนำวัตถุประสงค์ในการจัดทำหรือการจัดตั้งองค์กรมาปรับให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์หรือภาพในอนาคตที่ต้องการมุ่งไป

3. ปรัชญา (Philosophy) / ค่านิยมองค์กร (Corporate Values) ได้แก่ หลักการ คำขวัญ หรือคติพจน์ขององค์กรที่สนับสนุนการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์

4. เป้าหมาย (Goals) คือ ผลลัพธ์ (Outcome) ที่สำคัญ ที่ต้องการให้เกิดขึ้น

5. ประเด็นกลยุทธ์ (Strategic issues) หมายถึง วลี หรือ กลุ่มคำ แสดงหัวข้อเรื่องที่ต้องการปรับปรุงและพัฒนา ที่สอดคล้องสัมพันธ์กับพันธกิจและวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน

6. กลยุทธ์ (Strategiy) หมายถึง แนวทางเชิงรุกที่นำไปสู่สภาพที่พึงประสงค์หรือวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โดยทั่วไปจะมีการจำแนกตามพันธกิจ

7. แผนงาน (Programmes) และแผนปฏิบัติการ (Action Plans) ปราบกฏในรูปของโครงการ (Projects) และกิจกรรม (Activities) ต่าง ๆ ที่รองรับกลยุทธ์และเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ ทั้งนี้แผนปฏิบัติการจะมีการกำหนดกลุ่มตัวบ่งชี้หรือตัวชี้วัด (Key Performance Indicators : KPIs) ที่ช่วยในการกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามแผนและโครงการต่าง ๆ

3.6 ขั้นตอนการกำหนดแผนกลยุทธ์

พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) กล่าวถึงกระบวนการและการวางแผนกลยุทธ์ ว่าประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมสามารถแบ่งออกเป็น การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ดังรายละเอียดที่ นันทรัตน์ เจริญกุล (2564) กล่าวว่า ดังนี้

1.1 ขั้นตอนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

1.1.1 สสำรวจสภาพปัจจุบันและวิเคราะห์แนวโน้มของสภาพแวดล้อมหลักๆ เช่น การเมือง (Political) เศรษฐกิจ (Economic) สังคม (Social) เทคโนโลยี (Technology)

1.1.2 สสำรวจและวิเคราะห์กลุ่มผู้รับบริการขององค์กร

1.1.3 สสำรวจและตรวจสอบคู่แข่ง

1.1.4 สสำรวจและตรวจสอบการให้ความร่วมมือและการสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

1.1.5 ประเมินโอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) ด้านต่าง ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อองค์กรในอนาคต

1.1.6 นำผลวิเคราะห์ไปแลกเปลี่ยนหารือกับผู้บริหารระดับสูงเพื่อหาข้อสรุป สร้างความเข้าใจร่วมกัน และร่วมกันสร้างภายในอนาคตต่อไป

1.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

1.2.1 วิเคราะห์ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและการดำเนินงานขององค์กรอย่างครอบคลุม ได้แก่ คน (Man) วัสดุอุปกรณ์ (Material) เงิน (Money) และเทคนิควิธีการบริหารจัดการ (Management)

1.2.2 ประเมินสถานการณ์หลักบนพื้นฐานของศักยภาพที่เป็นจุดอ่อน (Weakness) และจุดแข็ง (Strength) เพื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนด

1.2.3 เปรียบเทียบผลงานระหว่างอดีตที่ผ่านมาและที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.2.4 จัดทำผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ข้อได้เปรียบ/จุดแข็ง และสิ่งที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไข/จุดอ่อน เพื่อสร้างภาพอนาคต ได้อย่างถูกต้องต่อไป

2. พิจารณา (Corporate Analysis)

S (Strength) = จุดแข็ง

W (Weakness) = จุดอ่อน

O (Opportunity) = โอกาส

T (Threat) = ภาวะคุกคาม

นันทรัตน์ เจริญกุล (2564) กล่าวว่า เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT มี 2 แนวทาง ได้แก่ การสัมมนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และการวิเคราะห์เชิงสถิติ (Statistical Analysis)

2.1 เทคนิคการสัมมนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เป็นวิธีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ซึ่งเป็นเทคนิคที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย มีขั้นตอนสำคัญดังนี้

2.1.1 จัดทำตาราง SWOT Matrix

2.1.2 เขียนบรรยายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็งหลัก (Key Internal Strengths - S) โดยเรียงลำดับตามความสำคัญ ก่อน - หลัง

2.1.3 เขียนบรรยายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อนหลัก (Key Internal Weaknesses - W)

2.1.4 เขียนบรรยายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาสหลัก (Key External Opportunities - O)

2.1.5 เขียนบรรยายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นภาวะคุกคามหลัก (Key External Threats - T)

2.1.6 จับคู่จุดแข็งหลัก - โอกาสหลัก (SO) กลยุทธ์เพิ่มโดยการใช้จุดแข็งที่ได้รับโอกาสมากที่สุด

2.1.7 จับคู่จุดแข็งหลัก - ภาวะคุกคามหลัก (ST) กลยุทธ์เพิ่มเพื่อลดโดยการใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม/ภาวะที่เป็นอุปสรรค

2.1.8 จับคู่จุดอ่อนหลัก - โอกาสหลัก (WO) กลยุทธ์การลดจุดอ่อน/เพิ่มโอกาส

2.1.9 จับคู่จุดอ่อนหลัก - ภาวะคุกคามหลัก (WT) กลยุทธ์การลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม/ภาวะที่เป็นอุปสรรค

2.1.10 สรุปและเก็บเป็นข้อมูลในการเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม

2.2 เทคนิคการวิเคราะห์เชิงสถิติ (Statistical Analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในขององค์กร โดยใช้วิธีการทางสถิติเข้ามาช่วยเพื่อหาผลสรุปที่เป็นรูปธรรมชัดเจน มีขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 กำหนดสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาส/ภาวะคุกคาม และสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง/จุดอ่อน

2.2.2 สืบหาความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น ข้อรายการที่เป็นโอกาส/ภาวะคุกคาม และประเด็น ข้อรายการที่เป็นจุดแข็ง/จุดอ่อน

2.2.3 กำหนดน้ำหนักคะแนนของแต่ละข้อรายการ รวมน้ำหนักคะแนนของปัจจัยที่เป็น โอกาส/ภาวะคุกคาม และ ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง/จุดอ่อน ต้องไม่เกิน 1.00 คะแนน แล้วจึงนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการสำรวจ มาคูณกับน้ำหนักคะแนนของแต่ละข้อรายการ

2.2.4 นำผลที่ได้มาหาค่าความแตกต่างระหว่างประเด็น ข้อรายการที่เป็นโอกาส และภาวะคุกคาม และระหว่างประเด็น ข้อรายการที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อน โดยจัดทำตารางแสดงผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (PEST) และตารางแสดงผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (4Ms)

2.2.5 จัดทำกราฟ SWOT Matrix

2.2.6 นำผลการสำรวจความคิดเห็นจากข้อ 2.1.2 และผลรวมของคะแนนจากข้อ 2.1.4 มาใช้ในการกำหนดตำแหน่งและกรอบทิศทางขององค์การ โดยใช้ผลรวมของคะแนนที่ได้จากข้อ 4 มากำหนดตำแหน่งและสถานภาพในปัจจุบันขององค์การ และใช้ค่าเฉลี่ยสูงสุดสำหรับประเด็น ข้อรายการที่เป็นโอกาสและจุดแข็ง และค่าเฉลี่ยต่ำสุดสำหรับประเด็น ข้อรายการที่เป็นภาวะคุกคามและจุดอ่อน เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบทิศทางขององค์การ

2.2.7 จับคู่จุดแข็งหลัก – โอกาสหลัก (SO), จับคู่จุดแข็งหลัก – ภาวะคุกคามหลัก (ST), จับคู่จุดอ่อนหลัก – โอกาสหลัก (WO), จับคู่จุดอ่อนหลัก – ภาวะคุกคามหลัก (WT)

2.2.8 เขียนข้อความกลยุทธ์ โดยเลือกประเด็น ข้อรายการจากผลคะแนนที่ได้ในข้อ 2.2.4 ส่วนของปัจจัยแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง/จุดอ่อน และปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาส/ภาวะคุกคาม เรียงลำดับจากที่มีคะแนนมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

3. เลือกและจัดวางกลยุทธ์ (Generating Strategic Alternatives)
4. กำหนดนโยบายและแผนงานโครงการตามกลยุทธ์ (Action Plan)
5. ปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ (Implementation)

นอกจากนี้ยังได้นำเสนอขั้นตอนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนปฏิบัติการ โดยใช้คำว่า “MVOSA”

M (Mission)	=	พันธกิจ
V (Vision)	=	วิสัยทัศน์
O (Objective)	=	วัตถุประสงค์
S (Strategy)	=	กลยุทธ์
A (Action plan)	=	แผนปฏิบัติการ

โดยการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน เพื่อเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จะใช้กระบวนการดังกล่าวข้างต้น

4 บริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน

การศึกษาเอกชนมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นราชธานี มีวัง วัด และบ้านเป็นสถานที่ให้การศึกษา เรื่อยมาจนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการกำหนดนโยบายการ

จัดการศึกษาเอกชนขึ้นครั้งแรกในปีพุทธศักราช 2441 โดยมีคณะมิชชันนารีชาวอเมริกันจัดตั้งโรงเรียนขึ้น โรงเรียนเอกชนได้รับความนิยมและเพิ่มจำนวนมากขึ้น มีพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนหลายฉบับ โดยปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ได้ให้ความหมายของคำที่ควรต้องรู้เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนไว้ ดังนี้

โรงเรียน ซึ่งสามารถอนุมานได้ว่าเป็น โรงเรียนเอกชน หมายความว่า สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบหรือนอกระบบ ที่มีใช่เป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

โรงเรียนในระบบ หมายความว่า โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาแน่นอน

โรงเรียนนอกระบบ (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) หมายความว่า โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา และให้หมายความรวมถึงศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) และสถานศึกษาปอเนาะ

นอกจากนี้ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2549 ยังได้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ที่เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้การจัดการศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม และมีความคล่องตัวในด้านการบริหารโรงเรียน โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับระดับมัธยมศึกษา ที่สำคัญ ดังนี้

หมวด 1 ข้อ 6 (3) ที่ดินที่ใช้จัดตั้งโรงเรียนต้องมีเนื้อที่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวไม่น้อยกว่า 2 ไร่

หมวด 2 ข้อ 8 สถานที่และบริเวณที่ตั้งโรงเรียนต้องไม่ขัดต่อสุขลักษณะหรืออนามัยของนักเรียน บริเวณโรงเรียนจะต้องเหลือที่ว่างเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนและสนามไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของบริเวณโรงเรียนทั้งหมด และมีรั้วแสดงบริเวณโรงเรียนที่เป็นสัดส่วน

หมวด 2 ข้อ 10 (2) ห้องเรียนต้องมีขนาดไม่ต่ำกว่า 6 X 8 เมตร และมีห้องเรียนเพียงพอับจำนวนชั้นเรียนที่เปิดสอน

หมวด 2 ข้อ 10 (4) ห้องเรียนที่มีทางเข้าออก 2 ทาง แต่ละทางต้องกว้างไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร ในกรณีที่มีทางเข้าออกเพียงทางเดียว ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.60 เมตร

หมวด 2 ข้อ 12 (2) ห้องเรียนที่มีพื้นที่ 48 ตารางเมตร ให้ความจุนักเรียนได้ไม่เกิน 45 คน ถ้ามีพื้นที่เพิ่มขึ้นจาก 48 ตารางเมตร ให้ความจุเพิ่มได้อีก โดยถือเกณฑ์ 1 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน ทั้งนี้ไม่เกิน 55 คน

หมวด 3 ข้อที่ 17 ให้มีครูประจำทำการสอน โดยมีอัตราส่วนครู 1 คน ต่อนักเรียน 30 คน
สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้กล่าวถึงบทบาทของโรงเรียน
เอกชนว่ามีดังต่อไปนี้

1. แบ่งเบาภาระของรัฐ โรงเรียนเอกชนสามารถแบ่งเบาภาระของรัฐในเรื่องการจัดการศึกษา
ให้เยาวชน ซึ่งมีทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกระบบโรงเรียน ทำให้รัฐสามารถ
ประหยัดเงินงบประมาณในการลงทุนได้เป็นจำนวนมาก

2. เป็นโรงเรียนใกล้บ้าน โรงเรียนเอกชนส่วนมากเป็นโรงเรียนที่อยู่ในแหล่งชุมชนเกือบทุก
ชุมชน ถือว่าเป็นโรงเรียนใกล้บ้าน และหรือมีการคมนาคมที่สะดวก จึงสามารถดึงดูดความสนใจของ
นักเรียนและผู้ปกครอง ในเรื่องความสะดวกสบายและการประหยัดเวลา รวมทั้งค่าพาหนะในการ
เดินทางไป-กลับของนักเรียน

3. ให้บริการเด่นเป็นพิเศษ โรงเรียนเอกชนสามารถให้บริการที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษ สมอง
ความต้องการของกลุ่มคนได้เป็นอย่างดี เช่น อาหารกลางวัน พาหนะรับ-ส่ง หอพัก และสามารถจัด
หลักสูตรพิเศษทั้งในเรื่องการฝึกอบรม ด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ การฝึกทักษะทาง
ภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ดนตรี กีฬา และอื่นๆ

4. ช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพการศึกษา โรงเรียนเอกชนสามารถส่งเสริมเสรีภาพด้าน
การศึกษา คือ ช่วยให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีโอกาสในการเลือกสถานศึกษามากแห่งขึ้น โดยเฉพาะ
โรงเรียนเอกชนที่ดี มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงจะเป็นคู่แข่งกับโรงเรียนของรัฐ
จึงเป็นการกระตุ้นให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้น และยังเป็นการจัดหรือลด
การผูกขาดในการจัดการศึกษา

5. มีการบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว โรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการที่มีอิสระ โดย
บริหารอย่างระบบธุรกิจ ซึ่งคล่องตัวมากกว่าระบบราชการ จึงสามารถลดขั้นตอนและระเบียบวิธีการ
ในการสั่งการ บังคับบัญชา สามารถตัดสินใจปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการบริหารงานด้านต่าง ๆ
ตลอดจนบุคลากรและทรัพยากรอื่นๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาได้อย่างเต็มที่ ทำให้
ประหยัดเวลา งบประมาณ และกำลังคน ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของการบริหารที่มีประสิทธิภาพ
นอกจากนี้ยังมีความคล่องตัวในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ดำเนินกิจการโดยไม่มีข้อจำกัด
ทางด้านระเบียบข้อบังคับเหมือนโรงเรียนภาครัฐ ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนและเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์
การศึกษาที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและทันเหตุการณ์

6. พัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนเอกชนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ
ทัดเทียมกับโรงเรียนของรัฐ โดยพิจารณาจากคะแนนผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET)

โรงเรียนเอกชนอยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งมี
อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ดังต่อไปนี้

1. เสนอนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการ
2. ส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนา เพื่อประกันคุณภาพการศึกษา
3. รับผิดชอบการดำเนินงานเกี่ยวกับกองทุน
4. ดำเนินการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนตามมาตรการที่คณะกรรมการกำหนด มาตรา 13(4)

5. เป็นศูนย์ส่งเสริม สนับสนุนข้อมูล และทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน ตลอดจน ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การจัดการศึกษาเอกชน

6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2560-2564 (ขยายกรอบระยะเวลาไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2565) หลักการที่สำคัญของ แผนฯ ได้แก่

1. ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ครอบคลุมการพัฒนาความรู้ สมรรถนะ และ ทักษะที่จำเป็น การปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การเสริมสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน และจัดการศึกษาที่สามารถ สอดคล้องต่อความต้องการของผู้เรียน

2. หลักการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา ตามแนวคิดหุ้นส่วนการศึกษาระหว่าง รัฐและเอกชน (Public – Private Partnerships in Education) ที่ช่วยให้รัฐสามารถเลือกผู้จัดการ ศึกษาและสามารถกำหนดสิ่งที่ต้องการ โดยเฉพาะคุณภาพการศึกษาจากคู่สัญญา คือ โรงเรียนเอกชน และยังช่วยให้รัฐได้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของโรงเรียนเอกชน

3. หลักความรับผิดชอบต่อ (Accountability) ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน โรงเรียนเป็นนิติบุคคลมีอิสระในการบริหารจัดการศึกษาโดยรัฐทำหน้าที่กำกับและ ควบคุมคุณภาพมาตรฐาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

4. การพัฒนาโดยคำนึงถึงความแตกต่างกันของผู้เรียนและโรงเรียน โดยไม่ทอดทิ้งผู้เรียนและ โรงเรียนที่มีข้อจำกัดในการพัฒนา ในขณะเดียวกัน ต้องวางแนวทางเพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนและ โรงเรียนที่มีศักยภาพ สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สูงกว่ามาตรฐานทั่วไปได้ และใช้หลักการ จัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์ หรือด้านผู้เรียน เป็นกลไกช่วยสร้างโอกาสและความเสมอภาคใน การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้กับผู้เรียน

แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน กล่าวถึงสถานการณ์และบริบทที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชน หลายด้านที่ น่าสนใจ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ ภาวะเงินเฟ้อส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนที่สูงตามไปด้วย รวมถึงกระทบต่อค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองที่สูงขึ้นและอาจส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกรับบริการทางการศึกษาจากโรงเรียนเอกชน ขณะเดียวกันการจัดการศึกษาเอกชนต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้เป็นกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง เพื่อเป็นปัจจัยสำคัญในการพลิกโฉมประเทศ ให้รองรับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งอนาคต

2. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากร จำนวนการเกิดของคนไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีประชากรในวัยเรียนน้อยลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อโรงเรียนเอกชนโดยตรง การพัฒนาการศึกษาเอกชนจำเป็นต้องวางแผนในการรองรับผลกระทบจากประชากรวัยเรียนที่ลดลง การวางพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะและสมรรถนะสูง การส่งเสริมให้โรงเรียนจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพหรือการศึกษาทางเลือกที่มีความโดดเด่นจะเป็นอัตลักษณ์เพื่อให้สามารถแข่งขันได้

3. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการศึกษาเอกชนต้องคำนึงถึงการถ่ายทอดกระบวนการเรียนรู้ของการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ความรู้และทักษะ รวมถึงการจัดการในการป้องกัน รับมือ และแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัญหาที่มีร่วมกันในระดับโลก

4. คุณภาพของคนไทย เด็กวัยเรียนมีไอคิวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แต่ทักษะด้านการอ่านหรือการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมของคนไทยมีแนวโน้มลดลง ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นช้าและมีข้อจำกัดในการผลิตแรงงานให้มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของตลาด นอกจากนี้ยังพบปัญหาด้านสุขภาพจิตของคนในสังคมที่มีแนวโน้มสูงขึ้นโดยเฉพาะวัยเรียน ซึ่งมีความจำเป็นที่การจัดการศึกษาเอกชนจะต้องเฝ้าระวังและมีระบบการช่วยเหลือดูแลนักเรียนที่ดี

5. สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา ซึ่งสถานศึกษาจำเป็นต้องปิดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ส่งผลให้สถานศึกษาต้องปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้เป็นแบบทางไกลหรือออนไลน์ เพื่อทดแทนการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีความจำเป็นที่จะต้องมีการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เหมาะสม

จากรายงานสถิติจำนวนโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทสามัญศึกษาทุกประเภท จำแนกตามระดับการศึกษา ปีการศึกษา 2565 ซึ่งเป็นข้อมูลปีล่าสุด ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ดังนี้

ตารางที่ 4 ตารางแสดงจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในภูมิภาคต่าง ๆ ตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน/ภูมิภาค	กรุงเทพฯ	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	รวม
โรงเรียนขนาดเล็ก	3	3	4	13	30	53
โรงเรียนขนาดกลาง	22	36	21	48	192	319
โรงเรียนขนาดใหญ่	33	51	25	31	88	228
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	26	58	13	13	46	156
รวม	84	148	63	105	356	756

จากตารางสามารถสรุปจำนวนโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ทั้งสิ้น 756 โรงเรียน อยู่ในกรุงเทพมหานคร 84 โรงเรียน ภาคกลาง 148 โรงเรียน ภาคเหนือ 63 โรงเรียน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 105 โรงเรียน และภาคใต้ 356 โรงเรียน ทั้งนี้โรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 119 คน โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120 – 719 คน โรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 720 – 1679 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่า 1680 คน ขึ้นไป

5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ

อานนท์ ธิติคุณากร (2562) ได้ศึกษา กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา และทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว 2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การจัดการเรียนการสอน (3) การวัดและประเมินผล กรอบแนวคิดทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว ประกอบด้วย 8 ทักษะ คือ (1) ทักษะการปรับตัว การเรียนรู้ และถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน และมีความตระหนักถึงสิ่งแวดล้อม (2) ทักษะความเป็นผู้นำสำหรับเศรษฐกิจที่ยั่งยืน (3) ทักษะการประสานงานและการบริหารจัดการเพื่อสิ่งแวดล้อม (4) ทักษะเชิงระบบและการวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อความยั่งยืน (5) ทักษะการออกแบบและใช้นวัตกรรมเพื่อส่งเสริมสิ่งแวดล้อม (6) ทักษะผู้ประกอบการ การตลาด และทักษะทางธุรกิจเพื่อสิ่งแวดล้อม (7) ทักษะภาษา การสื่อสารและเจรจาต่อรองเพื่อคุณค่าของการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม (8) ทักษะเครือข่าย เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเชื่อมโยงการสร้างงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียวสูงสุด คือ การวัดและประเมินผล 3) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก คือ (1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียวของนักเรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง 9 วิธีดำเนินการ (2) ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียวของนักเรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง 10 วิธีดำเนินการ (3) ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียวของนักเรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง 10 วิธีดำเนินการ

พันวิษณุ เลียงสีพชอบ (2561) ได้ศึกษา กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา และคนไทย 4.0 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0 ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การจัดการเรียนรู้ (3) การวัดผลประเมินผล (4) การพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา กรอบแนวคิดคนไทย 4.0 มี 9 คุณลักษณะ ได้แก่ (1) พฤติกรรมเชิงรุก (2) ความคิดสร้างสรรค์ (3) ความคิดวิจรรณญาณ (4) จิตสาธารณะ (5) ความร่วมมือร่วมใจ (6) พฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรม (7) ความฉลาดทางอารมณ์ (8) พฤติกรรมแสวงหาสารสนเทศ และ (9) ความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล 2) สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 3) จุดแข็ง คือ การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ จุดอ่อน คือ การพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา และการวัดผลประเมินผล โอกาส คือ สภาพสังคม ภาวะคุกคาม คือ การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ และเทคโนโลยี 4) กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0 ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก คือ (1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทย 4.0 ด้านพฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (2) พัฒนาการจัดการเรียนรู้มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทย 4.0 ด้านพฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (3) เพิ่มการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะคนไทย 4.0 ด้านพฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (4) เร่งรัดพัฒนา จัดทำและใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมเทคโนโลยี

เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทย 4.0 ด้านพฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน

อมรรัตน์ ศรีพอ (2561) ได้ศึกษา กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนตามแนวคิดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ตามแนวคิดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนตามแนวคิดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การจัดการเรียนการสอน (3) การวัดและประเมินผล กรอบแนวคิดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 4 กลุ่ม 9 ทักษะ และกรอบแนวคิดทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ประกอบด้วย 5 กลุ่ม 10 ทักษะ 2) สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอน 3) จุดแข็ง คือ การพัฒนาหลักสูตร จุดอ่อน คือ การจัดการเรียนการสอน โอกาส คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ภาวะคุกคาม คือ การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพสังคม 4) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ตามแนวคิดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก คือ (1) พัฒนาหลักสูตรที่มุ่งลดจุดอ่อนผู้เรียนด้านทักษะความคิดยืดหยุ่นคล่องตัวและหลักแหลม และทักษะการคิดแนวขวาง (2) ยกระดับการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งลดจุดอ่อนด้านทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเสริมจุดแข็งด้านทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (3) ประบบการวัดและประเมินผลที่มุ่งลดจุดอ่อนผู้เรียนด้านทักษะความคิดริเริ่มสิ่งใหม่ และทักษะการคิดแก้ไขและเข้าใจตัวบุคคล

5.3 งานวิจัยเกี่ยวกับสังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0

อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563) ได้ศึกษา แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะของคนในสังคม 5.0 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และทักษะของคนในสังคม 5.0 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะของคนในสังคม 5.0 และ 3) นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน

ประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะของคนในสังคม 5.0 ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และแหล่งการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล กรอบแนวคิดทักษะของคนในสังคม 5.0 ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ทักษะความคิดสร้างสรรค์ ทักษะดิจิทัล ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลการตีความและตอบสนองต่อความรู้และสารสนเทศ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และสืบค้นทางวิทยาศาสตร์เพื่อการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ทักษะการบริหารจัดการคน และทักษะการค้นคว้าและสร้างคุณค่า 2) สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะของคนในสังคม 5.0 อยู่ในระดับดีมาก สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด 3) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะของคนในสังคม 5.0 ประกอบด้วย 4 แนวทาง ดังนี้ (1) พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และแหล่งการเรียนรู้ ด้านทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลและทักษะการบริหารจัดการคนของคนในสังคม 5.0 (2) พัฒนาการวัดและประเมินผล ด้านทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลของคนในสังคม 5.0 (3) พัฒนาหลักสูตร ด้านทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และทักษะความคิดสร้างสรรค์ ของคนในสังคม 5.0 และ (4) พัฒนาการจัดการเรียนรู้ ด้านทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ของคนในสังคม 5.0

อุไรรัตน์ สิงหนาท (2560) ได้ศึกษา แนวคิดการพัฒนาจริยธรรมมนุษย์ในยุคโลกไร้พรมแดนเพื่อรองรับสังคม 5.0 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ มีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาสังคมโลกในยุคดิจิทัล ที่เกิดการสื่อสารไร้พรมแดนให้เป็นสังคมสันติสุข และสามารถรองรับนโยบายประเทศไทย 4.0 ที่เน้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาประเทศ และประเทศไทย 5.0 ที่เน้นการปฏิวัติจิตสำนึก และสัมพันธภาพแนวใหม่ เพื่อนำสู่สังคมสันติสุขอย่างยั่งยืน คือ “สังคม 5.0” ซึ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีปัญญา และทักษะในการลดและจัดการกับปัญหา วิฤตการณ์ และภาวะเสี่ยงต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิผล ทำให้มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกันได้ในสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและนำไปสู่สังคมสันติสุขที่ยั่งยืนในที่สุด ส่วนการพัฒนาจริยธรรมในมนุษย์ โดยเฉพาะการพัฒนาจริยธรรมในการทำงานหรือจริยธรรมวิชาชีพ ต้องใช้แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาให้ครบด้าน อาทิ หลักศีลธรรม หลักกฎหมาย แนวคิดทฤษฎีทางจริยศาสตร์ จริยธรรม การพัฒนาสมองในส่วนที่เกี่ยวข้อง ส่วนทักษะสำคัญที่ควรพัฒนา คือ ทักษะในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมด้วยตนเอง และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งควรพัฒนาในบุคลากรทุกระดับ เพราะจะทำให้เกิดทุนมนุษย์ที่มีคุณค่าและศักยภาพที่สามารถรองรับเป้าหมาย “สังคม 5.0” ได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธีพหุระยะ (Multi-Phase Mixed Method) ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) และข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) การศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งวิธีการดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) ศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม และ 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือเพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม และ 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

3.2 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 1)

3.3 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 2)

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน การบริหารวิชาการ สังคมหลังนวัตกรรม และการพัฒนากลยุทธ์ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ กรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ ก่อนจะปรับปรุง แก้ไข แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกรอบแนวคิด เพื่อนำคำแนะนำมาปรับปรุง แก้ไข เป็นกรอบแนวคิดที่สมบูรณ์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาที่มีความรู้ หรือประสบการณ์ หรือมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาที่มีความรู้ หรือประสบการณ์ หรือมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสังคมหลังนวัตกรรม จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ได้แก่

ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1. ศาสตราจารย์ ดร. จินตวีร์ คล้ายสังข์
2. ดร. ธนาวิชญ์ จินดาประดิษฐ์

ผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา

3. รองศาสตราจารย์ ดร. วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญวรา ชูประวัตติ

ผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารโรงเรียนเอกชน

5. ดร. เกரியง ฐิติจำเริญพร

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน เพื่อพิจารณาประเมินและให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แล้วดำเนินการนัดหมายประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำส่งและรับคืนแบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม มาวิเคราะห์ความเหมาะสมโดยใช้ค่าสถิติความถี่ ร้อยละ เป็นเกณฑ์ หากผลการวิเคราะห์เกินร้อยละ 60 จะถือว่าเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และวิเคราะห์ข้อเสนอแนะโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ +1 หมายถึง เหมาะสม, 0 หมายถึง ควรปรับปรุง, -1 หมายถึง ไม่เหมาะสม ซึ่งผลการประเมินอยู่ระหว่างร้อยละ 80 – 100 ทุกข้อ จึงถือว่ากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม มีความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลวิจัย รวมถึงการสร้างเครื่องมือวิจัยตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ผู้ประเมินและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาที่มีความรู้ หรือประสบการณ์ หรือมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาที่มีความรู้ หรือประสบการณ์ หรือมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสังคมหลังนวัตกรรม โดยผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง รวม 5 คน เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือ

2.1.2 ประชากรในการวิจัย คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 756 โรงเรียน

2.2.3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 262 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยมีโรงเรียนจากแต่ละภูมิภาคแบ่งตามขนาดโรงเรียน ดังนี้

ตารางที่ 5 ตารางแสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนจากแต่ละภูมิภาคแบ่งตามขนาดโรงเรียน

ภูมิภาค / ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก	โรงเรียนขนาดกลาง	โรงเรียนขนาดใหญ่	โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	รวม
กรุงเทพฯ	1	8	12	10	31
ภาคกลาง	1	12	17	20	50
ภาคเหนือ	2	8	9	5	24
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	5	17	11	5	38
ภาคใต้	9	65	30	15	119
รวม	18	110	79	55	262

2.2.4 ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้างานฝ่ายวิชาการ 1 คน ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษา 2 คน รวมโรงเรียนละ 4 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 1,048 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. กำหนดประเด็นจากกรอบแนวคิดการวิจัยในการสร้างแบบสอบถาม

2. จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน เพื่อเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการประกอบไปด้วย เพศ อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน และระดับการศึกษาสูงสุด

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตอนที่ 3 สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

โดยแบบสอบถามความคิดเห็นในตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของคำตอบไว้ดังนี้

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

ระดับคะแนน 5 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ ปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์”

ระดับคะแนน 5 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ มากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ มาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ ปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ น้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นคำถามปลายเปิด

3. การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริการงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อกำหนดประเด็นหลักในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 จัดทำร่างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

3.3 นำร่างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา การใช้ภาษา รูปแบบคำถาม รวมทั้งความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม แล้วแก้ไขร่างแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.4 ผู้วิจัยเสนอแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมคำถามและการใช้ภาษา และนำผลการตรวจสอบความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) โดยมีเกณฑ์ตัดสินความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ คือ ใช้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ดังสูตร (วรณีย์ แกมเกตุ, 2551)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนผลการตัดสินข้อคำถามของผู้ทรงคุณวุฒิ

N = จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1	หมายถึง	เห็นด้วยที่จะนำข้อคำถามนี้มาใช้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจที่จะให้นำข้อคำถามนี้มาใช้
-1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยที่จะนำข้อคำถามนี้มาใช้

ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0 ซึ่งมากกว่า 0.5 ตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงถือว่าแบบสอบถามมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการวิจัย

5. ปรับปรุงข้อความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปทดลองเก็บข้อมูล

6. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด โดยมีผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน รวมทั้งสิ้น 30 คน และนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Co-efficient) ของคอนบราค (วรวรรณ แกมเกต, 2551) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

α = สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

K = จำนวนข้อ

S_i = ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_t = ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถาม

ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่า 0.920 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูง เหมาะสมและสามารถที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อประสานงานขอความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2.3.2 กำหนดรหัสแบบสอบถามตามขนาดโรงเรียนและภูมิภาค จำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 262 โรงเรียน และจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 1,048 คน โดยผู้วิจัยส่งไปรษณีย์บาร์โค้ดในการเข้าทำแบบสอบถามออนไลน์ และขอความอนุเคราะห์จากทางโรงเรียนให้ส่งคืนแบบสอบถามรวมทั้งให้ข้อมูลของผู้วิจัย โดยให้เวลาในการตอบแบบสอบถาม 2 เดือน ระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม พ.ศ. 2566 โดยได้รับคำตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับมาทั้งสิ้น 768 ชุด คิดเป็นร้อยละ 73.28 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

เกณฑ์การคัดออกสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม กลับมาโดยตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for Social Science) โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

2.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสถิติแจกแจงความถี่ ร้อยละ แล้วสรุปในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

2.4.2 วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยการวิเคราะห์ข้อมูลมีการวิเคราะห์ในภาพรวม จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามขนาดโรงเรียน ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ ขนาดใหญ่พิเศษ โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่ได้มาแปลความหมายตามช่วงคะแนน ดังนี้ (Best, 1970 อ้างถึงใน อมรรัตน์ ศรีพอ, 2561)

- 4.50 – 5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 3.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม และร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

3.1.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม

3.1.1.1 นำค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยใช้วิธี Priority Needs Index (PNI_{modified}) (สุวิมล ว่องวาณิช, 2550)

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ และวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยมีสูตร ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}} = \frac{(I - D)}{D}$$

PNI_{modified} = ดัชนีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
 I = คะแนนเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน เพื่อส่งเสริมทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
 D = คะแนนเฉลี่ยสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

3.1.1.2 จัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยภาพรวม จำแนกตามผู้ให้ข้อมูล ขนาดโรงเรียน และภูมิภาค จากค่าดัชนี PNI_{modified}

3.1.1.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล ขนาดโรงเรียน และภูมิภาค

3.1.1.4 จัดกลุ่มความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยนำค่าดัชนี PNI_{modified} สูงที่สุด ลบด้วย ค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำที่สุด แล้วนำผลต่างมาหารด้วย 2 จะได้ข้อมูล 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง และกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ

3.1.1.5 การวิเคราะห์ SWOT Analysis โดยการนำข้อมูลที่ได้จากข้อ 3.1.4 มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยวิเคราะห์ในภาพรวม

3.1.2 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ผู้วิจัยร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยใช้ผลจากขั้นตอน 3.1 ในการพัฒนาร่างกลยุทธ์ ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.2.1 ผู้วิจัยจัดทำตาราง SWOT Matrix และร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งมีการจับคู่ดังต่อไปนี้

1. จับคู่ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส (S-O) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่เสริมจุดแข็งภายในและเสริมโอกาสภายนอก
2. จับคู่ระหว่างจุดแข็งกับภาวะคุกคาม (S-T) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่เสริมจุดแข็งภายในและป้องกันภาวะคุกคามภายนอก
3. จับคู่ระหว่างจุดอ่อนกับโอกาส (W-O) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการลดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในและเพิ่มโอกาสที่เป็นผลดีกับโรงเรียนจากภายนอก
4. จับคู่ระหว่างจุดอ่อนกับภาวะคุกคาม (W-T) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่ลดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในและป้องกันภาวะคุกคามจากภายนอก

3.1.2.2 นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ SWOT Matrix การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม มาพัฒนาร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งประกอบไปด้วย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการปฏิบัติ

3.1.2.3 ผู้วิจัยนำร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 1) มาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและคำแนะนำ

ขั้นตอนที่ 3.2 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 1)

3.2.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ผู้ประเมินตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 1) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกลยุทธ์และการบริหารการศึกษา จำนวน 5 คน 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารโรงเรียน จำนวน 5 คน 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทักษะของมนุษย์ จำนวน 5 คน โดยที่ผู้วิจัยเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตามเกณฑ์ที่กำหนดแบบเจาะจง

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 1) โดยแบบประเมินเป็นแบบตรวจสอบรายการ และแนวคำถามประกอบการสนทนาที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5

อันดับ โดยใช้รูปแบบการตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ (Dual-response format) ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยมีเกณฑ์ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 1) แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

เมื่อแบบประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 1) สมบูรณ์ ผู้วิจัยนำส่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 15 คน โดยเป็นการประเมินรายบุคคล ตามช่องทางที่ผู้ทรงคุณวุฒิสะดวก

3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เนื้อหาหลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการปฏิบัติ โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 0.99 หมายถึง มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

รวบรวมผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากร่างฉบับที่ 1 เป็น ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2

ขั้นตอนที่ 3.3 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 2)

นำผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนเพื่อเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 ที่ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุง เป็นร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนเพื่อเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2 แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษา ความสอดคล้องของกลยุทธ์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.3.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ผู้ประเมินตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนเพื่อเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 2) ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คนจาก 3 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกลยุทธ์และการบริหารการศึกษา จำนวน 5 คน 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน จำนวน 5 คน 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จำนวน 5 คน ที่ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 2)

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 2) ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้เชิงเนื้อหา ผ่านการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

3.3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม แล้วนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และความสมบูรณ์ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อให้ได้ กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับสมบูรณ์

โดยสามารถสรุปขั้นตอนการวิจัยได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ตารางแสดงขั้นตอนการวิจัย การดำเนินการวิจัย และผลที่ได้รับ

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
1.ศึกษารอบแนวคิดของการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	ขั้นตอนที่ 1. ศึกษารอบแนวคิดการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	1.ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารตำรา แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ และทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม				
		2.ตรวจสอบความเหมาะสมของกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิตามที่กำหนด	ผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา และทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จำนวน 5 คน พิจารณารอบแนวคิดการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	แบบประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	สถิติที่ใช้คือ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ร้อยละ	1.กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ 2.กรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตารางที่ 6 ตารางแสดงขั้นตอนการวิจัย การดำเนินการวิจัย และผลที่ได้รับ (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
2.ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	ขั้นตอนที่ 2. ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	1.กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย 2.สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ 3.ตรวจสอบความเหมาะสมและประเมินความเป็นไปได้ของแบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิตามที่กำหนด 4.เก็บรวบรวมข้อมูล	1.ประชากรคือโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา จำนวน 756 โรงเรียน 2.กลุ่มตัวอย่างคือโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา จำนวน 262 โรงเรียนตามตารางคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane โดยกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) 3.ผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้อำนวยการ 1คน รองผู้อำนวยการหรือหัวหน้างานวิชาการ 1คน และครูผู้สอน 2 คน	1.แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์	1.วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยสถิติแจกแจงความถี่และร้อยละ 2.ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม	1.สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตารางที่ 6 ตารางแสดงขั้นตอนการวิจัย การดำเนินการวิจัย และผลที่ได้รับ (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
3.พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	ขั้นตอนที่ 3.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	1.วิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (PNI) 2.วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม (SWOT Analysis) 3.วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี SWOT Matrix 4.ใช้ผลจากการวิเคราะห์ SWOT Matrix ในการร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม			1.นำค่าเฉลี่ยจากสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธี Priority Needs Index (PNI _{modified}) 2.จัดลำดับเปรียบเทียบ จัดกลุ่มความต้องการจำเป็น 3.วิเคราะห์ SWOT Analysis 4.จัดทำตาราง SWOT Matrix	1.ลำดับความสำคัญ 2.จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม 3.ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม(ฉบับที่ 1)

ตารางที่ 6 ตารางแสดงขั้นตอนการวิจัย การดำเนินการวิจัย และผลที่ได้รับ (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
3.พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	ขั้นตอนที่ 3.2 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม(ฉบับที่ 1)	1.ตรวจสอบความเหมาะสมและประเมินความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (เป็นรายบุคคล) 2.สรุปผลการประเมินและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเป็นร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2	1. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน ที่ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านกลยุทธ์และการบริหารการศึกษา 2) ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านคุณลักษณะของมนุษย์ 3) ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริหารโรงเรียน	1.แบบประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมฉบับที่ 1	1.วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เนื้อหาของกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีการดำเนินการ	1.ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 2.ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม(ฉบับที่ 2)
	ขั้นตอนที่ 3.3 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม(ฉบับที่ 2)	1.ตรวจสอบความเหมาะสมและประเมินความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2.ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเป็นกลยุทธ์ฯ ฉบับสมบูรณ์	1. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน ที่ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์และการบริหารการศึกษา 2) ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม 3) ด้านบริหารโรงเรียน เอกชน	1.แบบประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม ฉบับที่ 2	1.ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหา	1. กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธีพหุระยะ (Multi-Phase Mixed Method) ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) และข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) การศึกษาวิจัยครั้งนี้นำเสนอข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

- 1) ผลการศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
- 2) ผลของการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม และ
- 3) ผลการพัฒนาออกแบบกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

4.1.1 ร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และร่างกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

การสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์จากเอกสารของกระทรวงศึกษาธิการ (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ(2550), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), ปองสิน วิเศษศิริ (2555) และ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) สามารถสังเคราะห์สรุปขอบข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนได้ 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร

1.1 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน

1.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์

1.3 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1.4 การประเมินผลหลักสูตร

2. ด้านการจัดการเรียนรู้

2.1 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

2.3 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้

3. ด้านการวัดและประเมินผล

3.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง

การสังเคราะห์ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์จากเอกสารของ Howard Gardner (2006), Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology - Japan (2018), World Economic Forum (2020), อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563), ธนารักษ์ ธีระมั่นคง (2563) และ SYDLE (2022) สามารถสังเคราะห์สรุปทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ได้ 6 ด้าน ได้แก่

1. ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า
2. ทักษะดิจิทัล
3. ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม
4. ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล
5. ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์
6. ทักษะระหว่างบุคคล

4.1.2 ความเหมาะสมของร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา

เอกชน และร่างกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตารางที่ 7 ความเหมาะสมของร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ (n = 5)					
	เหมาะสม		ควรปรับปรุง		ไม่เหมาะสม	
	(+1)	(0)	(-1)			
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร						
1.1 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน	5	100	0	0	0	0
1.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์	5	100	0	0	0	0
1.3) โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4	80	1	20	0	0
1.4) การประเมินผลหลักสูตร	5	100	0	0	0	0

ตารางที่ 7 ความเหมาะสมของร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ (n = 5)					
	เหมาะสม		ควรปรับปรุง		ไม่เหมาะสม	
	(+1)		(0)		(-1)	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
2) ด้านการจัดการเรียนรู้						
2.1) วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4	80	1	20	0	0
2.2) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	5	100	0	0	0	0
2.3) การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้	4	80	1	20	0	0
3) ด้านการวัดและประเมินผล						
3.1) การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง	4	80	1	20	0	0

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการประเมินร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสม จึงถือว่าร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีความเหมาะสมกับงานวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ประกอบด้วยขอบข่าย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 8 ความเหมาะสมของร่างกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ (n = 5)					
	เหมาะสม		ควรปรับปรุง		ไม่เหมาะสม	
	(+1)		(0)		(-1)	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ						
1. ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	4	80	1	20	0	0
2. ทักษะดิจิทัล	5	100	0	0	0	0
3. ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	100	0	0	0	0
4. ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	100	0	0	0	0
5. ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	100	0	0	0	0
6. ทักษะระหว่างบุคคล	5	100	0	0	0	0

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการประเมินร่างกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสม จึงถือว่าร่างกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมมีความเหมาะสมกับงานวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยร่างกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบด้วย 6 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล

4.1.3 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1. ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการบริหารวิชาการจากเอกสารของกระทรวงศึกษาธิการ (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ(2550), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), ปองสิน วิเศษศิริ (2555) และ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) สามารถสังเคราะห์สรุปขอบข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนได้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 1.1) กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน 1.2) การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ 1.3) โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร 1.4) การประเมินผลหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 2.1) วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2.2) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร 2.3) การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผล 3.1) การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง และนำไปประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา 2 คน ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม 2 คน และด้านการบริหารโรงเรียนเอกชน 1 คน รวม 5 คน โดยผ่านการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนจากผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมจากเอกสารของ Howard Gardner (2006), Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology - Japan (2018), World Economic Forum (2020), อจลา ศิริเสรีวรรณ (2563), ธนารักษ์ ชีระมันคง (2563) และ SYDLE (2022) สามารถสังเคราะห์สรุปทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ได้ 6 ด้าน ดังนี้ 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล และนำไปประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้าน

การบริหารการศึกษา 2 คน ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม 2 คน และด้านการบริหารโรงเรียนเอกชน 1 คน รวม 5 คน โดยผ่านการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนจากผู้ทรงคุณวุฒิ

4.2 ผลการวิเคราะห์การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

4.2.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยส่งไปรษณีย์บาร์โค้ดในการเข้าทำแบบสอบถามออนไลน์ไปทั้งสิ้น 262 โรงเรียน โดยขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามโรงเรียนละ 4 ชุด รวมทั้งสิ้น 1,048 ชุด ได้รับคำตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับมาทั้งสิ้น 768 ชุด คิดเป็นร้อยละ 73.28 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ซึ่งสามารถสรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามได้ ดังนี้

ตารางที่ 9 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อตัวแปร	ค่าตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ
เพศ	ชาย	283	36.85
	หญิง	485	63.15
	รวม	768	100.00
อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	134	17.45
	31 – 40 ปี	222	28.95
	41 – 50 ปี	223	29.00
	51 – 60 ปี	136	17.70
	มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	53	6.90
รวม	768	100.00	
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	489	63.67
	ปริญญาโท	228	29.68
	ปริญญาเอก	51	6.65
	รวม	768	100.00
ประสบการณ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา	น้อยกว่า 1 ปี	25	3.26
	1 - 5 ปี	158	20.57
	6 – 10 ปี	155	20.18
	11 – 15 ปี	161	20.96
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	269	35.03
รวม	768	100.00	

ชื่อตัวแปร	ค่าตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการโรงเรียน	146	19.00
	รองผู้อำนวยการ หรือหัวหน้างานวิชาการ	154	20.10
	ครูกลุ่มสาระวิชา คณิตศาสตร์	301	39.20
	วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ		
	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม		
	ครูกลุ่มสาระวิชา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สุขศึกษาและพลศึกษา	167	21.70
รวม		768	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 768 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยแยกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามตามรายละเอียด ดังนี้ 1) เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 485 คน คิดเป็นร้อยละ 63.15 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 36.85 2) อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมา คือ อายุ 31 -40 ปี จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 28.95 อายุ 51-60 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 17.45 และอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ตามลำดับ 3) วุฒิการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 489 คน คิดเป็นร้อยละ 63.67 รองลงมา คือ วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 29.68 และวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 6.65 ตามลำดับ 4) ประสบการณ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในโรงเรียนมัศึกษามากกว่า 15 ปี จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 35.03 รองลงมา คือ 11 – 15 ปี จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 20.96 1 – 5 ปี จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 20.57 รองลงมา คือ 6 – 10 ปี จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 20.18 และน้อยกว่า 1 ปี 25 คน คิดเป็นร้อยละ 3.26 ตามลำดับ 5) ตำแหน่ง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่ง ครูในกลุ่มสาระวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมา คือ ครูกลุ่มสาระวิชา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 รองลงมา คือ รองผู้อำนวยการ หรือหัวหน้างานวิชาการ จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 และผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อตัวแปร	ค่าตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ
ขนาดโรงเรียน	ขนาดเล็ก	27	3.52
	ขนาดกลาง	277	36.07
	ขนาดใหญ่	217	28.25
	ขนาดใหญ่พิเศษ	247	32.16
	รวม	768	100.00
ภูมิภาคของโรงเรียน	กรุงเทพมหานคร	109	14.19
	ภาคเหนือ	110	14.32
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	107	13.93
	ภาคกลาง	191	24.88
	ภาคใต้	251	32.68
	รวม	768	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแยกตามข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามตามรายละเอียด พบว่า 1) ขนาดของโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.07 รองลงมาคือ ขนาดใหญ่พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 32.16 รองลงมาคือ ขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 28.25 และ ขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 3.52 ตามลำดับ 2) ภูมิภาคของโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้จากการกำหนดสัดส่วน พบว่าโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 32.68 รองลงมาคือ ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.88 รองลงมาคือ ภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 14.32 รองลงมาคือ กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 14.19 และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 13.93 ตามลำดับ

4.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวม

การบริหารวิชาการโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ใน สังคมหลังนวัตกรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการจำเป็น PNI _{modified}	ความต้องการจำเป็น ลำดับ	ผลการ จัดกลุ่ม	การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1 การพัฒนาหลักสูตร	3.70	.79	4.67	.57	.263	2	สูง	จุดอ่อน
1.1 กระบวนการวิเคราะห์ ความต้องการจำเป็นจาก สภาพแวดล้อมที่สอดคล้อง กับบริบทสังคมและผู้เรียน	3.64	.80	4.65	.60	.277	2	สูง	จุดอ่อน
1.2 การกำหนดจุดมุ่งหมาย และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึง ประสงค์	3.75	.79	4.68	.57	.249	3	ต่ำ	จุดแข็ง
1.3 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริม หลักสูตร	3.75	.79	4.67	.58	.244	4	ต่ำ	จุดแข็ง
1.4 การประเมินผลหลักสูตร	3.64	.81	4.67	.57	.283	1	สูง	จุดอ่อน
2 การจัดการเรียนรู้	3.77	.80	4.67	.58	.239	3	ต่ำ	จุดแข็ง
2.1 วางแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	3.75	.80	4.66	.59	.242	2	ต่ำ	จุดแข็ง
2.2 การจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร	3.72	.82	4.66	0.58	.253	1	สูง	จุดอ่อน
2.3 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้	3.83	0.77	4.68	.57	.222	3	ต่ำ	จุดแข็ง
3 การวัดและประเมินผล	3.67	.81	4.66	.59	.267	1	สูง	จุดอ่อน
3.1 การประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริง	3.67	.81	4.66	.59	.267	1	สูง	จุดอ่อน
รวม	3.72	.80	4.67	.58	.256			

ภาพรวมองค์ประกอบด้านการบริหารวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เมื่อนำค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) เปรียบในแต่ละ

องค์ประกอบมาจัดค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) = $[(.283 - .222)/2 = .031]$ สามารถแบ่งได้ 2 กลุ่มดังนี้

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) สูง เท่ากับ $.253 - .283 =$ จุดอ่อน

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ต่ำ เท่ากับ $.222 - .252 =$ จุดแข็ง

จากตารางที่ 11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, $SD = .80$) โดยสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด ($\bar{X} = 3.77$, $SD = .80$) รองลงมาคือการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.70$, $SD = .79$) และการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.67$, $SD = .81$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยแต่ละด้านพบว่าองค์ประกอบย่อยของการพัฒนาหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุดเท่ากันได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 3.75$, $SD = .79$) และ โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 3.75$, $SD = .79$) และองค์ประกอบย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุดเท่ากันได้แก่ กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน ($\bar{X} = 3.64$, $SD = .80$) และการประเมินผลหลักสูตร ($\bar{X} = 3.64$, $SD = .81$) องค์ประกอบย่อยของการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุดคือ การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.83$, $SD = .77$) รองลงมาคือ วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.75$, $SD = .80$) และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 3.72$, $SD = .82$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด องค์ประกอบย่อยของการวัดและประเมินผลมีเพียงด้านเดียวคือ การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง ($\bar{X} = 3.67$, $SD = .81$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, $SD = .58$) โดยสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.67$, $SD = .57$) และ ($\bar{X} = 4.67$, $SD = .58$) ตามลำดับ และการวัดและการประเมินผลมีค่าสภาพที่พึงประสงค์เฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, $SD = .59$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยแต่ละด้านพบว่าองค์ประกอบย่อยของการพัฒนาหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุดได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.68$, $SD = .57$) รองลงมาคือ โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

($\bar{X} = 4.67$, $SD = .58$) และ การประเมินผลหลักสูตร ($\bar{X} = 4.67$, $SD = .57$) เท่ากัน และ ภาระบวกรวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน ($\bar{X} = 4.65$, $SD = .60$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด องค์ประกอบย่อยของการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุดคือการจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.68$, $SD = .57$) รองลงมาคือ วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.66$, $SD = .59$) เท่ากันกับ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 4.66$, $SD = .58$) องค์ประกอบย่อยของการวัดและประเมินผลมีเพียงด้านเดียว คือ การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง ($\bar{X} = 4.66$, $SD = .59$)

องค์ประกอบที่เป็นจุดแข็งคือ การจัดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} .239$) โดยมีองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดแข็งคือ การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} .222$) รองลงมาคือ การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} .242$) องค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดอ่อนคือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} .253$)

องค์ประกอบที่เป็นจุดอ่อนคือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} .263$) โดยมีองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดแข็งคือ โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} .244$) รองลงมาคือ การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ($PNI_{\text{modified}} .249$) องค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดอ่อนคือ ภาระบวกรวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = .277$) รองลงมาคือ การประเมินผลหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .283$) และอีกองค์ประกอบที่เป็นจุดอ่อนคือ การวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = .267$) ซึ่งมีย่อยองค์ประกอบย่อยเพียงด้านเดียวและเป็นจุดอ่อนคือ การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง ($PNI_{\text{modified}} = .267$)

ตารางที่ 12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม	สภาพ ปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	PN ^{modified}	ลำดับ	ผลการ จัดกลุ่ม	
การพัฒนาหลักสูตร	3.70	.79	4.67	.57	.263	2	สูง	จุดอ่อน
กระบวนการวิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อม ที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและ ผู้เรียน	3.64	.80	4.65	.60	.278	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	3.55	.92	4.70	.55	.322	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	3.87	.79	4.70	.54	.213	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	3.57	.80	4.60	.64	.288	4	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	3.57	.76	4.62	.61	.300	3	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	3.44	.78	4.55	.67	.324	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	3.85	.74	4.71	.55	.222	5	ต่ำ	จุดแข็ง
การกำหนดจุดมุ่งหมายและ ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์	3.75	.79	4.68	.57	.250	3	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	3.71	.88	4.72	.50	.272	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	3.90	.78	4.74	.52	.213	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	3.76	.76	4.68	.58	.246	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	3.71	.76	4.67	.58	.258	3	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	3.58	.79	4.59	.66	.282	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	3.82	.75	4.69	.57	.226	5	ต่ำ	จุดแข็ง
โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและ กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.75	.79	4.67	.58	.244	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	3.78	.89	4.72	.53	.249	3	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะดิจิทัล	3.89	.74	4.72	.53	.213	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	3.73	.77	4.64	.61	.242	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	3.71	.76	4.66	.58	.257	2	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	3.61	.80	4.59	.65	.273	1	สูง	จุดอ่อน

ตารางที่ 12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร (ต่อ)

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม	สภาพ ปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	PN_{modified}	ลำดับ	ผลการ จัดกลุ่ม	
ทักษะระหว่างบุคคล	3.81	.80	4.69	.57	.231	5	ต่ำ	จุดแข็ง
การประเมินผลหลักสูตร	3.64	.81	4.67	.57	.287	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	3.62	.98	4.70	.55	.301	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	3.76	.79	4.71	.54	.254	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	3.54	.72	4.65	.59	.312	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	3.64	.79	4.65	.58	.279	4	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	3.55	.80	4.61	.61	.299	3	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	3.73	.77	4.68	.56	.257	5	ต่ำ	จุดแข็ง
รวมเฉลี่ย	3.70	.80	4.67	.58	.265			

การพิจารณาองค์ประกอบย่อยของการพัฒนาหลักสูตร ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เมื่อนำค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PN_{modified}) เฉลี่ยในแต่ละองค์ประกอบย่อย แต่ละทักษะมาจัดค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PN_{modified}) = $[(.324 - .213)/2 = .056]$ สามารถแบ่งได้ 2 กลุ่มดังนี้

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PN_{modified}) สูง เท่ากับ $.269 - .324 =$ จุดอ่อน

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PN_{modified}) ต่ำ เท่ากับ $.213 - .268 =$ จุดแข็ง

จากตารางที่ 12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PN_{\text{modified}} = .263$) พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $SD = .80$) เมื่อพิจารณารายทักษะแต่ละองค์ประกอบย่อยพบว่า กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและ

ผู้เรียน ทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.87$, $SD = .79$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 3.44$, $SD = .78$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.90$, $SD = .78$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 3.58$, $SD = .79$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.89$, $SD = .74$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 3.61$, $SD = .80$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด การประเมินผลหลักสูตร ทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.76$, $SD = .79$) และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($\bar{X} = 3.54$, $SD = .72$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, $SD = .58$) เมื่อพิจารณารายทักษะแต่ละองค์ประกอบย่อยพบว่า กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน ทักษะระหว่างบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, $SD = .55$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 4.55$, $SD = .67$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, $SD = .52$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 4.59$, $SD = .66$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, $SD = .53$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 4.59$, $SD = .66$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด การประเมินผลหลักสูตร ทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, $SD = .54$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 4.61$, $SD = .61$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = .278$) เป็นองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดอ่อน โดยมีทักษะที่เป็นจุดแข็งคือ ทักษะดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = .213$) และทักษะระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = .222$) และมีทักษะที่เป็นจุดอ่อนคือ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .324$) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .322$) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .300$) และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($PNI_{\text{modified}} = .288$)

การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ($PNI_{\text{modified}} = .250$) เป็นองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดแข็ง โดยมีทักษะที่เป็นจุดแข็งคือ ทักษะดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = .213$) ทักษะระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = .226$) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($PNI_{\text{modified}} = .246$) และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .258$) และมีทักษะที่เป็นจุดอ่อนคือ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .282$) และทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .272$)

โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .250$) เป็นองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดแข็ง โดยมีทักษะที่เป็นจุดแข็งคือ ทักษะดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = .213$) ทักษะระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = .231$) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($PNI_{\text{modified}} = .242$) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .249$) และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .257$) และมีทักษะที่เป็นจุดอ่อนคือ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .273$)

การประเมินผลหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .287$) เป็นองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดอ่อน โดยมีทักษะที่เป็นจุดแข็งคือ ทักษะดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = .254$) และทักษะระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = .257$) และมีทักษะที่เป็นจุดอ่อนคือ ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .279$) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .299$) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .301$) และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($PNI_{\text{modified}} = .312$)

ตารางที่ 13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ สภาวะแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนรู้

ทักษะมนุษย์ในสังคม หลังนวัตกรรมการ จัดการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		PNI_{modified}	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		ลำดับ	ผลการ จัดกลุ่ม	
การจัดการเรียนรู้	3.77	.80	4.67	.58	.239	3	ต่ำ	จุดแข็ง
การวางแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	3.75	.80	4.66	.59	.242	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการค้นหาและ สร้างคุณค่า	3.71	.95	4.72	.53	.271	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	3.89	.72	4.67	.58	.199	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิง นวัตกรรม	3.72	.75	4.63	.62	.243	4	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการวิเคราะห์ ข้อมูล	3.70	.79	4.64	.60	.252	3	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการคิดเชิง วิพากษ์	3.64	.81	4.61	.63	.267	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	3.84	.78	4.67	.59	.217	5	ต่ำ	จุดแข็ง

ตารางที่ 13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์ สภาวะแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ทักษะมนุษย์ในสังคม หลังนวัตกรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	PN_{modified}	ลำดับ	ผลการ จัดกลุ่ม	
การจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร	3.72	.82	4.66	.58	.253	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการค้นหาและ สร้างคุณค่า	3.69	.95	4.72	.52	.280	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	3.85	.82	4.69	.58	.218	5	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิง นวัตกรรม	3.70	.76	4.63	.61	.250	4	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการวิเคราะห์ ข้อมูล	3.63	.79	4.63	.60	.277	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการคิดเชิง วิพากษ์	3.60	.80	4.59	.64	.276	3	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	3.86	.76	4.69	.55	.215	6	ต่ำ	จุดแข็ง
การจัดสภาพ บรรยากาศ การใช้สื่อ และแหล่งเรียนรู้	3.83	.77	4.68	.57	.222	3	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการค้นหาและ สร้างคุณค่า	3.82	.84	4.72	.53	.238	3	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	3.97	.79	4.70	.56	.185	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิง นวัตกรรม	3.84	.76	4.66	.58	.214	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการวิเคราะห์ ข้อมูล	3.77	.71	4.68	.56	.241	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการคิดเชิง วิพากษ์	3.66	.76	4.63	.61	.264	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	3.95	.76	4.70	.57	.189	5	ต่ำ	จุดแข็ง
รวมเฉลี่ย	3.77	.80	4.67	.58	.239			

การพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบย่อยของการจัดการเรียนรู้ ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เมื่อนำค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) เฉลี่ยในแต่ละองค์ประกอบย่อย แต่ละทักษะมาจัดค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) = $[(.280 - .185)/2 = .048]$ สามารถแบ่งได้ 2 กลุ่มดังนี้

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) สูง เท่ากับ $.233 - .280 =$ จุดอ่อน

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ต่ำ เท่ากับ $.185 - .232 =$ จุดแข็ง

จากตารางที่ 13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .239$) พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77, SD = .80$) เมื่อพิจารณารายทักษะแต่ละองค์ประกอบย่อย พบว่า การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.89, SD = .72$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 3.64, SD = .81$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.85, SD = .82$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 3.60, SD = .80$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.97, SD = .79$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 3.66, SD = .76$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.67, SD = .58$) เมื่อพิจารณารายทักษะแต่ละองค์ประกอบย่อย พบว่า การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.72, SD = .53$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 4.61, SD = .63$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.72, SD = .52$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 4.59, SD = .64$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.72, SD = .53$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 4.63, SD = .61$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .242$) เป็นองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดอ่อน โดยมีทักษะที่เป็นจุดแข็งคือ ทักษะดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = .199$) และทักษะระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = .217$) และมีทักษะที่เป็นจุดอ่อนคือ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} =$

.271) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .267$) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .252$) และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($PNI_{\text{modified}} = .243$)

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .253$) เป็นองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดอ่อน โดยมีทักษะที่เป็นจุดแข็งคือ ทักษะระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = .215$) และทักษะดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = .218$) และมีทักษะที่เป็นจุดอ่อนคือ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .280$) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .277$) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .276$) และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($PNI_{\text{modified}} = .250$)

การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .222$) เป็นองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดแข็ง โดยมีทักษะที่เป็นจุดแข็งคือ ทักษะดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = .185$) ทักษะระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = .189$) และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($PNI_{\text{modified}} = .214$) และมีทักษะที่เป็นจุดอ่อนคือ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .264$) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .241$) และทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .238$)

ตารางที่ 14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI_{modified}	ลำดับ	ผลการจัดกลุ่ม	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
การวัดและประเมินผล	3.67	.81	4.66	.59	.267	1	สูง	จุดอ่อน
ผู้เรียนตามสภาพจริง	3.67	.81	4.66	.59	.267	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	3.62	.98	4.70	.55	.285	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	3.76	.79	4.71	.54	.237	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	3.54	.72	4.65	.59	.257	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	3.64	.79	4.65	.58	.276	3	สูง	จุดอ่อน

ตารางที่ 14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	PNI_{modified}	ลำดับ	ผลการจัดกลุ่ม	
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	3.55	.80	4.61	.61	.294	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	3.73	.77	4.68	.56	.252	5	ต่ำ	จุดแข็ง

ภาพรวมองค์ประกอบย่อยของการวัดและประเมินผล ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เมื่อนำค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) เฉลี่ยในแต่ละองค์ประกอบย่อย แต่ละทักษะมาจัดค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) = $[(.294 - .237)/2 = .029]$ สามารถแบ่งได้ 2 กลุ่มดังนี้

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) สูง เท่ากับ $.266 - .294 =$ จุดอ่อน

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ต่ำ เท่ากับ $.237 - .265 =$ จุดแข็ง

จากตารางที่ 14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผลพบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67, SD = .81$) เมื่อพิจารณารายทักษะแต่ละองค์ประกอบย่อยพบว่า การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง ทักษะดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.76, SD = .79$) และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($\bar{X} = 3.54, SD = .72$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.66, SD = .59$) เมื่อพิจารณารายทักษะแต่ละ

ตารางที่ 15 สรุปสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ต่อ)

การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม						เฉลี่ยรวม รายด้าน การ บริหาร วิชาการ	แปลผล	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
		ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	ทักษะดิจิทัล	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	ทักษะระหว่างบุคคล			
โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและ กิจกรรมเสริม หลักสูตร	D	3.78	3.89	3.73	3.71	3.61	3.81	3.75	มาก	
	I	4.72	4.72	4.64	4.66	4.59	4.69	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.248	.213	.241	.257	.272	.231	.244		
	(ลำดับ)	3	6	4	2	1	5	(4)		
การประเมินผล หลักสูตร	D	3.62	3.76	3.54	3.64	3.55	3.73	3.63	มาก	
	I	4.70	4.71	4.65	4.65	4.61	4.68	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.300	.253	.312	.279	.298	.256	.283		
	(ลำดับ)	2	6	1	4	3	5	(1)		
การจัดการเรียนรู้	D	3.74	3.90	3.75	3.70	3.63	3.88	3.76	มาก	3
	I	4.72	4.69	4.64	4.65	4.61	4.69	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.262	.200	.235	.256	.269	.207	.239		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(3)		
วางแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	D	3.71	3.89	3.72	3.70	3.64	3.83	3.75	มาก	
	I	4.72	4.67	4.63	4.64	4.61	4.67	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.271	.199	.243	.252	.267	.217	.242		
	(ลำดับ)	1	6	4	3	2	5	(2)		
การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร	D	3.69	3.85	3.72	3.70	3.64	3.84	3.73	มาก	
	I	4.72	4.67	4.63	4.63	4.59	4.69	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.280	.218	.250	.277	.276	.215	.253		
	(ลำดับ)	1	5	4	2	3	6	(1)		
การจัดสภาพ บรรยากาศ การใช้ สื่อและแหล่ง เรียนรู้	D	3.82	3.97	3.84	3.77	3.66	3.95	3.83	มาก	
	I	4.72	4.70	4.66	4.68	4.63	4.70	4.68	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.238	.185	.214	.241	.264	.189	.222		
	(ลำดับ)	3	6	4	2	1	5	(3)		

ตารางที่ 15 สรุปสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ต่อ)

การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม						เฉลี่ยรวม รายด้าน การ บริหาร วิชาการ	แปลผล	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
		ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	ทักษะดิจิทัล	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	ทักษะระหว่างบุคคล			
การวัดและ ประเมินผล	D	3.67	3.80	3.69	3.63	3.55	3.72	3.67	มาก	1
	I	4.71	4.71	4.64	4.64	4.60	4.67	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.285	.237	.257	.276	.294	.252	.267		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(1)		
การประเมินผล ผู้เรียนตามสภาพ จริง	D	3.67	3.80	3.69	3.63	3.55	3.72	3.67	มาก	
	I	4.71	4.71	4.64	4.64	4.60	4.67	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.285	.237	.257	.276	.294	.252	.267		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(1)		
รวมเฉลี่ย	D	3.69	3.85	3.71	3.66	3.57	3.80	3.71	มาก	
	I	4.71	4.71	4.64	4.65	4.60	4.69	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.277	.220	.250	.268	.285	.231	.256		
	(ลำดับ)	(2)	(6)	(4)	(3)	(1)	(5)			

D = สภาพปัจจุบัน I = สภาพที่พึงประสงค์ PNI_{modified} = ความต้องการจำเป็น

ตารางที่ 16 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	$PNI_{modified}$	ลำดับ	ผลการจัดกลุ่ม	
1 การเมืองและนโยบายของรัฐ	3.58	.80	4.61	.61	.288	3	สูง	ภาวะคุกคาม
2 สภาพเศรษฐกิจ	3.50	.77	4.58	.66	.306	1	สูง	ภาวะคุกคาม
3 สภาพสังคม	3.57	.76	4.62	.61	.294	2	สูง	ภาวะคุกคาม
4 เทคโนโลยี	3.74	.75	4.68	.56	.250	4	ต่ำ	โอกาส
ภาพรวม	3.60	.77	4.62	.61	.285			

ภาพรวมสภาวะแวดล้อมภายนอก ได้แก่ การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม และเทคโนโลยี เมื่อนำค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) เฉลี่ยในแต่ละองค์ประกอบมาจัดค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) = $[(.306 - .250)/2 = .028]$ สามารถแบ่งได้ 2 กลุ่มดังนี้

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) สูง เท่ากับ $.278 - .306 =$ ภาวะคุกคาม

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ต่ำ เท่ากับ $.250 - .276 =$ โอกาส

จากตารางที่ 16 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, $SD = .77$) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.74$, $SD = .75$) รองลงมาคือ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.58$, $SD = .80$) รองลงมาคือ ด้านสภาพสังคม ($\bar{X} = 3.57$, $SD = .76$) และ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.50$, $SD = .77$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย

อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, $SD = .61$) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.68$, $SD = .56$) รองลงมาคือ ด้านสภาพสังคม ($\bar{X} = 4.62$, $SD = .61$) รองลงมาคือ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 4.61$, $SD = .61$) และ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.58$, $SD = .66$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่เป็นโอกาส ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ($PNI_{\text{modified}} = .250$) สำหรับด้านที่เป็นภาวะคุกคาม ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ ($PNI_{\text{modified}} = .306$) สภาพสังคม ($PNI_{\text{modified}} = .294$) และการเมืองและนโยบายของรัฐ ($PNI_{\text{modified}} = .288$) ตามลำดับ

ตารางที่ 17 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI_{modified}	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		ลำดับ	ผลการจัดกลุ่ม	
การเมืองและนโยบายของรัฐ	3.58	.80	4.61	.61	.288	3	สูง	ภาวะคุกคาม
การพัฒนาหลักสูตร	3.61	.78	4.59	.62	.271	3	ต่ำ	โอกาส
การจัดการเรียนรู้	3.59	.80	4.62	.61	.287	2	สูง	ภาวะคุกคาม
การวัดและประเมินผล	3.53	.81	4.62	.61	.307	1	สูง	ภาวะคุกคาม
สภาพเศรษฐกิจ	3.50	.77	4.58	.66	.306	1	สูง	ภาวะคุกคาม
การพัฒนาหลักสูตร	3.50	.78	4.57	.67	.304	2	สูง	ภาวะคุกคาม
การจัดการเรียนรู้	3.54	.77	4.60	.65	.297	3	สูง	ภาวะคุกคาม
การวัดและประเมินผล	3.46	.77	4.57	.66	.318	1	สูง	ภาวะคุกคาม
สภาพสังคม	3.57	.76	4.62	.61	.294	2	สูง	ภาวะคุกคาม
การพัฒนาหลักสูตร	3.59	.74	4.63	.62	.290	2	สูง	ภาวะคุกคาม
การจัดการเรียนรู้	3.62	.76	4.62	.61	.275	3	ต่ำ	โอกาส
การวัดและประเมินผล	3.51	.78	4.63	.60	.317	1	สูง	ภาวะคุกคาม

ตารางที่ 17 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านการบริหารวิชาการ (ต่อ)

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	PN_{modified}	ลำดับ	ผลการจัดกลุ่ม	
เทคโนโลยี	3.74	.75	4.68	.56	.250	4	ต่ำ	โอกาส
การพัฒนาหลักสูตร	3.67	.77	4.68	.56	.273	1	ต่ำ	โอกาส
การจัดการเรียนรู้	3.78	.75	4.69	.55	.240	2	ต่ำ	โอกาส
การวัดและประเมินผล	3.77	.75	4.67	.57	.240	2	ต่ำ	โอกาส
ภาพรวม	3.60	.77	4.62	.61	.285			

การพิจารณาภาพรวมสภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านการบริหารวิชาการ เมื่อนำค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PN_{modified}) เฉลี่ยในแต่ละองค์ประกอบมาจัดค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PN_{modified}) = $[(.317 - .240)/2 = .039]$ สามารถแบ่งได้ 2 กลุ่มดังนี้

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PN_{modified}) สูง เท่ากับ $.279 - .317 =$ ภาวะคุกคาม

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PN_{modified}) ต่ำ เท่ากับ $.240 - .278 =$ โอกาส

จากตารางที่ 17 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านการบริหารวิชาการ พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านการบริหารวิชาการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, $SD = .77$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ การพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.61$, $SD = .78$) และการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.53$, $SD = .81$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านสภาพเศรษฐกิจ การจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.54$, $SD = .77$) และการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.46$, $SD = .77$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านสภาพสังคม การจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.62$, $SD = .76$) และการวัดและ

ประเมินผล ($\bar{X} = 3.51, SD = .78$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.78, SD = .75$) และการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.67, SD = .77$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านการบริหารวิชาการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62, SD = .61$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ การจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.62, SD = .61$) และการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.59, SD = .62$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านสภาพเศรษฐกิจ การจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.60, SD = .65$) การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.57, SD = .67$) และการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.57, SD = .66$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน ด้านสภาพสังคม การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.63, SD = .62$) และการวัดและการประเมินผล ($\bar{X} = 4.63, SD = .60$) สูงสุดเท่ากัน และการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.62, SD = .61$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.69, SD = .55$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.67, SD = .57$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณารายด้านตามความต้องการจำเป็น พบว่า

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูง เท่ากับ .288 โดยการวัดและประเมินผล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .307$) รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .287$) และการพัฒนาหลักสูตร มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .271$)

ด้านสภาพเศรษฐกิจ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูง เท่ากับ .306 โดยการวัดและประเมินผล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .318$) รองลงมาคือการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .304$) และการจัดการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .297$)

ด้านสภาพสังคม มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูง เท่ากับ .294 โดยการวัดและประเมินผล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .317$) รองลงมาคือการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .290$) และการจัดการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .275$)

ด้านเทคโนโลยี ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูง เท่ากับ .250 โดยการพัฒนาหลักสูตร มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .317$) รองลงมาคือการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ที่มีค่าความต้องการจำเป็น

ผลการวิเคราะห์ พบว่า

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีองค์ประกอบการบริหารวิชาการที่เป็นโอกาส 1 องค์ประกอบ คือ การพัฒนาหลักสูตร มีองค์ประกอบที่เป็นภาวะคุกคาม 2 องค์ประกอบ คือ การจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล

ด้านสภาพเศรษฐกิจ มีองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบของการบริหารวิชาการเป็นภาวะคุกคาม ไม่มีองค์ประกอบการบริหารวิชาการที่เป็นโอกาส

ด้านสภาพสังคม มีองค์ประกอบการบริหารวิชาการที่เป็นโอกาส 1 องค์ประกอบ คือ การจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบที่เป็นภาวะคุกคาม 2 องค์ประกอบ คือ การพัฒนาหลักสูตร และการวัดและการประเมินผล

ด้านเทคโนโลยี มีองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบของการบริหารวิชาการเป็นโอกาส ไม่มีองค์ประกอบการบริหารวิชาการที่เป็นภาวะคุกคาม

ตารางที่ 18 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น $P_{N_{modified}}$	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		ลำดับ	ผลการจัดกลุ่ม	
การเมืองและนโยบายของรัฐ	3.58	.80	4.61	.61	.288	3	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	3.57	.84	4.64	.58	.299	2	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะดิจิทัล	3.66	.80	4.65	.58	.270	6	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	3.59	.76	4.61	.62	.284	4	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	3.56	.77	4.60	.61	.290	3	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	3.49	.81	4.56	.67	.304	1	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะระหว่างบุคคล	3.61	.80	4.62	.60	.282	5	สูง	ภาวะคุกคาม

ตารางที่ 18 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ต่อ)

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	PN_{modified}	ลำดับ	ผลการจัดกลุ่ม	
สภาพเศรษฐกิจ	3.50	.77	4.58	.66	.306	1	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	3.50	.81	4.61	.63	.316	2	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะดิจิทัล	3.53	.79	4.58	.66	.295	6	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	3.50	.75	4.56	.68	.302	3	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	3.51	.76	4.57	.67	.303	4	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	3.45	.78	4.55	.68	.320	1	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะระหว่างบุคคล	3.53	.76	4.59	.65	.300	5	สูง	ภาวะคุกคาม
สภาพสังคม	3.57	.76	4.62	.61	.294	2	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	3.58	.76	4.66	.58	.304	1	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะดิจิทัล	3.65	.76	4.65	.59	.273	6	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	3.54	.76	4.62	.60	.304	1	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	3.56	.76	4.61	.62	.295	4	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	3.52	.77	4.58	.64	.303	3	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะระหว่างบุคคล	3.60	.76	4.63	.61	.283	5	สูง	ภาวะคุกคาม

ตารางที่ 18 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ต่อ)

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	PNI_{modified}	ลำดับ	ผลการจัดกลุ่ม	
เทคโนโลยี	3.74	.75	4.68	.56	.250	4	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	3.74	.76	4.71	.52	.262	2	ต่ำ	โอกาส
ทักษะดิจิทัล	3.81	.77	4.70	.54	.235	5	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	3.73	.76	4.70	.54	.257	4	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	3.81	.76	4.67	.56	.227	6	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	3.66	.73	4.63	.61	.266	1	ต่ำ	โอกาส
ทักษะระหว่างบุคคล	3.71	.75	4.67	.59	.258	3	ต่ำ	โอกาส
ภาพรวม	3.60	.77	4.62	.61	.285			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การพิจารณาภาพรวมสภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เมื่อนำค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) เฉลี่ยในแต่ละทักษะมาจัดค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) = $[(.320 - .227)/2 = .047]$ สามารถแบ่งได้ 2 กลุ่มดังนี้

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) สูง เท่ากับ $.274 - .320 =$ ภาวะคุกคาม

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ต่ำ เท่ากับ $.227 - .273 =$ โอกาส

จากตารางที่ 18 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านทักษะมนุษย์ในสังคม

หลังนวัตกรรม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, $SD = .77$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.66$, $SD = .80$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 3.49$, $SD = .81$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านสภาพเศรษฐกิจ ทักษะดิจิทัล ($\bar{X} = 3.53$, $SD = .79$) และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.53$, $SD = .76$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 3.45$, $SD = .78$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านสภาพสังคม ทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.65$, $SD = .76$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 3.52$, $SD = .77$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านเทคโนโลยี ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 3.81$, $SD = .76$) และทักษะดิจิทัล ($\bar{X} = 3.81$, $SD = .77$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 3.66$, $SD = .73$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, $SD = .61$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ทักษะดิจิทัล ($\bar{X} = 4.65$, $SD = .58$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 4.56$, $SD = .67$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านสภาพเศรษฐกิจ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($\bar{X} = 4.61$, $SD = .63$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 4.55$, $SD = .68$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านสภาพสังคม ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($\bar{X} = 4.66$, $SD = .58$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 4.58$, $SD = .64$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านเทคโนโลยี ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($\bar{X} = 4.71$, $SD = .52$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($\bar{X} = 4.63$, $SD = .61$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณารายด้านตามความต้องการจำเป็น พบว่า

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูง เท่ากับ .288 โดย ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .304$) รองลงมาคือ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .299$) รองลงมาคือทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .290$) รองลงมาคือทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($PNI_{\text{modified}} = .284$) รองลงมาคือทักษะระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = .282$) และ ทักษะดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .270$)

ด้านสภาพเศรษฐกิจ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูง เท่ากับ .306 โดย ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .320$) รองลงมาคือทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .316$) รองลงมาคือทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .303$)

รองลงมาคือทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($PNI_{\text{modified}} = .302$) รองลงมาคือทักษะระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = .300$) และ ทักษะดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .295$)

ด้านสภาพสังคม มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูง เท่ากับ .294 โดย ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเท่ากัน ($PNI_{\text{modified}} = .304$) รองลงมาคือทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .303$) รองลงมาคือทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .295$) รองลงมาคือทักษะระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = .283$) และ ทักษะดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .273$)

ด้านเทคโนโลยี มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำ เท่ากับ .250 โดย ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .266$) รองลงมาคือทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .262$) รองลงมาคือทักษะระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = .258$) รองลงมาคือทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($PNI_{\text{modified}} = .257$) รองลงมาคือทักษะดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = .235$) และ ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .227$)

ผลการวิเคราะห์ พบว่า

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีทักษะที่เป็นโอกาส 1 ทักษะ คือ ทักษะดิจิทัล มีทักษะที่เป็นภาวะคุกคาม 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะระหว่างบุคคล

ด้านสภาพเศรษฐกิจ ทั้ง 6 ทักษะเป็นภาวะคุกคาม

ด้านสภาพสังคม มีทักษะที่เป็นโอกาส 1 ทักษะ ได้แก่ ทักษะดิจิทัล มีทักษะที่เป็นภาวะคุกคาม 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และทักษะระหว่างบุคคล

ด้านเทคโนโลยี ทั้ง 6 ทักษะเป็นโอกาส

4.2.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมมาจากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 4 โดยแสดงดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จำแนกตามการบริหารวิชาการ

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
การพัฒนาหลักสูตร	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรพัฒนาหลักสูตรโรงเรียนให้มีความสอดคล้องกับโลกและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หลักสูตรที่มีการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จึงมีส่วนช่วยในการตอบโจทย์และตอบสนองต่อความต้องการของตัวผู้เรียนเอง และตลาดแรงงานในอนาคตด้วย 2. หลักสูตรควรมีความยืดหยุ่น สามารถปรับแต่ง ปรับปรุง แก้ไขได้ตลอดเวลา เพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในสังคมหลังนวัตกรรม 3. ควรนำคุณธรรมเข้ามาไว้ในหลักสูตรให้มากขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้มนุษย์แตกต่างจากเครื่องจักร ซึ่งจะมีแนวโน้มอยู่รอบตัวเรามากขึ้นทั้งในปัจจุบันและในสังคมหลังนวัตกรรม 4. ควรมีการระบุทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมให้ชัดเจนในจุดเน้นของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้เป็นแกนในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลต่อไป 5. การประกันคุณภาพที่ตรงไปตรงมามีส่วนช่วยในการตรวจสอบและพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม 6. รัฐควรสนับสนุนให้โรงเรียนได้พัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ได้อย่างอิสระ และสนับสนุนอย่างเต็มที่
การจัดการเรียนรู้	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เกิดได้จากการเรียนรู้ผ่านการฝึกฝน ลงมือปฏิบัติซ้ำๆ จนเกิดเป็นทักษะ มากกว่าการเรียนรู้ที่เน้นการท่องจำผ่านทฤษฎี 2. การเรียนการสอนต้องยืดหยุ่น หลากหลาย เหมาะสม เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม 3. สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งเทคโนโลยีและความทันสมัยจนละเลยเรื่องการปลูกฝังทางด้านจิตใจ คุณธรรม จริยธรรม การเห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์ ซึ่งทำให้ความเป็นคนลดน้อยถอยลง สิ่งที่ควรส่งเสริมคือทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่จะช่วยสร้างภูมิคุ้มกัน ปลูกจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกัน และการอยู่ร่วมกับเทคโนโลยี อันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโลกในอนาคต 4. ครูผู้สอน รวมถึงทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการปลูกฝังและพัฒนาผู้เรียน จำเป็นต้องมี

ตารางที่ 19 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จำแนกตามการบริหารวิชาการ (ต่อ)

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	<p>ความเข้าใจ ความรู้ ความเท่าทัน และมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อที่จะได้ส่งต่อชุดความรู้ไปสู่ผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและมีคุณภาพ</p> <p>5. การจัดการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เลือกประเด็นหรือสิ่งที่สนใจในการเรียนรู้ ก่อนที่ผู้สอนจะนำสิ่งที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมมาบูรณาการให้เกิดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมต่อไป</p> <p>6. การจัดการเรียนการสอนควรมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลาย เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และเกิดการพัฒนาทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมได้อย่างลุ่มลึก</p> <p>7. ควรมีการจัดสิ่งแวดล้อมและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการรับรู้และการพัฒนาทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียนทั่วทั้งโรงเรียน</p>
การวัดและประเมินผล	
	<p>1. ควรมีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เหมาะสม สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดและประเมิน</p> <p>2. ควรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดที่ชัดเจน สามารถวัดและประเมินผลทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียนได้จริงและมีประสิทธิภาพ</p>

ตารางที่ 20 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จำแนกตามทักษะมนุษย์
ในสังคมหลังนวัตกรรม

การบริหารวิชาการ	PNI _{modified}	ลำดับ	ผลการจัด กลุ่ม	วิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	.263	2	สูง	จุดอ่อน
กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจาก สภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและ ผู้เรียน	.278	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.322	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	.213	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.288	4	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.300	3	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.324	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	.222	5	ต่ำ	จุดแข็ง
การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ พึงประสงค์	.250	3	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.272	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	.213	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.246	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.258	3	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.282	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	.226	5	ต่ำ	จุดแข็ง
โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริม หลักสูตร	.244	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.249	3	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะดิจิทัล	.213	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.242	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.257	2	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.273	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	.231	5	ต่ำ	จุดแข็ง
การประเมินผลหลักสูตร	.287	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.301	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	.254	6	ต่ำ	จุดแข็ง

ตารางที่ 20 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จำแนกตามทักษะมนุษย์
ในสังคมหลังนวัตกรรม (ต่อ)

การบริหารวิชาการ	PNI _{modified}	ลำดับ	ผลการจัด กลุ่ม	วิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.312	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.279	4	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.299	3	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	.257	5	ต่ำ	จุดแข็ง
การจัดการเรียนรู้	.239	3	ต่ำ	จุดแข็ง
วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	.242	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.271	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	.199	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.243	4	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.252	3	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.267	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	.217	5	ต่ำ	จุดแข็ง
การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	.253	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.280	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	.218	5	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.250	4	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.277	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.276	3	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	.215	6	ต่ำ	จุดแข็ง
การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่ง เรียนรู้	.222	3	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.238	3	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	.185	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.214	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.241	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.264	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	.189	5	ต่ำ	จุดแข็ง

ตารางที่ 20 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จำแนกตามทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ต่อ)

การบริหารวิชาการ	PNI_{modified}	ลำดับ	ผลการจัด กลุ่ม	วิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
การวัดและประเมินผล	.267	1	สูง	จุดอ่อน
การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง	.267	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.285	2	สูง	จุดอ่อน
ทักษะดิจิทัล	.237	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.257	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.276	3	สูง	จุดอ่อน
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.294	1	สูง	จุดอ่อน
ทักษะระหว่างบุคคล	.252	5	ต่ำ	จุดแข็ง

จากตารางที่ 20 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จำแนกตามทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม สามารถสรุปได้ว่า

การวัดและประเมินผล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 1 ($PNI_{\text{modified}} = .267$) เป็นจุดอ่อน ทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมากที่สุด 3 ลำดับได้แก่ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .294$) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .285$) และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .276$) ตามลำดับ

การพัฒนาหลักสูตร มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 2 ($PNI_{\text{modified}} = .263$) เป็นจุดอ่อน เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยพบว่า การประเมินผลหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .287$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด เป็นจุดอ่อน โดยทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมากที่สุด 3 ลำดับได้แก่ ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($PNI_{\text{modified}} = .312$) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .301$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .299$) ตามลำดับ องค์ประกอบย่อยที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นรองลงมาคือ กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = .278$) เป็นจุดอ่อน ทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมากที่สุด 3 ลำดับได้แก่ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .324$) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .322$) และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .300$) ตามลำดับ

การจัดการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 3 ($PNI_{\text{modified}} = .263$) เป็นจุดแข็ง เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยพบว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .287$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด เป็นจุดอ่อน โดยทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมากที่สุด 3 ลำดับได้แก่ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .280$) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .277$) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .276$) ตามลำดับ องค์ประกอบย่อยที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นรองลงมาคือ วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .242$) เป็นจุดอ่อน ทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมากที่สุด 3 ลำดับได้แก่ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .271$) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .267$) และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .252$) ตามลำดับ

ตารางที่ 21 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกการบริหารวิชาการ

สภาพแวดล้อมภายนอก	PNI_{modified}	ลำดับ	ผลการจัด	
			กลุ่ม	วิเคราะห์สภาพแวดล้อม
ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	.288	3	สูง	ภาวะคุกคาม
การพัฒนาหลักสูตร	.271	3	ต่ำ	โอกาส
การจัดการเรียนรู้	.287	2	สูง	ภาวะคุกคาม
การวัดและประเมินผล	.307	1	สูง	ภาวะคุกคาม
สภาพเศรษฐกิจ	.306	1	สูง	ภาวะคุกคาม
การพัฒนาหลักสูตร	.304	2	สูง	ภาวะคุกคาม
การจัดการเรียนรู้	.297	3	สูง	ภาวะคุกคาม
การวัดและประเมินผล	.318	1	สูง	ภาวะคุกคาม
สภาพสังคม	.294	2	สูง	ภาวะคุกคาม
การพัฒนาหลักสูตร	.290	2	สูง	ภาวะคุกคาม
การจัดการเรียนรู้	.275	3	ต่ำ	โอกาส
การวัดและประเมินผล	.317	1	สูง	ภาวะคุกคาม
เทคโนโลยี	.250	4	ต่ำ	โอกาส
การพัฒนาหลักสูตร	.273	1	ต่ำ	โอกาส
การจัดการเรียนรู้	.240	2	ต่ำ	โอกาส
การวัดและประเมินผล	.240	2	ต่ำ	โอกาส

จากตารางที่ 21 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกการบริหารวิชาการ สามารถสรุปได้ว่า

สภาพเศรษฐกิจ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 1 ($PNI_{\text{modified}} = .306$) เป็นภาวะคุกคาม โดยการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = .318$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมาคือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .304$) และการจัดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .297$) ตามลำดับ

สภาพสังคม มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 2 ($PNI_{\text{modified}} = .294$) เป็นภาวะคุกคาม โดยการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = .317$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมาคือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .290$) และการจัดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .275$) ตามลำดับ

การเมืองและนโยบายของรัฐ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 1 ($PNI_{\text{modified}} = .288$) เป็นภาวะคุกคาม โดยการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = .307$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .287$) และการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .271$) ตามลำดับ

เทคโนโลยี มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 4 ($PNI_{\text{modified}} = .250$) เป็นโอกาส โดยการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = .273$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .240$) และการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = .240$) ที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเท่ากัน

ตารางที่ 22 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกรายทักษะ

สภาพแวดล้อมภายนอก	PNI_{modified}	ลำดับ	ผลการจัด กลุ่ม	วิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	.288	3	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.299	2	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะดิจิทัล	.270	6	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.284	4	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.290	3	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.304	1	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะระหว่างบุคคล	.282	5	สูง	ภาวะคุกคาม

ตารางที่ 22 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกรายทักษะ (ต่อ)

สภาพแวดล้อมภายนอก	$PNI_{modified}$	ลำดับ	ผลการจัด กลุ่ม	วิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
สภาพเศรษฐกิจ	.306	1	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.316	2	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะดิจิทัล	.295	6	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.302	3	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.303	4	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.320	1	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะระหว่างบุคคล	.300	5	สูง	ภาวะคุกคาม
สภาพสังคม	.294	2	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.304	1	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะดิจิทัล	.273	6	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.304	1	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.295	4	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.303	3	สูง	ภาวะคุกคาม
ทักษะระหว่างบุคคล	.283	5	สูง	ภาวะคุกคาม
เทคโนโลยี	.250	4	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	.262	2	ต่ำ	โอกาส
ทักษะดิจิทัล	.235	5	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	.257	4	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	.227	6	ต่ำ	โอกาส
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	.266	1	ต่ำ	โอกาส
ทักษะระหว่างบุคคล	.258	3	ต่ำ	โอกาส

จากตารางที่ 22 สรุปการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกรายทักษะ สามารถสรุปได้ว่า

สภาพเศรษฐกิจ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 1 ($PNI_{modified} = .306$) เป็นภาวะคุกคาม ทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมากที่สุด 3 ลำดับได้แก่ ทักษะการคิดเชิง

วิพากษ์ (PNI_{modified} = .320) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (PNI_{modified} = .316) และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (PNI_{modified} = .302) ตามลำดับ

สภาพสังคม มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 2 (PNI_{modified} = .294) เป็นภาวะคุกคาม ทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมากที่สุด 3 ลำดับได้แก่ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (PNI_{modified} = .304) เท่ากันกับ ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (PNI_{modified} = .304) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (PNI_{modified} = .303) ตามลำดับ

การเมืองและนโยบายของรัฐ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 1 (PNI_{modified} = .288) เป็นภาวะคุกคาม ทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมากที่สุด 3 ลำดับได้แก่ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (PNI_{modified} = .304) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (PNI_{modified} = .299) และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (PNI_{modified} = .290) ตามลำดับ

เทคโนโลยี มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 4 (PNI_{modified} = .250) เป็นโอกาส ทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมากที่สุด 3 ลำดับได้แก่ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (PNI_{modified} = .266) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (PNI_{modified} = .262) และทักษะระหว่างบุคคล (PNI_{modified} = .258) ตามลำดับ

4.3 การพัฒนาออกแบบกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

4.3.1 SWOT Analysis จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตารางที่ 23 SWOT Analysis จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในการบริหารวิชาการ

จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
S1 การจัดการเรียนรู้ (PNI_{modified} = .239) S1.1 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222) 1) ทักษะดิจิทัล (.185) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.189) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.214) S1.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242) 1) ทักษะดิจิทัล (.199)	W1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = .267) W1.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267) 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.294) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.2285) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.276) W2 การพัฒนาหลักสูตร (.263) W2.1 การประเมินผลหลักสูตร (.287) 1) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.312)

ตารางที่ 23 SWOT Analysis จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในการบริหารวิชาการ (ต่อ)

จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
2) ทักษะระหว่างบุคคล (.217) S1.3 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253) 1) ทักษะระหว่างบุคคล (.215) 2) ทักษะดิจิทัล (.218) S2 การพัฒนาหลักสูตร (.263) S2.1 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244) 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.231) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.242) 4) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.249) 5) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.257) S2.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250) 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.226) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.246) 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.258) S2.3 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและนักเรียน (.278) 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.222) S2.4 การประเมินผลหลักสูตร (.287) 1) ทักษะดิจิทัล (.254) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.257) S3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = .267) S3.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267) 1) ทักษะดิจิทัล (.237) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.252) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.257)	2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.301) 3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.299) 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.279) W2.2 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและนักเรียน (.278) 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.324) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.322) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.300) 4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.288) W2.3 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250) 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.282) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.272) W2.4 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244) 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.273) W3การจัดการเรียนรู้ (PNI_{modified} = .239) W3.1 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253) 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.280) 2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.277) 3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.276) 4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.250) W3.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242) 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.271) 2) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.267) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.252) W3.3 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222) 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.264) 2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.241) 3) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.238)

ตารางที่ 24 SWOT Analysis โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการจากภาวะวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก รายทักษะ

โอกาส (O)	ภาวะคุกคาม (T)
<p>O1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (PNI_{modified} = .250)</p> <p>O1.1 ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.227)</p> <p>O1.2 ทักษะดิจิทัล (.235)</p> <p>O1.3 ทักษะระหว่างบุคคล (.258)</p> <p>O1.4 ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.257)</p> <p>O1.5 ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.262)</p> <p>O1.6 ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.266)</p>	<p>T1 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = .306)</p> <p>T1.1 ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.320)</p> <p>T1.2 ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.316)</p> <p>T1.3 ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.302)</p> <p>T1.4 ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.303)</p> <p>T1.5 ทักษะระหว่างบุคคล (.300)</p> <p>T1.6 ทักษะดิจิทัล (.295)</p>
<p>O2 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (PNI_{modified} = .288)</p> <p>O2.1 ทักษะดิจิทัล (.270)</p>	<p>T2 ปัจจัยด้านสภาพสังคม (PNI_{modified} = .294)</p> <p>T2.1 ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.304)</p> <p>T2.2 ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.304)</p> <p>T2.3 ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.303)</p> <p>T2.4 ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.295)</p> <p>T2.5 ทักษะระหว่างบุคคล (.283)</p>
<p>O3 ปัจจัยด้านสภาพสังคม (PNI_{modified} = .294)</p> <p>O3.1 ทักษะดิจิทัล (.273)</p>	<p>T3 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (PNI_{modified} = .288)</p> <p>T2.3 ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.304)</p> <p>T2.1 ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.299)</p> <p>T2.4 ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.290)</p> <p>T2.2 ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.284)</p> <p>T2.5 ทักษะระหว่างบุคคล (.282)</p>

4.3.2 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
ตารางที่ 25 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการจัดการเรียนรู้

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
ด้านการจัดการเรียนรู้	จุดแข็ง - โอกาส (SO) กลยุทธ์เชิงรุก
	<p>S1O1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุด แข็งด้านการจัดการเรียนรู้ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S1.1 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่ง เรียนรู้ (.222)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.185) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.189) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.214) <p>S1.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.199) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.217) <p>S1.3 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะระหว่างบุคคล (.215) 2) ทักษะดิจิทัล (.218) <p>S1O2 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็น โอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนรู้ ในเรื่อง ต่อไปนี้</p> <p>S1.1 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่ง เรียนรู้ (.222)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.185) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.189) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.214) <p>S1.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.199) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.217) <p>S1.3 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะระหว่างบุคคล (.215) 2) ทักษะดิจิทัล (.218)

ตารางที่ 25 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	<p>S1O3 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนรู้ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S1.1 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.185) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.189) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.214) <p>S1.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.199) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.217) <p>S1.3 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะระหว่างบุคคล (.215) 2) ทักษะดิจิทัล (.218)
ด้านการจัดการเรียนรู้	จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) กลยุทธ์เชิงป้องกัน
	<p>S1T1 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนรู้ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S1.1 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.185) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.189) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.214) <p>S1.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.199) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.217) <p>S1.3 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะระหว่างบุคคล (.215) 2) ทักษะดิจิทัล (.218) <p>S1T2 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนรู้ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S1.1 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222)</p>

ตารางที่ 25 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	<p>1) ทักษะดิจิทัล (.185) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.189) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.214) S1.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242) 1) ทักษะดิจิทัล (.199) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.217) S1.3 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253) 1) ทักษะระหว่างบุคคล (.215) 2) ทักษะดิจิทัล (.218) S1T3 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนรู้ในเรื่องต่อไปนี้ S1.1 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222) 1) ทักษะดิจิทัล (.185) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.189) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.214) S1.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242) 1) ทักษะดิจิทัล (.199) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.217) S1.3 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253) 1) ทักษะระหว่างบุคคล (.215) 2) ทักษะดิจิทัล (.218)</p>
ด้านการจัดการเรียนรู้	จุดอ่อน - โอกาส (WO) กลยุทธ์เชิงแก้ไข
	<p>W3O1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนรู้ในเรื่องต่อไปนี้ W3.1 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253) 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.280) 2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.277) 3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.276) 4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.250)</p>

ตารางที่ 25 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	<p>W3.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.271) 2) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.267) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.252) <p>W3.3 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.264) 2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.241) 3) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.238) <p>W3O2 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนรู้ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>W3.1 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.280) 2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.277) 3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.276) 4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.250) <p>W3.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.271) 2) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.267) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.252) <p>W3.3 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.264) 2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.241) 3) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.238) <p>W3O3 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนรู้ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>W3.1 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.280) 2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.277)

ตารางที่ 25 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.276) 4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.250) W3.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242) 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.271) 2) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.267) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.252) W3.3 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222) 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.264) 2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.241) 3) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.238)
ด้านการจัดการเรียนรู้	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) กลยุทธ์เชิงรับ
	W3T1 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนรู้ ในเรื่องต่อไปนี้ W3.1 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253) 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.280) 2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.277) 3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.276) 4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.250) W3.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242) 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.271) 2) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.267) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.252) W3.3 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222) 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.264) 2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.241) 3) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.238) W3T2 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนรู้ ในเรื่องต่อไปนี้ W3.1 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253)

ตารางที่ 25 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	<p>1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.280)</p> <p>2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.277)</p> <p>3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.276)</p> <p>4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.250)</p> <p>W3.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242)</p> <p>1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.271)</p> <p>2) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.267)</p> <p>3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.252)</p> <p>W3.3 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.264)</p> <p>2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.241)</p> <p>3) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.238)</p> <p>W3T3 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนรู้ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>W3.1 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.253)</p> <p>1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.280)</p> <p>2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.277)</p> <p>3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.276)</p> <p>4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.250)</p> <p>W3.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (.242)</p> <p>1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.271)</p> <p>2) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.267)</p> <p>3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.252)</p> <p>W3.3 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ (.222)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.264)</p> <p>2) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.241)</p> <p>3) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.238)</p>

ตารางที่ 26 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	จุดแข็ง - โอกาส (SO) กลยุทธ์เชิงรุก
	<p>S2O1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S2.1 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.231) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.242) 4) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.249) 5) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.257) <p>S2.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.226) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.246) 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.258) <p>S2.3 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.222) <p>S2.4 การประเมินผลหลักสูตร (.287)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.254) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.257) <p>S2O2 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S2.1 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.231)

ตารางที่ 26 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	<p>3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.242)</p> <p>4) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.249)</p> <p>5) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.257)</p> <p>S2.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250)</p> <p>1) ทักษะดิจิทัล (.213)</p> <p>2) ทักษะระหว่างบุคคล (.226)</p> <p>3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.246)</p> <p>4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.258)</p> <p>S2.3 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278)</p> <p>1) ทักษะดิจิทัล (.213)</p> <p>2) ทักษะระหว่างบุคคล (.222)</p> <p>S2.4 การประเมินผลหลักสูตร (.287)</p> <p>1) ทักษะดิจิทัล (.254)</p> <p>2) ทักษะระหว่างบุคคล (.257)</p> <p>S2O3 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S2.1 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244)</p> <p>1) ทักษะดิจิทัล (.213)</p> <p>2) ทักษะระหว่างบุคคล (.231)</p> <p>3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.242)</p> <p>4) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.249)</p> <p>5) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.257)</p> <p>S2.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250)</p> <p>1) ทักษะดิจิทัล (.213)</p> <p>2) ทักษะระหว่างบุคคล (.226)</p> <p>3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.246)</p>

ตารางที่ 26 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.258) S2.3 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278) 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.222) S2.4 การประเมินผลหลักสูตร (.287) 1) ทักษะดิจิทัล (.254) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.257)
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) กลยุทธ์เชิงป้องกัน
	S2T1 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้ S2.1 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244) 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.231) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.242) 4) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.249) 5) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.257) S2.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250) 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.226) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.246) 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.258) S2.3 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278) 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.222)

ตารางที่ 26 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	<p>S2.4 การประเมินผลหลักสูตร (.287)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.254) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.257) <p>S2T2 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S2.1 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.231) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.242) 4) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.249) 5) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.257) <p>S2.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.226) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.246) 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.258) <p>S2.3 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.222) <p>S2.4 การประเมินผลหลักสูตร (.287)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.254) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.257) <p>S2T3 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S2.1 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244)</p>

ตารางที่ 26 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.231) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.242) 4) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.249) 5) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.257) S2.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250) 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.226) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.246) 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.258) S2.3 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278) 1) ทักษะดิจิทัล (.213) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.222) S2.4 การประเมินผลหลักสูตร (.287) 1) ทักษะดิจิทัล (.254) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.257)
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	จุดอ่อน - โอกาส (WO) กลยุทธ์เชิงแก้ไข
	W2O1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้ W2.1 การประเมินผลหลักสูตร (.287) 1) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.312) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.301) 3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.299) 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.279) W2.2 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278) 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.324)

ตารางที่ 26 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	<p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.322)</p> <p>3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.300)</p> <p>4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.288)</p> <p>W2.3 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.282)</p> <p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.272)</p> <p>W2.4 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.273)</p> <p>W2O2 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>W2.1 การประเมินผลหลักสูตร (.287)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.312)</p> <p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.301)</p> <p>3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.299)</p> <p>4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.279)</p> <p>W2.2 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.324)</p> <p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.322)</p> <p>3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.300)</p> <p>4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.288)</p> <p>W2.3 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.282)</p> <p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.272)</p> <p>W2.4 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244)</p>

ตารางที่ 26 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	<p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.273)</p> <p>W2O3 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>W2.1 การประเมินผลหลักสูตร (.287)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.312)</p> <p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.301)</p> <p>3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.299)</p> <p>4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.279)</p> <p>W2.2 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.324)</p> <p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.322)</p> <p>3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.300)</p> <p>4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.288)</p> <p>W2.3 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.282)</p> <p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.272)</p> <p>W2.4 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.273)</p>
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) กลยุทธ์เชิงรับ
	<p>W2T1 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>W2.1 การประเมินผลหลักสูตร (.287)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.312)</p> <p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.301)</p> <p>3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.299)</p> <p>4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.279)</p> <p>W2.2 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจาก</p>

ตารางที่ 26 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	<p>สภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.324) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.322) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.300) 4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.288) <p>W2.3 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.282) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.272) <p>W2.4 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.273) <p>W2T2 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>W2.1 การประเมินผลหลักสูตร (.287)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.312) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.301) 3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.299) 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.279) <p>W2.2 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.324) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.322) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.300) 4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.288) <p>W2.3 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.282) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.272)

ตารางที่ 26 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	<p>W2.4 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.273)</p> <p>W2T3 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>W2.1 การประเมินผลหลักสูตร (.287)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.312)</p> <p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.301)</p> <p>3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.299)</p> <p>4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.279)</p> <p>W2.2 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน (.278)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.324)</p> <p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.322)</p> <p>3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.300)</p> <p>4) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.288)</p> <p>W2.3 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (.250)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.282)</p> <p>2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.272)</p> <p>W2.4 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร (.244)</p> <p>1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.273)</p>

ตารางที่ 27 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการวัดและประเมินผล

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
ด้านการวัดและประเมินผล	จุดแข็ง - โอกาส (SO) กลยุทธ์เชิงรุก
	<p>S3O1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S3.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.237) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.252) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.257) <p>S3O2 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S3.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.237) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.252) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.257) <p>S3O3 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S3.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.237) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.252) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.257)
ด้านการวัดและประเมินผล	จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) กลยุทธ์เชิงป้องกัน
	<p>S3T1 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S3.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.237) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.252) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.257) <p>S3T2 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S3.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267)</p>

ตารางที่ 27 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
	1) ทักษะดิจิทัล (.237) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.252) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.257) S3T3 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผลในเรื่องต่อไปนี้ S3.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267) 1) ทักษะดิจิทัล (.237) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.252) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.257)
ด้านการวัดและประเมินผล	จุดอ่อน - โอกาส (WO) กลยุทธ์เชิงแก้ไข
	W1O1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการวัดและประเมินผล ในเรื่องต่อไปนี้ W1.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267) 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.294) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.2285) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.276) W1O2 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการวัดและประเมินผลในเรื่องต่อไปนี้ W1.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267) 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.294) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.2285) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.276) W1O1 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการวัดและประเมินผล ในเรื่องต่อไปนี้ W1.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267) 1) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (.294) 2) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (.2285) 3) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (.276)

ตารางที่ 27 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)

การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	วิเคราะห์ TOWS Matrix
ด้านการวัดและประเมินผล	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) กลยุทธ์เชิงรับ
	<p>W1T1 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการวัดและประเมินผล ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S3.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.237) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.252) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.257) <p>W1T2 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการวัดและประเมินผล ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S3.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.237) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.252) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.257) <p>W1T3 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการวัดและประเมินผล ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>S3.1 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (.267)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะดิจิทัล (.237) 2) ทักษะระหว่างบุคคล (.252) 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (.257)

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม รายด้าน

	ปัจจัยด้านการเมืองและ นโยบายรัฐ (P)	ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ (E)	ปัจจัยด้านสภาพสังคม (S)	ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (T)
การพัฒนาหลักสูตร	WO	WT	WT	WO
การจัดการเรียนรู้	ST	ST	SO	SO
การวัดและประเมินผล	WT	WT	WT	WO

จากตารางที่ 28 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม รายด้าน พบว่า

ด้านการพัฒนาหลักสูตร ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายรัฐ และ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการช่วยลดจุดอ่อนการพัฒนาหลักสูตร (WO) ส่วน ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาหลักสูตร (WT)

ด้านการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายรัฐ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งของการจัดการเรียนรู้ (ST) ส่วน ปัจจัยด้านสภาพสังคม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยส่งเสริมจุดแข็งการจัดการเรียนรู้ (SO)

ด้านการวัดและประเมินผล ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายรัฐ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามที่ลดทอนจุดอ่อนการวัดและประเมินผล (WT) ส่วนปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการส่งเสริมจุดอ่อนการวัดและประเมินผล (WO)

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และ ภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคม หลังนวัตกรรม รายชื่อ

	ปัจจัยด้านการเมืองและ นโยบายรัฐ (P)	ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ (E)	ปัจจัยด้านสภาพสังคม (S)	ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (T)
การพัฒนาหลักสูตร	WO	WT	WT	WO
1 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน				
1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	WT	WT	WT	WO
2) ทักษะดิจิทัล	SO	ST	SO	SO
3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	WT	WT	WT	WO
4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	WT	WT	WT	WO
5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	WT	WT	WT	WO
6) ทักษะระหว่างบุคคล	ST	ST	ST	SO
2 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์				
1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	WT	WT	WT	WO
2) ทักษะดิจิทัล	SO	ST	SO	SO
3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ST	ST	ST	SO
4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ST	WT	WT	WO
5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	WT	WT	WT	WO
6) ทักษะระหว่างบุคคล	ST	ST	SO	SO
3 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร				
1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	ST	WT	WT	WO
2) ทักษะดิจิทัล	SO	ST	SO	SO
3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ST	ST	ST	SO
4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ST	WT	WT	WO
5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	WT	WT	WT	WO
6) ทักษะระหว่างบุคคล	ST	ST	ST	SO

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และ ภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคม หลังนวัตกรรม รายชื่อ (ต่อ)

	ปัจจัยด้านการเมืองและ นโยบายรัฐ (P)	ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ (E)	ปัจจัยด้านสภาพสังคม (S)	ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (T)
4 การประเมินผลหลักสูตร				
1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	WT	WT	WT	WO
2) ทักษะดิจิทัล	SO	ST	SO	SO
3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	WT	WT	WT	WO
4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	WT	ST	ST	SO
5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	WT	WT	WT	WO
6) ทักษะระหว่างบุคคล	ST	ST	ST	SO
การจัดการเรียนรู้	ST	ST	SO	SO
5 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	WT	WT	WT	WO
2) ทักษะดิจิทัล	SO	ST	SO	SO
3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	WT	WT	WT	WO
4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	WT	WT	WT	WO
5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	WT	WT	WT	WO
6) ทักษะระหว่างบุคคล	ST	ST	ST	SO
6 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร				
1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	WT	WT	WT	WO
2) ทักษะดิจิทัล	SO	ST	SO	SO
3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	WT	WT	WT	WO
4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	WT	WT	WT	WO
5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	WT	WT	WT	WO
6) ทักษะระหว่างบุคคล	ST	ST	ST	SO

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม รายชื่อ (ต่อ)

	ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายรัฐ (P)	ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ (E)	ปัจจัยด้านสภาพสังคม (S)	ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (T)
7 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้				
1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	WT	WT	WT	WO
2) ทักษะดิจิทัล	SO	ST	SO	SO
3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ST	ST	ST	SO
4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	WT	WT	WT	WO
5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	WT	WT	WT	WO
6) ทักษะระหว่างบุคคล	ST	ST	ST	SO
การวัดและประเมินผล	WT	WT	WT	WO
8 การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง				
1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	WT	WT	WT	WO
2) ทักษะดิจิทัล	SO	ST	SO	SO
3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ST	ST	ST	SO
4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	WT	WT	WT	WO
5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	WT	WT	WT	WO
6) ทักษะระหว่างบุคคล	ST	ST	ST	SO

จากตารางที่ 29 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม รายชื่อ พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด มี จุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 38 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 48 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 27 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 79 ข้อ แบ่งตามการบริหารวิชาการ 3 ด้าน ดังนี้

การพัฒนาหลักสูตร มี จุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 20 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 26 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 13 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 37 ข้อ

การจัดการเรียนรู้ มี จุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 13 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 15 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 11 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 33 ข้อ

การวัดและประเมินผล มี จุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 5 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 7 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 3 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 9 ข้อ

4.3.3 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1

ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 โดยนำผลวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 มาร่างร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 โดยใช้ผลการวิจัยที่พบคือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามที่เชื่อมโยงกับค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ในการกำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กำหนดกลยุทธ์หลักจากกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งประกอบไปด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

2. กำหนดกลยุทธ์รองจากกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเรียงลำดับตามค่าดัชนี $PNI_{modified}$ จากมากไปหาน้อย โดยเลือกทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมที่เป็นจุดอ่อนซึ่งมีความจำเป็นต้องพัฒนา

3. กำหนดวิธีการดำเนินการจากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อเสนอแนะของแบบสอบถามประกอบด้วย

3.1) สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

3.2) สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายรัฐ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสภาพสังคม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี

ทั้งนี้ ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์รอง และ 21 วิธีดำเนินการ โดยมีรายละเอียด ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>1. พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม</p> <p>($PNI_{\text{modified}} = .263$) (W)</p>	<p>1.1 ออกแบบกรอบและแนวทางการประเมินผลหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .293$) (W)</p> <p>ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .285$) (W)</p> <p>ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .271$) (W)</p>	<p>1.1.1 วิเคราะห์ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งในด้านของกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน ที่ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>1.1.2 กำหนดเครื่องมือและกรอบแนวทางในการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>1.1.3 สนับสนุนการพัฒนาระบบการกำกับติดตามการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการกำกับติดตาม</p> <p>1.1.4 ประเมินคุณภาพการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด</p>
	<p>1.2 พัฒนาระบบการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม</p>	<p>1.2.1 วิเคราะห์หลักสูตรและผลจากการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ของผู้เรียนที่ผ่านการใช้หลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะ</p>

ตารางที่ 30 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p>โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์</p> <p>ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า</p> <p>และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์</p> <p>($PNI_{modified} = .293$) (W)</p> <p>ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า</p> <p>($PNI_{modified} = .285$) (W)</p> <p>ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>($PNI_{modified} = .271$) (W)</p>	<p>การคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและ</p> <p>ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>1.2.2 สนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูล BIG DATA ความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอและจัดเก็บข้อมูลบนระบบคลาวด์ (Cloud) เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล ด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย</p> <p>1.2.3 ตรวจสอบการนำผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งการกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร</p> <p>1.2.4 กำกับติดตามการนำหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่การปฏิบัติ ทั้งในรูปแบบเผชิญหน้า แบบออนไลน์ และแพลตฟอร์มอื่นที่ทันสมัย</p> <p>1.2.5 ประเมินคุณภาพหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด</p>

ตารางที่ 30 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>2. พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ($PNI_{modified} = .239$) (S)</p>	<p>2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{modified} = .269$) (W)</p> <p>ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{modified} = .262$) (W)</p> <p>ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{modified} = .256$) (W)</p>	<p>2.1.1 วิเคราะห์การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เน้นทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.1.2 เปิดโอกาสให้ครูได้ออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มเติม ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ให้มีความหลากหลายและตอบสนองความสนใจของผู้เรียน โดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างความแปลกใหม่ น่าสนใจ และเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา</p> <p>2.1.3 สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่นักเรียนสนใจ</p> <p>2.1.4 กระตุ้นให้เกิดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เน้นการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ในลักษณะของการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล</p> <p>2.1.5 ประเมินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมแสดงความคิดเห็นและสะท้อนความรู้สึกลงในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างเป็นทางการ และไม่ใช่ว่าทางการ</p>

ตารางที่ 30 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p>2.2 ยกระดับศักยภาพในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (PNI_{modified} = .269) (W)</p> <p>ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า (PNI_{modified} = .262) (W)</p> <p>ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (PNI_{modified} = .256) (W)</p>	<p>2.2.1 พัฒนาครูผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการออกแบบวางแผนการส่งต่อข้อมูลความรู้ และทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่ผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.2.2 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ตามความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียน จุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ (Hands on) โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.2.3 สนับสนุนให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียน ได้มีโอกาสรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อวางแผนและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.2.4 ติดตามและประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะ</p>

ตารางที่ 30 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>
<p>3. ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ($PNI_{modified} = .267$) (W)</p>	<p>3.1 พัฒนารอบและแนวทางการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และประเมินผลครั้งสุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{modified} = .294$) (W)</p> <p>ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{modified} = .285$) (W)</p> <p>ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{modified} = .276$) (W)</p>	<p>3.1.1 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) โดยเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for Learning) ประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as Learning) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การพูดคุย การใช้คำถาม การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ การประเมินตนเอง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล</p> <p>3.1.2 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลครั้งสุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (formal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การประเมิน</p>

ตารางที่ 30 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>จากการปฏิบัติ การประเมินแฟ้มสะสมผลงาน การประเมินด้วยแบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปวัดระดับคุณภาพหรือเปรียบเทียบตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล</p> <p>3.1.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวัดและการประเมินทั้งการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และการวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) เพื่อนำผลที่ได้รับจากการประเมินมาจัดทำฐานข้อมูล (Big Data) ของผลลัพธ์ของทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน</p>

4.3.4 การประเมินและตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1

การประเมินและตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 ในครั้งนี้ ได้รับความกรุณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารวิชาการ 5 คน
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

5 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารโรงเรียนเอกชน 5 คน ในการประเมิน ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลการประเมิน ดังตารางที่ 31

ตารางที่ 31 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักใน(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1

กลยุทธ์หลัก	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X} (S.D.)	แปลผล	\bar{X} (S.D.)	แปลผล
1. พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	4.78 (0.44)	มากที่สุด	4.67 (0.5)	มากที่สุด
2. พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	4.56 (0.53)	มากที่สุด	4.78 (0.44)	มากที่สุด
3. ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	4.67 (0.5)	มากที่สุด	4.67 (0.5)	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67 (0.49)	มากที่สุด	4.71 (.48)	มากที่สุด

จากตารางที่ 31 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักใน(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลยุทธ์หลัก พบว่า กลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.44) มีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์หลักที่ 3 ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.5) และ กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.53) มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ในส่วนของความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักใน(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 พบว่า ในภาพรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลยุทธ์หลัก พบว่า กลยุทธ์หลักที่ 2. พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.44) มีความเป็นไปได้มากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์หลักที่ 1. พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม และ กลยุทธ์หลักที่ 3. ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.5) มีความเป็นไปได้เท่ากันในระดับที่รองลงมา

ตารางที่ 32 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองใน(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X} (S.D.)	แปลผล	\bar{X} (S.D.)	แปลผล
1. พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม				
1.1 ออกแบบกรอบและแนวทางการประเมินผลหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้นทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.6 (0.52)	มากที่สุด	4.7 (0.48)	มากที่สุด
1.2 พัฒนาระบบการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้ใช้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.55 (0.52)	มากที่สุด	4.64 (0.5)	มากที่สุด
2. พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม				
2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.67 (0.5)	มากที่สุด	4.56 (0.53)	มากที่สุด
2.2 ยกระดับศักยภาพในการวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างบูรณาการที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.58 (0.51)	มากที่สุด	4.73 (0.47)	มากที่สุด
3. ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม				
3.1 พัฒนารอบและแนวทางการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้นทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.58 (0.67)	มากที่สุด	4.67 (0.98)	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.6 (0.54)	มากที่สุด	4.66 (0.59)	มากที่สุด

จากตารางที่ 32 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม ฉบับที่ 1 พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.6$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลยุทธ์รอง พบว่า กลยุทธ์รองที่ 2.1 ยกระดับคุณภาพการจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.5) มีความ เหมาะสมมากที่สุด และ กลยุทธ์รองที่ 1.2 พัฒนาระบบการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจาก สภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและนักเรียนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.52) มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ในส่วนของความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 พบว่า ในภาพรวมมี ความเป็นไปได้อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลยุทธ์รอง พบว่า กลยุทธ์รองที่ 2.2 ยกระดับศักยภาพในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้าง ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และ ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.47) มีความเป็นไปได้มากที่สุด และ กลยุทธ์รองที่ 2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.53) มีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

ตารางที่ 33 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X} (S.D.)	แปลผล	\bar{X} (S.D.)	แปลผล
1. พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม				
1.1 ออกแบบกรอบและแนวทางการประเมินผลหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้นทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
1.1.1 วิเคราะห์ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งในด้านของ กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน ที่ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.67 (0.65)	มากที่สุด	4.75 (0.45)	มากที่สุด
1.1.2 กำหนดเครื่องมือและกรอบแนวทางการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.67 (0.49)	มากที่สุด	4.58 (0.51)	มากที่สุด
1.1.3 สนับสนุนการพัฒนากระบวนการกำกับติดตามการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการกำกับติดตาม	4.75 (0.45)	มากที่สุด	4.67 (0.49)	มากที่สุด
1.1.4 ประเมินคุณภาพการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด	4.17 (0.83)	มาก	4.25 (0.75)	มาก

ตารางที่ 33 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 (ต่อ)

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X} (S.D.)	แปลผล	\bar{X} (S.D.)	แปลผล
1.2 พัฒนาระบบการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้ที่เรียนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
1.2.1 วิเคราะห์หลักสูตรและผลจากการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ของผู้เรียนที่ผ่านการใช้หลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.42 (0.67)	มาก	4.00 (1.35)	มาก
1.2.2 สนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูล BIG DATA ความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอและจัดเก็บข้อมูลบนระบบคลาวด์ (Cloud) เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล ด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย	4.75 (0.45)	มากที่สุด	4.83 (0.39)	มากที่สุด
1.2.3 ตรวจสอบการนำผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งการกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.58 (0.51)	มากที่สุด	4.67 (0.5)	มากที่สุด
1.2.4 กำกับติดตามการนำหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม สู่การปฏิบัติ ทั้งในรูปแบบเผชิญหน้า แบบออนไลน์ และแพลตฟอร์มอื่นที่ทันสมัย	4.17 (1.19)	มาก	4.58 (0.51)	มากที่สุด
1.2.5 ประเมินคุณภาพหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด	4.45 (1.21)	มาก	4.73 (0.47)	มากที่สุด

ตารางที่ 33 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 (ต่อ)

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X} (S.D.)	แปลผล	\bar{X} (S.D.)	แปลผล
2. พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม				
2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
2.1.1 วิเคราะห์การจัดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เน้นทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.82 (0.40)	มากที่สุด	4.73 (0.47)	มากที่สุด
2.1.2 เปิดโอกาสให้ครูได้ออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มเติม ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ให้มีความหลากหลายและตอบสนองความสนใจของผู้เรียน โดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างความแปลกใหม่ น่าสนใจ และเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา	4.58 (0.51)	มากที่สุด	4.67 (0.49)	มากที่สุด
2.1.3 สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่นักเรียนสนใจ	4.5 (0.67)	มากที่สุด	4.58 (0.51)	มากที่สุด
2.1.4 กระตุ้นให้เกิดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เน้นการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ในลักษณะของการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล	4.67 (0.49)	มากที่สุด	4.58 (0.67)	มากที่สุด
2.1.5 ประเมินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมแสดงความคิดเห็นและสะท้อนความรู้สึกในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ	4.67 (0.49)	มากที่สุด	4.67 (0.49)	มากที่สุด

ตารางที่ 33 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 (ต่อ)

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X} (S.D.)	แปลผล	\bar{X} (S.D.)	แปลผล
2.2 ยกระดับศักยภาพในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
2.2.1 พัฒนาครูผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการออกแบบ วางแผนการส่งต่อข้อมูลความรู้ และทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่ผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.67 (0.49)	มากที่สุด	4.58 (0.51)	มากที่สุด
2.2.2 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ตามความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียน จุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ (Hands on) โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.75 (0.45)	มากที่สุด	4.83 (0.39)	มากที่สุด
2.2.3 สนับสนุนให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียน ได้มีโอกาสรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อวางแผนและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.83 (0.39)	มากที่สุด	4.83 (0.39)	มากที่สุด
2.2.4 ติดตามและประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	4.75 (0.45)	มากที่สุด	4.75 (0.45)	มากที่สุด

ตารางที่ 33 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 (ต่อ)

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X} (S.D.)	แปลผล	\bar{X} (S.D.)	แปลผล
3. ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม				
3.1 พัฒนาการรอบและแนวทางการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
3.1.1 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) โดยเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for Learning) ประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as Learning) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การพูดคุย การใช้คำถาม การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ การประเมินตนเอง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล	4.75 (0.62)	มากที่สุด	4.58 (0.9)	มากที่สุด
3.1.2 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (formal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การประเมินจากการปฏิบัติ การประเมินแฟ้มสะสมผลงาน การประเมินด้วยแบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปวัดระดับคุณภาพหรือเปรียบเทียบตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล	4.83 (0.39)	มากที่สุด	4.58 (0.9)	มากที่สุด

ตารางที่ 33 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 (ต่อ)

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X} (S.D.)	แปลผล	\bar{X} (S.D.)	แปลผล
3.1.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวัดและการประเมินทั้งการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และการวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) เพื่อนำผลที่ได้รับจากการประเมินมาจัดทำฐานข้อมูล (Big Data) ของผลลัพธ์ของทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน	4.67 (0.65)	มากที่สุด	4.58 (0.67)	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.62 (0.59)	มากที่สุด	4.62 (0.58)	มากที่สุด

จากตารางที่ 33 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาวิธีการดำเนินการเป็นรายข้อ พบว่า วิธีดำเนินการที่ 2.2.3 สนับสนุนให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียน ได้มีโอกาสรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อวางแผนและพัฒนาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และ วิธีดำเนินการที่ 3.1.2 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (formal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การประเมินจากการปฏิบัติการประเมินแฟ้มสะสมผลงาน การประเมินด้วยแบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปวัดระดับคุณภาพหรือเปรียบเทียบตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.39) มีความเหมาะสมมากที่สุด และ วิธีดำเนินการที่ 1.1.4 ประเมินคุณภาพการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด ($\bar{X} = 4.17$,

S.D. = 0.83) และวิธีดำเนินการที่ 1.2.4 กำกับติดตามการนำหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่การปฏิบัติ ทั้งในรูปแบบเผชิญหน้า แบบออนไลน์ และแพลตฟอร์มอื่นที่ทันสมัย ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 1.19) มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ในส่วนของความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 พบว่าในภาพรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณาวิธีการดำเนินการเป็นรายข้อ พบว่า วิธีดำเนินการที่ 1.2.2 สนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูล BIG DATA ความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอและจัดเก็บข้อมูลบนระบบคลาวด์ (Cloud) เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล ด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย วิธีดำเนินการที่ 2.2.2 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ตามความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียน จุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ (Hands on) โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และ วิธีดำเนินการที่ 2.2.3 สนับสนุนให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียน ได้มีโอกาสรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อวางแผนและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.39) มีความเหมาะสมมากที่สุดเท่ากัน และ วิธีดำเนินการที่ 1.2.1 วิเคราะห์หลักสูตรและผลจากการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ของผู้เรียนที่ผ่านการใช้หลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.35) มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อพัฒนา (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 ดังนี้

1. ปรับย้ายข้อของกลยุทธ์รองที่ 1.1 ไปเป็นข้อที่ 1.2 ทั้งนี้เพื่อการเรียงลำดับขั้นตอนและความเข้าใจที่ดีขึ้น

2. ปรับชื่อกลยุทธ์รองที่ 1.2 จาก “พัฒนากระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล” เป็น “วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการ

คิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล” แล้วปรับย้ายไปเป็นกลยุทธ์รองที่ 1.1

3. กลยุทธ์รองที่ 1.2 เพิ่มวิธีการดำเนินการอีก 1 ข้อ คือ วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตรที่ใช้อยู่ปัจจุบันในเรื่องของการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

4. ปรับวิธีดำเนินการที่ 1.2.1 จาก “วิเคราะห์หลักสูตรและผลจากการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ของผู้เรียนที่ผ่านการใช้หลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล” เป็น “พัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล” แล้วปรับย้ายไปเป็นวิธีดำเนินการที่ 1.2.2

5. ปรับวิธีดำเนินการที่ 1.2.2 จาก “สนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูล BIG DATA ความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอและจัดเก็บข้อมูลบนระบบคลาวด์ (Cloud) เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูล ด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย” เป็น “สนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูล BIG DATA ความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ” แล้วปรับย้ายไปเป็นวิธีดำเนินการที่ 1.2.1

6. เพิ่มวิธีการดำเนินการในกลยุทธ์รองที่ 2.1 อีก 1 ข้อ คือ จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นและเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน หรือสถาบันการศึกษาที่รับช่วงต่อในการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ได้มีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมแก่ผู้เรียน

7. พิจารณาเพิ่มเติมวิธีดำเนินงานในกลยุทธ์รองที่ 2.2 ดังนี้ 1) การปรับเปลี่ยนมุมมองทัศนคติของคนในองค์กรให้ไปในทิศทางเดียวกัน 2) การให้การสนับสนุนอื่นๆ เช่น ทรัพยากร และแรงจูงใจให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบและทั้งระบบ

4.3.5 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินและตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1 ในข้อ 4.3.4 มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเป็น (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2 ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์รอง และ 25 วิธีดำเนินการ โดยมีรายละเอียด ดังตาราง 34

ตารางที่ 34 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>1. พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม</p> <p>($PNI_{modified} = .263$) (W)</p>	<p>1.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{modified} = .293$) (W)</p> <p>ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{modified} = .285$) (W)</p> <p>ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{modified} = .271$) (W)</p>	<p>1.1.1 สนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูล BIG DATA ความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ</p> <p>1.1.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตรที่ใช้อยู่ปัจจุบันในเรื่องของการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม</p> <p>1.1.3 พัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>1.1.4 ตรวจสอบการนำผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งการกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร</p> <p>1.1.5 กำกับติดตามการนำหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่การปฏิบัติ ทั้งในรูปแบบเผชิญหน้า แบบออนไลน์ และแพลตฟอร์มอื่นที่ทันสมัย</p> <p>1.1.6 ประเมินคุณภาพหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด</p>

ตารางที่ 34 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p>1.2 ออกแบบแนวทางและกรอบการประเมินผลหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{modified} = .293$) (W)</p> <p>ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{modified} = .285$) (W)</p> <p>ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{modified} = .271$) (W)</p>	<p>1.2.1 วิเคราะห์ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งในด้านของกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน ที่ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>1.2.2 กำหนดเครื่องมือและกรอบแนวทางในการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>1.2.3 สนับสนุนการพัฒนาระบบการกำกับติดตามการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการกำกับติดตาม</p> <p>1.2.4 ประเมินคุณภาพการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด</p>

ตารางที่ 34 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>2. พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ($PNI_{modified} = .239$) (S)</p>	<p>2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{modified} = .269$) (W)</p> <p>ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{modified} = .262$) (W)</p> <p>ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{modified} = .256$) (W)</p>	<p>2.1.1 วิเคราะห์การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เน้นทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.1.2 เปิดโอกาสให้ครูได้ออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มเติม ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ให้มีความหลากหลายและตอบสนองความสนใจของผู้เรียน โดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างความแปลกใหม่ น่าสนใจ และเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา</p> <p>2.1.3 สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่นักเรียนสนใจ</p> <p>2.1.4 จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นและเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน หรือสถาบันการศึกษาที่รับช่วงต่อในการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ได้มีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมแก่ผู้เรียน</p> <p>2.1.5 กระตุ้นให้เกิดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เน้นการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ในลักษณะของการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล</p>

ตารางที่ 34 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>2.1.6 ประเมินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมแสดงความคิดเห็นและสะท้อนความรู้สึกร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ</p>
	<p>2.2 ยกระดับศักยภาพในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{\text{modified}} = .269$) (W)</p> <p>ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = .262$) (W)</p> <p>ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{\text{modified}} = .256$) (W)</p>	<p>2.2.1 สร้างชุดคุณค่า ความเข้าใจ เพื่อปรับมุมมอง ทศนคติของครูผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้ไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>2.2.2 พัฒนาครูผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการออกแบบวางแผนการส่งต่อข้อมูลความรู้ และทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่ผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.2.3 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ตามความต้องการจำเป็นของสังคมและ ผู้เรียน จุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ (Hands on) โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์</p>

ตารางที่ 34 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>ข้อมูล</p> <p>2.2.4 สนับสนุนให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียน ได้มีโอกาสรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อวางแผนและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.2.5 ติดตามและประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.2.6 ให้การสนับสนุนอื่น ๆ เช่น ทรัพยากร และแรงจูงใจให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบทั้งระบบ</p>
<p>3. ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม</p> <p>($PNI_{modified} = .267$) (W)</p>	<p>3.1 พัฒนารอบและแนวทางการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และประเมินผลสัมฤทธิ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	<p>3.1.1 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) โดยเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for Learning) ประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as Learning) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การพูดคุย การใช้คำถาม การเขียน</p>

ตารางที่ 34 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p>ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ($PNI_{modified} = .294$) (W)</p> <p>ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ($PNI_{modified} = .285$) (W)</p> <p>ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($PNI_{modified} = .276$) (W)</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>สะท้อนการเรียนรู้ การประเมินตนเอง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล</p> <p>3.1.2 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผล เพื่อประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (formal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การประเมินจากการปฏิบัติ การประเมินแฟ้มสะสมผลงาน การประเมินด้วยแบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปวัดระดับคุณภาพหรือเปรียบเทียบตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล</p> <p>3.1.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวัดและการประเมินทั้งการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และ การวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลลัพธ์</p>

ตารางที่ 34 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) เพื่อนำผลที่ได้รับจากการประเมินมาจัดทำฐานข้อมูล (Big Data) ของผลลัพธ์ของทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน

4.3.6 การประเมินและตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2 โดยการสนทนากลุ่ม

(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินและให้ข้อเสนอแนะกลับมาโดยไม่สะดวกเข้าร่วมการสนทนากลุ่มอีก 5 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน โดยข้อเสนอแนะในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม มีดังนี้

1. กลยุทธ์หลัก 3 กลยุทธ์มีความเหมาะสมดีแล้ว มีสิ่งที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำให้เพิ่มเติมหากเป็นไปได้คือ การเขียนให้เห็นเป็นพลวัต มีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ง่ายตามความไม่แน่นอนของโลกที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและยิ่งจะทวีความรุนแรงขึ้นในอนาคต

2. กลยุทธ์รอง โดยภาพรวมเหมาะสมดีแล้ว โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

2.1 ปรับการเขียนชื่อกลยุทธ์ให้กระชับตามหลักการเขียนชื่อกลยุทธ์ เช่น กลยุทธ์รองที่ 1.1 ปรับชื่อกลยุทธ์ให้กระชับเป็น วิเคราะห์บริบทสังคมและผู้เรียนเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น

3. วิธีดำเนินการ โดยภาพรวมเหมาะสมดีแล้ว โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 เขียนให้ชัดเจนว่าทำอะไร อย่างไร โดยใคร และเพื่ออะไร เพื่อความสะดวกในการนำกลยุทธ์ไปใช้สำหรับผู้สนใจ

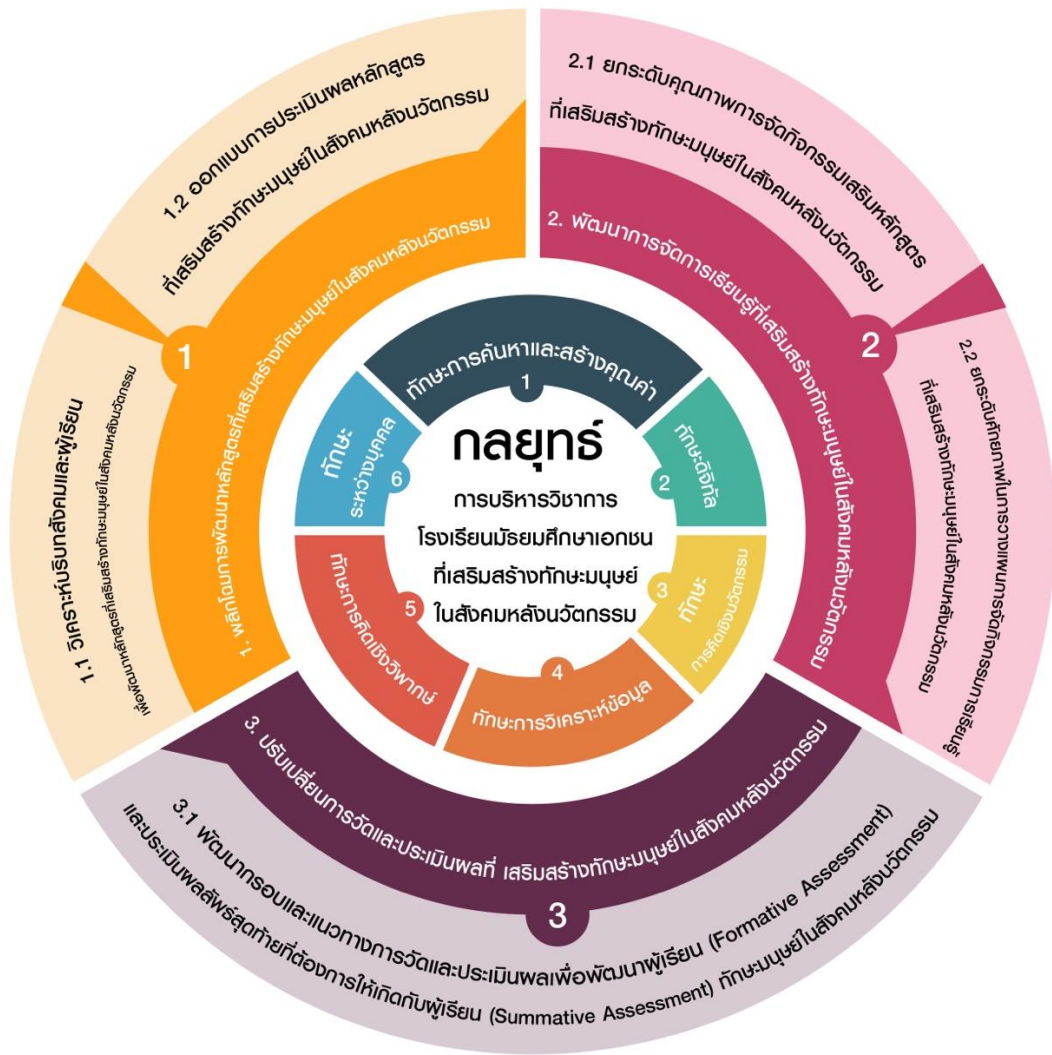
3.2 ทบทวนลำดับวิธีการดำเนินการ โดยขอให้สลับ วิธีดำเนินการที่ 1.1.3 กับ วิธีดำเนินการที่ 1.1.4

3.3 ไม่จำเป็นต้องรวมการปฏิบัติไว้ในวิธีดำเนินการเดียวกัน โดยเสนอให้แยก “การสร้างแรงจูงใจ” ออกมาจากวิธีดำเนินการที่ 2.2.6

3.4 วิธีการดำเนินการบางข้อยังไม่แปลกใหม่

4.3.7 การปรับปรุงร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เป็นกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินและให้ข้อเสนอแนะกลับมาโดยไม่สะดวกเข้าร่วมการสนทนากลุ่มอีก 5 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน จาก (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 2 มาพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์รอง และ 26 วิธีดำเนินการ รายละเอียดดังภาพที่ 3 และตารางที่ 35

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 3 โมเดลกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน
ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตารางที่ 35 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับสมบูรณ์

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>1. พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม</p>	<p>1.1 วิเคราะห์บริบทสังคมและผู้เรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	<p>1.1.1 ผู้บริหารสนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูล (BIG DATA) ความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียน</p> <p>1.1.2 ผู้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตรที่ใช้อยู่ปัจจุบันในเรื่องของการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม</p> <p>1.1.3 ผู้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตรวจสอบการนำผลการวิเคราะห์บริบทสังคมและผู้เรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งการกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร</p> <p>1.1.4 พัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม</p> <p>1.1.5 ผู้บริหารกำกับติดตามการนำหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่การปฏิบัติ ทั้งในรูปแบบเผชิญหน้า แบบออนไลน์ และแพลตฟอร์มอื่นที่ทันสมัย</p> <p>1.1.6 ประเมินคุณภาพหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด</p>

ตารางที่ 35 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p>1.2 ออกแบบการประเมินผลหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> 	<p>1.2.1 ผู้บริหารจัดการสัมมนาผลลัพธ์การเรียนรู้ในประเด็น ดังนี้ การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน ที่ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>1.2.2 กำหนดเครื่องมือและกรอบแนวทางในการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>1.2.3 ผู้บริหารสนับสนุนการพัฒนาระบบการกำกับติดตามการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล</p> <p>1.2.4 ประเมินคุณภาพการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด</p>

ตารางที่ 35 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>2. พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม</p>	<p>2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	<p>2.1.1 ฝ่ายวิชาการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เน้นทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.1.2 ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูได้ออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มเติมที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ให้มีความหลากหลายและตอบสนองความสนใจของผู้เรียน โดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างความแปลกใหม่ น่าสนใจ และเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา</p> <p>2.1.3 สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่นักเรียนสนใจ</p> <p>2.1.4 จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน หรือสถาบันการศึกษาที่รับช่วงต่อในการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ได้มีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมแก่ผู้เรียน ทางช่องทางออนไลน์</p> <p>2.1.5 กระตุ้นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรบูรณาการ ที่เน้นการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>

ตารางที่ 35 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>2.1.6 ประเมินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมแสดงความคิดเห็นและสะท้อนความรู้สึกร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างเป็นทางการ และไม่ใช่วางการ</p>
	<p>2.2 ยกระดับศักยภาพในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	<p>2.2.1 สร้างชุดคุณค่า ความเข้าใจ เพื่อปรับมุมมอง ทศนคติของครูผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้ไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>2.2.2 พัฒนาครูผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการออกแบบวางแผนการส่งต่อข้อมูลความรู้ และทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่ผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.2.3 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ตามความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียน จุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ (Hands on) โดยเฉพาะ</p>

ตารางที่ 35 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคม
หลังนวัตกรรม ฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.2.4 สนับสนุนให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียน ได้มีโอกาสรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อวางแผนและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.2.5 ติดตามและประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>2.2.6 ผู้บริหารให้การสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ แก่ครูผู้สอนและผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ทั้งระบบ</p> <p>2.2.7 ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาตัวเองและผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ทั้งระบบ</p>

ตารางที่ 35 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>3. ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม</p>	<p>3.1 พัฒนารอบและแนวทางการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และประเมินผลครั้งสุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	<p>3.1.1 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) โดยเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for Learning) ประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as Learning) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การพูดคุย การใช้คำถาม การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ การประเมินตนเอง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล</p> <p>3.1.2 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลครั้งสุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (formal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การประเมินจากการปฏิบัติ การประเมินแฟ้มสะสมผลงาน การประเมินด้วยแบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน</p>

ตารางที่ 35 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>เพื่อนำผลไปวัดระดับคุณภาพหรือเปรียบเทียบตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล</p> <p>3.1.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวัดและการประเมินทั้งการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และ การวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) เพื่อนำผลที่ได้รับจากการประเมินมาจัดทำฐานข้อมูล (Big Data) ของผลลัพธ์ของทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน</p>

จากตารางที่ 35 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับสมบูรณ์ สามารถสรุปเป็นความเรียงได้ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบไปด้วย 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 1.1 วิเคราะห์บริบทสังคมและผู้เรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วย 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

วิธีดำเนินการ

1.1.1 ผู้บริหารสนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูล (BIG DATA) ความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียน

1.1.2 ผู้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตรที่ใช้อยู่ปัจจุบันในเรื่องของการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.1.3 ผู้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตรวจสอบการนำผลการวิเคราะห์บริบทสังคมและ ผู้เรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งการกำหนด จุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและกิจกรรมเสริม หลักสูตร

1.1.4 พัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1.5 ผู้บริหารกำกับติดตามการนำหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม สู่การปฏิบัติ ทั้งในรูปแบบเผชิญหน้า แบบออนไลน์ และแพลตฟอร์มอื่นที่ทันสมัย

1.1.6 ประเมินคุณภาพหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมจากผู้ มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด

กลยุทธ์รองที่ 1.2 ออกแบบการประเมินผลหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคม หลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการ วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วย 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

วิธีดำเนินการ

1.2.1 สัมมนาผลลัพธ์การเรียนรู้ในประเด็น ดังนี้ การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์ การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีต่อการ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน ที่ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหา และสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.2 กำหนดเครื่องมือและกรอบแนวทางในการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะ มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

1.2.3 ผู้บริหารสนับสนุนการพัฒนาระบบการกำกับติดตามการประเมินหลักสูตร ที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

1.2.4 ประเมินคุณภาพการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด

กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม ประกอบไปด้วย 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะ มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะ การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วย 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

วิธีดำเนินการ

2.1.1 ฝ่ายวิชาการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ใน สังคมหลังนวัตกรรม เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เน้นทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการ ค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1.2 เปิดโอกาสให้ครูได้ออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มเติม ที่เสริมสร้างทักษะ มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ให้มีความหลากหลายและตอบสนองความสนใจของผู้เรียน โดยอาศัย เทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างความแปลกใหม่ น่าสนใจ และเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา

2.1.3 สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะ มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่นักเรียนสนใจ

2.1.4 จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน หรือสถาบันการศึกษาที่รับช่วงต่อในการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม ได้มีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมแก่ผู้เรียน ทางช่องทางออนไลน์

2.1.5 กระตุ้นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรบูรณาการ ที่เน้นการเสริมสร้างทักษะการ คิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1.6 ประเมินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมแสดงความคิดเห็นและ สะท้อนความรู้สึกในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

กลยุทธ์รองที่ 2.2 ยกระดับศักยภาพในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้าง คุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วย 7 วิธีดำเนินการ ดังนี้

วิธีดำเนินการ

2.2.1 สร้างชุดคุณค่า ความเข้าใจ เพื่อปรับมุมมอง ทศนคติของครูผู้สอน และผู้มีส่วน ในการพัฒนาผู้เรียนให้ไปในทิศทางเดียวกัน

2.2.2 พัฒนาครูผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ที่ ถูกต้องเกี่ยวกับทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการออกแบบ วางแผนการส่งต่อข้อมูลความรู้ และ

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่ผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหา และสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.3 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ตามความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียน จุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ (Hands on) โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.4 สนับสนุนให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียน ได้มีโอกาสรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อวางแผนและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.5 ติดตามและประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.6 ผู้บริหารให้การสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ แก่ครูผู้สอนและผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ทั้งระบบ

2.2.7 ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาตัวเองและผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ทั้งระบบ

กลยุทธ์หลักที่ 3 ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบไปด้วย 1 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 3.1 พัฒนารอบและแนวทางการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหา และสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วย 3 วิธีดำเนินการ ดังนี้

วิธีดำเนินการ

3.1.1 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) โดยเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for Learning) ประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as Learning) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การพูดคุย การใช้คำถาม การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ การประเมินตนเอง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะ

มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล

3.1.2 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (formal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การประเมินจากการปฏิบัติ การประเมินแฟ้มสะสมผลงาน การประเมินด้วยแบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปวัดระดับคุณภาพหรือเปรียบเทียบตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล

3.1.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวัดและการประเมินทั้งการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และ การวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) เพื่อนำผลที่ได้รับจากการประเมินมาจัดทำฐานข้อมูล (Big Data) ของผลลัพธ์ของทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม และ 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยในบทนี้จะสรุปและอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบด้วยกรอบแนวคิดหลัก 2 ประเด็น ได้แก่ กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยได้ผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นและประเมินกรอบแนวคิดในภาพรวมมีความเหมาะสมสอดคล้องกัน ซึ่งรายละเอียดของกรอบแนวคิดในการวิจัย มีดังนี้

5.1.1.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ประกอบด้วย 3 งาน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ และ 3) การวัดและประเมินผล

5.1.1.2 กรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบด้วย 6 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล

5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

5.1.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์ภายใน โดยภาพรวม จำแนกตามการบริหารวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยด้านการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร รองลงมาคือด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายทักษะ พบว่า ทุกทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ทักษะระหว่างบุคคล ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์ภายใน โดยภาพรวม จำแนกตามการบริหารวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน และรองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผล เมื่อจำแนกตามทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายทักษะ พบว่า ทุกทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดย ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ทักษะดิจิทัล ทักษะระหว่างบุคคล ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม และ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ตามลำดับ

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม จำแนกตามการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลเป็นด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม พบว่า ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ เป็นทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะดิจิทัล ตามลำดับ

องค์ประกอบที่เป็นจุดแข็งคือ การจัดการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดแข็งคือ การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ รองลงมาคือ การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ องค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดอ่อนคือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

องค์ประกอบที่เป็นจุดอ่อนคือ การพัฒนาหลักสูตร โดยมีองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดแข็งคือ โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร รองลงมาคือ การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ องค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดอ่อนคือ กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน รองลงมาคือ การประเมินผลหลักสูตร และอีกองค์ประกอบที่เป็นจุดอ่อนคือ การวัดและประเมินผล ซึ่งมีองค์ประกอบย่อยเพียงด้านเดียวและเป็นจุดอ่อนคือ การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง

5.1.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายปัจจัย พบว่า ทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายทักษะ พบว่า ทุกทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ทักษะระหว่างบุคคล เท่ากันกับ ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล รองลงมาคือ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายปัจจัย พบว่า ทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายทักษะ พบว่า ทุกทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดย ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ทักษะดิจิทัล รองลงมาคือ ทักษะระหว่างบุคคล เท่ากันกับ ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม รองลงมาคือ ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ตามลำดับ

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ภายนอก โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสภาพสังคม ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ และปัจจัยด้านเทคโนโลยี ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม พบว่า ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ เป็นทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ทักษะระหว่างบุคคล ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และทักษะดิจิทัลตามลำดับ

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม พบว่า ด้านที่เป็นโอกาส ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี สำหรับด้านที่เป็นภาวะคุกคาม ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม และการเมืองและนโยบายของรัฐ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีองค์ประกอบการบริหารวิชาการที่เป็นโอกาส 1 องค์ประกอบ คือ การพัฒนาหลักสูตร มีองค์ประกอบที่เป็นภาวะคุกคาม 2 องค์ประกอบ คือ การจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล

ด้านสภาพเศรษฐกิจ มีองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบของการบริหารวิชาการเป็นภาวะคุกคาม ไม่มีองค์ประกอบการบริหารวิชาการที่เป็นโอกาส

ด้านสภาพสังคม มีองค์ประกอบการบริหารวิชาการที่เป็นโอกาส 1 องค์ประกอบ คือ การจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบที่เป็นภาวะคุกคาม 2 องค์ประกอบ คือ การพัฒนาหลักสูตร และการวัดและการประเมินผล

ด้านเทคโนโลยี มีองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบของการบริหารวิชาการเป็นโอกาส ไม่มีองค์ประกอบการบริหารวิชาการที่เป็นภาวะคุกคาม

5.1.3 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

จากผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม สามารถสร้างกลยุทธ์โดยเรียงลำดับตามการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์รอง และ 26 วิธีดำเนินการ โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบไปด้วย 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 1.1 วิเคราะห์บริบทสังคมและผู้เรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วย 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

วิธีดำเนินการ

1.1.1 ผู้บริหารสนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูล (BIG DATA) ความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียน

1.1.2 ผู้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตรที่ใช้อยู่ปัจจุบันในเรื่องของการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.1.3 ผู้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตรวจสอบการนำผลการวิเคราะห์บริบทสังคมและผู้เรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งการกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1.1.4 พัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1.5 ผู้บริหารกำกับติดตามการนำหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม สู่การปฏิบัติ ทั้งในรูปแบบเผชิญหน้า แบบออนไลน์ และแพลตฟอร์มอื่นที่ทันสมัย

1.1.6 ประเมินคุณภาพหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด

กลยุทธ์รองที่ 1.2 ออกแบบการประเมินผลหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วย 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

วิธีดำเนินการ

1.2.1 สัมมนาผลลัพธ์การเรียนรู้ในประเด็น ดังนี้ การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน ที่ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.2 กำหนดเครื่องมือและกรอบแนวทางในการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

1.2.3 ผู้บริหารสนับสนุนการพัฒนาระบบการกำกับติดตามการประเมินหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

1.2.4 ประเมินคุณภาพการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง
นวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด

**กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง
นวัตกรรม** ประกอบไปด้วย 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะ
มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า
และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วย 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

วิธีดำเนินการ

2.1.1 ฝ่ายวิชาการวิเคราะห์การจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ใน
สังคมหลังนวัตกรรม เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เน้นทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการ
ค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1.2 เปิดโอกาสให้ครูได้ออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มเติม ที่เสริมสร้างทักษะ
มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ให้มีความหลากหลายและตอบสนองความสนใจของผู้เรียน โดยอาศัย
เทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างความแปลกใหม่ น่าสนใจ และเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่
ทุกเวลา

2.1.3 สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะ
มนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่นักเรียนสนใจ

2.1.4 จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ
เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน หรือสถาบันการศึกษาที่รับช่วงต่อในการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง
นวัตกรรม ได้มีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง
นวัตกรรมแก่ผู้เรียน ทางช่องทางออนไลน์

2.1.5 กระตุ้นการจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตรบูรณาการ ที่เน้นการเสริมสร้างทักษะการ
คิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1.6 ประเมินการจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง
นวัตกรรม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมแสดงความคิดเห็นและ
สะท้อนความรู้สึกในการจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

กลยุทธ์รองที่ 2.2 ยกระดับศักยภาพในการวางแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและ
สร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วย 7 วิธีดำเนินการ ดังนี้

วิธีดำเนินการ

2.2.1 สร้างชุดคุณค่า ความเข้าใจ เพื่อปรับมุมมอง ทักษะคติของครูผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้ไปในทิศทางเดียวกัน

2.2.2 พัฒนาครูผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการออกแบบ วางแผนการส่งต่อข้อมูลความรู้ และทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่ผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหา และสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.3 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ตามความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียน จุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ (Hands on) โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.4 สนับสนุนให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียน ได้มีโอกาสรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อวางแผนและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.5 ติดตามและประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.6 ผู้บริหารให้การสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ แก่ครูผู้สอนและผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ทั้งระบบ

2.2.7 ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาตัวเองและผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ทั้งระบบ

กลยุทธ์หลักที่ 3 ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบไปด้วย 1 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 3.1 พัฒนารอบและแนวทางการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหา และสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วย 3 วิธีดำเนินการ ดังนี้

วิธีดำเนินการ

3.1.1 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) โดยเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for Learning) ประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as Learning) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การพูดคุย การใช้คำถาม การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ การประเมินตนเอง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล

3.1.2 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (formal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การประเมินจากการปฏิบัติ การประเมินแฟ้มสะสมผลงาน การประเมินด้วยแบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปวัดระดับคุณภาพหรือเปรียบเทียบตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล

3.1.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวัดและการประเมินทั้งการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และ การวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) เพื่อนำผลที่ได้รับจากการประเมินมาจัดทำฐานข้อมูล (Big Data) ของผลลัพธ์ของทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้แยกอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ 1) การอภิปรายผลการศึกษารอบแนวคิดของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม 2) การอภิปรายผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนเพื่อส่งเสริมทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม และ 3) การอภิปรายผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากผลการวิจัยมีประเด็นนำสู่การอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง

นวัตกรรม

5.2.1.1 ผู้วิจัยสามารถสรุปและสังเคราะห์กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนซึ่งประกอบด้วยงาน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ และ 3) การวัดและประเมินผล โดยผู้วิจัยได้ยึดกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก และสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิดของนักวิชาการท่านอื่น ๆ และผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วว่ามีเหมาะสมในทุกองค์ประกอบ โดยกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการที่สังเคราะห์ขึ้นครอบคลุมงานหลักที่ช่วยในการวางแผน การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ อานนท์ ธิติคุณากร (2562) เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว และงานวิจัยของ มนรัตน์ แก้วเกิด (2562) เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล ที่พบว่ากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบคือ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ และ 3) การวัดและประเมินผล และสอดคล้องกับ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) ที่กล่าวว่า การบริหารวิชาการที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคพลิกผัน ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารวิชาการโดยเริ่มจาก 1) การออกแบบหลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ และ 3) การประเมินผล โดยทั้ง 3 องค์ประกอบเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกัน มีเป้าหมายเชื่อมโยงกัน คือ คุณภาพผู้เรียนหรือการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผนในด้านของการพัฒนาหลักสูตรและการนำแผนสู่การปฏิบัติโดยพัฒนาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ นำหลักสูตรไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และพัฒนาส่งเสริมการประเมินผล เพื่อนำผลมาสะท้อนการจัดการศึกษาตามหลักสูตรและปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายสูงสุด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้คือ ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งที่กล่าวมาข้างต้นมีความเชื่อมโยงกับ PIE Model (Newby, Stepich, Lehman and Russell, 2000) ซึ่งเป็นแนวทางที่ใช้ในการวางแผนและการจัดการอย่างแพร่หลาย ทั้งในวงการการศึกษา วงการธุรกิจ หรือโครงการต่างๆ ที่ประกอบด้วย 1) Plan (วางแผน) กำหนดวัตถุประสงค์, เป้าหมาย, และกิจกรรมที่จะทำ ซึ่งในที่นี้หมายถึงรวมถึงการพัฒนาหลักสูตร 2) Implement (การนำสู่การปฏิบัติ) การดำเนินการตามแผน, การทำตามที่ได้วางไว้ ซึ่งในที่นี้หมายถึงรวมถึงการจัดการเรียนรู้ 3) Evaluation (การประเมิน) การทบทวนผลลัพธ์, การประเมินความสำเร็จของแผนการทำงาน, การหาวิธีการปรับปรุง ซึ่งในที่นี้หมายถึงรวมถึงการวัดและประเมินผลผู้เรียน จึงเชื่อได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 3 เป็นองค์ประกอบของการบริหารวิชาการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

5.2.1.2 ผู้วิจัยสามารถสรุปและสังเคราะห์กรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งประกอบด้วย 6 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมจากกระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ประเทศญี่ปุ่น (Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology - Japan (2018)) ต้นกำเนิดแนวคิดสังคมหลังนวัตกรรม หรือ สังคม 5.0 และแนวคิดจากนักวิชาการท่านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วว่ามีเหมาะสมทั้ง 6 ทักษะ ทั้งนี้ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมยังถูกตั้งคำถามว่าเป็นทักษะเฉพาะในสังคมหลังนวัตกรรมหรือไม่ หรือเป็นทักษะที่ต้องมีในปัจจุบันด้วย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไทยและสังคมโลกมีพลวัตในการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นทักษะที่จำเป็นจึงเป็นการคาดการณ์จากข้อมูลและทิศทางที่สังคมจะเปลี่ยนแปลงไปตามที่นักวิชาการและหน่วยงานต่างๆ ได้ศึกษาและเสนอไว้ จึงทำให้ทักษะที่เกิดขึ้นเป็นทักษะที่มีความจำเป็นทั้งในปัจจุบันและในสังคมหลังนวัตกรรม หากแต่ความเข้มข้นจะแตกต่างกันออกไปตามสถานการณ์และบริบทของสังคมโลก ซึ่งมีลักษณะเดียวกันและสอดคล้องกับ รายงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2564) เรื่อง ทักษะที่จำเป็นแห่งอนาคต (Future Skill) เพื่อเตรียมการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย รองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Disruption) ของโลกศตวรรษที่ 21 : ผลการศึกษาและแนวทางการส่งเสริม ที่ระบุว่าทักษะจำเป็นในอนาคตได้แก่ 1) ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ 2) ทักษะการคิดวิเคราะห์ 3) ทักษะนวัตกรรม 4) ทักษะการแก้ปัญหา 5) ทักษะการทำงานเป็นทีม 6) ทักษะการสื่อสาร 7) ทักษะทางสังคมและการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม 8) การใช้ข้อมูลใหม่ 9) อุปกรณ์เทคโนโลยีการสื่อสาร 10) กลยุทธ์การเรียนรู้ 11) การคิดไอเดียใหม่ๆ 12) เรียนรู้และปรับใช้ให้เร็ว 13) การแสดงออกทางวาจา และ 14) ทักษะทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ และยังคงสอดคล้องกับ 10 ทักษะที่เป็นที่ต้องการจากรายงานสรุปของ World Economic Forum (2023) ดังนี้ 1. ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative thinking) 2) ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Analytical thinking) 3) ทักษะความรู้ทางเทคโนโลยี (Technological literacy) 4) ทักษะความใฝ่รู้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Curiosity and lifelong learning) 5) ทักษะความยืดหยุ่น และความคล่องตัว (Resilience, flexibility and agility) 6) ทักษะการคิดเชิงระบบ (Systems thinking) 7) ทักษะความรู้ด้าน AI และ big data (AI and big data) 8) ทักษะการสร้างแรงจูงใจ และเข้าใจตัวเอง (Motivation and self-awareness) 9) ทักษะการบริหารจัดการคนเก่ง (Talent Management) และ 10) ทักษะการบริการ และเอาใจใส่ลูกค้า (Service orientation and customer service)

5.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

5.2.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน ของ
การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จาก
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม พบว่า องค์กรประกอบที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น
ต่ำที่สุด เป็นจุดแข็งคือองค์กรประกอบ ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบย่อยที่เป็นจุดแข็งคือ
การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ รองลงมาคือ การวางแผนการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ โดยทักษะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด และเป็นจุดแข็งคือ ทักษะดิจิทัล ซึ่ง
สอดคล้องกับ มนรัตน์ แก้วเกิด (2563) ที่อภิปรายผลการวิจัยว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึง
ประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล จากการ
วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภาพรวม พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น
ต่ำที่สุดและเป็นจุดแข็งของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความเป็นพลเมือง
ดิจิทัล และยังสอดคล้องกับ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566-70 ของสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2566) ที่กล่าวถึงสภาพการณ์และบริบทแวดล้อมที่มีผลต่อ
การพัฒนาศึกษาเอกชนว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 และ
การปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศไทย 4.0 เป็นแรงผลักดันให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล
ข่าวสารและแหล่งเรียนรู้ที่ไร้ขีดจำกัด สามารถพัฒนาองค์ความรู้และสร้างปัญญาที่เพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ
ผ่านการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อ สถานศึกษาต้องเน้นการพัฒนา
ศักยภาพด้านความรู้ นำดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครูและผู้เรียน เตรียมกำลังคนให้พร้อม
สำหรับศตวรรษที่ 21 และความต้องการของตลาดแรงงานที่มีความซับซ้อนหลากหลายมากขึ้น

องค์กรประกอบที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด เป็นจุดอ่อนคือ
องค์กรประกอบ ด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ มนรัตน์ แก้วเกิด (2563) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิฐิรา ทรงกิตติพิศาล (2563) ที่พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าดัชนีความ
ต้องการจำเป็นมากที่สุดในการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา แสดงให้เห็นว่าด้านการวัดและการ
ประเมินผลเป็นปัญหาในการบริหารวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
(2562) ที่ได้ติดตาม การดำเนินการติดตามการนำมาตรฐานของชาติ พ.ศ. 2561 สู่การปฏิบัติ พบว่า
ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาการประเมินผลผู้เรียนให้มีผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษา

ของชาติ พ.ศ. 2561 คือผู้สอนส่วนหนึ่งยังไม่มีความรู้ ความสามารถเพียงพอในการวัดและประเมินผล ผู้เรียนในลักษณะหลักสูตรฐานสมรรถนะได้ดีเท่าที่ควร

5.2.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยที่เป็นโอกาส ได้แก่ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการบริหารการศึกษา การจัดการศึกษา ตลอดจนการดำเนินงานต่างๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งตรงกับ อภิภูริรา ทรงกิติพิศาล (2563) และ พันธวิษญ์ เลียงชีพชอบ (2561) ที่ได้ข้อค้นพบจากการวิจัยที่เหมือนกันว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ซึ่งหากใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเต็มประสิทธิภาพจะช่วยในการบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษา และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566-2570) โดยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตที่มากขึ้น ช่วยลดเวลาและขยายโอกาสทางการศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเฉพาะในห้องเรียน สามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญผ่านการเรียนรู้ทางไกล การเรียนรู้ที่สนับสนุนศักยภาพรายบุคคลที่แตกต่างกัน อันจะช่วยตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมต่อไป

สำหรับปัจจัยที่เป็นภาวะคุกคาม ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม และการเมืองและนโยบายของรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดสมรรถนะภาวะผู้นำเชิงผู้ประกอบการ โดย อภิภูริรา ทรงกิติพิศาล (2563) ที่พบว่า การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม เป็นปัจจัยที่เป็นภาวะคุกคาม โดยปัจจัยที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดคือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ ทั้งนี้เพราะประเทศไทยยังมีปัญหาเชิงโครงสร้าง (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566-2570) ทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา: สภาพการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ที่พบว่าผู้เรียนและผู้สอนได้รับผลกระทบจากความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจจากการที่ไม่สามารถเข้าถึงอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเรียนรู้ได้และเป็นสภาพปัญหาเรื้อรังที่ประเทศไทยยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ (อรรณพ เยื้องไธสง และคณะ 2565)

5.2.3 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์รอง 26 วิธีดำเนินการ ซึ่งมีประเด็นการอภิปรายกลยุทธ์ที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง คือ 1) วิเคราะห์บริบทสังคมและผู้เรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และ 2) ออกแบบการประเมินผลหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นกลยุทธ์เชิงแก้ไขเพื่อลดจุดอ่อนและเสริมโอกาส (จุดอ่อน-โอกาส) กล่าวคือหลักสูตรเป็นจุดอ่อน ในขณะที่เทคโนโลยีคือโอกาส ในกลยุทธ์ที่ 1 นี้จุดประสงค์หลักคือลดจุดอ่อน ซึ่งก็คือหลักสูตร ที่ถือได้ว่าเป็นตัวกำหนดเป้าหมายปลายทางที่จะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน หากหลักสูตรยังไม่ถูกทำให้ชัดเจน ก็จะเป็นการยากที่จะนำพาผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งตรงกับที่ (วาริรัตน์ แก้วอุไร, 2564) กล่าวว่า หลักสูตรคือหัวใจของการจัดการศึกษา เป็นแก่นสำคัญในการวางแผนทางการจัดการศึกษา กำหนดทิศทางในการให้ความรู้ เสริมสร้างเจตคติ ตลอดจนการฝึกฝนในด้านต่างๆ หลักสูตรเป็นเสมือนบ้ำาหลอมพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพ คุณภาพของพลเมืองจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลักสูตรว่าต้องการให้ผู้ผ่านหลักสูตรนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร การจะเตรียมผู้เรียนให้พร้อม กับสังคมหลังนวัตกรรม Ministry of Education, Culture, Sport, Science and Technology – Japan (2018) แนะนำว่าเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ที่จะทำให้ผู้เรียนเป็นเช่นนี้ได้ ญี่ปุ่นกำลังพิจารณาการเปลี่ยนแปลง 2 ด้าน ซึ่งอาจเป็นจุดเปลี่ยนแปลงสำคัญของญี่ปุ่น และถ้าประสบความสำเร็จ จะเป็นการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาแบบดั้งเดิมทั่วโลก และจะพลิกบทบาทของประเทศญี่ปุ่นให้เป็นต้นแบบของการสอนในยุคแห่งเทคโนโลยีขั้นสูง (the age of high technology) ด้านแรกคือ ทำให้ความก้าวหน้าของผลการเรียนมีความยืดหยุ่นมากขึ้น ซึ่งหมายความว่า แทนที่ผลการเรียนจะผ่านหรือไม่ผ่านในแต่ละปีการศึกษา หลักสูตรหรือชั้นเรียน ควรทำให้มั่นใจว่าไม่มีช่องว่างในการทำความเข้าใจบทเรียน เช่น ถ้านักเรียนได้คะแนนไม่ดีในวิชาใดวิชาหนึ่ง นักเรียนสามารถเรียนวิชานั้นได้ใหม่จนรู้และเข้าใจเต็มที่ ผู้เรียนในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ควรมีทักษะพื้นฐานที่สมบูรณ์แบบเนื่องจากทักษะพื้นฐานเป็นรากฐานของทุกๆ อย่าง เช่น ถ้าหากไม่มีทักษะการอ่าน การที่จะศึกษาเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ ฟิสิกส์ หรือวิชาใดก็ตาม ก็จะส่งผลให้ไม่เข้าใจ ด้านที่ 2 Yoshimasa Hayashi อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของญี่ปุ่น กล่าวไว้ว่า การลด/ขจัดความแตกต่างระหว่างวิชาและสาขาวิชา เป็นอีกหนึ่งทางในการปรับปรุงแก้ไขที่ควรจะต้องทำให้กับคนรุ่นต่อไป เพื่อเป็นการ

เตรียมพร้อมสำหรับอนาคต แทบทุกประเทศทั่วโลกนักเรียนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยจะถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับ กลุ่มที่เรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ซึ่งนักเรียนจะต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างไรก็ตามโลกที่เทคโนโลยีรวมเข้ากับเกือบทุกส่วนของสังคม วิธีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนแบบนี้ จะใช้ไม่ได้อีกต่อไป วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาการข้อมูล และการเขียนข้อมูล จะต้องเป็นรายวิชาพื้นฐานเช่นเดียวกับวิชาปรัชญาและภาษา สอดคล้องกับ กรอบคุณวุฒิของประเทศไทย ที่เสนอโดย ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ และคณะ (2559) ว่าหลักสูตรสำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาต้องมีความทันสมัย ยืดหยุ่น ตรงความต้องการผู้ใช้ เน้นให้สำรวจความถนัด พัฒนาบุคลิกภาพและทักษะการคิด เนื้อหาตามกลุ่มสาระและสมรรถนะที่กำหนด

เมื่อพิจารณาจากคำแนะนำข้างต้นแล้ว การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ (Outcome-based Education (OBE)) เป็นการศึกษาที่ควรนำมาร่วมเป็นแนวทางในการพลิกโฉมและพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากมีจุดเด่นที่สำคัญคือการออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นเป้าหมายของผู้เรียนเป็นหลัก เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีความยืดหยุ่นและอิสระในการเรียนรู้ในแบบของตน ช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่ต้องการ และช่วยเตรียมผู้เรียนสำหรับอนาคตและการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (สมชาย เทพแสง และคณะ, 2566)

กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง คือ 1) ยกย่องคุณภาพการจัดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และ 2) ยกย่องศักยภาพในการวางแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นกลยุทธ์เชิงป้องกันเพื่อเสริมจุดแข็งและลดภาวะคุกคาม (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม) กล่าวคือการจัดการเรียนรู้เป็นจุดแข็ง ในขณะที่สภาพสังคมคือภาวะคุกคาม การมีส่วนร่วมของสังคมในการจัดการศึกษาเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษา ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติพันธ์ มิตระเจริญ (2565) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการทำงานร่วมมือกันระหว่างครูกับนักเรียน สามารถช่วยพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้อย่างยั่งยืน

นอกจากการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแล้ว ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ควรคำนึงถึงกรอบคุณวุฒิของประเทศไทยควบคู่กันไปด้วย โดยในระดับชั้น

มัธยมศึกษา กรอบคุณวุฒิของประเทศไทย ได้กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ไว้ในแต่ละด้านดังนี้ 1) ความรู้ ความเข้าใจ: รู้และเข้าใจวิชาพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิต เพื่อเป็นฐานต่อยอดสู่วิชาชีพ/ศึกษาต่อ รู้ข้อเท็จจริงในสาขาที่เรียน 2) ทักษะความคิด: คิดวิเคราะห์ คำนวณ ประมวลผล คิดสร้างสรรค์ มีวิจารณ์ญาณ 3) สมรรถนะ: ทักษะการดำรงชีวิต แก้ปัญหาเบื้องต้น ปฏิบัติงานระดับเทคนิคเบื้องต้น ทักษะสื่อสารและใช้สารสนเทศ 4) คุณธรรมจริยธรรม: มีวินัย ซื่อสัตย์ มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เข้าใจโลก มีทัศนคติที่ดี ใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต 5) ทักษะปฏิบัติ: ทักษะปฏิบัติงาน ถูกต้องตามขอบเขตที่กำหนดและควบคุมงานเบื้องต้น (สายอาชีวศึกษา/มาตรฐานวิชาชีพ) โดยได้ กำหนดเงื่อนไขการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาไว้ว่า การเรียนรู้ต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาตาม ความแตกต่างของบุคคล ความรู้คู่คุณธรรม แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ใช้สารสนเทศเครือข่าย เสริมกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการและประสบการณ์ นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา (2564) ยังได้เสนอคุณภาพคนไทยที่พึงประสงค์ในปี 2040 ซึ่งมีส่วนเชื่อมโยงและ สอดคล้องไปกับทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ประกอบด้วย 1) คุณภาพทั่วไป ได้แก่ 1.1) ผู้เชี่ยวชาญการเรียนรู้ตลอดชีวิต 1.2) ผู้ออกแบบชีวิตที่มีคุณค่า 1.3) ผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ สร้างอนาคต 1.4) พลเมืองโลกที่มีคุณภาพ และความรับผิดชอบต่อสังคม และ 1.5) ผู้มีสุขภาพกายและใจที่ดี 2) คุณภาพทางสังคม ได้แก่ 2.1) ผู้มีสมรรถนะทางอารมณ์และสังคม 2.2) ผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม สังคม และ 2.3) ผู้นำสังคมคุณธรรม 3) คุณภาพทางเทคโนโลยี ได้แก่ 3.1) ผู้พลิกผันดิจิทัล และ 3.2) ผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม และเทคโนโลยีสีเขียว 4) คุณภาพทางเศรษฐกิจ ได้แก่ 4.1) ผู้สร้างสรรค์ งานและอาชีพ 4.2) ผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมและธุรกิจ 4.3) ผู้ประกอบการ ดิจิทัล และ 4.4) ผู้นำเชิงนวัตกรรมและผู้ประกอบการ 5) คุณภาพทางสิ่งแวดล้อม ได้แก่ 5.1) ผู้มีวิถี ชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ 5.2) ผู้สร้างสิ่งแวดล้อมสีเขียว และ 6) คุณภาพทางการเมือง ได้แก่ 6.1) ผู้ออกเสียงคุณภาพ 6.2) ผู้ปฏิบัติงานการเมืองคุณภาพ และ 6.3) ผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมการเมือง คุณภาพ

กลยุทธ์หลักที่ 3 ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคม หลังนวัตกรรม ประกอบด้วย 1 กลยุทธ์รอง คือ 1) พัฒนารอบและแนวทางการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นกลยุทธ์เชิงแก้ไขเพื่อลดจุดอ่อน และเสริมโอกาส (จุดอ่อน-โอกาส) กล่าวคือการวัดและประเมินผลเป็นจุดอ่อน ในขณะที่เทคโนโลยีคือ โอกาส เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วกันว่าเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนในชีวิตประจำวันของเราในทุกๆ ด้าน การศึกษาก็เช่นกันที่เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนในทุกๆ กระบวนการ หากแต่ครูยังนำเทคโนโลยีมาใช้ใน

การประเมินผลน้อยสอดคล้องกับ รัตนาวดี เทียงตรง และ ฉลองชาตรุประชีวิน (2565) ที่พบว่า ปัจจุบันครูสามารถนำเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนได้ แต่ก็นำเทคโนโลยีมาใช้ในขั้นตอนของการประเมินผลการเรียนรู้ไม่มากนัก ซึ่งหมายความว่าครูยังไม่ได้ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการวัดและประเมินผลเท่าที่ควร ทั้งที่เทคโนโลยีมีประโยชน์อย่างมาก ดังที่ ทัศน์ศิรินทร์ สว่างบุญ (2563) กล่าวไว้ว่า การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมจะส่งผลให้ผลการวัดมีความถูกต้องแม่นยำ ตรงตามจุดประสงค์ที่ผู้สอนตั้งไว้ การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม จะต้องพิจารณาความเหมาะสมของระดับชั้นของผู้เรียน จำนวนผู้เรียน การเชื่อมต่อโครงข่าย อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ของการวัดและประเมินผลในแต่ละครั้ง ว่าต้องการวัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนระหว่างเรียน (formative assessment) หรือต้องการให้การวัดประเมินนั้นเป็นการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน (summative assessment)

การประเมินการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องทำอย่างจริงจัง ต้องสร้างความเข้าใจ และเปลี่ยนวิธีคิดของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้ครูเข้าใจว่าการประเมินคือการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ไม่ใช่การวัดอันดับ เนื่องจากครูขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินระหว่างเรียน (formative assessment) จริงอยู่ที่มีการปฏิบัติ แต่การประเมินระหว่างเรียนที่เกิดขึ้นนั้นครูมุ่งเน้นการเก็บคะแนน (สมาพร มณีอ่อน, 2559) ทั้งที่หลักการประเมินผลระหว่างเรียน คือ การประเมินที่หลากหลาย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน เน้นการประเมินตามสภาพจริง และสะท้อนผลการประเมินให้ผู้เรียนได้เห็นสิ่งที่ต้องพัฒนาหรือปรับปรุงให้ผ่านเกณฑ์ บรรลุวัตถุประสงค์ หรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด (อิสระ กุลวุฒิ และคณะ, 2561, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564, สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2565)

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย 2 สาระสำคัญ คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดของแต่ละสาระสำคัญดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะผู้กำหนดนโยบาย ผู้สนับสนุน และผู้ส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ควรที่จะต้องวางแผนการดำเนินงานเร่งด่วนในกลยุทธ์หลักที่ 3 ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ เป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพ และมี

ความต่อเนื่อง ตามที่ผลการวิจัยพบว่า การวัดและประเมินผล เป็นด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด เป็นจุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม อีกทั้งยังต้องช่วยเหลือ แนะนำ ครูผู้สอนในการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการวัดและประเมินผลผู้เรียน เพื่อให้เกิดความชัดเจน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กระทรวงศึกษาธิการ ควรเพิ่มเติมทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมเข้าไปในจุดมุ่งหมายของการพัฒนาผู้เรียน แล้วดำเนินการตามกลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดทิศทางและนโยบายตามบริบทและจุดเน้นของโรงเรียน จึงเป็นผู้ที่จะมีบทบาทในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมให้เกิดขึ้นในแต่ละโรงเรียนต่อไป

นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนยังสามารถมีส่วนช่วยในการอำนวยความสะดวกหรือสนับสนุนให้เกิดกลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของ การดำเนินการ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้สะท้อนความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

3. ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพราะครูถือเป็นต้นทางในการถ่ายทอดและหล่อหลอมผู้เรียน และเป็นผู้มีส่วนสำคัญและมีความชำนาญในการจัดการเรียนรู้ หากครูไม่มีความเข้าใจหรือมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน อาจทำให้การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งก็คือ กลยุทธ์หลักที่ 2 ไม่มีประสิทธิภาพตามที่ควรจะเป็น

4. ผู้เรียนที่สนใจ สามารถศึกษากรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม และนำไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับตนเองในอนาคตได้ต่อไป โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงเป็น 3 อันดับแรก

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาต่อยอดโดยการนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม สู่การปฏิบัติเพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้กลยุทธ์ฯ

2. ควรมีการศึกษาวิจัยความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในบริบทที่แตกต่างกัน เช่น ภูมิภาค ชุมชนเมือง-ชนบท

3. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งนวัตกรรมด้านการพัฒนาหลักสูตร นวัตกรรมด้านการจัดการเรียนรู้ และนวัตกรรมด้านการวัดและประเมินผล

4. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม ให้กับผู้เรียนในระดับต่างๆ

5. ควรมีการศึกษาระดับทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียนในแต่ละระดับ ภูมิภาค บริบท เพื่อวางแผนการพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามความต้องการ

6. ควรมีการพัฒนาตัวชี้วัดกลยุทธ์ เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการให้บรรลุ จุดมุ่งหมายของกลยุทธ์แต่ละด้าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กมล ภู่งประเสริฐ. (2555). การบริหารวิชาการในสถานศึกษา. เสริมสินพีรเพรสซิสเต็ม.
- กมลพรรณ วุฒิอำพล. (2562). *ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2721/1/59252301.pdf>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กลุ่มนโยบายการเงินการคลังและทรัพยากรทางการศึกษา (2565). *การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน: สภาพและแนวทางการสนับสนุน*. บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.
- กัลยาณี ชูศรีวัน และ อังคณา ตุงคะสมิต. (2556). การพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน รายวิชา สังคมพื้นฐาน (ส 33102) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 7(3), 221-232.
- กาสัก เต๊ะชันหมาก. (2559). การพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบโดยสร้างโอกาสให้ทำงานเป็นทีมในรายวิชาการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. *วารสารวิชาการ*, 7(1), 1-11.
- กิตติพันธุ์ มิตรเจริญ. (2565). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนตามแนวคิดการมีส่วนร่วมที่มีคุณค่าของนักเรียน* [วิทยานิพนธ์ดุขภูบัณฑิต]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. (2550, 16 พฤษภาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 124 ตอนที่ 24 ก. หน้า 29-36.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2555). *การคิดเชิงวิพากษ์* (พิมพ์ครั้งที่ 9). ชัคเชสมิเดีย.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (ม.ป.ป.). *รายงานพันธกิจด้านการปฏิรูปการศึกษาผ่านหลักสูตรและการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ. คณะทำงานวางแผนจัดทำกรอบสมรรถนะหลักสูตรผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในคณะกรรมการการจัดการเรียนการสอน*. http://www.thaiedreform.org/wp-content/uploads/2019/08/Core_competency

_11.pdf.

จรุณี แก้วเอี่ยม. (2557). *เทคนิคการบริหารวิชาการในสถานศึกษา: กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติ สำหรับผู้บริหารมืออาชีพ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชานเมืองการพิมพ์.

จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย พนม จองเฉลิมชัย และเทพยพงษ์ เศษคิมบง. (2558). การพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 12(59), 1-12.

จิตรวรรณ เอกพันธ์. (2562). นวัตกรรมการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดนักคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. [วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/70022>

เฉลิมวุฒิ แทนสุวรรณ. (2561). กลยุทธ์การบริหารวิชาการหลักสูตรนายประจำเรือพาณิชย์ตามแนวคิดตามสมรรถนะความต้องการของตลาดแรงงานสากล. [วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/63346>

ชญาณิศา เขมทัสน์ และ พิกุล ดินามาส. (2565). การพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษาพยาบาลผ่านการสะท้อนคิดในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้สูงอายุ. *วารสารเกื้อการุณย์*, 29(1), 160-170.

ชวลิต ชุกาแพง. (2559). *การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรแนวคิดและกระบวนการ*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). *การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 7). วีพริ้นท์.

ชาญณรงค์ วิเศษสัตย์. (2562). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของนักศึกษาวิชาชีพครู [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุขฎิบัณฑิต]. DSpace at Silpakorn University. <http://202.28.34.124/dspace/bitstream/123456789/35/1/59010563010.pdf>

โชติรส สุวรรณรัตน์. (2561). *แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านการท่องเที่ยวโดยชุมชน* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD). <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/2847>

เดโช แชนน้ำแก้ว (2565). *แรงงานข้ามชาติสัญชาติเมียนมาร์: บทสังเคราะห์การสร้างคุณค่าในประเทศไทย*. *วารสารมหาจุฬาลงกรณ*, 9(1), 128-144.

เดโช แชนน้ำแก้ว, เศษฐา มุหะหมัด, จิตติมา ดำรงวัฒนะ, ดำรงพันธ์ ใจห้าววีระพงศ์, และ บุญยั้ง

- ประทุม (2564). คุณลักษณะด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและรับผิดชอบของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. *วารสารวิชาการร้อยแก่นสาร*, 6(12), 110-122.
- ทัศนศิรินทร์ สว่างบุญ. (2563). การพัฒนาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารการวัดผล การศึกษา*, 37(102), 28-42.
- ธนารักษ์ ธีระมันคง. (2563, 14 มกราคม). *ทักษะมนุษย์ในโลก AI กับ 'การศึกษา' ที่ต้อง Transform*. ผู้จัดการออนไลน์ (MGR Online). <https://mgronline.com/qol/detail/9630000003943>.
- นวกัทร ตระกูลพร และ นิลมณี พิทักษ์ (2558). การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มสืบสวนสอบสวน. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 38(4), 93-100.
- นันทรัตน์ เจริญกุล. (2564). *การบริหารนโยบายและกลยุทธ์การศึกษา*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). สุวีริยาสาส์น.
- ปราณี อัครวิชิตกุล. (2563). สารสนเทศ นวัตกรรม กับสังคม 5.0. *วารสารบรรณศาสตร์ มศว ปีที่ 13*(1), 88-96.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2559). บทความปริทัศน์ การศึกษาไทย: จากอดีต ปัจจุบัน สู่อนาคต. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 15(1), 1-5.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2562). *การบริหารวิชาการในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน*. หจก.มินเซอร์วิส ซัพพลาย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารวิชาการ*. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปองสิน วิเศษศิริ. (2555). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 2747732 การบริหารวิชาการกับการประกันคุณภาพการศึกษา* [เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์]. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาฐ์ ไกรวิญญู. (2561). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษา ตามแนวคิดการพัฒนา* *นักเรียนให้มีภาวะผู้นำอย่างคล่องแคล่ว* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- ปาลวี พุฒิกุลสาร และคณะ (2565). ผลกระทบของการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารที่มีต่อการบริหารความเสี่ยงฐานคุณค่าและการสร้างคุณค่า: การตรวจสอบเชิงประจักษ์ของธุรกิจไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 7(3), 454-471.

- แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ.2565-2570. (2565, 21 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 139 ตอนพิเศษ 258 ง. หน้า 1-143.
- พรชนิตร์ ลีนาราช (2560). ทักษะการรู้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้. *วารสารห้องสมุด*, 61(2), 81.
- พระครูพิศาลจริยากร เลขธมโม และ สุขน ประวัติดี. (2562). จริยธรรม: ปัญหาพฤติกรรมและการจัดการในปัจจุบันของสังคมไทย. *วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 5(2), 131-145.
- พระใบฎีกาพงษ์นรินทร์ ปิยงโกโร (จันทร์เรือง). (2561). การบริหารกิจกรรมนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ. *วารสารบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 16(2), 204-210.
- พระมหาอนันต์ องคุรสิริ. (2561). คุณธรรมจริยธรรมกับการพัฒนาผู้เรียนในยุคไทยแลนด์ 4.0. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 2(2), 81-90.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ([ฉบับที่ 2](#)). (2542, 19 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. ([แก้ไขเพิ่มเติม](#)). เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 1-25.
- พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน ([ฉบับที่ 2](#)) พ.ศ. 2554. (2554, 9 มิถุนายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 128 ตอนที่ 46 ก. หน้า 1-9.
- พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550. (2551, 11 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 125 ตอนที่ 7 ก. หน้า 29-69.
- พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2552). *แนวคิดและหลักการจัดทำแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) การบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อโลกใบเล็ก*. พริกหวานกราฟฟิก.
- พวงสุรีย์ วรคามิน. (2562). กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- พันธวิญญ์ เลี้ยงชีพชอบ. (2561). กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- พิจิตรา ธงพานิช. (2556). *การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎี หลักการ แนวคิด ทิศทาง แนวโน้ม (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- พิจิตรา ธงพานิช. (2562). การพัฒนากระบวนการสอนและการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง ในยุคการศึกษา 4.0 ของนักศึกษาวิชาชีพครู. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 11(2), 181.
- พิทวัส เอื้อสังคมเศรษฐ์ และ เมษา สุกข์ขณาการ (2560). ทักษะการเป็นผู้ประกอบการและความได้เปรียบทางการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจค้าปลีกเครื่องประดับ.

- วารสารสมาคมนักวิจัย, 22(3), 180–193.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2560). เหลียวหลังแลหน้าการศึกษาไทย 4.0. *วารสารครุศาสตร์*, 45(2), 304 – 309.
- เพ็ญวรา ชูประวัตติ และคณะ. (2563). *ภาวะผู้นำในการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2562). *หลักคิด การจัดการหลักสูตรและการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฟลด์แมน, แด. (2545). *Critical thinking: strategies for decision making* [การคิดเชิงวิพากษ์: คิดอย่างมีวิจารณญาณ]. เอ็กซเปอร์เน็ท.
- ภาวินี จิตต์โสภา. (2564). *ผลการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของเด็กอนุบาลโดยใช้การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดสะเต็มศึกษา* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]. IR BUU
- มนตรี สหชัยรุ่งเรือง และ สุรพล สุยะพรหม. (2564). การสร้างทุนมนุษย์ทางปัญญากับการพัฒนา AI ในยุคไทยแลนด์ 5.0. *วารสารมหาจุฬานาครศาสตร์*, 8(7), 251–267.
- มนพะงา เล็กขาว. (2561). เปิดมุมมองระบบราชการไทยผ่านหน้าต่าง Society 5.0. ใน สำนักงาน ก.พ. (บ.ก.), *มุมมองมุมคิด 12 ทู่นฝักอบรมสำหรับผู้มีศักยภาพสูง (Talent Network)*. (น. 64-70). สำนักงาน ก.พ.
- มนรัตน์ แก้วเกิด. (2562). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- มนสิข สิทธิสมบุญ. (2563). *การพัฒนาหลักสูตร มโนทัศน์ และการประยุกต์ใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- มลิวัลย์ ผิวคราม. (ม.ป.ก.). *Research in Education วิชาการวิจัยทางการศึกษา*.
<https://sites.google.com/site/wichakarwicyathangkarsuksa/khea-su-bth-reiyn/hnwy-thi-sthiti-wicay-laea-kar-wikheraah-khxm1-1/kar-wikheraah-khxm1>.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้*. โรงพิมพ์เทียนวัฒนา พรินท์ติ้ง.
- มารุต พัฒนผล (ม.ป.ป.). *การโค้ชเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม* [เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์]. สาขาพหุวิทยาการ สหวิทยาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มารุต พัฒนผล. (2562). *แนวคิดหลักการพัฒนาหลักสูตร*. ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์ (2557, 5 พฤษภาคม). *7 ทักษะในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์*

และจริยธรรมอย่างไร. <https://thaissf.org/er007/>

วิชญ์ณมน์ ทองแมน. (2556). บทความวิชาการ เรื่อง แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
สู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินการจัดการศึกษา สพม.
33 (สุรินทร์). [http://www.secondary33.go.th/wp-content/uploads/
OK-4บทความเรื่อง-แนวระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2556.pdf](http://www.secondary33.go.th/wp-content/uploads/OK-4บทความเรื่อง-แนวระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2556.pdf).

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับ
ก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2549. (2549, 26
พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 123 ตอนพิเศษ 63 ง. หน้า 12-17. [http://www.
ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2549/00189704.PDF](http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2549/00189704.PDF)

รัตนาวดี เทียงตรง และ ฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2565). การศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการ
เรียนรู้ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2.
Journal of Roi Kaensarn Academi, 7(8), 404–418.

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัย
ทักษิณ.

ฤทธิพล ไชยบุรี. (2562). การดำรงตนในสังคมด้วยคุณธรรม จริยธรรม. *วารสารวิทยาการจัดการ
ปริทัศน์*, 21(1), 171-179.

เลิศวัลลภ ศรีชะพลภูสิทธิ และ ธมนพัชร ศรีชะพลภูสิทธิ. (2561). การปรับตัวเพื่อเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
ในประเทศไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 20(1),
253-265

วรรณิ แกมเกตุ. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรารพ บุญมี. (2564). สื่อการสอนกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและ
นวัตกรรมท้องถิ่น*, 7(9), 373–386.

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์และคณะ. (2548). *การวางแผนกลยุทธ์ ศิลปะกำหนดแผนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ*.
อินโนกราฟฟิกส์.

วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2564). *การพัฒนาหลักสูตรจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วิชัย พยัคฆโส. (2559, 11 ตุลาคม). สยามรัฐพลัดใบ: ประเทศไทย 4.0 สะท้อนผลลัพธ์สู่สังคม 5.0.
สยามรัฐออนไลน์, [https:// https://siamrath.co.th/c/3954](https://siamrath.co.th/c/3954)

วิลาวรรณ ปั่นหุ่น และ มนัสนันท์ น้ำสมบุรณ์ (2558). การศึกษาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดขั้นสูง
เรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา.
วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, 8(2), 1146.

- ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ และคณะ. (2559). กรอบคุณวุฒิของประเทศไทย Thailand Qualifications Framework. *วารสารครูศาสตร์*, 44(4), 160-175.
- ศศิมา สุขสว่าง (ม.ป.ป.). 7 ทักษะการคิด (7 Thinking Skills). <https://www.sasimasuk.com/16761107/7>
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ และ อุษา ชูชาติ. (2544). *ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2564). *ผลการประเมิน PISA 2018 การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์*. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.).
- สมชาย เทพแสง และคณะ. (2566). การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ Outcome-based Education (OBE): ภัยแฝงสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นหลัก. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา*, 2(1), 39-52.
- สมาพร มณีอ่อน. (2559). การประเมินเพื่อการเรียนรู้. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 14(1), 15 – 25.
- สมิทธิ์ อุดมมะนะ. (2561). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดการเรียนการสอนที่มีผลผลิตภาพสำหรับผู้เรียนที่มีความแตกต่าง* [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- สรรเสริญ หุ่นแสน. (2562). ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์สำหรับนักธุรกิจ. *วารสารบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม*, 1(1), 116 – 128.
- สรราวุฒิ กันเอี่ยม. (2561). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเตรียมทหาร ตามแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21* [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564*. https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ม.ป.ป.). การพัฒนาทักษะชีวิตในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน. http://www.esbuy.net/_files_school/00000883/document/00000883_0_20200811-095828.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (ม.ป.ป.). *โครงการพัฒนาทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ*. <https://www.ocsc.go.th/DLProject/mean-dlp>

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580. https://www.nesdc.go.th/download/document/SAC/NS_SumPlanOct2018.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2566). แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. https://opec.go.th/uploads/2023/plan/20230105_144046_968_แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณพ.ศ.2566สข_compressed.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2566). แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566-2570. ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลเจียฮั่ว.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (ม.ป.ป.). แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2560 – 2564 [เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์]. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. <https://opec.go.th/wp-content/uploads/2021/09/3-1.pdf>
- สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรม ประจำญี่ปุ่น. (2561). *Society 5.0*. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม. [https://www.phraelocal.go.th/uploader/vt452.3\[61\].pdf](https://www.phraelocal.go.th/uploader/vt452.3[61].pdf)
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ฉบับราชบัณฑิตยสภา (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579*. 21 เซ็นจูรี่.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *รายงานผลการวิจัยแนวทางการนำมาตรฐานการศึกษาชาติสู่การปฏิบัติ*. 21 เซ็นจูรี่.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). *ข้อเสนอระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตในปี 2040*. ห้างหุ้นส่วนจำกัด อีเอฟเลน สตาร์ อินเทอร์เน็ต.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). *ทักษะที่จำเป็นแห่งอนาคต (Future Skill) เพื่อเตรียมการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย รองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Disruption) ของโลกศตวรรษที่ 21: ผลการศึกษาและแนวทางการส่งเสริม*. บริษัท เพชรเกษมพรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). *การประเมินเพื่อการเรียนรู้: การตั้งคำถามและการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้*. โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- สิทธิพล อาจอินทร์. (2563). *การพัฒนาหลักสูตร*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). โรงพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สิริภักดิ์ ศิริโท. (2558). การคิดวิจารณ์ญาณ: มุมมองการศึกษาและการบริหารจัดการ. ใน ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน (บ.ก.), *ศาสตร์การคิด รวมบทความเรื่องการคิดและการสอนคิด*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2555). แนวคิดเชิงนวัตกรรมสำหรับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 14(2), 117 – 128.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2563). การออกแบบนโยบายการพลิกโฉมระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตในปี 2040. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2565). *การบริหารวิชาการที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคพลิกผัน*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุชาติ อุดมโสภกิจ. (2560). Society 5.0 กับอนาคตของชาวญี่ปุ่น. *Technology Promotion and Innomag focus Magazine*, 44, 12-16.
- สุบิน ไชยยะ (2557). *กลยุทธ์การบริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัยเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนิสิตนักศึกษา* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- สุภัสชา โพธิ์เงิน. (2562). *นวัตกรรมการบริหารวิชาการโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครตามแนวทางการศึกษาเพื่ออาชีพ* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- สุรัตน์ ไชยชมภู. (2557). ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในการบริหารสถานศึกษา. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*, 8(2), 1-15.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). *กลยุทธ์การสอนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ*. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- หลักสูตร. (2552). *สารานุกรมวิชาชีวศตวรรษเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา*, 469-474. <http://portal.psclib.com/ksp/ebooks/0120.pdf>
- อจลา ศิริเสวีวรรณ. (2563). *แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะของคนในสังคม 5.0* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- อภิรดี จริยารังสีโรจน์. (2562). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาตามแนวคิดแรงงานที่มีนวัตกรรมในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- อมรรักษ์ สวนชูผล. (2563). การจัดการองค์กรธุรกิจกับปัญญาประดิษฐ์เพื่อความอยู่รอดทางธุรกิจ. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 10(3), 155-164.

- อมรรัตน์ ศรีพอ. (2561). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนตามแนวคิดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- อรชร ปราจันท์ และ สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*. 12(1), 156–169.
- อรรถพร เยื้องไธสง, ศุภวงศ์ โหมวานิช, รัชนก อัยเฒ่า และอุบลวรรณ หงษ์วิทยากร. (2565). ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา: สภาพการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19. *วารสารสังคมวิจัยและพัฒนา*. 4(2) 13–29.
- อานนท์ ธิติคุณากร. (2562). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว* [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- อัญฉฐิรา ทรงกิตติพิศาล. (2563). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดสมรรถนะภาวะผู้นำเชิงผู้ประกอบการ* [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- อิสระ กุลวุฒิ, สุธีพร อนุศาสนนันท์, และสมพงษ์ ปั่นหุ่่น. (2561). รูปแบบการประเมินผลระหว่างเรียน. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 10(2), 21–33.
- อุไรรัตน์ สิงหนาท. (2560). *แนวคิดการพัฒนาจริยธรรมมนุษย์ในยุคโลกไร้พรมแดนเพื่อรองรับสังคม 5.0*. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี* 6(2), 1-14.
- Angelo, T. A. (1995). Classroom assessment for critical thinking. *Teaching of Psychology*, 22(1), 6-7. https://doi.org/10.1207/s15328023top2201_1
- Barakat, N. G. (2016). Interpersonal skills. *Libyan Journal of Medicine*, 2(3). 152-153. <https://doi.org/10.3402/ljm.v2i3.4719>
- Bloom, B. J. (1979). *Taxonomy of Educational Objective: Handbook/Cognitive 73 Domain*. Longman.
- Chaiso, P. (2017). Evaluation of learners' learning: an important process for the teaching profession [Unpublished manuscript]. Faculty of Education, Kasetsart University.
- Cranmer, S. (2014). Digital skills and competencies in schools. In D. Passey, & A. Tatnall (Eds.), *Key competencies in ICT and informatics: implications and issues for education professionals and management: IFIP WG 3.4/3.7 International Conferences, KCICTP and ITEM 2014, Potsdam, Germany, July 1-4, 2014, Revised*

- selected papers* (pp. 165-177). (IFIP Advances in Information and Communication Technology; Vol. 444). Springer Verlag.
https://doi.org/10.1007/978-3-662-45770-2_15
- Dewey, J. (1933). *How WE Think*. Heath and Company.
- Donaldson, C. (2019, September 11). *Top 20 skills needed for the future of work*. Inside HR. <https://www.insidehr.com.au/top-20-skills-future-of-work/>
- Doyle A. (2022, March 5). *Top 10 Interpersonal Skills That Employers Value*. John Academy. <https://www.johnacademy.co.uk/interpersonal-skills/>
- Ennis, R. H. (1985). A logical basic for Measuring Critical Thinking Skills. *Educational Leadership*, 43(2): 44-46.
- Gakure, R. W., Ngugi, P. K., Waititu, A. G., & Keraro, V. N. (2013). Effect of Entrepreneurial Skills on the Sustainability of Small and Medium Family Enterprises After the Exit of the Founders. *IJMBS*, 3(2), 11-24.
- Gray P. (2011). The Evolutionary Biology of Education: How Our Hunter-Gatherer Educative Instincts Could Form the Basis for Education Today. *Evolution Education and Outreach*, 4, 28-40. <https://doi.org/10.1007/s12052-010-0306-1>
- Gupta, T., & Mishra, L. (2021). Higher-Order Thinking Skills in Shaping the Future of Students. *Psychology and Education*, 58(2), 9305-9311.
- Hamilton K. (2020, March 1). *The Future of Education: Preparing for Society 5.0*. Medium. <https://medium.com/@kathleenhamilton/the-future-of-education-preparing-for-society-5-0-a9d81ad64d9f>
- Holroyd, C. (2020). Technological innovation and building a ‘super smart’ society: Japan’s vision of society 5.0. *Journal of Asian Public Policy*, 15(1). 18-31.
- Interpersonal Skills. (n.d). Collin Dictionary <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/interpersonal-skills>
- Japan Business Federation (Keidanren). (2016, April 16). Reform of the Economy and Society by the Deepening of “Society 5.0”. In Futamiya, M. (Chair), *Toward Realization of the New Economy and Society* [Symposium]. Japan.
- Japan Business Federation (Keidanren). (2019, November 18-22). Society 5.0 for SDGs. In Futamiya, M. (Chair), *CBCC CSR Dialogue Mission to Sweden and the Netherlands* [Symposium]. Stockholm, Amsterdam, The Hague and Rotterdam,

The Netherlands.

- Jardim J. (2021). Entrepreneurial Skills to Be Successful in the Global and Digital World: Proposal for a Frame of Reference for Entrepreneurial Education. *Educ. Sci.* 11(7), 1-13. <https://doi.org/10.3390/educsci11070356>
- Kelley, K. (2023, May 31). Data Analyst Skills That You Need to Master. Data Science & Business Analytics (Simplilearn). <https://www.simplilearn.com/data-analyst-skills-article>
- Leon, R. D. (2017). Developing Entrepreneurial Skills. An Education and Intercultural Perspective. *Journal of Entrepreneurship, Management and Innovation*, 14(4), 97–121. <https://doi: 10.7341/20171346>.
- Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology – Japan (MEXT). (2018, June 5). Changes to Society, Changes to Learning. *Human Resource Development for Society 5.0* [Symposium]. Minister’s Meeting on Human Resource Development for Society Task on Developing Skills to Live Prosperously in the New Age, Japan
- Nagahara, M. (2019). A Research Project of Society 5.0 in Kitakyushu, Japan. In Chen, J. (Ed.), 3rd IEEE Conference on Control Technology and Applications. *IEEE CCTA 2019* (pp. 803-804). Hong Kong, China. <http://doi: 10.1109/CCTA.2019.8920449>.
- Newby, T. J., Stepich, D. A., Lehman, J., & Russell, J. (2000). *Instructional Technology for Teaching and Learning*. Prentice Hall.
- Nickols, F. (2016). Strategy, Strategic Management, Strategic Planning and Strategic Thinking. *Management Journal*, 1(1), 4-7.
- Nurjanah, A. S. (2019). Society 5.0: Is It High-Order Thinking? In Fauzi, I., & Rizkiya, L. M. N. (Eds.), *Global Perspective on 21st Elementary Education* (pp. 1054-1059). ISBN 978-623-7776-07-9.
- Serezhkina A. (2021, February 17-19). Digital skills of Teachers. In Kankhva, V (Chair), *Sustainable Development of Industrial Region* [Symposium]. E3S Web of Conferences, Chelybinsk, Russia. <http://doi.org/10.1051/e3sconf/202125807083>
- Shepherd T., Braham J., & Elston. C. (2010). Listening and Interpersonal Skills Review [Unpublished doctoral Literature Review]. University of Leeds. https://archive.learnhigher.ac.uk/resources/files/LIPS/literature_review.pdf

- SYDLE (2023, August 10). *Education 5.0: What Does IT Mean? How Does It Work?*
<https://www.sydle.com/blog/education-5-0-61e71a99edf3b9259714e25a/>
- Tutorialspoint. (2015). *Interpersonal Skills interact with confidence*. Tutorial Point (I) Pvt. Ltd. https://www.tutorialspoint.com/interpersonal_skills/interpersonal_skills_tutorial.pdf
- UNESCO (2018). Digital skills critical for jobs and social inclusion.
<https://en.unesco.org/news/digital-skills-critical-jobs-and-social-inclusion>
- UNICEF (2019). *Education for the 21st Century*. <https://www.unicef.org/thailand/stories/education-21st-century>
- Watson, G., & Glaser, E.M. (1964). *Watson-Glaser Critical Thinking Appraisal Manual*. Harcourt Brace and Word Inc.
- Wiezoreck A. (2020). *Analysis of the Japanese Concept “Society 5.0” and Its Applicability in Germany*. SAP SE
- World Economic Forum (2020). *The Future of Jobs Report 2020*.
https://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2020.
- World Economic Forum. (2023). *Future of Jobs Report 2023*.
https://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2023.
- Wright, A. D. (2016, November 16). Jobs of the Future: Data Analysis Skills.
<https://www.shrm.org/resourcesandtools/hr-topics/technology/pages/jobs-of-the-future-will-require-data-analysis.aspx>

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินกรอบแนวคิดและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ศาสตราจารย์ ดร. จินตวีร์ คล้ายสังข์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. รองศาสตราจารย์ ดร. วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญวรา ชูประวัติ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ดร. เกரியง ฐิติจำเริญพร

ผู้อำนวยการโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย

5. ดร. ธนาวิษณุ จินดาประดิษฐ์

ผู้ทรงคุณวุฒิ วัชรารุทวิทยาลัย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ ฉบับที่ 1

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารวิชาการ

1. ดร.เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ

ผู้อำนวยการสถาบันสังคมศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญวรา ชูประวัตติ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ดร.วิษณุ ทรัพย์สมบัติ

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. ดร.ภูริวรรษ คำอ้ายกาวิณ

ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. ดร.โชติมา หนูพริก

ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1. ดร.ปารีชาติ ปรียาโชติ

ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนปรียาโชติ

2. รองศาสตราจารย์ ดร.ถนอมพร เลหาจรัสแสง

อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3. ดร.ธนาวิษณุ จินดาประดิษฐ์

ผู้ทรงคุณวุฒิวิชาวชิราวุธวิทยาลัย

4. ดร.พันธวิษณุ เลียงชีพชอบ

รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีเขต 1

5. ดร.พิทักษ์ โสตถยาคม

ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารโรงเรียนเอกชน

1. ภรดา ดร.มณฑล ประทุมราช

ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ

2. ดร.เกรียง ฐิติจำเริญพร

ผู้อำนวยการโรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์

3. ดร.ยุทธชัย ดำรงมณี

ผู้จัดการและผู้อำนวยการโรงเรียน Chiang Mai International School

4. ดร.ยศรินทร์ ลิ้มไพบูลย์

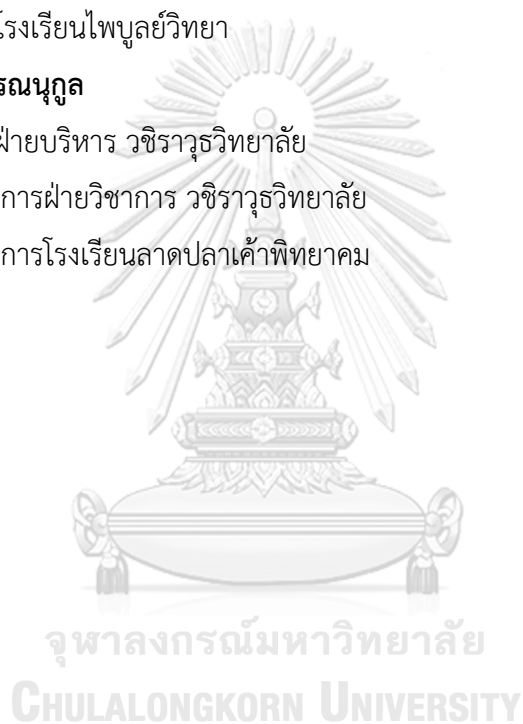
ผู้อำนวยการโรงเรียนไพบูลย์วิทยา

5. ดร.พิพัฒน์ พรพรรณนุกุล

ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร วชิราวุธวิทยาลัย

อดีตผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วชิราวุธวิทยาลัย

อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม
และความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ ฉบับที่ 2

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกลยุทธ์และการบริหารการศึกษา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชราภรณ์

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. รองศาสตราจารย์ ดร. วาโร เฟ็งสวัสดิ์

ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. อาจารย์ ดร. นภาเดช บุญเชิดชู

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

4. อาจารย์ ดร. ภาสุตา ภาคผล

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

5. อาจารย์ ดร. กนก จันทรา

อาจารย์ชำนาญการ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ถนอมพร เลหาจรัสแสง

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. ดร. พันธิษณ์ เลียงสีพชอบ

รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีเขต 1

3. อาจารย์ ดร. สุรศักดิ์ เก้าเอี้ยน

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. อาจารย์ ดร.เอกภูมิ เจียมวิทยานุกูล

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. ดร. สุรณิต เวชโซ

นักวิชาการอิสระ

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน

1. ดร. ศิริฉัตร ฉัตรแก้ว

- อดีตผู้อำนวยการศูนย์ OTOP โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ 48 พรรษา ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- ผู้อำนวยการสถาบันโชนี่แอนด์กายประเทศไทย

2. ดร. สิริพันธ์ ศรีวีระสกุล

ผู้อำนวยการสำนักงานพันธกิจการศึกษา สภาคริสตจักรในประเทศไทย

3. ดร. ชุณวัฒน์ ปุ๋งบางกระตี

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนนพรัตน์พัฒนศาสตร์

4. ดร. สุรไกร นันทบุรมย์

ครูสังคมศึกษา โรงเรียนกำเนิดวิทย์

5. ดร. ณรงค์พันธ์ ธรากิตติเกียรติ

ผู้อำนวยการฝ่ายกลยุทธ์องค์กรและประกันคุณภาพ
สายงานยุทธศาสตร์และพัฒนางานองค์กร วชิราวุธวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย

เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง
นวัตกรรม

ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF PRIVATE SECONDARY SCHOOLS TO
ENHANCE HUMAN SKILLS IN POST INNOVATION SOCIETY

คำชี้แจง

1. แบบประเมินกรอบแนวคิดงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหาร
วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็น
ผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. แบบประเมินกรอบแนวคิดงานวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่าน
เกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดงานวิจัยที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร ทฤษฎี
และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแบบประเมินออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมินกรอบแนวคิดงานวิจัย

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดงานวิจัย

2.1 การบริหารวิชาการ

2.2 ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ข้อมูลที่ได้จากการประเมินครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ สรุปประเด็นแล้วนำไปปรับปรุงพัฒนา
เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัยในลำดับต่อไปได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ การตอบ
คำถามของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลไว้เป็นความลับ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านในการตอบแบบประเมินตามความคิดเห็นที่แท้จริง หรือตาม
ความต้องการที่แท้จริงของท่านมากที่สุด เพื่อผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

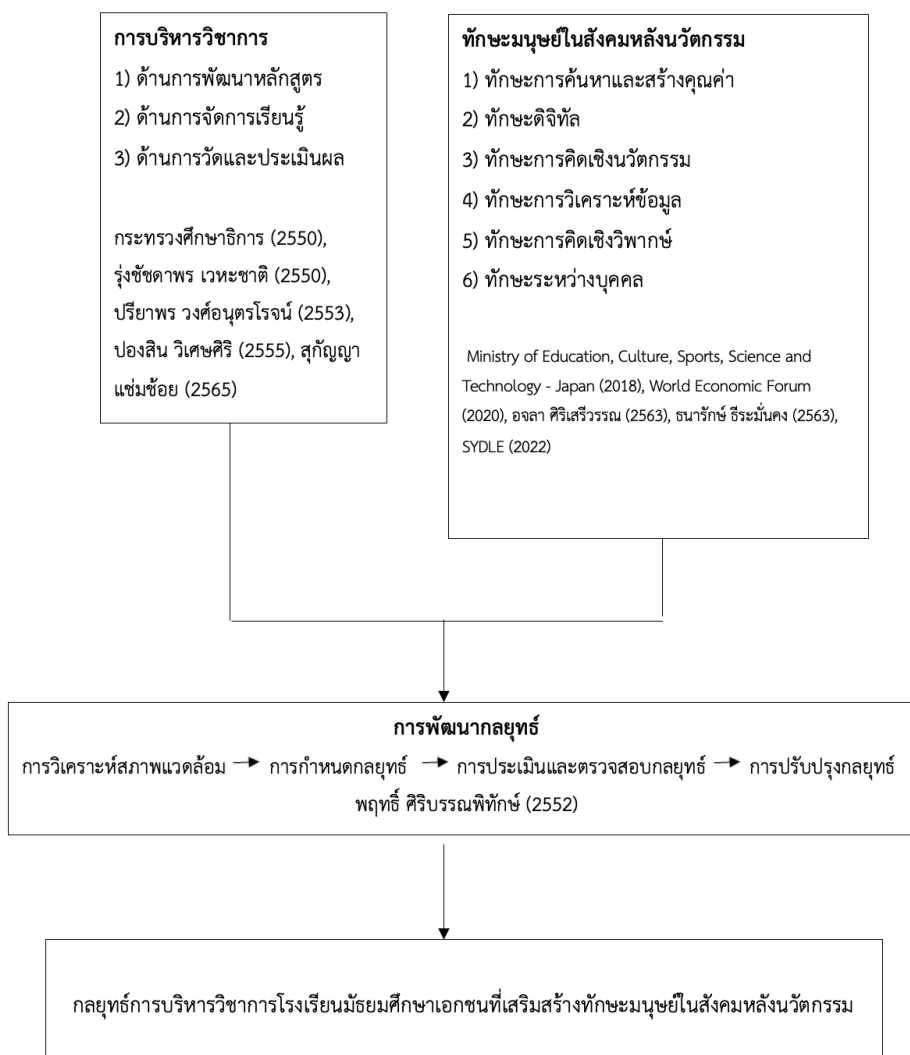
นายศิรเมศร์ ศิริศักดิ์ธนากุล

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทร. 061-242-2289

e-mail : s.siramate@gmail.com

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

นิยามศัพท์

1. การบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินงาน และการจัดกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

การบริหารวิชาการ	นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ
การพัฒนาหลักสูตร	กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โครงสร้างรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร และประเมินผลหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

การบริหารวิชาการ	นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ
การจัดการเรียนรู้	การดำเนินการสนับสนุนผู้สอนในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
การวัดและประเมินผล	การสนับสนุนผู้สอนในการประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริง เพื่อนำผลไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

2. ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม หมายถึง ทักษะความสามารถของผู้เรียนในการปรับตัว และเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ ในสังคมที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยสามารถแบ่งย่อยได้ 6 ทักษะ ดังต่อไปนี้ 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ ค้นคว้า เชื่อมโยงกับความรู้เดิม และปฏิบัติได้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์สิ่งที่แตกต่างกัน มีคุณค่า มีประโยชน์ ต่อทั้งตัวเอง ผู้อื่น และสังคมได้
ทักษะดิจิทัล	ความรู้ ความสามารถ ในการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ดิจิทัล ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในด้านการสื่อสาร การเรียนรู้ การทำงาน รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ความสามารถในการคิดค้นสิ่งใหม่ ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งสิ่งประดิษฐ์ แนวคิด วิธีการหรือกระบวนการ อย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่เคยมีมาก่อน หรืออาจเป็นการพัฒนาสิ่งเดิมที่มีอยู่แล้วให้เกิดความแตกต่างไปจากเดิม เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความเจริญแก่สังคม มีประโยชน์ต่อผู้คน สังคม โลก ซึ่งทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ดีขึ้น
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ความสามารถในการพิจารณาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ อย่างละเอียด รอบคอบ สามารถวิเคราะห์ แยกแยะ องค์ประกอบหรือรายละเอียด เพื่อสามารถนำไปสู่ทางเลือก และการตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้อย่างเหมาะสม
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	ความสามารถในการพิจารณา ไตร่ตรอง โดยใช้หลักเหตุผล เพื่อให้ได้คำตอบที่ดีและเหมาะสมที่สุดในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่างๆ
ทักษะระหว่างบุคคล	ความสามารถในการติดต่อหรือมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคล รวมถึงการสื่อสารด้วยวาจาและท่าทาง การโน้มน้าวใจ ความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง การทำงานเป็นทีม ความเห็นอกเห็นใจ การฟังอย่างกระตือรือร้นและการมีทัศนคติเชิงบวก

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมินกรอบแนวคิดงานวิจัย

1. ชื่อ - สกุล
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด ดรี โท เอก สาขา.....
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
4. สถานที่ทำงานปัจจุบัน
5. หมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อกลับสะดวก
6. E-mail

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดงานวิจัย

ในทัศนะของท่าน ท่านคิดว่าองค์ประกอบในกรอบแนวคิดงานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์จากเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ตรงช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 เห็นด้วย หมายถึง เห็นด้วยว่าประเด็นหัวข้อของกรอบแนวคิดมีความเหมาะสมกับงานวิจัย
- 0 ไม่แน่ใจ หมายถึง ไม่แน่ใจว่าประเด็นหัวข้อของกรอบแนวคิดมีความเหมาะสมกับงานวิจัย
- 1 ไม่เห็นด้วย หมายถึง ไม่เห็นด้วยว่าประเด็นหัวข้อของกรอบแนวคิดมีความเหมาะสมกับงานวิจัย

2.1 ความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ

กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
1. การพัฒนาหลักสูตร				
1.1 กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน				
1.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์				
1.3 โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร				
1.4 การประเมินผลหลักสูตร				
2. การจัดการเรียนรู้				
2.1 วางแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้				
2.2 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร				
2.3 การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้				
3. การวัดและประเมินผล				
การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง				

2.2 ความเหมาะสมของกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

กรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
1. ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
2. ทักษะดิจิทัล				
3. ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
4. ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
5. ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
6. ทักษะระหว่างบุคคล				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง
แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่
เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF PRIVATE SECONDARY SCHOOLS TO ENHANCE
HUMAN SKILLS IN POST INNOVATION SOCIETY

คำชี้แจง

1. แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยจัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับตัวแปรที่กำหนด แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยการแสดงความคิดเห็นต่อข้อความรายข้อว่ามีความสอดคล้องกับตัวแปรหรือไม่ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องเชิงเนื้อหากับตัวแปร

0 หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องเชิงเนื้อหากับตัวแปร

-1 หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องเชิงเนื้อหากับตัวแปร

4. ข้อมูลที่ได้จากการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์สรุปประเด็นสำคัญและนำไปพัฒนาแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในลำดับต่อไปได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ท่านตอบจะไม่มีผลกระทบต่อ ใดๆ ทั้งสิ้นต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ รวมถึงความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลที่ท่านตอบไว้เป็นความลับและจะทำลายเมื่อสิ้นสุดการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องตามความเป็นจริงและตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

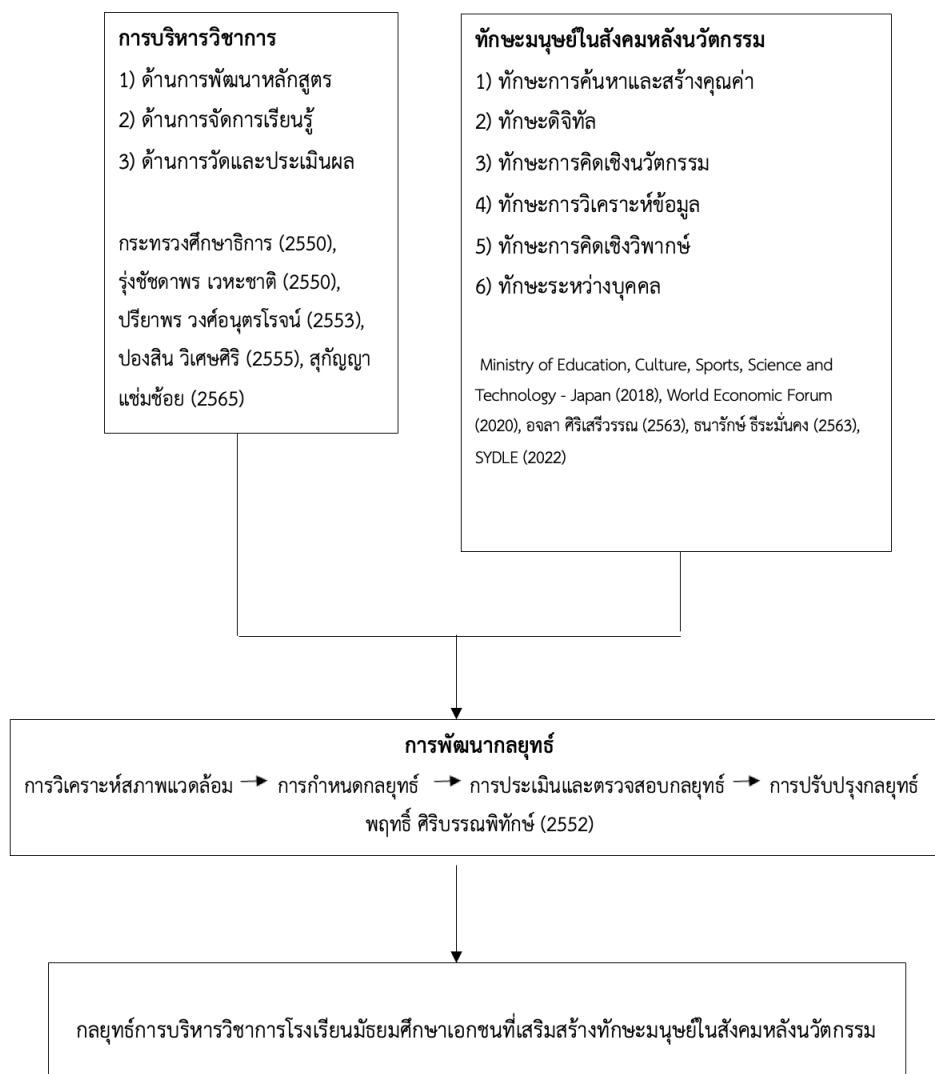
ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูง

นายศิริเมศร์ ศิริศักดิ์ธนากุล

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทร. 061-242-2289 e-mail : s.siramate@gmail.com

CHULALONGKORN UNIVERSITY

นิยามศัพท์

1. การบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินงาน และการจัดกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังอุตสาหกรรม

การบริหารวิชาการ	นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ
การพัฒนาหลักสูตร	กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โครงสร้างรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร และประเมินผลหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังอุตสาหกรรม

การบริหารวิชาการ	นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ
การจัดการเรียนรู้	การดำเนินการสนับสนุนผู้สอนในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
การวัดและประเมินผล	การสนับสนุนผู้สอนในการประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริง เพื่อนำผลไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

2. ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม หมายถึง ทักษะความสามารถของผู้เรียนในการปรับตัว และเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ ในสังคมที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยสามารถแบ่งย่อยได้ 6 ทักษะ ดังต่อไปนี้ 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ ค้นคว้า เชื่อมโยงกับความรู้เดิม และปฏิบัติได้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์สิ่งที่แตกต่างกัน มีคุณค่า มีประโยชน์ ต่อทั้งตัวเอง ผู้อื่น และสังคมได้
ทักษะดิจิทัล	ความรู้ ความสามารถ ในการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ดิจิทัล ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในด้านการสื่อสาร การเรียนรู้ การทำงาน รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม
ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ความสามารถในการคิดค้นสิ่งใหม่ ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งสิ่งประดิษฐ์ แนวคิด วิธีการหรือกระบวนการ อย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่เคยมีมาก่อน หรืออาจเป็นการพัฒนาสิ่งเดิมที่มีอยู่แล้วให้เกิดความแตกต่างไปจากเดิม เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความเจริญแก่สังคม มีประโยชน์ต่อผู้คน สังคม โลก ซึ่งทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ดีขึ้น
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ความสามารถในการพิจารณาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ อย่างละเอียด รอบคอบ สามารถวิเคราะห์ แยกแยะ องค์ประกอบหรือรายละเอียด เพื่อสามารถนำไปสู่ทางเลือก และการตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้อย่างเหมาะสม
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	ความสามารถในการพิจารณา ไตร่ตรอง โดยใช้หลักเหตุผล เพื่อให้ได้คำตอบที่ดีและเหมาะสมที่สุดในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่างๆ
ทักษะระหว่างบุคคล	ความสามารถในการติดต่อหรือมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคล รวมถึงการสื่อสารด้วยวาจาและท่าทาง การโน้มน้าวใจ ความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง การทำงานเป็นทีม ความเห็นอกเห็นใจ การฟังอย่างกระตือรือร้นและการมีทัศนคติเชิงบวก

**แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
(สำหรับการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง)**

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ชื่อ - สกุล
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด ตริ โท เอก สาขา.....
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
4. สถานที่ทำงานปัจจุบัน
5. หมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อกลับสะดวก
6. E-mail

**ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม**

การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence)

คำชี้แจง กรุณาพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับตัวแปรโดยใช้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมทั้งเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลมาเพื่อปรับปรุงแบบประเมินระดับกรอบความคิดผู้ประกอบการของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อไป โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องกับนิยามของตัวแปร
- 0 หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องกับนิยามของตัวแปร
- 1 หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องกับนิยามของตัวแปร

ข้อ	ข้อความ	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	ข้อเสนอแนะ
ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบประเมิน					
1.1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง				
1.2	อายุ ☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี ☐ 31 – 40 ปี ☐ 41 – 50 ปี ☐ 51 – 60 ปี				

ข้อ	ข้อความ	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	ข้อเสนอแนะ
1.3	วุฒิการศึกษาสูงสุด ☐ ตริ ☐ โท ☐ เอก สาขา.....				
1.4	ตำแหน่ง ☐ ผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ รองผู้อำนวยการ/หัวหน้างานวิชาการ ☐ ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษากลุ่มสาระวิชา วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, ภาษาไทย, ภาษาต่างประเทศ หรือ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ☐ ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษากลุ่มสาระวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี, ศิลปะ หรือ สุขศึกษาและพลศึกษา				
1.5	ประสบการณ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ☐ น้อยกว่า 1 ปี ☐ 1 – 5 ปี ☐ 6 – 10 ปี ☐ 11 – 15 ปี ☐ มากกว่า 15 ปี				
1.6	ชื่อโรงเรียน.....ขนาดโรงเรียน ☐ เล็ก (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 119 คนลงมา) ☐ กลาง (จำนวนนักเรียน 120 - 719 คน) ☐ ใหญ่ (จำนวนนักเรียน 720 – 1,679 คน) ☐ ใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,680 คนขึ้นไป)				
1.7	ภูมิภาคที่ตั้งของโรงเรียน ☐ ภาคเหนือ ☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ☐ ภาคกลาง ☐ ภาคใต้ ☐ กรุงเทพมหานคร				

ข้อ	ข้อความ	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	ข้อเสนอแนะ
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม					
2.1	การพัฒนาหลักสูตร				
2.1.1	โรงเรียนของท่านได้ กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
2.1.2	โรงเรียนของท่านได้ กำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
2.1.3	โรงเรียนของท่านได้ กำหนดโครงสร้างรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
2.1.4	โรงเรียนของท่านได้ ประเมินผลหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด				

ข้อ	ข้อความ	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	ข้อเสนอแนะ
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
2.2	การจัดการเรียนรู้				
2.2.1	โรงเรียนของท่านได้ วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
2.2.2	โรงเรียนของท่านได้ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
2.2.3	โรงเรียนของท่านได้ จัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				

ข้อ	ข้อความ	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	ข้อเสนอแนะ
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
2.3	การวัดและประเมินผล				
2.3.1	โรงเรียนของท่านได้ ประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม					
1	นโยบายของรัฐ				
1.1	นโยบายของรัฐเอื้อต่อ การพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมมากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
1.2	นโยบายของรัฐเอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้อ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมมากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				

ข้อ	ข้อความ	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	ข้อเสนอแนะ
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
1.3	นโยบายของรัฐเอื้อต่อการ วัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมอย่างน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
2	สภาพเศรษฐกิจ				
2.1	สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อ การพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมอย่างน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
2.2	สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมอย่างน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
2.3	สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการ วัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมอย่างน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				

ข้อ	ข้อความ	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	ข้อเสนอแนะ
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
3	สภาพสังคม				
3.1	สภาพสังคมเอื้อต่อ การพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมมากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
3.2	สภาพสังคมเอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมมากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
3.3	สภาพสังคมเอื้อต่อการ วัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมมากน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				

ข้อ	ข้อความ	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	ข้อเสนอแนะ
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
4	เทคโนโลยี				
4.1	เทคโนโลยีเอื้อต่อ การพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมอย่างน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
4.2	เทคโนโลยีเอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมอย่างน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				
4.3	เทคโนโลยีเอื้อต่อการ วัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมอย่างน้อยเพียงใด				
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า				
(2)	ทักษะดิจิทัล				
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม				
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล				
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์				
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล				

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ
การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่
 เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
 เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง
 นวัตกรรม

ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF PRIVATE SECONDARY SCHOOLS TO
 ENHANCE HUMAN SKILLS IN POST INNOVATION SOCIETY

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการหรือหัวหน้างานวิชาการ ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาในกลุ่มสาระวิชา วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, ภาษาไทย, ภาษาต่างประเทศ หรือ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 1 ท่าน ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาในกลุ่มสาระวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี, ศิลปะ หรือ สุขศึกษาและพลศึกษา 1 ท่าน รวมทั้งสิ้น 4 ท่าน ตอบแบบสอบถามทุกข้อที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้

4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยจะนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมโดยไม่มีการระบุชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม และนำไปพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมในลำดับต่อไป ทั้งนี้ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ท่านตอบจะไม่มีผลกระทบต่อท่านใด ๆ ทั้งสิ้นต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ รวมถึงความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูง
 นายศิริเมธี ศิริศักดิ์ธนากุล
 นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 โทร. 06-1242-2289 e-mail : s.siramate@gmail.com

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินงาน และการจัดกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โครงสร้างรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร และประเมินผลหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการสนับสนุนผู้สอนในการวางแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ

การวัดและประเมินผล หมายถึง การสนับสนุนผู้สอนในการประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริง เพื่อนำผลไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ

สังคมหลังนวัตกรรมการ หมายถึง สังคมที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ หมายถึง ทักษะความสามารถของผู้เรียนในการปรับตัว และเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ ในสังคมที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยสามารถแบ่งย่อยได้ 6 ทักษะ ดังต่อไปนี้ 1) ทักษะการค้นคว้าและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล

ทักษะการค้นคว้าและสร้างคุณค่า หมายถึง ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ ค้นคว้า เชื่อมโยงกับความรู้เดิม และปฏิบัติได้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์สิ่งที่แตกต่างกัน มีคุณค่า มีประโยชน์ ต่อทั้งตัวเอง ผู้อื่น และสังคมได้

ทักษะดิจิทัล หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ในการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ดิจิทัล ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในด้านการสื่อสาร การเรียนรู้ การทำงาน รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม

ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการคิดค้นสิ่งใหม่ ซึ่งอาจเป็นได้ทั้ง สิ่งประดิษฐ์ แนวคิด วิธีการหรือกระบวนการ อย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนหรืออาจเป็นการพัฒนาสิ่ง เดิมที่มีอยู่แล้วให้เกิดความแตกต่างไปจากเดิม เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความเจริญแก่สังคม มีประโยชน์ต่อ ผู้คน สังคม โลก ซึ่งทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ดีขึ้น

ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ อย่าง ละเอียดรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ แยกแยะ องค์ประกอบหรือรายละเอียด เพื่อสามารถนำไปสู่ทางเลือก และการตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้อย่างเหมาะสม

ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณา ไตร่ตรอง โดยใช้หลักเหตุผล เพื่อให้ได้คำตอบที่ดีและเหมาะสมที่สุดในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่างๆ

ทักษะระหว่างบุคคล หมายถึง ความสามารถในการติดต่อหรือมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งระหว่างบุคคล และกลุ่มบุคคล รวมถึงการสื่อสารด้วยวาจาและท่าทาง การโน้มน้าวใจ ความสามารถในการจัดการความ ขัดแย้ง การทำงานเป็นทีม ความเห็นอกเห็นใจ การฟังอย่างกระตือรือร้นและการมีทัศนคติเชิงบวก

**แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม**

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเลือกคำตอบตามความเป็นจริงและตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านมากที่สุด

- 1.1 เพศ ชาย หญิง
- 1.2 อายุ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี 31 – 40 ปี
 41 – 50 ปี 51 – 60 ปี
- 1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก สาขา.....
- 1.4 ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ/หัวหน้างานวิชาการ ครูผู้สอนชั้น
มัธยมศึกษากลุ่มสาระวิชา วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, ภาษาไทย, ภาษาต่างประเทศ หรือ สังคมศึกษา
ศาสนาและวัฒนธรรม ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษากลุ่มสาระวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี, ศิลปะ หรือ
สุขศึกษาและพลศึกษา
- 1.5 ประสบการณ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 น้อยกว่า 1 ปี 1 – 5 ปี 6 – 10 ปี 11 – 15 ปี มากกว่า 15 ปี

1.6 ชื่อโรงเรียน.....

ขนาดโรงเรียน

- เล็ก (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 119 คนลงมา) กลาง (จำนวนนักเรียน 120 - 719 คน)
 ใหญ่ (จำนวนนักเรียน 720 - 1,679 คน) ใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,680 คนขึ้นไป)

1.7 ภูมิภาคที่ตั้งของโรงเรียน

- ภาคเหนือ
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ภาคกลาง
 ภาคใต้
 กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

คำชี้แจง โปรดเลือกคำตอบตามความเป็นจริงและตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านมากที่สุด

เกณฑ์การพิจารณา

- ระดับ 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมาก
 ระดับ 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1	การพัฒนาหลักสูตร										
1.1	โรงเรียนของท่านได้ กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด										
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.2	โรงเรียนของท่านได้ กำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการ										

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	เสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด										
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.3	โรงเรียนของท่านได้ กำหนดโครงสร้างรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด										
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.4	โรงเรียนของท่านได้ ประเมินผลหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด										
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2	การจัดการเรียนรู้										
2.1	โรงเรียนของท่านได้ วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด										
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2	โรงเรียนของท่านได้มี การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ										

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์							
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
1.1	นโยบายของรัฐเอื้อต่อ การพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมมากน้อยเพียงใด													
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
1.2	นโยบายของรัฐเอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมมากน้อยเพียงใด													
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
1.3	นโยบายของรัฐเอื้อต่อการ วัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมมากน้อยเพียงใด													
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
2	สภาพเศรษฐกิจ													
2.1	สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อ การพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมมากน้อยเพียงใด													
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์							
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
2.2	สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมอย่างน้อยเพียงใด													
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
2.3	สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการ วัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมอย่างน้อยเพียงใด													
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
3	สภาพสังคม													
3.1	สภาพสังคมเอื้อต่อ การพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม อย่างน้อยเพียงใด													
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
3.2	สภาพสังคมเอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม อย่างน้อยเพียงใด													
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.3	สภาพสังคมเอื้อต่อการ วัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมมากน้อยเพียงใด										
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4	เทคโนโลยี										
4.1	เทคโนโลยีเอื้อต่อ การพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมมากน้อยเพียงใด										
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.2	เทคโนโลยีเอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมมากน้อยเพียงใด										
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.3	เทคโนโลยีเอื้อต่อการ วัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมมากน้อยเพียงใด										
(1)	ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(2)	ทักษะดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(3)	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(4)	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(5)	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(6)	ทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ
การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

.....
.....

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูง

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลัทธิศรัทธา ศาสตร์คุณศึกษา สาขาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1

2. แบบประเมินฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การวิจัย กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิส่งแบบประเมินกลับภายในวันจันทร์ที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2566
จักเป็นพระคุณยิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายศิริเมธีร์ ศิริศักดิ์ธนากุล

นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทร. 061-2422289 e-mail : s.siramate@gmail.com

ตอนที่ 1 การวิจัย กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

โลกของเรามีการพัฒนาต่อเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา อันเป็นผลมาจากการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี นำมาซึ่งความท้าทายใหม่ๆ ที่จะต้องเผชิญในอนาคต ทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมให้กับเด็กและเยาวชนที่กำลังจะเติบโตขึ้นมาเป็นกำลังหลักในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563 ได้ทำการศึกษาและสรุปสภาพที่พึงประสงค์ของอนาคตด้านสังคมที่ส่งผลโดยตรงต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทย ซึ่งหนึ่งในประเด็นสำคัญคือ สังคมหลังนวัตกรรมหรือสังคม 5.0 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564)

เมื่อกลับมามองที่ประเทศไทย เรามุ่งมั่นกับนโยบายประเทศไทย 4.0 เพื่อปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ที่เน้นเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และภาคบริการ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรให้ดีขึ้น พ้นจากภาวะยากจน และนำประเทศสู่การพัฒนาที่มีความร่ำรวย เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อาจจะต้องปรับยุทธศาสตร์ให้สังคมไทยรองรับกับสังคมหลังนวัตกรรม หรือสังคม 5.0 ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตควบคู่กันไปอีกทางหนึ่งด้วย การจะไปสู่สังคมหลังนวัตกรรมหรือสังคม 5.0 ประเทศไทยได้มีการเตรียมความพร้อมในมิติของการเตรียมคน ดังจะเห็นได้จากที่มีการระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 และแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศ แม้กระนั้นประเทศไทยก็ยังคงพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและเตรียมผู้เรียนอีกมาก ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบ PISA 2018 ที่สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนในประเทศไทยยังไม่พร้อมและขาดทักษะที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ทักษะดิจิทัล ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะระหว่างบุคคล

นอกเหนือจากผลคะแนนการสอบ PISA 2018 ที่แสดงว่าผู้เรียนของไทยยังไม่พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตแล้ว ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) มีคะแนนเฉลี่ยแต่ละวิชาถึง 4 จาก 5 วิชาที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ จากสถิตินี้แสดงให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่คุณภาพการศึกษายังไม่ดีเท่าที่ควร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือวิชาการยังไม่มีคุณภาพ

อย่างที่ทราบกันดีในปัจจุบันว่าองค์กรที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่มักเริ่มต้นจากการมีกลยุทธ์ที่ดี มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ คือ แผน แนวทาง ซึ่งรวมถึงวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้องค์กรสามารถอยู่รอดท่ามกลางภาวะการแข่งขันและทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่วางไว้ เพื่อให้ผู้บริหารเองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดได้ดำเนินการปฏิบัติงานของตนเองอย่างมีทิศทาง เพื่อมุ่งสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน ถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ที่จะช่วยบ่งบอกถึงผลลัพธ์ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น หากขาดกลยุทธ์แล้ว นอกจากจะไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการทำงานและการบริหารแล้วยังส่งผลเสียต่อการดำเนินงานในระยะยาวอีกด้วย จากที่กล่าวมาทำให้เห็นว่า การที่จะเตรียมผู้เรียนให้มีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งเป็นเรื่องใหม่สำหรับ

ประเทศไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ให้เป็นแนวทางกับโรงเรียนในการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

จากเหตุผล ความเป็นมา และความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมีการศึกษา กำหนดทิศทางการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อเป็นการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ให้มีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์การพัฒนาและเตรียมพร้อมผู้เรียนให้มีทักษะจำเป็นในสังคมหลังนวัตกรรมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.3 ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 756 โรงเรียน โดยสุ่มตัวอย่างวิจัยได้ 262 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 4 คน รวม 1,048 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ 1 คน รองผู้อำนวยการ หรือผู้รับผิดชอบงานฝ่ายวิชาการ 1 คน และครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา 2 คน

1.4 นิยามศัพท์

1 การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินงาน และการจัดกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

2 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โครงสร้างรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร และประเมินผลหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

3 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการสนับสนุนผู้สอนในการวางแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

4 การวัดและประเมินผล หมายถึง การสนับสนุนผู้สอนในการประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริง เพื่อนำผลไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

5 สังคมหลังนวัตกรรม หมายถึง สังคมที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่ค้ำึงถึงความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ และสังคม

6 ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม หมายถึง ทักษะความสามารถของผู้เรียนในการปรับตัวและเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ ในสังคมที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่ค้ำึงถึงความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ และสังคม โดยสามารถแบ่งย่อยได้ 6 ทักษะ ดังต่อไปนี้ 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล

7 ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า หมายถึง ความสามารถในการศึกษาหาความรู้และเชื่อมโยงกับความรู้เดิมได้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์สิ่งที่แตกต่าง มีคุณค่า มีประโยชน์ ต่อทั้งตัวเอง ผู้อื่น และสังคมได้

8 ทักษะดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ดิจิทัล ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในด้านการสื่อสาร การเรียนรู้ การทำงาน รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม

9 ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการคิดค้นสิ่งใหม่หรือพัฒนาสิ่งเดิมให้เกิดความแตกต่าง เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความเจริญแก่สังคม มีประโยชน์ต่อผู้คน สังคม โลก ซึ่งทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ดีขึ้น

10 ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ อย่างละเอียดรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ แยกแยะ องค์ประกอบหรือรายละเอียด เพื่อสามารถนำไปสู่ทางเลือกและการตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้อย่างเหมาะสม

11 ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาไตร่ตรอง โดยใช้หลักเหตุผล เพื่อให้ได้คำตอบที่ดีและเหมาะสมที่สุดในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่างๆ

12 ทักษะระหว่างบุคคล หมายถึง ความสามารถในการติดต่อหรือมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคล รวมถึงการสื่อสารด้วยวาจาและท่าทาง การโน้มน้าวใจ ความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง การทำงานเป็นทีม ความเห็นอกเห็นใจ การฟังอย่างกระตือรือร้นและการมีทัศนคติเชิงบวก

13 โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน หมายถึง โรงเรียนสายสามัญ ภายใต้สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ดำเนินการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF PRIVATE SECONDARY SCHOOLS TO ENHANCE HUMAN SKILLS IN POST

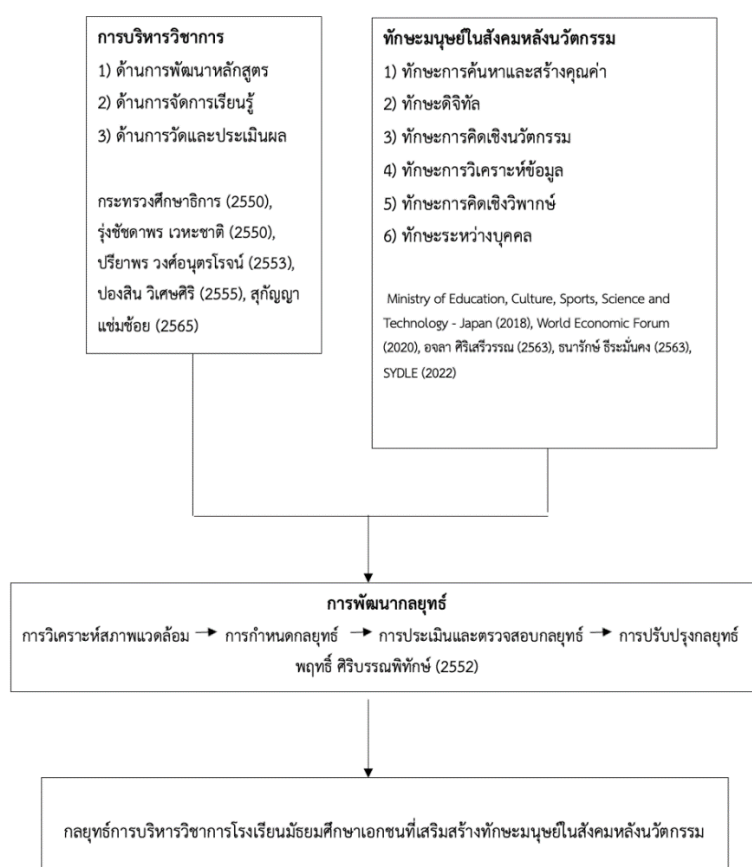
INNOVATION SOCIETY) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดประเด็นและกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

1.5.1 การบริหารวิชาการ จากเอกสารของกระทรวงศึกษาธิการ (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), ปองสิน วิเศษศิริ (2555) และ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) สามารถสังเคราะห์ได้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านการวัดและประเมินผล

1.5.2 ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากเอกสารของ Howard Gardner (2006), Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology - Japan (2018), World Economic Forum (2020), อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563), ธนารักษ์ ชีระมันคง (2563) และ SYDLE (2022) สามารถสังเคราะห์ได้ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล

1.5.3 การพัฒนากลยุทธ์ ใช้แนวคิดการพัฒนากลยุทธ์ของ พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การประเมินและตรวจสอบกลยุทธ์ และ 4) การปรับปรุงกลยุทธ์

โดยสามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ตามภาพที่ 1 ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ขั้นตอนการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

3.2 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 1)

3.3 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 2)

1.7 ที่มาของร่างกลยุทธ์

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

การบริหารวิชาการ	ประเด็น	ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม						เฉลี่ยรวมรายด้านการบริหารวิชาการ	แปลผล	ลำดับความต้องกรจำเป็น
		ทักษะการค้นหาค่าและสร้างคุณค่า	ทักษะดิจิทัล	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	ทักษะระหว่างบุคคล			
การพัฒนาหลักสูตร	D	3.67	3.86	3.69	3.66	3.54	3.80	3.7	มาก	2
	I	4.71	4.72	4.64	4.65	4.59	4.70	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.285	.223	.258	.271	.293	.234	.263		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(2)		
กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่	D	3.55	3.88	3.57	3.57	3.44	3.85	3.64	มาก	
	I	4.70	4.70	4.60	4.62	4.55	4.71	4.64	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.321	.213	.287	.295	.324	.222	.277		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(2)		

การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ						เฉลี่ยรวม รายด้าน การ บริหาร วิชาการ	แปลผล	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
		ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	ทักษะดิจิทัล	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	ทักษะระหว่างบุคคล			
สอดคล้องกับ บริบทสังคมและ ผู้เรียน										
การกำหนด จุดมุ่งหมายและ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่พึงประสงค์	D	3.71	3.90	3.76	3.71	3.58	3.82	3.74	มาก	
	I	4.72	4.74	4.68	4.67	4.59	4.69	4.67	มากที่สุด	
	PNI _{modified} (ลำดับ)	.272 2	.213 6	.246 4	.257 3	.281 1	.226 5	.249 (3)		
	โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและ กิจกรรมเสริม หลักสูตร	D	3.78	3.89	3.73	3.71	3.61	3.81	3.75	มาก
การประเมินผล หลักสูตร	I	4.72	4.72	4.64	4.66	4.59	4.69	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{modified} (ลำดับ)	.248 3	.213 6	.241 4	.257 2	.272 1	.231 5	.244 (4)		
	D	3.62	3.76	3.54	3.64	3.55	3.73	3.63	มาก	
	I	4.70	4.71	4.65	4.65	4.61	4.68	4.66	มากที่สุด	
การจัดการเรียนรู้	PNI _{modified} (ลำดับ)	.300 2	.253 6	.312 1	.279 4	.298 3	.256 5	.283 (1)		
	D	3.74	3.90	3.75	3.70	3.63	3.88	3.76	มาก	3
	I	4.72	4.69	4.64	4.65	4.61	4.69	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{modified} (ลำดับ)	.262 2	.200 6	.235 4	.256 3	.269 1	.207 5	.239 (3)		
วางแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	D	3.71	3.89	3.72	3.70	3.64	3.83	3.75	มาก	
การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร	I	4.72	4.67	4.63	4.64	4.61	4.67	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{modified} (ลำดับ)	.271 1	.199 6	.243 4	.252 3	.267 2	.217 5	.242 (2)		
	D	3.69	3.85	3.72	3.70	3.64	3.84	3.73	มาก	
	I	4.72	4.67	4.63	4.63	4.59	4.69	4.65	มากที่สุด	
การจัดสภาพ บรรยากาศ การใช้ สื่อและแหล่ง เรียนรู้	PNI _{modified} (ลำดับ)	.280 1	.218 5	.250 4	.277 2	.276 3	.215 6	.253 (1)		
	D	3.82	3.97	3.84	3.77	3.66	3.95	3.83	มาก	
	I	4.72	4.70	4.66	4.68	4.63	4.70	4.68	มากที่สุด	
	PNI _{modified} (ลำดับ)	.238 3	.185 6	.214 4	.241 2	.264 1	.189 5	.222 (3)		

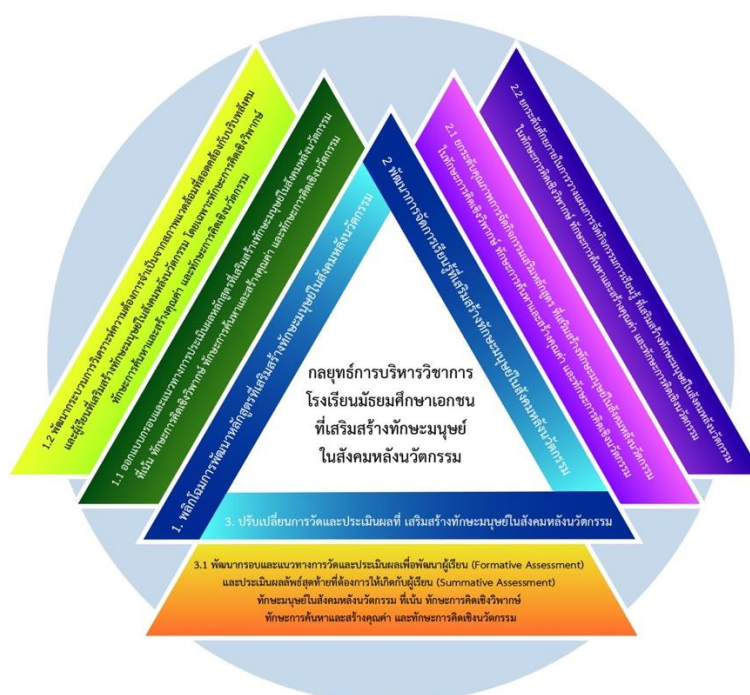
การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	ทักษะมนุษยในสังคมหลังนวัตกรรม						เฉลี่ยรวม รายด้าน การ บริหาร วิชาการ	แปลผล	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
		ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	ทักษะดิจิทัล	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	ทักษะระหว่างบุคคล			
การวัดและ ประเมินผล	D	3.67	3.80	3.69	3.63	3.55	3.72	3.67	มาก	1
	I	4.71	4.71	4.64	4.64	4.60	4.67	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.285	.237	.257	.276	.294	.252	.267		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(1)		
การประเมินผล ผู้เรียนตามสภาพ จริง	D	3.67	3.80	3.69	3.63	3.55	3.72	3.67	มาก	
	I	4.71	4.71	4.64	4.64	4.60	4.67	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.285	.237	.257	.276	.294	.252	.267		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(1)		

D = สภาพปัจจุบัน I = สภาพที่พึงประสงค์ PNI_{modified} = ความต้องการจำเป็น

ร่าง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม ฉบับที่ 1

ชื่อกลยุทธ์ : กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง
นวัตกรรม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ฉบับที่ 1

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ในระดับคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

ความเหมาะสม	
ระดับ	หมายถึง
5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	มีความเหมาะสมมาก
3	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	มีความเหมาะสมน้อย
1	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม น้อยที่สุด → มากที่สุด					ความเป็นไปได้ น้อยที่สุด → มากที่สุด					ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้าง คุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล											
วิธีดำเนินการที่ 3.1.3 : พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการวัดและการประเมินทั้งการวัดและ ประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และ การวัดและการประเมินผลเพื่อ ประเมินผลสุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) เพื่อนำผลที่ได้รับจากการ ประเมินมาจัดทำฐานข้อมูล (Big Data) ของผลลัพธ์ ของทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน											

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินเพื่อการวิจัย

แบบประเมิน กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคม
หลังนวัตกรรม โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

2. แบบประเมินฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การวิจัย กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิโปรดแสดงความคิดเห็น ให้อธิบายแนะ ในการปรับปรุงพัฒนา กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

4. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์และการเสียสละเวลาอันมีค่าของท่าน ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายศิริเมศร์ ศิริศักดิ์ธนากุล

นิสิตปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทร. 061-2422289 e-mail : s.siramate@gmail.com

ตอนที่ 1 การวิจัย กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

โลกของเรามีการพัฒนาต่อเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา อันเป็นผลมาจากการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี นำมาซึ่งความท้าทายใหม่ๆ ที่จะต้องเผชิญในอนาคต ทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมให้กับเด็กและเยาวชนที่กำลังจะเติบโตขึ้นมาเป็นกำลังหลักในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563 ได้ทำการศึกษาและสรุปสภาพที่พึงประสงค์ของอนาคตด้านสังคมที่ส่งผลโดยตรงต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทย ซึ่งหนึ่งในประเด็นสำคัญคือ สังคมหลังนวัตกรรมหรือสังคม 5.0 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564)

เมื่อกลับมามองที่ประเทศไทย เรามุ่งมั่นกับนโยบายประเทศไทย 4.0 เพื่อปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ที่เน้นเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และภาคบริการ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรให้ดีขึ้น พ้นจากภาวะยากจน และนำประเทศสู่การพัฒนาที่มีความร่ำรวย เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อาจจะต้องปรับยุทธศาสตร์ให้สังคมไทยรองรับกับสังคมหลังนวัตกรรม หรือสังคม 5.0 ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตควบคู่กันไปอีกทางหนึ่งด้วย การจะไปสู่สังคมหลังนวัตกรรมหรือสังคม 5.0 ประเทศไทยได้มีการเตรียมความพร้อมในมิติของการเตรียมคน ดังจะเห็นได้จากที่มีการระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 และแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศ แม้กระนั้นประเทศไทยก็ยังต้องพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและเตรียมผู้เรียนอีกมาก ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบ PISA 2018 ที่สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนในประเทศไทยยังไม่พร้อมและขาดทักษะที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า ทักษะดิจิทัล ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะระหว่างบุคคล

นอกเหนือจากผลคะแนนการสอบ PISA 2018 ที่แสดงว่าผู้เรียนของไทยยังไม่พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตแล้ว ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) มีคะแนนเฉลี่ยแต่ละวิชาถึง 4 จาก 5 วิชาที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ จากสถิตินี้แสดงให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่คุณภาพการศึกษายังไม่ดีเท่าที่ควร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือวิชาการยังไม่มีคุณภาพ

อย่างที่ทราบกันดีในปัจจุบันว่าองค์กรที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่มักเริ่มต้นจากการมีกลยุทธ์ที่ดี มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ คือ แผน แนวทาง ซึ่งรวมถึงวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้องค์กรสามารถอยู่รอดท่ามกลางภาวะการแข่งขันและทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่วางไว้ เพื่อให้ผู้บริหารเองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดได้ดำเนินการปฏิบัติงานของตนเองอย่างมีทิศทาง เพื่อมุ่งสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน ถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ที่จะช่วยบ่งบอกถึงผลลัพธ์ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น หากขาดกลยุทธ์แล้ว นอกจากจะไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการทำงานและการบริหารแล้วยังส่งผลเสียต่อการดำเนินงานในระยะยาวอีกด้วย จากที่กล่าวมาทำให้เห็นว่า การที่จะเตรียมผู้เรียนให้มีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ซึ่งเป็นเรื่องใหม่สำหรับ

ประเทศไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ให้เป็นแนวทางกับโรงเรียนในการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

จากเหตุผล ความเป็นมา และความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมีการศึกษา กำหนดทิศทางการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อเป็นการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ให้มีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์การพัฒนาและเตรียมพร้อมผู้เรียนให้มีทักษะจำเป็นในสังคมหลังนวัตกรรมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม
3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

1.3 ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 756 โรงเรียน โดยสุ่มตัวอย่างวิจัยได้ 262 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 4 คน รวม 1,048 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ 1 คน รองผู้อำนวยการ หรือผู้รับผิดชอบงานฝ่ายวิชาการ 1 คน และครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา 2 คน

1.4 นิยามศัพท์

1 การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินงาน และการจัดกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

2 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โครงสร้างรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร และประเมินผลหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

3 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการสนับสนุนผู้สอนในการวางแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดสภาพบรรยากาศ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

4 การวัดและประเมินผล หมายถึง การสนับสนุนผู้สอนในการประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริง เพื่อนำผลไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

5 สังคมหลังนวัตกรรม หมายถึง สังคมที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่ค้ำึงถึงความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ และสังคม

6 ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม หมายถึง ทักษะความสามารถของผู้เรียนในการปรับตัวและเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ ในสังคมที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ที่ค้ำึงถึงความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ และสังคม โดยสามารถแบ่งย่อยได้ 6 ทักษะ ดังต่อไปนี้ 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล

7 ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า หมายถึง ความสามารถในการศึกษาหาความรู้และเชื่อมโยงกับความรู้เดิมได้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์สิ่งที่แตกต่าง มีคุณค่า มีประโยชน์ ต่อทั้งตัวเอง ผู้อื่น และสังคมได้

8 ทักษะดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ดิจิทัล ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในด้านการสื่อสาร การเรียนรู้ การทำงาน รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม

9 ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการคิดค้นสิ่งใหม่หรือพัฒนาสิ่งเดิมให้เกิดความแตกต่าง เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความเจริญแก่สังคม มีประโยชน์ต่อผู้คน สังคม โลก ซึ่งทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ดีขึ้น

10 ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ อย่างละเอียดรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ แยกแยะ องค์ประกอบหรือรายละเอียด เพื่อสามารถนำไปสู่ทางเลือกและการตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้อย่างเหมาะสม

11 ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาไตร่ตรอง โดยใช้หลักเหตุผล เพื่อให้ได้คำตอบที่ดีและเหมาะสมที่สุดในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่างๆ

12 ทักษะระหว่างบุคคล หมายถึง ความสามารถในการติดต่อหรือมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคล รวมถึงการสื่อสารด้วยวาจาและท่าทาง การโน้มน้าวใจ ความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง การทำงานเป็นทีม ความเห็นอกเห็นใจ การฟังอย่างกระตือรือร้นและการมีทัศนคติเชิงบวก

13 โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน หมายถึง โรงเรียนสายสามัญ ภายใต้สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ดำเนินการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF PRIVATE SECONDARY SCHOOLS TO ENHANCE HUMAN SKILLS IN POST

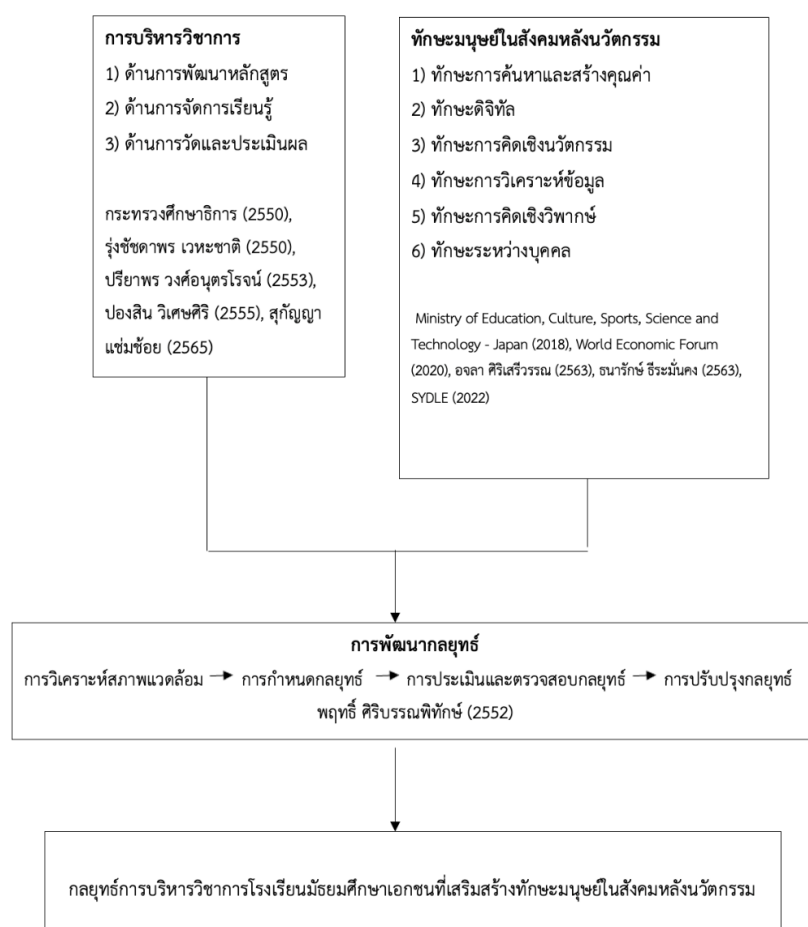
INNOVATION SOCIETY) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดประเด็นและกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

1.5.1 การบริหารวิชาการ จากเอกสารของกระทรวงศึกษาธิการ (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), ปองสิน วิเศษศิริ (2555) และ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) สามารถสังเคราะห์ได้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านการวัดและประเมินผล

1.5.2 ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม จากเอกสารของ Howard Gardner (2006), Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology - Japan (2018), World Economic Forum (2020), อจลา ศิริเสวีวรรณ (2563), ธนารักษ์ ชีระมันคง (2563) และ SYDLE (2022) สามารถสังเคราะห์ได้ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า 2) ทักษะดิจิทัล 3) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และ 6) ทักษะระหว่างบุคคล

1.5.3 การพัฒนากลยุทธ์ ใช้แนวคิดการพัฒนากลยุทธ์ของ พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การประเมินและตรวจสอบกลยุทธ์ และ 4) การปรับปรุงกลยุทธ์

โดยสามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ตามภาพที่ 1 ดังนี้

1.6 ขั้นตอนการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และกรอบแนวคิดทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

3.2 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 1)

3.3 ประเมิน กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม (ฉบับที่ 2)

1.7 ที่มาของร่างกลยุทธ์

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม

การบริหารวิชาการ	ประเด็น	ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม						เฉลี่ยรวมรายด้านการบริหารวิชาการ	แปลผล	ลำดับความต้องกรจำเป็น
		ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	ทักษะดิจิทัล	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	ทักษะระหว่างบุคคล			
การพัฒนาหลักสูตร	D	3.67	3.86	3.69	3.66	3.54	3.80	3.7	มาก	2
	I	4.71	4.72	4.64	4.65	4.59	4.70	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.285	.223	.258	.271	.293	.234	.263		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(2)		
กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน	D	3.55	3.88	3.57	3.57	3.44	3.85	3.64	มาก	
	I	4.70	4.70	4.60	4.62	4.55	4.71	4.64	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.321	.213	.287	.295	.324	.222	.277		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(2)		

การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม						เฉลี่ยรวม รายด้าน การ บริหาร วิชาการ	แปลผล	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
		ทักษะการค้นคว้าและสร้างคุณค่า	ทักษะดิจิทัล	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	ทักษะระหว่างบุคคล			
การกำหนด จุดมุ่งหมายและ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่พึงประสงค์	D	3.71	3.90	3.76	3.71	3.58	3.82	3.74	มาก	
	I	4.72	4.74	4.68	4.67	4.59	4.69	4.67	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.272	.213	.246	.257	.281	.226	.249		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(3)		
โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและ กิจกรรมเสริม หลักสูตร	D	3.78	3.89	3.73	3.71	3.61	3.81	3.75	มาก	
	I	4.72	4.72	4.64	4.66	4.59	4.69	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.248	.213	.241	.257	.272	.231	.244		
	(ลำดับ)	3	6	4	2	1	5	(4)		
การประเมินผล หลักสูตร	D	3.62	3.76	3.54	3.64	3.55	3.73	3.63	มาก	
	I	4.70	4.71	4.65	4.65	4.61	4.68	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.300	.253	.312	.279	.298	.256	.283		
	(ลำดับ)	2	6	1	4	3	5	(1)		
การจัดการเรียนรู้	D	3.74	3.90	3.75	3.70	3.63	3.88	3.76	มาก	3
	I	4.72	4.69	4.64	4.65	4.61	4.69	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.262	.200	.235	.256	.269	.207	.239		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(3)		
วางแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	D	3.71	3.89	3.72	3.70	3.64	3.83	3.75	มาก	
	I	4.72	4.67	4.63	4.64	4.61	4.67	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.271	.199	.243	.252	.267	.217	.242		
	(ลำดับ)	1	6	4	3	2	5	(2)		
การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร	D	3.69	3.85	3.72	3.70	3.64	3.84	3.73	มาก	
	I	4.72	4.67	4.63	4.63	4.59	4.69	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.280	.218	.250	.277	.276	.215	.253		
	(ลำดับ)	1	5	4	2	3	6	(1)		
การจัดสภาพ บรรยากาศ การใช้ สื่อและแหล่ง เรียนรู้	D	3.82	3.97	3.84	3.77	3.66	3.95	3.83	มาก	
	I	4.72	4.70	4.66	4.68	4.63	4.70	4.68	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.238	.185	.214	.241	.264	.189	.222		
	(ลำดับ)	3	6	4	2	1	5	(3)		
การวัดและ ประเมินผล	D	3.67	3.80	3.69	3.63	3.55	3.72	3.67	มาก	1
	I	4.71	4.71	4.64	4.64	4.60	4.67	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.285	.237	.257	.276	.294	.252	.267		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(1)		

การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ						เฉลี่ยรวม รายด้าน การ บริหาร วิชาการ	แปลผล	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
		ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า	ทักษะดิจิทัล	ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	ทักษะระหว่างบุคคล			
การประเมินผล ผู้เรียนตามสภาพ จริง	D	3.67	3.80	3.69	3.63	3.55	3.72	3.67	มาก	
	I	4.71	4.71	4.64	4.64	4.60	4.67	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	.285	.237	.257	.276	.294	.252	.267		
	(ลำดับ)	2	6	4	3	1	5	(1)		

D = สภาพปัจจุบัน I = สภาพที่พึงประสงค์ PNI_{modified} = ความต้องการจำเป็น

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ

คำชี้แจง: โปรดแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของท่าน เพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ

ประเด็นการประเมิน	ข้อเสนอแนะ
กลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ	
กลยุทธ์รองที่ 1.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	
วิธีดำเนินการที่ 1.1.1 สนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูล BIG DATA ความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	
วิธีดำเนินการที่ 1.1.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตรที่ใช้อยู่ปัจจุบันในเรื่องของการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ	
วิธีดำเนินการที่ 1.1.3 พัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมการ โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	

ประเด็นการประเมิน	ข้อเสนอแนะ
<p>วิธีดำเนินการที่ 1.1.4 ตรวจสอบการนำผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งการกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 1.1.5 กำกับติดตามการนำหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่การปฏิบัติ ทั้งในรูปแบบเผชิญหน้า แบบออนไลน์ และแพลตฟอร์มอื่นที่ทันสมัย</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 1.1.6 ประเมินคุณภาพหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด</p>	
<p>กลยุทธ์รองที่ 1.2 ออกแบบแนวทางและกรอบการประเมินผลหลักสูตรที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 1.2.1 วิเคราะห์ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ทั้งในด้านของ กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ รวมถึงโครงสร้างหลักสูตร รายวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน ที่ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 1.2.2 กำหนดเครื่องมือและกรอบแนวทางในการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 1.2.3 สนับสนุนการพัฒนาระบบการกำกับติดตามการประเมินหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการกำกับติดตาม</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 1.2.4 ประเมินคุณภาพการประเมิน</p>	

ประเด็นการประเมิน	ข้อเสนอแนะ
หลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด	
กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้าง ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	
กลยุทธ์รองที่ 2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหา และสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	
วิธีดำเนินการที่ 2.1.1 วิเคราะห์การจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้าง คุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	
วิธีดำเนินการที่ 2.1.2 เปิดโอกาสให้ครูได้ออกแบบ กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มเติม ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ ในสังคมหลังนวัตกรรม ให้มีความหลากหลายและ ตอบสนองความสนใจของผู้เรียน โดยอาศัยเทคโนโลยี ดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างความแปลกใหม่ น่าสนใจ และ เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา	
วิธีดำเนินการที่ 2.1.3 สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาส เสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ใน สังคมหลังนวัตกรรม ที่นักเรียนสนใจ	
วิธีดำเนินการที่ 2.1.4 จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นและ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน หรือสถาบันการศึกษาที่รับช่วงต่อในการ เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ได้มีส่วน ร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เสริมสร้าง ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมแก่ผู้เรียน วิธีดำเนินการที่ 2.1.5 กระตุ้นให้เกิดการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ที่เน้นการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิง วิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการ วิเคราะห์ข้อมูล ในลักษณะของการบูรณาการเทคโนโลยี ดิจิทัล	
วิธีดำเนินการที่ 2.1.6 ประเมินการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียร่วมแสดงความคิดเห็นและสะท้อน	

ประเด็นการประเมิน	ข้อเสนอแนะ
<p>ความรู้สึกรู้สึกในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ</p>	
<p>กลยุทธ์รองที่ 2.2 ยกระดับศักยภาพในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ในทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 2.2.1 สร้างชุดคุณค่า ความเข้าใจ เพื่อปรับมุมมอง ทักษะคิดของครูผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้ไปในทิศทางเดียวกัน</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 2.2.2 พัฒนาครูผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการออกแบบ วางแผนการส่งต่อข้อมูลความรู้ และทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมสู่ผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 2.2.3 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ตามความต้องการจำเป็นของสังคมและผู้เรียน จุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ที่มีต่อการเสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ (Hands on) โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 2.2.4 สนับสนุนให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนในการพัฒนาผู้เรียน ได้มีโอกาสรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อวางแผนและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 2.2.5 ติดตามและประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิพากษ์</p>	

ประเด็นการประเมิน	ข้อเสนอแนะ
ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	
วิธีดำเนินการที่ 2.2.6 ให้การสนับสนุนอื่นๆ เช่น ทรัพยากร และแรงจูงใจให้ครูผู้สอนและผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบทั้งระบบ	
กลยุทธ์หลักที่ 3 ปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม	
กลยุทธ์รองที่ 3.1 พัฒนารอบและแนวทางการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) ทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม ที่เน้น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	
วิธีดำเนินการที่ 3.1.1 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) โดยเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for Learning) ประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as Learning) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การพูดคุย การใช้คำถาม การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ การประเมินตนเอง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล	
วิธีดำเนินการที่ 3.1.2 สนับสนุนให้เกิดการกำหนดกรอบและแนวทางการวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) โดยเน้นการวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (formal Assessment)	

ประเด็นการประเมิน	ข้อเสนอแนะ
<p>โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่หลากหลาย เช่น การประเมินจากการปฏิบัติ การประเมินแฟ้มสะสมผลงาน การประเมินด้วยแบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครู เพื่อน ชุมชน เพื่อนำผลไปวัดระดับคุณภาพหรือเปรียบเทียบ ตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในทักษะมนุษย์ในสังคม หลังนวัตกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการค้นหาและสร้างคุณค่า และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นรายบุคคล</p>	
<p>วิธีดำเนินการที่ 3.1.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวัดและการประเมินทั้งการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) และ การวัดและการประเมินผลเพื่อประเมินผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) เพื่อนำผลที่ได้รับจากการประเมินมาจัดทำฐานข้อมูล (Big Data) ของผลลัพธ์ของทักษะมนุษย์ในสังคมหลัง นวัตกรรมของผู้เรียน</p>	

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ อว ๖๔.๖/๒๕๖๘

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชราภรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศิริเมศร์ ศิริศักดิ์ธนากุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๖๑-๒๕๒๒๒๘๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ s.siramate@gmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิจัย ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โทร. ๘๒๕๖๕ ต่อ ๖๗๓๓

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๙๑.๐๔)/๑๐๔๑

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.จันทวีร์ คล้ายสังข์

ด้วย นายศิริเมธี ศิริศักดิ์ธนากุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างกรดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ที่ อว ๖๔.๖/๒๕๕๕

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอตกลงใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศิริเมตร์ ศิริศักดิ์ธนากุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และศาสตราจารย์ ดร.พทุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ กับผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้รับผิดชอบงานฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษา ๘ ท่าน รวมทั้งสิ้น ๑๐ ท่าน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทดลองใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อ ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๖๑-๒๔๒๒๒๕๕ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ s.siramate@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๒๕๖๕

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ศึกษาธิการจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๒.รายชื่อโรงเรียนในการเก็บข้อมูล

ด้วย นายศิริเมธี ศิริศักดิ์ธนากุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และศาสตราจารย์ ดร.พทุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ กับโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนในความดูแลของท่าน (รายชื่อโรงเรียนตามเอกสารแนบ) โดยแต่ละโรงเรียนผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้รับผิดชอบงานฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษา ๒ ท่าน รวมทั้งสิ้น ๔ ท่าน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๖๑-๒๕๒๒๕๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ s.siramate@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๒๕๔๒

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศิริเมธร์ ศิริศักดิ์ธนากุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ กับผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้รับผิดชอบงานฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษา ๒ ท่าน รวมทั้งสิ้น ๔ ท่าน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๖๑-๒๔๒๒๒๕๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ s.siramate@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๔๗๑๙

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๔ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศิริเมธร์ ศิริศักดิ์ธนากุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการค้าเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๖๑-๒๔๒๒๒๘๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ s.siramate@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๔๗๒๒

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๔ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ถนอมพร เลหาจรัสแสง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศิริเมศวร์ ศิริศักดิ์ธนากุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และศาสตราจารย์ ดร.พทุทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๖๑-๒๕๒๒๒๘๔๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ s.siramate@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๔๓๑๘

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๔ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ยศรินทร์ ลิ้มไพบูลย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศิรเมศร์ ศิริศักดิ์ธนากุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๖๑-๒๔๒๒๒๘๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ s.siramate@gmail.com

ที่ ฮว ๖๔.๖/๕๔๑๐

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๔ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group)

เรียน อาจารย์ ดร.นภาเดช บุญเชิดชู

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศิริเมศร์ ศิริศักดิ์ธนากุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันศุกร์ที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๐๐ น. ผ่านโปรแกรม ZOOM Meeting ID: 993 8915 9283 Password: 573119 หรือทางลิงค์ <https://chula.zoom.us/j/99389159283?pwd=OFdrUDE2RzZPOHBhSTRNRjNYUDBkUT09> ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันและเวลาดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๖๑-๒๔๒๒๘๘๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ s.siramate@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๕๔๐๒

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๔ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group)

เรียน ดร.พันธวิษณุ เลียงสีพชอบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศิริเมศร์ ศิริศักดิ์ธนากุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันศุกร์ที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๐๐ น. ผ่านโปรแกรม ZOOM Meeting ID: 993 8915 9283 Password: 573119 หรือทางลิงค์ <https://chula.zoom.us/j/99389159283?pwd=OFdrUDE2RzZPOHBhSTRNRjNYUDBKUT09> ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันและเวลาดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๖๑-๒๔๒๒๒๘๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ s.siramate@gmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โทร. ๘๒๔๔๗
ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๙๑.๐๔)/๒๖๕๗ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๖
เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group)

เรียน อาจารย์ ดร.สุรศักดิ์ เก้าเอี้ยน

ด้วย นายศิริเมศร์ ศิริศักดิ์ธนากุล นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่เสริมสร้างทักษะมนุษย์ในสังคมหลังนวัตกรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันศุกร์ที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๐๐ น. ผ่านโปรแกรม ZOOM Meeting ID: 993 8915 9283 Password: 573119 หรือทางลิงค์ <https://chula.zoom.us/j/99389159283?pwd=OFdrUDE2RzZPOHBhSTRNRjNYUDkUT09> ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันและเวลาดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)
รองคณบดี
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ศิริเมศวร์ ศิริศักดิ์ธนากุล
วัน เดือน ปี เกิด	5 มีนาคม พ.ศ. 2530
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	- ครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนสังคมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	197 วชิราวุธวิทยาลัย ถ.ราชวิถี แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY